

ÚTERÝ 24. LISTOPADU 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

3. Příprava summitu o změně klimatu v Kodani (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o přípravě vrcholné schůzky o změně klimatu v Kodani.

Andreas Carlgren, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedo, vážení poslanci, naposledy jsem přišel do tohoto Parlamentu diskutovat o záležitostech souvisejících se změnou klimatu krátce před svým setkáním s kolegy na říjnovém zasedání Rady ve složení pro životní prostředí. Na tomto zasedání jsme se dohodli na silném a společném mandátu EU pro přípravu konference OSN o klimatu v Kodani. Mimo jiné jsme konstatovali, že je třeba snížit emise EU do roku 2050 o 80–95 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990. Také jsme rozhodli, že EU v každém případě sníží emise do roku 2020 o 20 %, ale že je snížíme o 30 %, jestliže bude v Kodani uzavřena dostatečně ambiciózní dohoda.

Při srovnávání se snížením emisí ostatních zemí pro nás bude mít význam zejména cíl, jímž je omezení nárůstu teploty na dva stupně – toto musí být měřítkem pro srovnání našeho snížení emisí se snížením dalších států. Je nutno omezit emise pocházející z mezinárodní dopravy. V oblasti letecké dopravy jsme cíl ke snížení emisí stanovili na 10 % a v oblasti lodní dopravy na 20 % do roku 2020 oproti úrovním z roku 2005. Také bych chtěl jasně říci, že EU rovněž požaduje, aby byly daně uloženy v rámci lodní a letecké dopravy využívány na zaplacení opatření v rozvojových zemích, zvláště v těch nejchudších a v těch, které jsou postiženy nejzávažněji. Toto musí patřit mezi cíle konference v Kodani.

Ničení deštných lesů musí být do roku 2020 sníženo o polovinu a do roku 2030 musí ustát. EU bude požadovat, aby bylo na vrcholné schůzce v Kodani přijato rozhodnutí o zastavení ničení deštných pralesů, o podporování opětovného zalesňování a budování udržitelného lesního hospodářství. Je to jediný způsob, jak můžeme emise snížit dostatečně rychle a dosáhnout v Kodani úspěšného výsledku. EU v průběhu celého procesu definovala a vylepšovala svá stanoviska, takže mohla vznášet požadavky a vyvíjet po celou dobu tlak na ostatní strany. Mnoho z toho bylo dosaženo ve spolupráci s Evropským parlamentem – základ pro ambiciózní stanoviska EU tvoří soubor opatření v oblasti klimatu a energetiky.

Nyní zbývají do vrcholné schůzky v Kodani jen dva týdny. Jsme obklopeni množstvím pesimistů, kteří se shromáždili u cílové rovinky několika posledních měsíců. Nicméně ve skutečnosti je rozhodující politická vůle k vedoucí úloze – a to je něco, co EU má. Abychom dosáhli výsledku, na kterém jsme tak dlouho pracovali, musíme nyní v Evropské unii mobilizovat všechny síly. V tomto ohledu bude mít nadále důležitou úlohu zvláště Parlament.

Dovolte mi tedy prohlásit, že cíl EU ohledně dohody se nezměnil. Musíme v Kodani uzavřít ambiciózní a komplexní dohodu. Klima na Zemi již čekalo dost dlouho. Nyní nastal čas uzavřít dohodu.

Včera jsme pořádali mimořádné zasedání Rady ve složení pro životní prostředí, abychom společnými silami dokázali z kodaňské konference učinit takový mezník v naší práci v oblasti změny klimatu, jakým chceme, aby byla. Hlavy států a předsedové vlád v rozhodnutí EU před konferencí v Kodani uvedli, že cílem EU je dovést kodaňský proces k právně závazné dohodě na období počínající 1. lednem 2013, jež bude vycházet z Kjótského protokolu a bude obsahovat všechny zásadní prvky. Rozhodnutí požaduje, aby byla v Kodani uzavřena dohoda, která celkově dosáhne tak velkého snížení emisí, jaké bude stačit ke splnění cíle udržet nárůst teploty na Zemi pod dvěma stupni. Musí to být dohoda se všemi zeměmi, která v každé vyspělé zemi vyústí v kroky směřující ke snížení jejích celkových emisí, jinými slovy v celohospodářský cíl; potřebujeme, aby všechny vyspělé země včetně USA spojily své závazky do kodaňské dohody. Tato dohoda musí vést také

k tomu, že se rozvojové země zavážou k přijímání opatření ke snížení emisí pod úroveň, na jaké by byly, kdyby nebyla učiněna žádná opatření, a to zvláště v těch zemích, jež patří k hlavním hospodářstvím. Vyspělé země poskytnou v roce 2010, 2011 a 2012 okamžitou finanční pomoc na nezbytná opatření v rozvojových zemích, zejména v těch nejhudších zemích. Dohoda vyústí ve vytvoření systému dlouhodobé podpory pro menší množství emisí, přizpůsobení, technickou spolupráci a přenos technologií.

A konečně musí dohoda obsahovat mechanismus přezkumu, aby mohla být přizpůsobena čemukoli, co se z vědeckého hlediska ukáže být jako nezbytné k řízení klimatu.

Nyní se hovoří o „dvoustupňovém řešení“. Nicméně pro EU je dohoda v Kodani nezbytným krokem. V Kodani by mělo být přijato rozhodnutí a mělo by obsahovat všechno, co je pro klima důležité. Závazná dohoda by měla být podle jasného harmonogramu převedena do textu, jež bude možné ratifikovat a který nebude jen formální, protože ambiciózní dohoda musí být obsažná.

Dohoda v Kodani tak otevře cestu k okamžitému přijetí opatření a nebude se s nimi čekat do roku 2013. Skutečně bychom tímto druhem dohody také mohli opatření urychlit více než nějakým jiným způsobem. Rovněž pro nás bude zásadní dosáhnout cíle dvou stupňů.

EU byla hybnou silou zejména v rychlém poskytování peněz na opatření k přizpůsobení a opatření k zamezování ničení deštných lesů. Musíme jednat rázně, abychom rychle změnili křivku emisí na Zemi směrem dolů.

To, co je v současnosti navrženo, celkově pro dosažení cíle dvou stupňů nestačí. Nejambicióznější návrhy jsme u vyjednávacího stolu předložili my v EU a rovněž tak jsme byli hybnou silou, jež mohla další strany přimět k tomu, aby své nabídky zvýšily. A to se také podařilo. Použili jsme náš 30% cíl jako páky, která vyvinula tlak na další strany. Je potěšitelné, že vyspělé země jako Norsko a Japonsko zlepšily své návrhy, stejně jako nedávno Rusko, a že rozvojové země jako Jižní Korea, Brazílie a Indonésie nedávno rovněž předložily ambiciózní plány. Budeme v tomto směru nadále vyvíjet tlak. Našich 30 % bude i nadále sloužit jako páka. Nyní čekáme zejména na USA a na Čínu.

Bereme na vědomí slova prezidenta Obamy, že dohoda by neměla obsahovat jen konkrétní prvky, ani by neměla být jenom politickým prohlášením. Obama také souhlasil s tím, že by dohoda měla obsahovat všechny klíčové prvky a také opatření, jež lze okamžitě zahájit. Dohoda z Kodaně se musí vztahovat na všechny světové emise. Bez návrhů USA a Číny se vztahuje jen na jejich polovinu. Dovolte mi, abych to řekl zcela jasně: dohoda možná zcela závisí na tom, zda USA a Čína předloží dostatečně ambiciózní návrhy.

EU bude nadále vyvíjet tlak na to, aby byla při jednáních navržena vhodná opatření. Udržíme si v nastávajících dvou týdnech před závěrečnými jednáními svoji vedoucí úlohu. Těším se na další spolupráci s Parlamentem, zejména prostřednictvím skupiny COP 15, která bude v Kodani. Těším se na diskusi. Spojíme své síly a budeme společně pracovat na tom, abychom v Kodani dosáhli velice úspěšné, ambiciózní a přesvědčivé dohody.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedo, zásadní vrcholná schůzka v Kodani se rychle blíží a zbývá málo času. Naprosto souhlasím s panem ministrem Carlgrenem, že musíme zvýšit své úsilí a úzce spolupracovat, abychom nepromarnili tuto historickou příležitost, kterou máme před sebou, totiž uzavření celosvětové, celkové, ambiciózní a vědecky podložené dohody o změně klimatu v Kodani. Jak pan Carlgren řekl, musíme se v Kodani dohodnout na kompletním obsahu, na celé podstatě dohody a na právních záležitostech, jež je třeba zpracovat ihned poté, v několika příštích měsících – v prvních šesti měsících roku 2010 –, abychom měli úplnou, právně závaznou dohodu, za kterou Evropská unie od počátku bojuje.

Chtěl bych Evropskému parlamentu poděkovat za usnesení o strategii EU pro konferenci o změně klimatu v Kodani. Je to ambiciózní usnesení, jež potvrzuje význam, který Evropský parlament přisuzuje záležitosti změny klimatu. Také upřímně doufám v podporu poslanců Parlamentu při konferenci Kodani. Samozřejmě bych chtěl také zdůraznit, jak důležité jsou naše kontakty s parlamenty třetích zemí, s občanskou společností a s podniky, abychom uvedli stanoviska Evropské unie ve známost a přesvědčili tak ostatní země k přijetí závazných prohlášení o snížení emisí skleníkových plynů.

Podporuji zvláště výzvu Parlamentu, aby dohoda odrážela cíl 2 °C. Aby jej bylo dosaženo, je třeba, aby jednaly jak vyspělé, tak rozvojové země. Je dobré, že se Parlament ve svém usnesení vyslovil ve prospěch řešení založených na tržním mechanismu a že podporuje přezkum mechanismu čistého rozvoje v budoucí dohodě. Pokud jde o tuto záležitost, Komise zastává – jak víte – názor, že stávající nástroje systému emisí oxidu uhličitého by měly být rozšířeny zavedením odvětvového úvěrového mechanismu.

Pokud jde o snížení emisí, jež mají příčinu v odlesňování a zhoršování stavu lesů v rozvojových zemích, které se uskutečňuje v rámci programu OSN REDD, Komise bude maximálně usilovat o prosazování silných sociálních norem a norem v oblasti životního prostředí, jež zohledňují vliv na biologickou rozmanitost a ekosystémy.

Čelíme však velkým výzvám. V Kodani musíme mířit vysoko, abychom dosáhli dohody vycházející z vědeckých poznatků. Jinými slovy musíme dosáhnout více než cíle 2 °C. Musíme také zajistit, aby všechny země přijaly potřebné závazky podle zásady společné, ale rozlišené odpovědnosti. Také očekáváme, že Spojené státy, celých osm let poté, co opustily Kjóto, přijmou svůj díl odpovědnosti.

A konečně se musíme zaměřit na řadu obšírných otázek, jako je zajištění toho, aby rozvíjející se ekonomiky skutečně poskytly příspěvek podle svých schopností a zásady rozlišení, o níž jsem se dříve zmínil, a aby byla potřebná finanční částka předvídatelná a neměnná. Dále bude třeba v Kodani zajistit financování „rychlého zahájení“, aby to, co je nutno udělat okamžitě, mohlo být provedeno a nemuselo se čekat na období 2010–2013. Umožní to podniknout okamžité kroky a provést nezbytná opatření k přizpůsobení, zvláště ve velmi citlivých oblastech planety, jako jsou chudé země.

Nastal čas, kdy by měla jít Evropská unie příkladem a potvrdit svou vedoucí úlohu. Na přípravných rozhovorech, které proběhly minulý týden v Kodani, jsme si vyměnili důležité názory s mnoha našimi mezinárodními partnery. Jak řekl pan Carlgren, některé země jako Brazílie a Jižní Korea oznámily, že přijmou opatření. Očekává se, že podobná oznámení učiní na počátku vrcholné schůzky další země, například Čína a Indie. Dnes ráno se objevily v novinách zprávy, že Spojené státy předloží svůj návrh na snížení a – doufám – financování.

Také jsme měli zajímavou výměnu názorů o otázce transparentnosti a – konkrétněji – o systémech monitorování, vykazování a ověřování. Stále je mimořádně důležité, abychom zajistili více závazků ke konkrétním opatřením a krokům směrem k hospodářství založenému na menším množství emisí oxidu uhličitého. Rozvojové země musí jako skupina a v závislosti na svých možnostech emise snížit o 15–30 % oproti „běžnému stavu“.

Pokud jde o kroky vyspělých zemí, pokrok bohužel není uspokojivý. Španělsko, Austrálie a Norsko zvýšily své závazky, nicméně se zdá, že ostatní země nejsou připraveny jejich příklad následovat. Také je již zřejmé, že Spojené státy bohužel nebudou s to přijmout vnitřní právní předpisy do konce letošního roku. To samozřejmě neznamená, že nebudou moci v Kodani stanovit konkrétní množství cíle. Jak jsem řekl dříve, máme informace, že právě k tomuto dojde, nicméně se obávám, že s podmínkou schválení vnitřních právních předpisů, k němuž zřejmě do konce roku nedojde, takže to budou podmíněčné cíle. Pozitivní změna na straně Spojených států ovlivní postoj ostatních zemí a v důsledku pomůže výsledku vrcholné schůzky v Kodani.

Nyní je zřejmé, že pouze opatření vyspělých zemí nebudou stačit. Rozvojové země musí v každém případě poskytnout příspěvek, přičemž bude důležité rozvíjet hospodářství s nízkými emisemi oxidu uhličitého. Jak jsem již řekl, rozvojové země musí snížit své emise o 15–30 % oproti běžnému stavu.

Naším hlavním cílem pro konferenci v Kodani je stále ještě uzavření právně závazné dohody. Přestože vyjednávání dosud nepokročila tak rychle, jak bychom si přáli, a zbývá málo času, nesmíme se od tohoto cíle odchýlit. Chceme také, aby tato dohoda byla celosvětovou dohodou, jež bude obsahovat veškeré prvky akčního plánu z Bali, začlení dosavadní pokrok a budou v ní zahrnuty množstevní faktory pro snížení emisí a pro financování.

Pokud jde o strukturu dohody, musí obsahovat všechny prvky související s přizpůsobováním, sníženími emisí a financováním „rychlého zahájení“. V Kodani se rovněž musíme dohodnout na postupech a časovém plánu dokončení vyjednávání tak, abychom právně závazné dohody dosáhli co nejrychleji, v prvních měsících roku 2010; kancléřka Merkelová se zmínila o první polovině roku 2010.

Podstatná a celosvětová dohoda dodá procesu vyjednávání důležitý politický impuls a umožní dokončit právní postupy v rozumném období po konferenci v Kodani. V tomto ohledu je rozhodujícím faktorem financování. Konference v Kodani nebude úspěšná, jestliže se nám nepodaří uvolnit investice a potřebné zdroje financování.

Na závěr bych se rád ještě jednou zmínil o rozhodující úloze, kterou hraje v podpoře ambiciózní politiky EU v oblasti klimatu Evropský parlament. Stál v první linii v Evropské unii i na mezinárodní scéně a pomáhal povzbuzovat naše strategické mezinárodní partnery. Tato úzká spolupráce bude v období před konferencí v Kodani pokračovat a musím říci, že jsem rád, že tento Parlament bude zastoupen silnou delegací.

Předseda. – Děkuji vám, pane komisaři, za velice zajímavý projev, v němž jste pohovořil o závažných problémech, kterým čelíme před konferencí v Kodani. Hovořil jste trochu déle, než jsme očekávali, takže očekáváme, že budete mít na konci rozpravy kratší poznámky. Bylo to tak zajímavé, že to nebylo možné ukončit!

Corien Wortmann-Kool, jménem skupiny PPE. – (NL) Hodiny tikají. Stojíme před významnou výzvou, jíž je zajištění, že bude v Kodani uzavřena ambiciózní dohoda o změně klimatu, a nyní, když se prosinec blíží, očekáváme nezdary. Prezident Obama ještě nebyl s to splnit svůj volební slib. Avšak jsou zde naděje signály, například ambice nové japonské vlády.

Ráda bych pochválila úsilí švédského předsednictví a Evropské komise, zejména pana komisaře Dimase. Jsme vašimi spojenci. Ráda bych pochválila vaše úsilí o sjednocení evropských vedoucích představitelů, protože při těchto stěžejních vyjednáváních je důležitější než kdykoli dříve, aby Evropa hovořila jedním hlasem.

Za skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) mohu říci, že sdílíme vaši naději, že bude dosaženo ambiciózní dohody, která povede k závazným cílům ke snižování emisí nejen v Evropské unii, Spojených státech a Japonsku, ale také v zemích jako Čína, Brazílie a Indie. Je důležité, abychom měli společné ambice, protože musíme se změnou klimatu bojovat efektivně a současně vytvořit na celém světě rovné podmínky.

Pane předsedo, je zásadní, aby bylo v Kodani dosaženo dohody o finančním balíčku na pomoc s financováním projektů v rozvojových zemích týkajících se klimatu. Evropa musí přijmout svůj spravedlivý díl odpovědnosti. Nicméně zopakuji vaši myšlenku, že je velice důležité, aby toto financování bylo poskytnuto rychle, protože projekty jsou hotové a čekají a lze s nimi začít okamžitě. Toto by byl hmatatelný, zjevný výsledek vrcholné schůzky v Kodani a povzbudivé znamení. Současně je zásadní uzavřít dohody, které zajistí, aby tyto finanční prostředky aktivně a účinně přispěly k omezení změny klimatu, a také dohody o přenosu technologií a ochraně práv duševního vlastnictví.

Jedině společně můžeme shromáždit znalosti a schopnosti, jichž je zapotřebí, abychom zabránili změně klimatu a nenapravitelnému poškození ekosystémů. Dohoda v oblasti klimatu má potenciál to významně podpořit a také podpořit nás v Evropě, abychom zajistili, že se naše sociálně tržní hospodářství bude stále více stávat udržitelným sociálně tržním hospodářstvím.

Jo Leinen, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, Evropský parlament byl v posledních letech hybnou silou v diskusi o ochraně klimatu a také máme velký podíl na balíčku EU na ochranu klimatu. Usnesení, které dnes předkládáme, má všechny prvky potřebné pro ambiciózní dohodu v Kodani. A přece je to, co navrhujeme, také realistické. Je to ambiciózní a současně i realistické a doufáme, že Rada a Komise s námi spojí své síly, abychom vytvořili jednotnou skupinu, jež bude na konferenci lobbovat za to, abychom na svou stranu získali další partnery.

EU se v těchto záležitostech ujala vedoucí úlohy a my chceme, aby tomu tak bylo i v Kodani. Musíme proto dostát svému návrhu 30% snížení emisí CO₂ do roku 2020. Podle vědeckých poznatků se potřebujeme pohybovat při horní hranici rozpětí mezi 25 % a 40 %. 30 % by tedy stále ještě nestačilo, jak víme, a proto skutečně musíme tento cíl nabídnout, protože bude zvyšovat ambice dalších zemí.

Víme, že celosvětová ochrana klimatu není možná bez financování. Na rozdíl od Rady předložil Parlament v tomto ohledu konkrétní čísla. Celosvětový rámec činí přibližně 100 miliard EUR a Evropa musí poskytnout zhruba třetinu. Takže proč neřekneme, že budeme do roku 2020 poskytovat 30 miliard EUR? Parlament se k tomu zavázal a doufám, že Rada a Komise v tom budou za dva týdny také konkrétní.

Paní Wortmannová-Koolová se již zmínila o „rychlém zahájení“. Potřebujeme hned teď 5–7 miliard EUR. Když vidím, kolik peněz jsme uvolnili na bankovní krizi, tak na překonání klimatické krize opravdu potřebujeme malíček – a v této věci nedostaneme žádnou druhou šanci. Jakmile se klima naruší, zůstane narušeno napořád a nebudeme jej moci opravit. Proto si tato záležitost skutečně zaslouhuje velké úsilí od nás všech.

Také zaznamenávám, že některé země jednají, jiné nikoli. Nesmí se stát, že budou dva největší znečišťovatelé klimatu, Čína a Spojené státy, hrát ping-pong velikánů, vzájemně se obviňovat a otálet. To by bylo nezodpovědné a já doufám, že zejména USA v Kodani také ukáží své vedení a poskytnou konkrétní informace o snížení vlastních emisí klimatických plynů a také o svém podílu na financování.

Pokud se nezapojí tyto dva státy a Indie, nebude uzavřena žádná dohoda. Znova upozorňujeme na význam politiky v oblasti lesního hospodářství – odlesňování je významný faktor – a také v oblasti letecké a námořní dopravy. Jestliže železnice jsou do obchodování s emisemi zapojeny a musí platit, pak nemohu pochopit, proč by měly mít letecká a námořní doprava taková zvláštní privilegia.

A konečně – Parlament bude poprvé zastoupen v pavilonu EU. Je to nový začátek a doufám, že se budeme moci účastnit informačních zasedání Rady a Komise, protože podle Lisabonské smlouvy jsme spoluzákonodárci kodaňské dohody.

Corinne Lepage, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dne 26. září 2009 bylo uspořádáno 44 občanských panelů v 38 zemích, jež představovaly různé stupně vývoje.

91 % občanů na celém světě, včetně 93 % Evropanů, se domnívalo, že je naléhavě třeba dosáhnout v Kodani dohody. 89 % se domnívalo, že musíme překročit 25 % cíl snížení emisí skleníkových plynů v průmyslových zemích, přičemž takto smýšlí 92 % Evropanů.

My, poslanci Evropského parlamentu, kteří zastupujeme občany Evropy, máme povinnost využít svůj vliv a reagovat na požadavky našich spoluobčanů, ale především vzít na sebe svou odpovědnost, abychom mohli splnit cíl Mezivládního panelu pro změnu klimatu, což je 25–40 % snížení do roku 2020.

Aby toho bylo dosaženo, je nutno prosazovat cíl 30 % snížení, jak právě řekl pan Leinen, přičemž je zjevně zapotřebí finančních zdrojů, odhadovaných na 100 miliard EUR k roku 2020.

Vedoucí úloha Evropy v této klíčové záležitosti musí vést v budoucnosti k dosažení dohody, nicméně nikoli dohody za každou cenu, jinými slovy nikoli takové dohody, která by nedostála svým cílům a neměla žádné finanční zdroje, kontroly ani omezení. Lépe by bylo neuzavřít vůbec žádnou dohodu než mít mlhavý závazek, který tuto záležitost odstaví na vedlejší kolej a přiměje občany, aby věřili, že byla vyřešena.

Naše odpovědnost nespočívá jen ve společné odpovědnosti za klimatický dluh, ale jde také o to, že musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom občany přesvědčili, že je jen jediné možné řešení a že budeme neúnavně hájit spravedlivé a účinné společné úsilí.

V tomto smyslu prosazovat 30 % cíl znamená poskytnout všem zemím, které již navrhly dolní a horní limity pro své emise, možnost zaměřit se na horní limity a nežádat u těch dolních.

Všichni budeme před mezinárodní veřejností a budoucími generacemi odpovědní za postoj, jaký jsme zaujali v Kodani. Náš postoj – postoj Evropanů – musí být jasný, jednoznačný a mimořádně pevný.

Satu Hassi, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Pane předsedo, dámy a pánové, pane ministře, zasedání v Kodani bude nejdůležitější konferencí v historii lidstva. Týká se budoucnosti celého lidského pokolení. Význam zasedání je zdůrazněn skutečností, že jak se blíží, publicistická hra už stačila očernit pověst výzkumných pracovníků v oblasti klimatu.

Nicméně není času nazbyt: celosvětové emise je nutno v příštích 10 letech snížit. Ministři a předsedové vlád, kteří se sejdou v Kodani, musí seriózně přijmout svou odpovědnost a učinit rozhodnutí, která zajistí, že teplota na Zemi se nezvýší více než o dva stupně. Toto rozhodnutí se musí týkat všech hlavních záležitostí, musí být závazné a musí obsahovat závazný časový plán vypracování případné mezinárodní smlouvy.

Těší mě, že o závazném rozhodnutí a závazné mezinárodní dohodě hovořil i pan ministr Carlgren. Tato dohoda musí obsahovat dlouhodobé cíle ohledně emisí, ačkoliv ještě důležitější je dohodnout se na limitech emisí pro rok 2020. Snížení emisí v průmyslových zemích by se mělo blížit spíše 40 % než prahu 25 %.

Vedoucí úloha EU má nyní stejně zásadní význam jako dříve. Nejlepší způsob, jakým ji můžeme dokázat, je zavázat se nyní k 30 % snížení emisí do roku 2020 a učinit jasnou nabídku na financování pro rozvojové země. Jak se vyjádřil Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, podíl EU na financování by měl činit zhruba 30 miliard EUR ročně do roku 2020. Kromě toho, jak řekl pan ministr Carlgren, recese snížení emisí zlevnila. Musíme se chopit této příležitosti a hledět výše.

Těm, kdo se odvažují zpochybňovat celou myšlenku ochrany klimatu, chci připomenout, že planeta nepočká. Nemůžete planetě říci: „Mohla bys nám prosím dát rok či dva, máme tu recesi“, ani „klimaskeptikové nás nutí váhat“. Změna klimatu postupuje podle fyzikálních a chemických zákonů a my poneseme odpovědnost za svá rozhodnutí a kromě toho i za své nicnedělání.

(Potlesk)

Miroslav Ouzký, za skupinu ECR. – (CS) Vážený pane ministře a předsedo Rady, vážený pane komisaři, drazí kolegové a kolegyně, souhlasím s většinou předchozích řečníků, že kodaňský summit je pravděpodobně pro Evropskou unii a také pro celý svět nejdůležitějším summitem celého roku. Chtěl bych poděkovat panu komisaři, že je jedním z politiků, který zdůrazňuje význam Evropského parlamentu právě pro nadcházející summit a pro politiku klimatu a klimatických změn jako takových. Také bych chtěl poděkovat za to, že zdůraznil význam financí. Víte, my v Čechách často říkáme a v češtině to zní trochu ironicky, že peníze jsou vždy až na prvním místě a v tomto případě to platí dvojnásob. Já bych chtěl zdůraznit, že pakliže Evropská unie jako jedno těleso nebude schopna přijít se silným a jednoznačným mandátem, není schopna se jednoznačně dohodnout na financích, velmi silně to oslabuje náš postoj ve světě.

Několik předchozích řečníků zde zdůrazňovalo, že jako Evropská unie máme vedoucí roli v této oblasti a že by nám tato vedoucí role měla zůstat. Já zase říkám, že bych byl velmi šťasten, kdyby na summitu byl ještě někdo ambicióznější, někdo kdo by byl dál, než-li jsme my, kdo by měl lepší legislativu a kdo by byl ochoten do toho dávat více financí. Mně by vůbec nevadilo, kdybychom ztratili to naše první postavení, protože si myslím, že je na čase, aby to břemenné sdílení bylo skutečně přeneseno do globálního měřítko. Patřím k těm, kdo je přesvědčen, že bez globální dohody padá veškerá naše snaha pod stůl. Neustálé zdůrazňování států, jako jsou Spojené státy, Indie nebo Čína, zde nemá cenu opakovat. Já se obávám, že pan prezident Obama není schopen naplnit všechny své předvolební sliby, a to je špatně.

Ještě bych se rychle zmínil o věci, o které často hovořím, a to je deforestace, vodní management ve světě, který stále trochu podceňujeme. Ve všech našich prohlášeních je slyšet ano, pojďme se dohodnout se státy, jako je Brazílie, Indie a ostatní na tom, ať zastaví kácení deštných pralesů. Ale já říkám, nestačí se jenom dohodnout, nestačí proklamace. V minulosti jsme zjistili, že kontrolu nad touto činností často nemají nebo neprovádějí příslušné vlády a tady proto konstatuji: nestačí se dohodnout, musíme vymyslet kontrolní mechanismy, musíme mít přehled o reálné politice a souhlasím s tím, že by dohoda neměla být za každou cenu.

Bairbre de Brún, jménem skupiny GUE/NGL. – (GA) Pane předsedo, naprosto souhlasím, že musíme vyvíjet tlak na to, aby byla v Kodani uzavřena právně závazná dohoda. Tato dohoda musí být dostatečně silná pro boj proti změně klimatu a současně musí být vyvážená a spravedlivá vůči rozvojovým zemím.

Průmyslové země musí slíbit snížení emisí skleníkových plynů alespoň o 40 % do roku 2020 a mezi 80 % a 95 % do roku 2050 ve srovnání s úrovněmi z roku 1990.

EU musí slíbit 30 miliard EUR ročně do roku 2020 jako financování v oblasti klimatu pro rozvojové země vedle zahraniční rozvojové pomoci.

V Evropě jsou bohužel lidé, kteří se velice snaží použít neochotu jiných zemí k potřebným krokům jako omluvu pro to, že EU neplní své povinnosti. Takový přístup je mimořádně krátkozraký.

Bez ohledu na výsledky vyjednávání v Kodani musí EU pokračovat, musí stanovovat a plnit účinné cíle snížení emisí, vyvíjet nové čisté technologie a zavázat se ke klimatické spravedlnosti, aby rozvojové země nebyly zatíženy sklízením toho, co zasel vyspělý svět.

Anna Rosbach, jménem skupiny EFD. – (DA) Pane předsedo, Rado a Komise, dnes zbývá jeden měsíc do Štědrého večera. Mám jedno velké vánoční přání – až bude konference o klimatu za námi a všichni účastníci přestanou jednat jako administrátoři a technici, kteří hovoří jen o podrobnostech a kvótách, tak abychom konečně mohli vést politickou debatu o tom, co lze realisticky a prakticky udělat, aby se zlepšily podmínky pro naši planetu a její obyvatele. Když otevřeme oči, uvidíme všichni až příliš jasně, že USA, Rusko, Čína a mnoho dalších zemí na světě doopravdy nemají změnu klimatu na programu. Na místo toho nabízejí pěkně znějící prohlášení o záměrech a plané sliby.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, dosud trvající hospodářská a strukturální krize ukázala, jak mezinárodní společenství dokáže dát rychle k dispozici velké částky ke zmírnění akutní situace, i když způsob, jakým to dělá, je někdy sporný. Krize také ukazuje, že většina různých států je schopna spolupracovat, jestliže jde o větší a nadřazené cíle.

Podobně jako strukturální krize jsou i dramatické dopady změny klimatu z velké části vyvolané lidmi. Nicméně cílem musí být – a hovořím o cíli pro lidstvo – řídit naši Zemi a její zdroje udržitelně a citlivě. Musíme zachovat biologickou rozmanitost biosféry pro budoucí generace. Jestliže se nám podaří na evropské úrovni vytvořit rámec, který podporuje vědu, inovace a moderní technologie, jež jsou šetrné k životnímu

prostředí – zelené technologie – a obnovitelné zdroje energie, můžeme jako Evropané dosáhnout dvou cílů. Zaprvé všichni pozitivně přispějeme ke snížení emisí CO₂, které škodí klimatu, a budeme moci ukončit svou velkou závislost na fosilních palivech. Zadruhé, jestliže zvýšíme svou podporu pro vědu a technologie šetrné k životnímu prostředí, zůstane Evropa dlouhodobě centrem inovací. Jedině tímto způsobem vytvoříme v Evropě v dlouhodobém horizontu nová pracovní místa.

Andreas Carlgren, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedo, musím říci, že skutečně oceňuji širokou podporu, jakou přístup EU získal téměř ode všech členů Parlamentu. Znamená to, znamenalo a bude znamenat velice mnoho pro sílu EU v Kodani a také při velice důležité práci v oblasti klimatu, kterou budeme muset odvést poté.

Také bych chtěl říci panu Dimasovi, že si velice vážím toho, co dnes řekl. Komise hrála zásadní úlohu jako mravní opora pro politiku EU v oblasti klimatu a zejména pan Dimas měl v Komisi, když zaujímal svůj postoj, rozhodující roli. Byly doby, kdy všechny členské státy tuto záležitost nepodporovaly tak silně jako dnes, a pan komisař měl ve stěžejních situacích vždy velice pevný postoj. Velice to oceňuji a chtěl jsem se o tom zde v Parlamentu zmínit.

Chtěl bych říci panu Leinenovi jako předsedovi Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu i jako předsedovi výboru, že se také velice těším na spolupráci s Parlamentem v Kodani. Jsem si jist, že Parlament může i tam sehrát velice důležitou roli při jednání se zástupci ostatních zemí.

Chtěl bych říci všem, kteří se v této rozpravě zmínili o záležitosti financování – panu Leinenovi, paní Hassiové, paní de Brúnové a dalším –, že jsou samozřejmě důležitá i konkrétní čísla. Proto je EU skupinou vyspělých zemí, která představila doposud nejambicióznější i nejpodrobnější údaje. Dovolte mi říci, že rychlá opatření – opatření na zastavení ničení deštých pralesů a opatření na získání peněz z letecké a lodní dopravy, která poškozuje klima, a jejich využití na důležitá opatření zejména v nejchudších zemích EU – musí přinést výsledky hned teď.

Někdo se ptal na praktickou stránku. EU zde ukázala cestu. Vlastně jsme již urazili polovinu cesty k našemu cíli 20 % do roku 2020. Provedli jsme třetinu toho, co potřebujeme udělat, abychom dosáhli cíle 30 %. Proto v závěrečném sprintu vyvíjíme nátlak na ostatní strany, aby zvýšily své nabídky, přičemž také říkáme: „podívejte se na nás, ukázali jsme praktický způsob, jak skutečně snížit emise“.

Někteří lidé říkají, abychom šli ještě o 10 % dále. Já bych to velmi rád udělal, ale vyžaduje to celosvětovou dohodu. V opačném případě by těchto 10 % navíc od EU bylo pohlceno pouhými dvěma roky nárůstu emisí v Číně, a klima by stejně nebylo zachráněno. Celosvětová dohoda je tak důležitá a úloha Parlamentu je tak nezbytná, protože je to významný politický základ, na němž lze dále stavět.

Stavros Dimas, člen Komise. – Pane předsedo, po tom, co jste řekl, nemohu očekávat, že mi dáte prostor, ale chci využít této příležitosti a říci několik slov o hlavním argumentu, který hovoří ve prospěch 30% cíle.

Samozřejmě souhlasím s panem Ouzkým, že potřebujeme celosvětovou dohodu, tedy aby se všechny státy světa podílely na komplexní dohodě a aby se všechna hospodářská odvětví podílela na snížení emisí. A samozřejmě musí být vědecky podložena.

Abychom takovou celosvětovou dohodu uzavřeli, abychom přiměli ostatní země vykročit kupředu, musíme na ně neustále vyvíjet tlak – tím, že půjdeme příkladem, příkladem, který má svůj morální význam. Morální vedoucí úloha Evropy je významná a funguje ovšem také jako příklad tím, že ukazuje, že zelené technologie jsou velmi důležité pro naši konkurenceschopnost. Ve včerejším vydání deníku Financial Times byly zprávy o tom, jak evropské podniky – včetně velmi důležitých korporací v Evropské unii – vydělávají na tom, že fungují jako zelené, a skutečně předpokládají, že jejich zelené podnikání do roku 2020 předčí všechny ostatní druhy podnikání. Takže máme tyto dva způsoby nátlaku na ostatní země, aby navrhly ambiciózní závazky a dohodly se na právně závazné dohodě.

K 30% snížení musím dodat toto: Především je v souladu s tím, co nám říkají vědci, abychom udělali, a od nás bude čestné, když budeme jednat podle toho. Za druhé je to dnes levnější, mnohem levnější, než to bylo, když jsme diskutovali o našem souboru opatření v oblasti klimatu a energetiky: dnes je asi o 30–40 % levnější tohoto cíle dosáhnout.

Za třetí, poskytne nám to nejen to, co již řekl Andreas Carlgren, tedy páku na přesvědčování ostatních, ale také – a to je nejdůležitější – to bude nátlak formou příkladu; veřejné mínění na celém světě ocení, co dělá Evropská unie. Také to bude, jak jsem zde slyšel říkat paní kolegyni, velice důležité pro naše technologie. To

je samozřejmé, protože to přinese lepší ceny za uhlík, které dnes leží velmi nízko, a tak to bude důležitý stimul pro ekologické inovace a pro vývoj nových technologií.

Dalším velice důležitým hlediskem je to, že Evropská unie je ve výhodném postavení, protože již máme právní předpisy, které jste odhlasovali a jež Evropské unii a členským státům přinesly takové prostředky a opatření, že lze vyššího cíle dosáhnout pouze zvýšením některých limitů, které již v těchto našich právních předpisech máme.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Pane předsedo, rád bych začal tím, že se vyjádřím k tomu, co řekl pan komisař Dimas. Samozřejmě potřebujeme závaznou dohodu kvůli celé otázce ochrany klimatu, ale potřebujeme ji i pro Evropu, pro náš evropský průmysl. Máme samozřejmě nejen zelený průmysl, máme také průmysl v ostatních odvětvích a musíme myslet také na jeho konkurenceschopnost mimo Evropu.

Průmysl potřebuje jistotu plánování a Evropa v tomto smyslu udělala obrovský pokrok. Byl to správný přístup a vyjádřil jsem mu tehdy podporu. Nyní však musíme v Kodani zajistit, že bude pozitivní výsledek loňského roku doveden až na kodaňskou úroveň. Musíme ozřejmit svůj postoj k celosvětovému uhlíkovému rozpočtu. Již bylo řečeno, jaký je, ale my to nyní musíme ostatním státům a kontinentům doopravdy vysvětlit. Až se nám to podaří – a nebude to snadné –, musí být systém obchodování s emisemi rozšířen. Jestliže zůstane pouze evropskou záležitostí, budeme ztrácet čas. Proto mohu pana komisaře a pana úřadujícího předsedu Rady jediné prosit, aby rozšíření systému podporoval s opravdovým nasazením.

Rozeznali jsme druhý problém – a již byl dnes zmíněn – a sice otázku odlesňování. Na Borneu je, pane Leinene, každým rokem vypálena plocha o dvojnásobné rozloze, než jakou má Sársko. Je to katastrofa. Uvolňuje se tím 8 % celosvětových emisí CO₂, a můžeme náš průmysl trápit, jak chceme, ale nevyřeší to. A já ani nechci, aby to vyřešil. Proto se musíme soustředit na něco zcela jiného.

Jsem naprosto užaslý z financování – to je závod čísel. Pro mě je důležité, aby studna, z níž bereme naše peníze, nebyla považována za bezednou, a nejsem jist, že tomu tak je. Pane komisaři, mohl byste mě prosím ohledně toho ujistit? Rozvojové země musí být zapojeny prostřednictvím čísel a cílů, které jim budou přizpůsobeny. Za to se zasazují. Evropa byla seriózní a tato serióznost – včetně serióznosti Komise a Rady, to chci zdůraznit – je naše síla a na této síle bychom měli nadále pracovat.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Pane předsedo, před několika měsíci jsem byl v Grónsku. Navštívil jsem malé město Ilulissat. Přímo na sever od něj se nachází ledovec, který nyní taje a pohybuje se rychlostí dva metry za hodinu – dva metry za hodinu! Můžete to vidět pouhým okem. Můžete to slyšet, protože když padá obrovský kus ledu, zní to jako úder hromu. Množství vody z roztátého ledu, které vzniká každým dnem, je stejné jako roční spotřeba celého města velikosti New Yorku. Každý den! To je ukazatel naléhavosti toho, čím se zabýváme, dříve než na nás důsledky změny klimatu skutečně dopadnou.

Proto cítím povinnost říci paní Rosbachové a dalším, kteří dnes řekli, že „potřebujeme stejné úrovně“, „musíme si uvědomovat, co je politicky možné“ a „musíme hledat kompromisy, jichž lze dosáhnout“: existují věci, v nichž nemůžete být kompromisní. Existují některé cíle, v nichž nemůžeme hledat kompromis, a k nim patří cíl 2 °C, který EU podporuje. Proto jsem, pane ministře Carlgrene a pane komisaři Dimasi, velmi, velmi potěšen signály, jež dnes vysíláte. Nemůžeme být kompromisní, pokud jde o 2 °C. To znamená, že všechny vyspělé země na světě musí snížit emise o 25 % až 40 %. Znamená to také, že je nutno vyvíjet silný tlak na USA, aby tento cíl podpořily. Byl bych rád, kdyby ve vašich komentářích byly nějaké údaje ohledně úrovně snížení, které musí USA dosáhnout z čistě praktického hlediska. Domnívám se, že to je něco, co ve veřejné diskusi chybí.

V EU se soustředíme – kromě toho, že musíme mít dostatečně ambiciózní cíl snížení – na plán financování. Bohaté země světa musí pomoci se zaplacením přenosu růstu do nejchudších zemí na světě, abychom od nich nežádali, aby zůstaly v chudobě, ale aby pokračovaly v růstu. Tento růst však musí být šetrný k životnímu prostředí, založený na přesunu technologií, a musí být udržitelný. Zatím musím bohužel říci, že i když EU předvedla svou vedoucí úlohu v mnoha oblastech, tak pokud jde o financování, stále ještě nejsme s to uvést čísla, která je nutno navrhnout. Víím, že to není chyba těchto dvou pánů. Bohužel se nepodařilo získat podporu vedoucích představitelů vlád v Evropě. Velice však doufám, že se nám podaří ji získat před konferencí v Kodani; je to naléhavé.

A konečně bych rád řekl, že je mimořádně důležité, abychom se my v Evropě ujali vedení při dokazování, že toto vše neznamená, že životní úroveň musí klesnout – ani v bohatém, ani v chudém světě. Nepovede to k tomu, že se naše průmyslová odvětví stanou nekonkurenceschopnými. Naopak budou díky našim požadavkům více inovativní, což jim dodá ve světě více konkurenceschopnosti. Jestliže čtete noviny, díváte

se na televizi nebo vůbec sledujete celosvětové sdělovací prostředky, vidíte, že je na pořadu dne pesimismus. Mnoho lidí již rozhodlo, že konference v Kodani bude fiasko. Proto je více než kdy jindy důležité, aby se Evropa ujala vedení, aby byla EU pánem situace. Proto bych vám rád popřál při vyjednávání v Kodani hodně štěstí.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedo, když se dnes podíváte z okna, uvidíte spíše mlhavý štrasburský den, což není nic mimořádného. Ani záplavy, které devastují části mého regionu v Cockermouthu a Workingtonu, kde jsme zaznamenali největší srážky, nejsou nic zvláštního; nemohou být konkrétně spojeny se změnou klimatu, i když je to v souladu s vědeckými názory.

Je těžké přijímat nezbytná politická rozhodnutí, když existují pochyby, zda klimatická změna existuje. Musíme se na to podívat s odstupem; musíme si uvědomit, že za dobu, kterou trvá jeden lidský život, se počet obyvatelstva na zemi zčtyřnásobil a naše využívání fosilních paliv a naše spotřeba energie nesmírně vzrostla. Protože hloubka naší atmosféry zůstává stále stejná, možná bychom se měli také divit, že ke změně klimatu nedochází rychleji, než k ní dochází.

Myslím, že je důležité si uvědomit, že změna klimatu není náboženství. Není to víra. Musíme přijmout argumenty skeptiků a čelit jim. Musíme se postarat o to, aby vystoupili naši vědci. Jen si přeji, aby někteří skeptikové neměli takové potěšení z předkládání návrhů na odložení činnosti, návrhů, které mohou nakonec stát životy milionů lidí.

Byly znevaženy ambice pro konferenci v Kodani, ale kdybyste byli včera poslouchali pana ministra Carlgrena ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, tak byste žádné takové zlehčování neuslyšeli. Tyto ambice nebylo možné podpořit silněji. Podílí se na nich 65 vedoucích představitelů vlád. Potřebujeme, aby se zúčastnili také vedoucí představitelé Spojených států a Číny, ale máme příležitost přijmout zde některá důležitá politická rozhodnutí.

Vítám skutečnost, že se Evropská unie ujala vedení. Jsme tím potěšeni. Otázka zní: stačí to? Situace je nejistá. Zbývají nám čtyři týdny a vyjednávání mají vlastní dynamiku. Dáváme vám dost prostoru k manévrování? Pan komisař naznačil, že se potřebujeme dostat z 20 % na 30 %. Je tento posun v našem vyjednávacím postoji? Podporujeme ho? Říkáme, že jsme připraveni učinit toto gesto ještě před tím, než bude uzavřena konečná dohoda? Můžeme se od Rady a Komise dozvědět víc o tom, jaký prostor pro navýšení hry máme, než tato rozprava skončí?

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Do zahájení konference v Kodani nám zbývají dva týdny: je to rozhodující příležitost k dosažení ambiciózní dohody v oblasti klimatu.

Evropská unie správně konstatuje, že je zásadní, aby byla v Kodani uzavřena dohoda; naše klima nesnese žádný odklad. Vědecké poznatky jsou jasné. Abychom splnili cíl dvou stupňů, o kterém Evropská unie již roky říká, že jej chce splnit, musí bohaté země snížit své emise o 40 %. Jestliže tedy chce Evropská unie cíl dvou stupňů dodržet, musí zpřísnit své vlastní cíle. Pro naše klima je to nezbytné.

Nicméně Evropská unie má také klíč k tomu, aby zapojila Spojené státy. Dokud EU jasně neprohlásí, kolik peněz hodná uvolnit pro rozvojové země, Spojené státy se budou schovávat. Nabídněme tedy jasně pro rozvojové země 30 milionů EUR, a pak bude povinností Spojených států, aby vystoupily se svým vlastním cílem snížení. Konference v Kodani může být úspěšná, musí být úspěšná, a Evropská unie stále drží k jejímu úspěchu klíč.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Dámy a pánové, konference v Kodani ztroskotala dokonce ještě dříve, než začala. Možná bude dosaženo nějakého ujednání, ale nikoli právně závazné dohody.

Prezidentu Obamovi se nepodaří prosadit systém obchodování s emisemi v senátu; jeho prioritou je zdravotní péče, nikoli limity a obchod. To znamená, že Evropa stojí před volbou: měli bychom pokračovat sami nebo ne? Měli bychom nebo neměli pokračovat v provozování povinného systému obchodování s emisemi na vlastní pěst? Musíme si to pečlivě promyslet. Cena za to, kdybychom to dělali sami, by byla velmi vysoká: stálo by to evropský průmysl v období do roku 2020 stovky miliard eur, což by vedlo ke ztrátě statisíců pracovních míst v Evropě.

Chtěl bych uvést příklad. Po Houstonu mají nejvyšší koncentraci chemických společností na světě Antverpy. Dávají práci 64 000 lidí přímo a 100 000 nepřímo. Antverpský chemický průmysl by nepřežil, kdyby Evropa provozovala systém sama, a snad to Nizozemce přiměje se vyslovit pro hospodářské zájmy tohoto města. Do roku 2020 by jeho chemický průmysl skončil jako oběť nadměrných výrobních nákladů.

Obchodování s emisemi má také mnoho nevýhod. Je velmi nestabilní; cena prudce klesla z 30 EUR na 8 EUR. Co bychom tedy měli udělat? Měli bychom zajistit rozumný vývoj technologií šetrných k životnímu prostředí, zavést odpovídající daň z ekologických investic, podporovat výzkum a rozvíjet technologie výroby, jež jsou šetrné k životnímu prostředí. Tato sněmovna si musí uvědomit realitu. Někdy mám dojem, že jsem spíše než v parlamentu v nějakém náboženském společenství. Jsou to technologické inovace, co nás spasí, nikoli obchod s prázdnými slovy.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Ráda bych předložila přibližný seznam činností, které uvolňují CO₂, činností někoho, na koho jsem včera narazila na ulici.

Je naživu (nezapomeňte na toto!)

Osprchovala se. Jela autem do práce. Koupila si kytici květin ze skleníku, zabalenou do umělé hmoty. Měla celý den zapnutý svůj laptop. Uvařila velký, vynikající steak a trochu si přitopila.

Jak můžeme po tomto pěkném dni plném luxusu trvat na tom, že domorodá žena, vyhnaná ze své země v důsledku odlesňování, jehož účelem je náš luxus, musí snížit své emise, zatímco všechno, co obsahuje její seznam, zní: „byla jsem naživu“?

Průmyslové země jsou odpovědné za vysoké emise CO₂, takže za ně musí zaplatit a podporovat rozvojové země. Nemůžeme to odbýt patetickou almužnou. Musíme zanechat tvrzení, že se pohne, jen pokud se pohne ještě někdo jiný. Spojené státy a Čína musí být v této záležitosti důrazně povolány k odpovědnosti. Ambice jsou jedna věc, ale to, na čem záleží doopravdy, je převzetí odpovědnosti.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych milostivě zahlídl závojem neuvěřitelnou částku 30 miliard EUR ročně do roku 2020, kterou by se EU zavázala vyplácet rozvíjejícím se zemím, v podstatě bez jakékoli jistoty. Nám Italům to připomíná notoricky známý italský úřad *Cassa del Mezzogiorno*.

Naše pozměňovací návrhy se zabývají třemi body. Za prvé vyzýváme k právně závazným a rovněž ambiciózním závazkům, nejen dalších průmyslových zemí, ale také rozvíjejících se zemí a zejména Číny, Indie a Brazílie.

Za druhé žádáme, aby veškeré evropské částky, z nichž budou tyto země mít prospěch, byly podmíněny používáním technologie vyrobené v Evropské unii, aby naše podniky dostaly aspoň částečnou náhradu za další náročné závazky snížení emisí, které jim EU ukládá a jež musí uskutečnit zcela na své vlastní náklady.

Za třetí žádáme opatření k zajištění toho, že výmysl inovativních finančních mechanismů – např. mechanismů odvozených od systému obchodování s emisními povolenkami nebo výměny dluhů za ochranu přírody – ve skutečnosti nebude zastírat čilé finanční spekulace podobné velice vážné krizi, z níž jsme se ještě nedostali.

Proto pokud budou naše pozměňovací návrhy zamítnuty, bude delegace Ligy severu hlasovat proti tomuto usnesení.

Nick Griffin (NI). – Pane předsedo, všichni souhlasí s tím, že změna klimatu je největší výzvou, jíž lidstvo čelí: je to trvalá pohledávka politické elity, a přitom je to lež. Nikdo nebude souhlasit. Tisíce vědců popírají samotnou existenci oteplování způsobeného člověkem a zmiňují se o přirozených cyklických změnách a dobách, kdy Římané viděli v severní Anglii vinice a švédská armáda roku 1658 pochodovala do Kodaně po zamrzlém Baltu.

Do Kodaně teď pochoduje armáda fanatiků globálního oteplování a faktem je, že jejich orwellovský konsensus nevychází z vědecké shody, ale ze zstrašujících, cenzurujících a podvodných statistik. Slovy hlavního klimatologa profesora Lindzena: „Budoucí generace budou stát ve zmateném údivu nad tím, že vyspělý svět na počátku 21. století propadl hysterické panice z celosvětového nárůstu průměrné teploty o několik desetin stupně a na základě hrubého zveličování vysoce nepravděpodobných počítačových projekcí [...] uvažoval nad návratem k nižšímu stadiu průmyslového věku.“

Vlastně to nebude žádný zmatený údiv, protože důvod k této hysterii je jasný. Byl vytvořen na omluvu politického projektu globalistů, kteří chtějí nahradit vnitrostátní demokracii novým světovým řádem celosvětové správy. Nemá to nic do činění s vědou, všechno to souvisí se společným záměrem globalistů nás zdanit a kontrolovat, zatímco budou vytvářet miliardy pro korporace v komplexu zeleného průmyslu. Protizápadní intelektuální levicová klika se společně zhroutila, když padl komunismus. Jejich novou ideologií je změna klimatu, sekulární náboženská hysterie, která má i papeže – Ala Gora – a odpustky v podobě

uhlíkových kreditů a pronásleduje heretiky. Heretici však budou mít v Kodani slovo a pravda vyjde najevo. Změna klimatu se využívá k zavedení nehumánní utopie, která je stejně smrtící jako to, co vymyslel Stalin nebo Mao.

Richard Seebler (PPE). – (DE) Pane předsedo, Albert Einstein kdysi řekl: „Dělejme věci tak jednoduše, jak lze, ale nikoli jednodušeji.“ Musíme být opatrní, abychom do této pasti nespadli. Namlouváme si, že určité jevy počasí – například záplavy v Irsku – přímo souvisejí se změnou klimatu. Také říkáme, že celosvětový nárůst teplot, k němuž bezesporu na různých kontinentech došlo, přímo souvisí s mírným nárůstem obsahu CO₂ v zemské atmosféře, který způsobil člověk.

Někteří vědci tyto souvislosti zpochybňují a měli bychom to mít na mysli, až pojedeme do Kodaně. Měli bychom ke konferenci přistupovat s optimismem, ale také realisticky. Nezapomínejte, že Evropa je odpovědná jen za 10 % emisí CO₂. O tom nelze pochybovat. Současně víme, že Spojené státy, Čína a země APEC, které společně odpovídají za dvě třetiny emisí CO₂ na celém světě, zaujímají k této záležitosti velice kritický postoj.

Nejde teď tolik o to, abychom pořádali závod v číslech a chtěli 20% či 30% snížení, ale spíše o to, abychom zkusili dosáhnout celosvětové dohody, nikoli pouze evropské. Musíme se pokusit zavést závazné cíle pro všechny, které poté bude možné sledovat a především dodržovat. Rovněž tak je důležité, abychom mysleli na naše občany i podniky. Nikomu neprospěje, jestliže bude Evropa ohrožena přesunem emisí a podniky se někam přestěhují, protože zde v Evropě mají dvojnásobnou energetickou účinnost než v jiných částech světa. Podobně nikomu neprospěje, když různé země na světě vykáčí deštné lesy – v Brazílii bylo loni vykáceno 12 500 km². Pan Florenz se zmínil o Borneu.

Proto je mnohem důležitější omezit odlesňování než se účastnit tohoto závodu čísel. Proto prosím vyjednavče, aby do Kodaně mířili s realismem, nikoli s příliš velkým optimismem.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Pane předsedo, jsem potěšena nasazením švédského ministra. Nicméně je stále ještě velmi sám. Zdá se, že světoví vedoucí představitelé, Evropská rada a dokonce i předseda vlády, který stojí v čele švédského předsednictví, dávají přednost krátkodobým politickým ziskům na domácí frontě před dlouhodobým prospěchem v oblasti životního prostředí v celosvětovém měřítku. To je nepřijatelné.

Mimo jiné potřebujeme jasné informace o financování práce v oblasti klimatu v rozvojových zemích. Slibovat zaplacení rozumného podílu, jak jste to doposud dělali, je nepřijatelné. Jsou to jen slova, žádné závazky, a proto se nepřestanu ptát. Může pan Carlgren slíbit, že nám dá před konferencí v Kodani jasné informace?

Za druhé, pokud jde o téma financování, zamýšlí se, že velká část peněz bude pocházet z obchodování s emisními povolenkami. Současně riskujeme, že tento systém podkopáme tím, že otevřeme cestu pro velký podíl snížení emisí, který má být realizován v rozvojových zemích prostřednictvím projektů mechanismu čistého rozvoje. Nadto se také diskutuje o tom, zda by mělo být bohatým zemím povoleno převést nevyužité emisní povolenky z předchozích let. Co zamýšlí pan Carlgren a předsednictví udělat, aby zajistili, že systém obchodování s emisemi bude řádně fungovat? Můžeme očekávat, že skončí tato hra kočky s myší, která nyní probíhá mezi zeměmi zapojenými do kodaňské vrcholné schůzky?

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Rád bych poděkoval panu Carlgrenovi a panu komisaři Dimasovi za podstatu a zvláště za tón jejich projevů. Je to pozitivní tón, tón, který vyjadřuje víru, že skutečně bude dosaženo mezinárodní dohody; tedy dohody obsahující mezinárodně závazné normy.

Pane předsedo, do Kodaně přicestuje alespoň 60 hlav států nebo předsedů vlád. Nenechte jejich cesty přijít nazmar. Ať si uvědomí svou velkou odpovědnost. Ať překročí sami sebe a dívají se dál než jen na hospodářské zájmy v krátkodobém horizontu. Ať udělají velký krok směrem k hospodářství zítřka, hospodářství, jež využívá surové materiály minimálně.

Konference v Kodani nebude úspěšná, pokud nebude Evropa hrát silnou vedoucí úlohu, jak všichni víme. Pane Carlgrene, pane komisaři Dimasi, ať za sebe přestanou velcí aktéři navzájem žádat výkupné. Už není čas na hru „kdo vydrží nejdéle tiše sedět?“. Dejme se do akce a donuťme je k mezinárodně závazné dohodě, kterou všichni tolik chceme.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, jak víme – podle řady vědeckých studií a také podle Yva de Boera – rozvíjející se země dnes vyvíjejí s ohledem na rok 2020 minimálně stejné úsilí jako Evropa.

Také víme, že při vyjednáváních již existuje právo kontroly ohledně rozvíjejících se ekonomik a že toto právo je více a více vykonáváno prostřednictvím emisní inventury, prostřednictvím zprávy o přijatých

opatření. Ústav pro světové zdroje zveřejnil statistiky, podle nichž na Čínu připadá přibližně 70 tun na hlavu, což je celkový údaj za období od roku 1950, zatímco na Spojené státy připadá 810 tun a na EU-27 413 tun.

Proto vás laskavě žádáme, abyste byli rozumní a především abyste využili usnesení Evropského parlamentu jako mandátu k jednání. To by bylo to nejlepší, co bychom mohli udělat jak pro klima, tak i pro to, abychom se v Evropě dostali z krize.

Dále vyzývám skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, aby byla rozumná a spolehlivá a stáhla svůj pozměňovací návrh, který stanoví, že rozvíjející se země musí udělat totéž jako bohaté země, že musí přijmout stejné závazky. To není přijatelné, není to seriózní.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Pane předsedo, v Kjóto jsme dali rozvojovým zemím koncese a výjimky, které způsobily ztrátu značné části naší konkurenceschopnosti. Rozvojové země zatím v roce 2005 překročily evropskou úroveň emisí CO₂. Parlament dnes chce zatížit hospodářství stále drastičtějšími nařízeními kvůli klimatu, a nejen to. Navrhované usnesení ukládá na naše vnitrostátní rozpočty břemeno 30 miliard EUR ročně po příštích deset let, které budou využity na pomoc rozvojovým zemím. Pokud jde o Polsko, navrhovaná metoda výpočtu příspěvku by mohla přinést náklady až 40 miliard EUR po 10 let do roku 2020. Nejisté dopady Kjótského protokolu, zvýhodnění postavení rozvojových zemí a rostoucí náklady této politiky nás nutí postavit se proti tomuto usnesení. Jsme odpovědní nejen za klima, ale také za blahobyt našich občanů.

Sabine Wils (GUE/NGL). – (DE) Pane předsedo, v mnoha částech světa jsou vidět důsledky změny klimatu. Poslední výpočty předpokládají nárůst teploty na celém světě do roku 2060 až o 4 °C a až o 10 °C v Arktidě. Za podstatně rychlejší tání ledovce v Arktidě jsou odpovědné především evropské emise částic sazí, které tam přináší vítr. Bohaté průmyslové státy EU mají nyní povinnost finančně podpořit chudší země, aby mohly přijmout okamžitá opatření a čelit důsledkům změny klimatu. Od roku 2010 do roku 2050 bude každoročně třeba 100 miliard dolarů. Vzhledem k této částce je spravedlivé říci, že 30 miliard není pro Evropskou unii příliš mnoho.

Přenos technologií také nesmí mít přímou souvislost s patenty, jinak bude část peněz jednoduše proudit zpět korporacím v průmyslových zemích. EU má povinnost se ujmout na konferenci o změně klimatu v Kodani vedení.

Paul Nuttall (EFD). – Pane předsedo, právě jsem slyšel socialistického kolegu tamhle hovořit o Grónsku a tání ledovce v Grónsku.

Otázka, kterou bych k tomuto tématu rád položil, zní: proč se Grónsko jmenuje „Greenland“? Je to snad proto, že bylo Grónsko kdysi, když byl svět teplejší, zelené?

Zdá se, že tomu jsou britští občané na stopě, protože poslední průzkum veřejného mínění v deníku *The Times* jasně ukazuje, že již nevěří v takzvané celosvětové oteplování způsobené člověkem.

Britští občané jsou velice chytrí a je jim jasné, že politici ukradli program environmentalistům. Cynicky je využíván ke zvyšování daní a vykonávání kontroly a nyní jej Evropská unie využívá, aby ospravedlnila svou vlastní existenci.

Tento týden jsme také mohli vidět, jak jedno z hlavních center výzkumu klimatu ve Spojeném království poskytujících poradenství vládě bylo přistiženo, jak mění údaje a potlačuje diskusi. To je absolutní ostuda.

Očekávám, že až budou politikové v Kodani sedět u stolu, jaksi se opomenou zmínit o tom, že císař je nahý, tedy o tom, že zeměkoule se za posledních 10 let doopravdy neoteplila.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Pane předsedo, nejprve bych chtěla vyjádřit své uznání úsilí, které bylo vyvinuto, a také nadšení, jaké projevovala Komise a Rada a samozřejmě i Parlament v průběhu celého dlouhého období tohoto programu boje proti změně klimatu.

Chtěla bych říci, že existuje řada jistot, které by nám měly ukazovat cestu. První jistotou je, že potřebujeme, aby se zúčastnili všichni, zejména všechny země, které jsou hlavními znečišťovateli. Druhou téměř-jistotou je toto: na základě veškerých informací, které máme, se zdá, že bude velice složité dosáhnout v Kodani právně závazné dohody, závazné podobně jako dohody o podílu emisí.

Tato skutečnost by však neměla vést k tomu, abychom to vzdali, protože pesimismus je důsledkem nepřijetí skutečnosti. Naopak optimismus z přijetí skutečnosti vychází.

Co bychom zásadně měli v Kodani udělat? Samozřejmě bychom neměli zapomínat na možnost dosažení této obecné dohody. Ale vzhledem k tomu, že si uvědomujeme situaci a stávající možnosti, domnívám se, že bychom se měli soustředit na odvětvové dohody s proveditelnými cíli, které budou skutečně platné. Mám na mysli dohodu o odlesňování, dohodu o pomoci rozvíjejícím se a rozvojovým zemím, a – což je nejdůležitější – dohodu o přenosu technologií. Také si myslím, že mimořádně dobrou myšlenkou by bylo uzavřít takové dohody na podporu programů, aby ta průmyslová odvětví, která spotřebují na celém světě nejvíce energie, mohla uzavřít dohody o emisích, ať se nacházejí v kterékoli zemi. To by také učinilo naše ekonomiky konkurenceschopnějšími.

Na závěr bych chtěla zdůraznit, že optimismus vychází z realismu a účinnost má základ ve stanovení proveditelných cílů. To bychom měli mít stále na paměti.

Linda McAvan (S&D). – Pane předsedo, ve sněmovně již zase zazněly dva projevy ze stran BNP a UKIP, a již zase byly tyto strany jednotné ve své víře v konspirační teorie a ukázaly, že se od sebe liší jen velmi málo.

Já však chci dnes dopoledne především poblahopřát panu ministrovi k tomu, že zachovává ambice ohledně Kodaně a je věrný myšlence právně závazné dohody.

BBC dnes dopoledne vysílá zprávu, že Bílý dům říká, že půjde do Kodaně s cíli ohledně snížení emisí USA. Ti z nás, kteří se setkali s členy Kongresu USA, vědí, že to je vážný posun, a tudíž i velmi vážná vyhlídka na právní předpisy ve Spojených státech, takže si myslím, že stále existuje reálná naděje na uzavření dohody v Kodani.

Nicméně konference v Kodani bude pouhým začátkem, protože až se z Kodaně vrátíme, budeme v Evropě muset pokračovat ve své práci na snížení emisí. Musíme nadále investovat do energetické účinnosti, do obnovitelných zdrojů a technologií s nízkou spotřebou uhlíku. Velice mě těší, že jsme se minulý týden jako Evropská unie dohodli, že se bude investovat do technologií, jako je zachycování a ukládání uhlíku, a že jedno takové zařízení se dostane do mého volebního obvodu v Yorkshiru, do Hatfieldu.

Pane komisaři Dimasi, chci vám poděkovat. Nevím, zda to nebude poslední příležitost vám na půdě sněmovny poděkovat za práci, kterou jste odvedl v několika posledních letech jako komisař, nicméně Komise skutečně odvedla velice dobrou práci v zájmu vedoucí úlohy Evropy a vaše práce musí být této sněmovně doporučena.

Uvidíme se v Kodani. Možná vás zde uvidíme v lednu, ale jen jsem chtěla, aby to bylo uvedeno do zápisu.

A konečně doufám, že tato sněmovna bude hlasovat pro dobré usnesení o změně klimatu, a doufám, že zamítneme pozměňovací návrhy, které předložili opoziční poslanci této sněmovny, kteří, jak se zdá, chtějí naše závazky rozmělnit. Chtějí snížit naše cíle a vykompenzovat více našich emisí. Jestliže to se změnou klimatu myslíme vážně, jestliže chceme uzavřít dobrou dohodu, musíme tyto pozměňovací návrhy v hlasování zamítnout.

Fiona Hall (ALDE). – Pane předsedo, vítám pozitivní a odhodlaný postoj, který zaujalo švédské předsednictví, a zejména snahu pana ministra o to, aby bylo možné dohodu z Kodaně aktualizovat a aby obsahovala mechanismy ke sledování, takže ji bude možné přizpůsobovat podle nových vědeckých výzkumů.

Soubor opatření EU v oblasti klimatu schválený v prosinci 2008 byl důležitý v tom, že ukázal serióznost našeho závazku ve věci změny klimatu, a důležité bylo i to, co bylo schváleno v posledních měsících švédského předsednictví – zejména přepracování směrnice o energetické náročnosti budov, což zmenší uhlíkovou stopu jak nových, tak renovovaných budov.

Nicméně je v evropských plánech očividná mezera, a to investice. Je alarmující, že se USA, přestože neschválily právní předpisy, zavázaly k výdajům na čistou energii ve výši přes 100 miliard dolarů a Čína slíbila ve svém plánu na oživení hospodářství 200 miliard dolarů, zatímco závazek EU činí něco málo přes 50 miliard dolarů. Toto bychom měli mít na mysli a neblahopřát si tolik před konferencí v Kodani.

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ ROTH-BEHRENDT

Místopředsedkyně

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, mám pro pana komisaře Dimase zvláštní otázku. Pokud mám správné informace, situace se má takto: Jestliže v Evropské unii realizujeme cíle, jež jsme si stanovili – 20 % obnovitelných zdrojů energie do roku 2020 a 20% nárůst energetické účinnosti do roku

2020 –, pak to samo o sobě, jak ukazují energetické modely EU, sníží emise CO₂ o 18 až 21 % v závislosti na dalším využívání uhlíkových a plynových elektráren.

Nechápu, proč ztrácíme tolik času diskusemi o dosažení 30% cíle, jestliže můžeme snadno dosáhnout třiceti nebo pětatřiceti procent provedením opatření na zvýšení účinnosti, pomocí obnovitelných zdrojů energie a nevelkého množství náhrad za emise uhlíku.

Byl bych velmi vděčný, pane Dimasi, kdybyste vy jako loajální konzervativce konečně mohl odstranit tyto zmatky, které sem vnesli pánové Seeber, Florenz a ostatní, kteří se už zase sklánějí před starými průmyslovými odvětvími.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Paní předsedající, chtěl bych apelovat na cit pro přiměřenost. I přes to, co jsme si zde vyslechli, toto nejsou ta nejdůležitější vyjednávání v historii lidstva a jeho budoucnost na nich nezávisí, jak to tvrdí někteří naši kolegové. Rozhodnutí o konkrétních limitech v souboru opatření v oblasti klimatu nejsou přesná ani podrobná.

Lze jen vyjádřit politování, že již zase bylo ujednáno, že dopady tohoto balíčku, finanční dopady, vlastně v zásadě postihnou chudé země, nové země EU. Rozhodnutí, že financování v této záležitosti nebude záviset na příjmu na obyvatele, ale na limitu znečištění, zasahuje hospodářství nových zemí EU včetně mé země, Polska.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, dámy a pánové, důsledný přístup k problému změny klimatu, v němž jde o víc než jen o pouhé stanovení cílů snížení emisí, vyžaduje, aby byly realisticky posouzeny prostředky, jimiž jich lze dosáhnout.

Domníváme se, že je typické a příznačné, že většina členů Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin odmítla začlenit do návrhu usnesení o konferenci v Kodani pozměňovací návrhy, které hájí – cituji – různorodost nástrojů využívaných k dosažení cílů snížení emisí, aby se zabránilo závislosti na tržních nástrojích, a potřebu provést hodnocení účinnosti těchto tržních nástrojů, včetně jejich vlivu na společnost a životní prostředí.

Význam, jaký Evropská unie přisuzuje tržním řešením, svědčí o tom, že jde v podstatě o politickou a ideologickou volbu. Záměrem je vytvořit program, který přinese miliardy, fantastická finanční aktiva ve službách systému, který se, jak se zdá, neponaučil z krize, v níž nyní vězí.

Zkušenosti s prováděním systému obchodování s emisemi Evropské unie zcela zpochybnily užitečnost regulace prostřednictvím trhu a jasně předvedly neúčinnost a zvrácenost tohoto nástroje.

Timo Soini (EFD). – (FI) Paní předsedající, měli bychom chránit zaměstnance, drobné podnikatele a průmysl. Akce v oblasti životního prostředí je možná jedině ve zdravém hospodářství. Do životního prostředí můžeme investovat, jenom je-li hospodářství zdravé.

Se současnými cílovými podíly to nedopadne dobře. Nynější obchodování s podíly je moderní ekvivalent prodávání odpustků – což říkám, ač jsem sám katolík –, a to není dobré. Musíme zavést systém specifických emisí, například z automobilů, který nám umožní měřit, co se odehrálo, a vyvozovat z toho vhodné závěry.

Proč levice nevystupuje ve prospěch zaměstnanců, ani ve Finsku, ani v Evropě obecně? Podpora pro levici taje rychleji než ledovce. Jsou zde i jiné možnosti: lze uvalit daně na výrobky, které překročily určité emise. Jestliže zavedeme systém, který neumožní vznik environmentálního dumpingu v rozvojových a méně industrializovaných zemích, můžeme ochránit pracovní místa a kvalitní produkty a budeme s to v tom pokračovat také v budoucnosti.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Jsem optimistka a souhlasím se švédským ministrem panem Carlgrenem, který řekl, že musíme mít úspěch. Dovolte mi, abych také dodala, že abychom uspěli, musíme rovněž jednat seriózně a sledovat své cíle jasně a transparentně.

První věc, kterou bych chtěla nadést, je to, že omezení emisí skleníkových plynů je jak evropským, tak celosvětovým cílem. Neosobujme si právo soudit technologie a nabízet některým podporu, zatímco jiné budeme zatracovat. Pokud jde o technologie, musíme zůstat nestranní. Musíme mít dveře dokořán otevřené využívání technologií s nízkou spotřebou uhlíku a vyvíjet nové.

Nesmíme připustit, aby naše úsilí o boj proti změně klimatu vytvořilo rivalitu mezi jednotlivými nízkouhlíkovými technologiemi. Jestliže chceme mít úspěch, musíme seriózně uvažovat o všech dostupných technologiích.

Za druhé, my, zástupci Evropské unie, musíme na summitu COP 15 vyslat jasný vzkaz: je třeba více peněz pro třetí země, aby mohly splnit své závazky, a udržitelný rozvoj vyžaduje soubor řešení. Nicméně jak vysvětlíme svým daňovým poplatníkům, že jsme financovali udržitelný rozvoj třetích zemí, aniž bychom od nich vyžadovali jakýkoli závazek, který by nás ujistil, že tyto finanční prostředky využijí k zamýšlenému účelu? Potřebujeme závazky a potřebujeme dohled.

Za třetí, při jedné naší listopadové rozpravě jsem upozornila sněmovnu, že musíme vyslat vzkaz prezidentu Obamovi, že chceme, aby se zasedání COP 15 zúčastnil. Dnes dopoledne jsem slyšela zprávu, že pan Obama potvrdil svou účast v Kodani a že se bude snažit, aby byly přijaty závazné cíle ohledně emisí skleníkových plynů. Zdá se mi to být důkazem, že naše rozhodnutí vytrvat v politickém nátlaku bylo správné.

Na závěr si přeji vyslat jasný vzkaz. Musíme jednat – a musíme jednat okamžitě. Chceme právně závaznou dohodu a chceme, aby se ostatní země chovaly zodpovědně.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Rád bych hovořil o dopravě. Domnívám se, že doprava je nyní vedle energetické otázky nejnáročnější výzvou související se změnou klimatu.

Je náročná, protože vyžaduje, abychom znovu zvážili logistickou organizaci svého systému obchodu a způsob, jakým se pohybujeme a cestujeme. Jestliže máme splnit síle, budeme samozřejmě muset přijmout soubor opatření. Znamená to také nadále investovat do výzkumu a vývoje, zavést přísnější technické normy, stanovit a šířit ty nejlepší standardy, provést internalizaci vnějších nákladů, aby byla posílena účinnost systému a vytvořeny stejné podmínky pro různé druhy dopravy, a také samozřejmě stanovit vymahatelné, ambiciózní cíle na celosvětové úrovni. Je to zvláště důležité v odvětví letecké a námořní dopravy, kde toho ještě stále zbývá hodně udělat, pokud jde o udržitelnost.

V tomto ohledu musím říci, že cíle navržené Radou – 10% snížení do roku 2020 pro leteckou dopravu a 20% snížení pro námořní dopravu – skutečně nejsou dostatečně ambiciózní. Myslím si, že můžeme jít ještě dále.

Na druhou stranu vidím, že usnesení odkazuje na prodávání poloviny emisních povolenek v aukci. To je v rozporu s tím, co jsme sami navrhovali před dvěma roky, kdy to bylo 15 %, takže bych se zaměřil na ambiciózní dohodu. Usilujme o ni.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Paní předsedající, zcela chápeme situaci i zvolený tón. Domnívám se, že pan ministr Carlgren právě kritizoval převládající pesimismus. Skutečně začalo odpočítávání, abychom kodaňskou vrcholnou schůzku zachránili a zajistili, že země, které jsou hlavními znečišťovateli planety, podepíší ambiciózní dohodu a učiní závazek vůči budoucím generacím.

Dohoda je dobrá věc. Dosáhnout úspěchu je samozřejmě ještě lepší. Víme, že tento úspěch nutně závisí na podpoře průmyslových zemí – především Číny a Spojených států – na jejich podpoře budoucího Kodaňského protokolu, a stejně nutně na podpoře rozvojových zemí. Parlamentní Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin v této záležitosti odvedl svou práci a navrhl 30 miliard EUR každoroční přímé pomoci do roku 2020 na pomoc těmto zemím s jejich přechodem k nízkouhlíkovému hospodářství.

To mě vede k tomu, abych se zmínila o trhlíně v našem usnesení, a sice o nedostatku pozornosti věnované vlivu změny klimatu na zdraví lidí. Tento vliv je podle výzev a varování Světové zdravotnické organizace zásadní.

Proto vás všechny žádám, abyste schválili dva pozměňovací návrhy k tomuto tématu, které jsem do našeho usnesení vložila.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – Paní předsedající, existuje nový film o změně klimatu, který se jmenuje *Čas hlupáků*. Odehrává se v roce 2055 a vypráví o jediném člověku, který přežil klimatickou katastrofu. Pronásledují mě slova z tohoto filmu, to, když se herec ohlíží zpátky do roku 2009 – na naši současnost – a říká: „Proč nic neudělali, dokud byl ještě čas, když věděli to, co přece věděli?“

Jinými slovy – proč se jim nepovedlo vzbudit dostatečnou politickou vůli? Částečně proto, že dostatečně nemluvíme o přínosech, jaké bude přechod do postuhlíkového světa mít – jsou to miliony zelených pracovních míst, lépe izolované domovy, lepší veřejná doprava. To je vzkaz, za který musí EU bojovat.

Dokonce i nejambicióznější cíl EU, který je v současné době navrhován – snížení do roku 2020 o 30 % – nám poskytuje jen poloviční šanci, že se vyhneme té nejhorší změně klimatu. Kdyby vám někdo řekl, že letadlo, do kterého se chystáte nastoupit, se s pravděpodobností 50:50 zřítí, pravděpodobně byste do něj

nenastoupili. Přitom v Kodani je v sázce mnohem více. Takže můj vzkaz zní: buďte prosím ambicióznější. Nedovolte, aby měla konference v Kodani epitaf, že toto byl čas hlupáků.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Paní předsedající, již zase jsme v záležitosti, která je pro Evropskou unii velmi důležitá, slyšeli to, co slyšíme neustále – magické slovo „úspěch“. Předsednictví chce dosáhnout úspěchu a chce to víc než cokoli jiného. Zatím je tisk v Evropě plný informací o tom, že vrcholná schůzka v Kodani úspěšná nebude. Přemýšlejme, proč nebude úspěšná. Je to proto, že vlády mají pocit, že kdyby bylo vše jasně řečeno a občané členských států EU znali důsledky, kdyby znali důvody, proč chceme učinit tak důležitá rozhodnutí, nejistotu těchto důvodů i nejistotu důsledků našich kroků, určitě by byli proti tomu všemu.

Chci říci jen jedno – a je to to nejdůležitější: Evropská unie má odpovědnost, členské státy EU mají odpovědnost za to, co se děje ve světě, ale v první řadě mají odpovědnost za své vlastní národy, státy a občany, za lidi, kteří vkládají své naděje do toho, co děláme, za lidi, kteří také doufají, že se věci budou v budoucnu vyvíjet v jejich prospěch. Toto musíme vzít v úvahu. Když chceme převzít odpovědnost za záležitosti v celosvětovém měřítku – nebudu se zde zabývat podrobnostmi –, pak se tato odpovědnost musí dotýkat všech stejnou měrou, některých co do snížení, jiných do co ochrany životního prostředí, a ještě dalších v něčem jiném – toto dnes potřebujeme.

David Campbell Bannerman (EFD). – Paní předsedající, tento týden bylo v mém anglickém volebním obvodu zjištěno, že prý vědci z Východoanglické univerzity manipulovali s údaji, které měly prověřit, že celosvětové oteplování je způsobeno člověkem, a dokázat to.

Jaké to bylo odhalení! Nyní je jasné, že vědecká shoda na tom, že globální oteplování způsobuje člověk, se rychle vytrácí: 30 000 skeptických vědců v Manhhattanském prohlášení; 600 vědců ve zprávě senátu USA; dokonce i němečtí vědci letos píší kancléřce Angele Merkelové.

Mezitím na nás autor klíčové zprávy OSN o této záležitosti sir Nicholas Stern naléhá, abychom se stali vegetariány a zastavili tak šílení krav. Možná to nejsou jenom jisté krávy, kdo zešílel.

Jsem členem Výboru pro mezinárodní obchod a značně mě znepokojují rozhovory Světové obchodní organizace, které začnou tento týden. Mám obavy z posunu k zeleným clům odůvodněným tak falešnými tvrzeními. Tato nová cla jsou pouze překážky obchodu, které trestají chudé a nemají vůbec žádné opodstatnění. Je to jenom enviro-imperialismus.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, slyšeli jsme zde v Parlamentu v souvislosti s diskusemi o klimatu různé názory na příčiny a vliv jeho změny. Nechci se tím dále zabývat, ale řada mých kolegů poslanců, kteří se o tom zmínili, mají pravdu: ve vědecké komunitě se ozývá stále více nových hlasů a já bych si přál, abychom o nich spolu poctivě diskutovali.

Mou druhou poznámkou je to, že Parlament zaujal k vrcholné schůzce v Kodani jasné stanovisko. Byl stanoven jasný úkol, který je třeba splnit. Každý zde v Parlamentu má také úkol starat se o blahobyt občanů Evropské unie, a to v každém ohledu. V těchto rozpravách si musíme dát pozor, abychom nevníмали jeden projekt jako jediný politický projekt, který má pro nás význam. Proto si někdy přeji, abychom se – pokud jde o naše cíle pro konferenci v Kodani – vyvarovali čarodějných formulí nebo závodu v číslech, jak říkal jiný poslanec, ale abychom se spíše starali o to, čeho můžeme konkrétně a účinně dosáhnout. Čeho můžeme chytře dosáhnout? Jaké jsou důsledky, včetně důsledků pro evropský průmysl? Také toto musíme zohlednit. Není to jediné kritérium, ale musí to být kritérium, a proto bych byl rád, kdybychom se pokusili uzavřít dohody, které budou skutečně co nejkonkrétnější. K tomu je také třeba, abychom byli spravedliví a aby se účastnily jiné průmyslové národy, aby to nebyl pouze evropský projekt.

Další poslanec také poukázal na to, že náš příspěvek je 10 %. Zbytek světa, rozvíjející se země a rozvojové země, musí zaplatit svůj podíl. Jestliže v tomto ohledu nedosáhneme v Kodani přesných ujednání, byl bych raději, kdybychom dospěli k politické shodě a udělili pověření k uzavření konkrétních dohod v příštích měsících. Neměli bychom v Kodani utíkat do žádného formálního kompromisu a namlouvat si, že to je výsledek, který by mohl automaticky vést ke 30% snížení. Potřebujeme realismus a vyjednávání o konkrétních věcech – pak pravděpodobně učiníme pokroky.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Paní předsedající, boj proti změně klimatu vyžaduje také radikální změnu ve výrobě a spotřebě energie. Potřebujeme nový model, který bude vyvažovat tyto tři potřeby: jistotu, udržitelnost a konkurenceschopnost. Pracujeme na společné reakci a máme při tom tento cíl na paměti.

Rok 2007 byl rozhodující, protože jsme stanovili své přesné cíle. Bylo přijato rozhodnutí, které mělo zabránit nárůstu teploty do bodu, z něhož není návratu, nicméně bylo přijato s vědomím, že když nebudeme jednat, vzniknou celosvětovému hospodářství další náklady, zatímco investice do účinnosti a obnovitelných zdrojů energie by přinesly zisk.

Abychom občany a trh přesvědčili o naší velké touze dosáhnout těchto cílů, potřebovali bychom funkční a stabilní legislativní rámec, který by poskytl právní jistotu pro investice. Proto vzniklo šest zákonodárných iniciativ „zeleného balíčku“.

Významně k němu přispěl Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku. Chtěla bych upozornit na dohodu týkající se směrnice o obnovitelných zdrojích energie a na poslední dohody o těchto dvou velice důležitých směrnících: o směrnicích o energetické náročnosti budov a směrnicích o označování energetické účinnosti štítky. Jsou to opatření, jejichž součástí jsou změny, nicméně také opravdové rozhodující pobídky pro hospodářský růst prostřednictvím vytváření pracovních míst. Představují úspory ve výši 50 miliard EUR na dovozech ropy a plynu, další milion pracovních míst v odvětví obnovitelných energií a totéž v oblasti energetické účinnosti do roku 2020.

Ekologický průmysl nyní představuje více než tři miliony pracovních míst a technologie šetrné vůči životnímu prostředí tvoří zvětšující se část odvětví s obratem přes 200 miliard EUR ročně.

Udělalí jsme v Evropě velký kus práce, ale to nestačí. Musíme jednat v celosvětovém měřítku. Socialisté ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku proto chtějí, aby se mezinárodní vyjednávání vrátila na cestu porozumění, aby bylo možné v Kodani dospět ke skutečně celosvětové dohodě.

(Předsedající řečnicku přerušila)

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Paní předsedající, evropská politika v oblasti klimatu by měla přestat snít a uvědomit si skutečnosti na mezinárodní scéně.

Především – Kjóto bylo neúspěšné. Bylo velice symbolické, ale nepřineslo žádné snížení emisí. Za druhé je před konferencí v Kodani jasné, že významné státy světa nejsou připraveny přijmout závazné cíle snížení. Za třetí musí politici vzít na vědomí diskusi, která se rozvinula mezi vědci. Titíž vědci, kteří před dvěma lety podepsali závěry Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC), dnes hovoří o přírodních vlivech na klima – což panel IPCC před dvěma roky kategoricky zavrhoval.

Když přijímáme politická rozhodnutí, měli bychom již vědět, jak jistí si můžeme být tím, co změnu klimatu ovlivňuje. Proto vyzývám ke změně strategie. Především se musíme přizpůsobit nevyhnutelným klimatickým změnám a také bychom měli zanechat všech ideologických diskusí o CO₂ a hledat mezinárodní spojení, abychom urychlili výzkum nových zdrojů energie a čistých technologií.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Paní předsedající, pro tuto planetu nastal rozhodující moment. Vědecká komunita vyzývá prostřednictvím Mezivládního panelu pro změnu klimatu Evropskou unii a členské státy, aby se zavázaly ke snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 o 40 % ve srovnání s úrovněmi z roku 1990. Nynější závazky Evropské unie tvoří pouze 50 % toho, k čemu zprávy Mezivládního panelu pro změnu klimatu vyzývají jakožto k naprosto minimálnímu závazku.

Mezivládní panel pro změnu klimatu je pro změnu klimatu tím, čím je pro hospodářství Mezinárodní měnový fond. Moje otázka zní: byla by Komise vůbec někdy schopna se odchýlit o 50 % od cílů, které Mezinárodní měnový fond doporučil jako absolutní minimum? Kromě toho Evropská unie trvá na tom, aby byl cíl snížení emisí do roku 2020 zvýšen na 30 % za předpokladu, že se ostatní vyspělé země zavážou ke srovnatelnému snížení. Které země konkrétně musí v současné situaci přijmout závazky a jakého druhu a velikosti musí tyto závazky být, aby to aktivovalo výše uvedenou nabídku? Které politiky v oblasti klimatu budou v takovém případě revidovány a jak jsme se na to konkrétně připravili?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) V posledních měsících probíhaly bez ustání rozpravy, diskuse a vyjednávání o mezinárodní dohodě v oblasti klimatu, která má být uzavřena v Kodani. V informačním šumu, kdy se některé země předstihují a soutěží spolu ve vyhlašování ještě ambicióznějších cílů, zatímco jiné sdělují, že mají velká očekávání, a ještě další zaujímají zcela pasivní postoj, je snadné ztratit ze zřetele hlavní záměr, kterým je zcela jednoduše historická dohoda.

Protože hovoříme o boji proti změně klimatu – změně, která by mohla vyústit ve skutečnou ekologickou katastrofu. Hovoříme o společné budoucnosti planety – budoucnosti nás všech. Proto je tak důležitá také vzdělávací práce. Mám dojem, že názory evropských občanů se stále více rozcházejí se stanovisky politické

elity. Skrývá se v tom nebezpečí, že s návrhy, které předložíme kodaňskému fóru, by se mohlo zacházet jako s nějakým božským zásahem shůry nebo s vytvořením politické elity.

Musíme pracovat na vzdělávání občanů a Evropská komise by za to měla nést odpovědnost. Boj proti změně klimatu nesmí být chápán jako rozmar bohatých zemí, které chtějí vnutit své názory ostatním. Domnívám se, že Komise a její zastoupení musí v této oblasti nepřetržitě provádět politiku poskytování informací a vzdělávání.

Je třeba také silné politiky na podporu zkoumání účinných technologií na zachycování oxidu uhličitého pocházejícího z uhlí využívaného jako zdroj energie. Tato technologie by měla dostat stejné politické postavení jako ostatní obnovitelné zdroje energie. Mělo by to být prioritou práce Evropského inovačního a technologického institutu, který byl zřízen nedávno v Budapešti.

Poslední záležitostí jsou náklady na zřízení zvláštního fondu na podporu boje proti změně klimatu, které by měly být rovněž rozděleny mezi členskými státy v závislosti na úrovni jejich prosperity.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Paní předsedající, jen pár dní před konferencí v Kodani se zdá více než kdy dříve, že dospět k právně závazné dohodě bude komplikované. Uzavřeme dohodu, kterou již někdo nazval vzájemnou, ale to neznamená, že si můžeme dovolit být spokojeni. Evropská unie musí nadále vést jednání a vyvíjet tlak na další strany.

Z kodaňské konference by mělo vzejít něco více než pouhé prohlášení o záměru. Přinejmenším by měla vyústit v přijetí závazných politických cílů a časového plánu, což umožní přijmout dohodu pro post-kjótské období v červnu 2010 v Bonnu. USA, Japonsko, země BRIC a mnoho dalších musí přijmout závazky srovnatelné se závazky Evropské unie, protože úsilí samotné EU se nemůže přiblížit dosažení cíle omezení nárůstu teploty na 2 °C.

Nesmíme dovolit, aby financování přizpůsobení rozvojových zemí ohrozilo rozvojové cíle tisíciletí, zejména v afrických zemích, které jsou změnou klimatu postiženy nejvíce.

Konference v Kodani by měla také pomoci změnit celosvětový energetický model tím, že podpoří obnovitelnou energii a šetření energií. Toto je cesta budoucnosti – je to nejen způsob, jak bojovat se změnou klimatu, ale také jak vytvářet pracovní místa.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Evropa přijala před dvěma lety iniciativu, která měla řídit boj proti změně klimatu. Existuje platný legislativní rámec na evropské úrovni a je třeba podporovat iniciativy na vytvoření příslušné technologické platformy, která usnadní přechod k hospodářství s nízkými emisemi uhlíku. Evropané vedoucí představitelé mají velké ambice, pokud jde o vyjednávání v Kodani. I když ještě nenastaly podmínky pro konečné ujednání, je důležité, aby byly položeny základy pro celosvětovou shodu ohledně úspěšné smlouvy. Byl jsem členem parlamentní delegace, která cestovala v souvislosti s vyjednáváním v Kodani do Washingtonu, a zjistil jsem, že je třeba diskutovat o hospodářské účinnosti zamýšlených opatření na boj proti změně klimatu. Jakmile budou všechny strany účastníci se vyjednáváním přesvědčeny, že tato opatření na boj proti změně klimatu přinesou prospěch hospodářství a že jejich ekonomiky nebudou zranitelné, bude celosvětové strategie dosaženo.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Paní předsedající, všichni dnes doufají v ambiciózní dohodu v Kodani a modlí se za ni, ale je třeba říci, že ambice kodaňské vrcholné schůzky byly ve skutečnosti v několika posledních týdnech rozmělněny zejména kvůli výhradám Spojených států a Číny.

Abychom zabránili nárůstu teploty planety koncem století o více než 2 stupně, musí mít všechny země skutečnou vůli přijmout stejné povinnosti, stejné závazné cíle. Nicméně v našich diskusích se objevuje tak trochu závod v číslech. Proším o to, aby Evropa nebyla naivní, aby byla realistickým a silným vyjednávačem v diskusi s těmi svými partnery, kteří nevyvinuli podstatné úsilí, aby snížili své emise.

Bylo by nepřijatelné, aby byly snahy nejambicióznějších zemí ohroženy přesunem uhlíku, k němuž dojde jednoduše proto, že někteří nejednají, nebo nejednají dostatečně.

Evropa nesmí být naivní, pokud jde o Čínu a Indii. Brazílie a Korea se sice již rozhodly přijmout závazky, nicméně jestliže chce jít Evropa příkladem, nemůže to dělat za každou cenu, zejména ne za cenu své deindustrializace.

Vyjednávání musí být příležitostí k podpoře rozvoje nových technologií a musí umožnit investovat významné finanční částky do výzkumu a vývoje. Hrozí, že země využívající přenosu technologií Evropu navždy připraví

o její znalosti. Proto je nezbytné, aby byly v Kodani vytvořeny podmínky pro trvalou výměnu mezi zeměmi na základě oboustranného zájmu a současně aby byly chráněny investice evropských společností do výzkumu a vývoje.

Úspěch přinese podpora šíření technologií v rozvojových zemích a na oplátku uznávání práv duševního vlastnictví těmito zeměmi a otevření jejich trhů pro tyto technologie.

Konec konců máme v Evropě neuvěřitelnou příležitost – spolu s bojem proti změně klimatu zahájit skutečný technologický program na podporu inovací, a tudíž na vytváření nových pracovních míst.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dovoluji mi, abych se zabýval několika důležitými body v souvislosti s naším usnesením a také s diskusí, kterou za několik málo týdnů povedeme v Kodani.

Nejprve k prvnímu bodu: k boji s nárůstem teploty. Slyšel jsem řadu svých kolegů, kteří rozsah toho celosvětového oteplování podceňují. Musíme však mít na paměti, že mnoho set milionů lidských bytostí na světě budou obětmi toho, co lze nazvat důsledky změny klimatu, k níž vedl tento nárůst. Konference v Kodani musí tento nárůst teploty zastavit.

Za druhé se musíme vybavit závaznou dohodou, která stanoví, že emise skleníkových plynů musí být sníženy o 30 % do roku 2020 a o 80 % do roku 2050.

Také se musíme postarat o to, abychom zaručili určitou srozumitelnost, pokud jde o financování. V našem usnesení navrhujeme poskytovat nejchudším zemím v příštích 20 letech 300 miliard EUR. Musíme jim však dát ještě více. Nabízelo se i 500 miliard EUR a my, Evropská unie, musíme jít příkladem i v tomto případě.

Musíme také spolu s případnou daní z finančních transakcí zavést univerzální daň z uhlíku. Na závěr chci říci, že jsem velmi překvapen nesmysly, které říkali moji kolegové ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) ohledně toho, co jsem slyšel říkat ve své zemi, Francii, prezidenta republiky a dnes dopoledne opět pana ministra Borlooa.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, při všech těch vznešených cílech pro konferenci v Kodani – pokud jde o ochranu klimatu, nesmíme samozřejmě zapomínat, že naše Evropa, její společnosti a podniky každý den soutěží s hlavními hospodářskými a obchodními lokalitami Severní Ameriky a jihovýchodní Asie. Týká se to stejnou měrou průmyslové produkce a výroby energie a v určitém rozsahu ovšem také dopravy.

Mnoho dopravních podniků funguje také v celosvětovém měřítku. Jestliže mají být konkurenceschopnými, musí mít stejné příležitosti všechny subjekty v této oblasti. To znamená, že ochrana klimatu stojí peníze. My v Evropě jsme skutečně průkopníky, pokud jde o snižování emisí skleníkových plynů v odvětví dopravy. Připomenu vám zkrátka jednu věc, na níž jsme se v této sněmovně společně dohodli, a sice že začleníme do obchodování s emisemi zejména leteckou dopravu a také dopravu námořní.

Hovořilo se o železniční dopravě. Železniční doprava byla samozřejmě do opatření na snížení emisí CO₂ zapojena prostřednictvím ekologické daně z výroby energie, zatímco silniční doprava je do nich začleněna různými možnými formami silničních daní. Také musíme splnit technické požadavky Evropské unie v souvislosti s katalytickými konvertory, jež byly zavedeny zpřísněnými evropskými normami Euro 4 a Euro 5. Jestliže však chceme v námořní a letecké dopravě něčeho dosáhnout, musíme opět zintenzivnit vyjednávání s 20 státy přílohy I. To, k čemu v letecké dopravě došlo v souvislosti s Mezinárodní organizací pro civilní letectví, dosud nepřineslo žádné výsledky. Musíme v této oblasti více vyvíjet činnost. Bude velice důležité o tom hovořit na konferenci v Kodani. Totéž platí pro námořní dopravu, která je také – s ohledem na zvláštní spotřebu energie na tunu a kilometr – velmi šetrná vůči životnímu prostředí. Při tom ovšem bude nutné, abychom uzavřeli dohodu o společných koncepcích také s Mezinárodní námořní organizací.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Paní předsedající, chtěl bych poblahopřát členům Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a jeho předsedovi panu Leinenovi k práci, kterou pro nás vykonali, za to, že pro nás připravili takové usnesení, jaké rozhodně musíme přijmout. Nemůžeme se spokojit s tím, že odvětvové dohody jsou dostatečné, protože hovořit o tom, co by bylo možné nazvat fragmentární dohodou, znamená připustit si částečný nezdar.

Musíme přijmout toto usnesení, které má tři vznešené cíle. První je nejvíce zjevný: zabránit změně klimatu pomocí konkrétních návrhů na snížení emisí a závazků k financování, což by mělo být uskutečněno formou závazné, nikoli fragmentární dohody. V jeho základech také spočívají tyto dva cíle: prvním je začít pracovat

spíše dříve než později na společné energetické politice, stejně jako jsme si vytvořili společnou zemědělskou politiku, protože jsme ji potřebovali. A samozřejmě je zde také cíl, aby občané znovu nabyli důvěry v politiku a politiky, protože se jí v Evropě nedostává.

Úspěch na vrcholné schůzce proto bude znamenat úspěch v těchto třech cílech. Proto naléhám na úřadujícího předsedu Rady, aby si udržel svůj optimismus a aby vyvíjel tlak a vyjednával, jak jen bude moci, aby ostatní přilákal k tomuto úspěchu.

Nevím, zda chtějí být vedoucí představitelé tohoto multipolárního světa souzeni historií za to, že nejsou schopni uzavřít závaznou dohodu, nicméně si myslím, že já jako poslanec Evropského parlamentu bych spolu se všemi zástupci občanů neměl být historií souzen za to, že jsem nebyl s to v Kodani uskutečnit závaznou dohodu, kterou lidstvo musí zabránit změně klimatu-

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Paní předsedající, nejprve bych chtěla pochválit úsilí švédského předsednictví o uzavření ambiciózní dohody v Kodani, přestože převládá velice silný duch pesimismu, co se nadcházejících vyjednávání týče.

Osobně si nemyslím, že je v této fázi realistické připouštět, že je vrcholná schůzka v Kodani odsouzena k nezdaru nebo že jejím výsledkem nebude přesvědčivá dohoda, kterou by měly ratifikovat všechny strany.

Nepropadejme tak rychle pesimismu. Naléhám na vás, abyste v této fázi nesnižovali naše ambice co do cílů ani lhůt. Nesmíme přestat věřit v komplexní, ambiciózní a závaznou celosvětovou politickou dohodu, jež připraví cestu pro co nejrychlejší uzavření právně závazné smlouvy. Je skutečně příliš brzy na to, abychom hovořili o lhůtě COP 16 v prosinci 2010.

Nyní musíme proměnit naši rétoriku v opravdovou politickou vůli. Musíme objasnit svůj závazek, pokud jde o financování a o pomoc poskytovanou rozvojovým zemím, zejména prostřednictvím přenosu technologií. V této fázi je zásadní kompletní a společný závazek Evropské unie.

Kromě toho zaznamenávám předběžnou nedávnou, nicméně příkladnou podporu, kterou vyjednávání poskytly zejména Brazílie, Jižní Korea, Indonésie a Norsko, které vyčíslily své ambice na snížení svých emisí znečišťujících látek.

Sice lze chápat, že Spojené státy si přejí pružnost, která je právě jen začátkem zohledňování záležitosti s klimatem, nicméně musíme dosáhnout toho, aby hlavní znečišťovatelé jako Spojené státy a Čína přijali v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu závazné a ambiciózní vyčíslené cíle. Jestliže takové závazky nepřijmou, půjdeme vstříc klimatické, politické i morální katastrofě.

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Paní předsedající, pane Carlgrene, pane Dimasi, dámy a pánové, dnes dopoledne bych chtěl hovořit o 84letém misionáři otci Ettoru Turrinim, který strávil 59 let v severozápadní Amazonii. Vždy bojoval za ochranu domorodých obyvatel a jejich pralesa před každým, kdo by je chtěl ve jménu krátkodobých zájmů zničit.

Při cestování po pralese potkalo otce Ettora sedm leteckých nehod, ale pokračoval ve své činnosti a získal tak desetitisíce podpisů, které předložil prezidentu Lulovi, řadě ministrů a italskému prezidentovi panu Napolitanovi. Byl neúnavný.

Setkali jsme se minulou neděli a řekl jsem mu, že zcela sdílím jeho stanovisko, ale že snad svět přichází k rozumu a dochází k závěrům, že tyto lesy jsou nezbytné jako plíce světa, pro místní podnebí a také pro zachycování a ukládání uhlíku.

Řekl jsem mu, že v Kodani také nalezneme zdroje, které tyto země odškodní, když lesy nechají nedotčené. Řekl jsem mu, že zřizujeme nástroje ke sledování – GPS a INSPIRE –, které budou zjišťovat, jak se vlády chovají, a že do roku 2030 ukončíme odlesňování.

V Kodani budeme toto všechno moci uskutečnit a já se vrcholné schůzky zúčastním i za otce Turriniho.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Paní předsedající, všichni si uvědomujeme – všichni jsme řekli, jak mnoho – význam vyjednávání v Kodani, ale i když všichni doufáme, že bude uzavřena dohoda, nemůžeme souhlasit s dohodou za každou cenu.

Jestliže nebudou splněny podmínky pro ambiciózní dohodu, upřímně doufám, že bude Evropská unie schopna říci „Ne“ a odmítne znehodnocenou dohodu podepsat. Evropští obyvatelé, které v této sněmovně zastupujeme, očekávají dohodu, která umožní účinně bojovat se všemi klimatickými poruchami, které každý

den kolem sebe pozorujeme. Evropané se nespokojí s publicistickými senzacemi, nevyčíslenými prohlášeními o záměru, s nezávaznými cíli, na které se nemusí brát ohled, jakmile na ně nebudou zaměřeny reflektory médií.

Státy budou muset v Kodani přijmout závazky!

Evropská unie jako jediný kontinent, jehož emise CO₂ od roku 1990 klesly, a jediný kontinent, který přijal přesné, pevné a ambiciózní závazky do budoucnosti, nemůže nést břemeno tohoto úkolu sama. Pokud tedy ostatní průmyslové a rozvíjející se země nechtějí převzít svůj díl odpovědnosti, budou muset přijmout veškeré důsledky v podobě daně zavedené na našich hranicích, jež bude chránit náš průmysl před konkurencí těch, kteří se rozhodli nepodílet se na celosvětové dohodě.

My Evropané žádáme od našich výrobců každým dnem o trochu více. Jako důkaz bych uvedla soubor opatření v oblasti změny klimatu, který byl podepsán za francouzského předsednictví. Také bych se zmínila o vnitrostátních iniciativách, které podobně jako daň z uhlíku, již právě vyslovil uznání pan Pargneaux – a já jsem ráda, že to udělal –, podporují zavedení ekologických daní.

K boji proti změně klimatu stále více a více přispívá odvětví dopravy, které patří k největším emitentům CO₂ – i když některé druhy dopravy, například letadla, vypouštějí skleníkových plynů méně. Je to však odvětví, které velkou měrou utrpělo důsledky krize. Jestliže bude námořní a letecká doprava zařazena na program vyjednávání v Kodani, jak doufám, postarejme se o to, aby to, co se požaduje od odvětví evropského průmyslu, bylo vyžadováno také od odvětví ostatních průmyslových zemí.

Oči mezinárodní veřejnosti budou upřeny na vládnoucí třídu v Kodani. My jí dnes říkáme: „Nezklamte nás.“

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Paní předsedající, pan Carlgren nás varoval, že jsme obklopeni množstvím pesimistů. Je to pravda a těší mě, že pan Carlgren není jedním z nich. Nicméně švédský premiér, který předsedá Radě, a dánský premiér, který pořádá vrcholnou schůzku v Kodani, mezi tyto pesimisty bohužel patří. Oba tito konzervativní vůdci z krátkodobých stranicko-politických důvodů před konferencí v Kodani snížili očekávání, čímž ztížili dosažení kvalitní dohody. Je to trapné a naprosto nezodpovědné, protože nikdy nebude lepší příležitost, jak také pan Carlgren řekl.

V Kodani musí být jasné stanoveny a přeměněny v právně závazné závazky tyto tři záležitosti:

1. O kolik hodlá každá vyspělá země omezit své emise do roku 2020. Podle vědeckých odhadů by se úroveň snížení měly blížit 40 %, což je nejen dosažitelné, ale co v důsledku také posílí naši konkurenceschopnost a vytvoří více zelených pracovních míst.
2. Co musí udělat rozvojové země, aby omezily své emise, což se týká zejména Číny a Indie.
3. Jakou částku v rámci krátkodobého financování poskytnou rozvojovým zemím bohaté národy a jakou to bude formou. Toto financování musí doplňovat zdroje, které již bohaté národy přislíbily na boj proti chudobě. V tomto ohledu je důležité, aby bylo švédské předsednictví připraveno také změnit svůj názor a bojovat, aby ochránilo ty, kteří byli změnou klimatu zasaženi nejhůře, také i před ještě větším postižením hladem.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Paní předsedající, minulý týden uniklo několik informací: Komise zahájila v tichosti a ve spolupráci s některými členskými státy iniciativu na posun k okamžitému snížení emisí o 30 %. Důvodem je, že cena oxidu uhličitého by mohla být udržena na rozumné úrovni – tedy na úrovni, která by podporovala opatření na snížení emisí –, jestliže by emise byly sníženy o 30 %. Velcí producenti elektřiny, kteří pilně lobbují, jsou tímto plánem potěšeni, protože by zvýšil jejich zisky, a současně by měl evropský průmysl v důsledku sklon své emise přesouvat.

Chtěla bych však Komisi připomenout, že podle směrnice o obchodování s emisemi bude cíl EU 20% snížení emisí změněn na 30% snížení jedině za podmínky, že ostatní průmyslové země vyvinou „srovnatelné úsilí o snížení“ a jestliže budou mít nějaké povinnosti vyspělejší rozvojové země. Uzavření politické dohody v Kodani ještě nebude stačit. Nicméně ani právně závazná dohoda nebude stačit, dokud ji neratifikují všechny země. EU bude moci teprve po ratifikování říci, zda byla splněna podmínka, kterou stanovila ohledně srovnatelného úsilí o snížení emisí.

Přeměnit politickou shodu v závaznou dohodu je z technického hlediska velký výkon. Právně závazná dohoda o celosvětové politice v oblasti klimatu by byla přesně formulována a zabývala by se stovkami záležitostmi. Nadpisy by zněly jako „Množstevní cíle pro snížení emisí v průmyslových zemích v roce 2020

a poté“, „Zvláštní emisní cíle pro rozvojové země v roce 2020 a poté“, „Finanční pomoc pro rozvojové země od průmyslových zemí“, „Vývoj a přenos technologií“ a „Snížení a pravidla pro jejich vyúčtování“. Existují desítky jednotlivých záležitostí, které souvisejí se všemi těmito oblastmi a v nichž budou země muset dosáhnout vzájemné dohody.

Nejdůležitější však je, že celkové snížení můžeme zajistit jedině synchronním snížením, nikoli tím, že emise jednoduše přemístíme z jednoho místa na jiné, což by spíše přispělo ke zvýšení jejich celkového množství. Proto politika odpovědná vůči životnímu prostředí podmiňuje snížení v EU úsilím ostatních. Jinak se může naplnit zlověstná prognóza pana Verheugena, že budeme jenom vyvážet znečištění a dovážet nezaměstnanost.

(Potlesk)

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Paní předsedající, pane Carlgrene, pane komisaři, je nezbytné, aby konference v Kodani vyústila v politickou dohodu. Tato dohoda musí obsahovat provozní prvky, jež lze realizovat okamžitě, a časový plán, který umožní vypracovat v průběhu roku 2010 právně závaznou dohodu.

Také se na ní musí podílet všechny země, které podepsaly Úmluvu, a je zásadní, aby byly jasně vytyčeny veškeré závazky, jak v oblasti snížení emisí, tak závazky ohledně financování.

Na jedné straně by měly průmyslové země hrát při snižování emisí skleníkových plynů vedoucí úlohu, na druhé straně musí hrát svoji roli také hospodářsky vyspělejší státy a přispívat podle svých odpovědností a příslušných schopností. Mělo by se vyžadovat srovnatelné úsilí průmyslových zemí a rozvíjejících se zemí s vyspělejšími ekonomikami. Jedině pak bude možné omezit narušení mezinárodní hospodářské soutěže.

Nová dohoda by měla usnadnit vytváření plánů na nízkou spotřebu uhlíku na vnitrostátní úrovni s podporou právních předpisů. Mezinárodní společenství by mělo být o závazcích přijatých v rámci vnitrostátních plánů informováno, což zaručí větší transparentnost všech procesů. Tyto plány by měly být závazné pro všechny zúčastněné země kromě těch nejméně vyspělých. Jestliže má tato strategie vyústit ve skutečnou třetí průmyslovou revoluci vycházející z nízké spotřeby uhlíku, musíme zaujmout holistický přístup, který se bude týkat všech odvětví odpovídajících za emise.

Rovněž je nezbytné určit takovou strukturu financování, která by byla ve střednědobém a dlouhodobém horizontu udržitelná. Finanční prostředky musí pocházet ze soukromého sektoru, z trhu s uhlíkem a z veřejného sektoru průmyslových zemí, ale také z hospodářsky vyspělejších rozvojových zemí.

Při jejich přidělování je nutno dávat přednost odborné přípravě a přizpůsobování a zvláště se zaměřit na nejméně vyspělé státy.

Na závěr bych chtěla vyslovit uznání vynikající práci, kterou odvedl v této záležitosti pan komisař Dimas.

Iva Zanichchi (PPE). – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, za několik týdnů budu mít tu čest být součástí oficiální delegace, kterou tento Parlament vysílá do Kodaně na konferenci OSN o změně klimatu.

Po základních fázích – Rio de Janeiro roku 1992 a Kjótó roku 1997 – začne dne 7. prosince práce na nové celosvětové konferenci o klimatu, která by mohla být ve svém rozsahu historická. Paní předsedající, řekla jsem, že „by mohla“, protože v posledních dnech summitu zemí APEC zdálo, že se Spojené státy a Čína rozhodly rozsah kodaňského zasedání změnit.

Nicméně do vrcholné schůzky ještě zbývá čas a je v zájmu všech zúčastněných, aby na ni dorazili s konkrétními cíli a programy, aby nebyla zklamána velká očekávání, že bude učiněn další pokrok v boji proti změně klimatu.

Zásada „znečišťovatel platí“ se musí vztahovat na všechny. Jasným příkladem toho, že Evropa vždy hrála vedoucí úlohu, je soubor opatření v oblasti klimatu a energetiky přijatý v předchozím volebním období. Již jsme při mnoha příležitostech řekli, že Spojené státy, Čína, Indie, Rusko a Brazílie musí jakožto státy, které jsou hlavními znečišťovateli, rovněž převzít svou odpovědnost. Jestliže k tomu nedojde, tak naše evropské podniky zatížíme zbytečnými náklady, a především také hrozí, že když tyto země nepřispějí, bude kodaňská konference ztracenou příležitostí.

Na závěr chci říci, že boj proti změně klimatu je také nezbytnou podmínkou pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí – nebo bych možná měla říci k přiblížení se těmto cílům.

Jestliže chceme o polovinu zmenšit krajní chudobu, potírat epidemie a zajistit, aby měli všichni přístup k vodě – což je zásadní požadavek –, musíme bojovat proti dezertifikaci, proti převratným změnám klimatu a bouřlivým přírodním jevům.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, vrcholná schůzka v Kodani je historickou příležitostí ke změně osudu planety.

Musíme učinit rozhodnutí, která budou ještě závaznější než ta, jež jsme přijali v Kjótó. Proto musíme vyzvat své vedoucí představitele, aby vytvořili mezinárodní organizaci podobnou Světové obchodní organizaci, která bude mít na starosti řízení záležitostí týkajících se změny klimatu a životního prostředí; dále aby vytvořili fond pro přizpůsobení se změně klimatu – samozřejmě jako doplněk k oficiální rozvojové pomoci; a aby zavedli daň z uhlíku pro námořní a leteckou dopravu, která musí být zavedena také u finančních transakcí.

Jasně vidíme, že je naléhavě třeba životní prostředí regulovat mezinárodně – stejně jako finanční trhy a internet. Pokud jde o životní prostředí, máme příležitost tento historický krok učinit. Udělejme to; vyjádřeme největší myšlenky lidstva; jinak budeme působit jako tvůrci rozhodnutí, kteří v těchto záležitostech vůbec nechápou realitu.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, dámy a pánové, vrcholná schůzka v Kodani bude za necelé dva týdny a obavy ohledně úspěchu vyjednávání o změně klimatu narůstají. Někdo dokonce již tvrdí, že summit skončí nezdarem.

Velké mezinárodní mocnosti se stále zdráhají projevit veškeré ambice, které od nás naléhavá situace změny klimatu vyžaduje. Poslanci Evropského parlamentu zítra musí přijmout návrh usnesení o strategii Evropské unie před vrcholnou schůzkou v Kodani a ukázat tak, že jsou zcela rozhodnuti a že vrcholná schůzka musí být završena dohodou – přesnou a ovšem především závaznou.

Kromě toho nesmí být možné narušit nebo zpochybnit závaznou povahu dohody, k níž se dospěje. Přijímání rozhodnutí nelze pořád odkládat, jinak bude příliš pozdě. Proto je třeba vytvořit mezinárodní organizaci pro životní prostředí, jež se dnes jeví nejen jako potřebná, ale i naléhavě nezbytná, protože jejím úkolem bude dohlížet pod záštitou OSN na uplatňování závazků přijatých v Kodani.

Počínaje Kodaní musíme mít možnost očekávat od hlavních světových mocností více jasnosti a odpovědnosti.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Členské státy EU střední Evropy upřímně podporují cíle politiky Evropské unie v oblasti klimatu. Je to z toho prostého důvodu, že bez jejich příspěvku by Evropská unie nemohla svých cílů klimatické politiky dosáhnout. V období 1990–2005 tyto členské státy v mimořádném rozsahu omezily svou průmyslovou výrobu. Nové členské státy cítí, že je velmi důležité, aby v této oblasti hrály přiměřenou úlohu i v budoucnosti, a proto na sebe vzaly nanejvýš náročnou hospodářskou a sociální odpovědnost. V celosvětové dohodě o snížení emisí musí být zohledněna hospodářská síla nových členských států a analýza globálních potřeb (GNA). Také je velice důležité, aby tyto státy nepřišly o nástroje na realizaci zelených investic a rozvoj obnovitelných zdrojů energie.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Evropská komise a členské státy financovaly nedávno zveřejněnou studii, která kritizuje politiky Evropské unie v oblasti klimatu za to, že se omezují na snížení skleníkových plynů pocházejících z průmyslu a nepřikládají význam přirozené schopnosti zachycování oxidu uhličitého. Na druhou stranu tato studie ukazuje, že velký kus odpovědnosti za změnu klimatu má metoda intenzivního zemědělství, kterou vyvinula Evropská unie.

Vlastně je tato studie obžalobou evropského zemědělství. Domnívám se, že pokud chceme v této souvislosti hovořit o zemědělství, měli bychom se zmínit také o některých dalších věcech. Evropské zemědělství například podalo vynikající výkon, pokud jde o příspěvek ke snížení emisí skleníkových plynů – v období 1990–2006 je snížilo o 20 %. Vzhledem k tomu, že obecný průměr byl v tomto období jenom 6 %, se domnívám, že obžalovávat zemědělství dva týdny před konferencí v Kodani je chyba.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Paní předsedající, v této rozpravě se hodně hovořilo o průmyslu a já bych nechtěl, aby se na konferenci v Kodani udělala chyba a zapomnělo se na zemědělství.

Chtěl bych navázat na poznámku svého kolegy pana Niculescu a samozřejmě ochotně potvrdit, že bychom zemědělství neměli považovat za překážku, ale za možný nástroj k boji proti celosvětovému oteplování v budoucnosti.

Zemědělskou činnost nelze odsunout stranou, nelze ji ani nebrat na vědomí, protože – mnohá bych vám to měl připomenout – zaujímá největší evropské území a má obrovský potenciál, pokud jde o boj proti celosvětovému oteplování. Zemědělství proto musí být ústředním tématem diskuse v Kodani a doufám, že na to členové Rady a Komise nezapomenou a budou v prosinci v Kodani našimi mluvčími.

Catherine Greze (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, v boji proti změně klimatu má zásadní úlohu ochrana domorodých obyvatel, kteří utrpí změnou klimatu jako první, pokud jde o životní prostředí, chudobu i zdraví.

Mnohem více než odlesňováním a těžebním průmyslem trpí špatnými řešeními, která navrhuji průmyslové země. Biopaliva nejsou čistá alternativa. Poškozuji zemi domorodých obyvatel, kteří musí výsledně přesídlit.

Podobně je tomu s naší podporou čistých technologií, kdy si mnohonárodnostní společnosti přisvojují původní technologie, aby je znovu za vysokou cenu prodali stejnému obyvatelstvu, které je vymyslelo. Je mi líto, že v usnesení, jež dnes bylo navrženo, není žádný odkaz na deklaraci OSN o právech domorodých národů.

Také bychom se měli zmínit o biopirátství a samostatných vlastnických právech domorodých obyvatel, neboť to jsou v boji proti změně klimatu základní nástroje. Nadnesu tyto záležitosti, až budeme diskutovat o příštích usneseních. Otázka lesů se netýká jenom uhlíku, ale jde také o lidské životy.

A konečně bych chtěl na závěr poděkovat paní Datiové za její odhodlání. Jestli jsem jí správně rozuměla...

(Předsedající řečnici přerušila)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Evropská unie má dostatečné morální důvody k tomu, aby podnikla rozhodné kroky, jejichž cílem bude dosáhnout u Spojených států a Číny snížení emisí. Vycházejí ze skutečnosti, že Evropská unie a jejich 27 členských států splnily závazky uvedené v Kjótském protokolu. Značně k tomu přispěly za cenu velkých obětí také bývalé socialistické země. Rozpad jejich těžkého průmyslu vedl k podstatnému snížení emisí oxidu uhličitého, ale zaplatili jsme za to v sociální oblasti. Proto by bylo vhodné tuto skutečnost, totiž hospodářský vývoj, zohledňovat při vytváření mezinárodních závazků a poskytování financí. Na druhou stranu musí být možné – bylo by to rozumné – převádět nevyužité kvóty do následujících období, pokud by mohly být použity na účely ochrany životního prostředí.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Paní předsedající, usnesení o strategii EU na kodaňské konferenci o změně klimatu je velmi důležitý a ambiciózní dokument, ale vrcholná schůzka skončí nezdarem, pokud nebude uzavřena celosvětová dohoda. Víme, že se Spojené státy pokoušejí s mezinárodními vyjednávači stanovit podrobnosti a definitivní úrovně emisních limitů, nicméně mnohé nasvědčuje tomu, že se jim nepodaří před vrcholnou schůzkou dospět ke konečnému rozhodnutí. Také bylo řečeno, že i kdyby byly limity ujednány, možná je nepřijme Kongres USA.

Vedoucí úloha Evropské unie je velmi důležitá, ale mám dojem, že ambiciózní je jenom EU. Proto vyvstává otázka, co by se stalo, kdyby byl ustanoven práh 30 % a USA jej nepodpořily. Jaké mechanismy chceme použít, abychom zajistili, že všechny strany splní závazky, které přijaly? Nezůstaneme nakonec opuštěni jako osamělý válečník, nebudeme vyvíjet s obrovskými náklady nesmírné úsilí, které však nebude mít na změnu klimatu ani na omezení emisí oxidu uhličitého žádný vliv?

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, připravujeme ke kodaňské konferenci usnesení, které ukazuje, že jsme si vědomi, že máme-li se zhostit politik boje proti změně klimatu, je nutné, aby byly zapojeny všechny zeměpisné oblasti světa. Průmyslové země jsou rovněž odpovědné za to, aby rozvojovým zemím nestanovily jenom cíle, jichž mají dosáhnout, ale také zdroje, které na to mohou využít.

V tomto ohledu byla v Parlamentu odvedena dobrá práce. Usnesení zavádí konkrétní nástroje a je důležité, že jsme potřebné kroky vyčíslili. Navrhli jsme poskytovat ode dneška do roku 2020 na podporu iniciativ rozvojových zemí 30 miliard, což lze chápat jako důležitou částku, i když je to minimum. Pan De Boer, vyjednávač OSN, včera požádal o 10 miliard dolarů ode dneška do roku 2012.

Až se rozhodnou Spojené státy a Čína, bude na Evropě, aby převzala novou odpovědnost a vedla boj proti změně klimatu.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Paní předsedající, byla to dnes dopoledne velice kvalitní rozprava a od každého řečníka jsme se toho mohli hodně dozvědět.

– Chci se zmínit o třech záležitostech. Za prvé, jestliže v Kodani nebude uzavřena závazná dohoda, měl by tento Parlament a Evropská unie využít svého vlivu a jmenovat, zahanbit a pokořit země, které za to jsou odpovědné, aby na ně bylo možné uvalit sankce a přinutit je ke spolupráci.

Za druhé je třeba zavést vzdělávací programy pro občany, protože mnozí jsou ochotni zmenšit svou uhlíkovou stopu, ale neví, jak na to, nebo jim chybí hospodářské prostředky.

Za třetí – dnes dopoledne se stále znova a znova hovořilo o financování. Otázka v této věci je prostá. Nezní, zda „si můžeme dovolit jej poskytnout“, ale zda „si můžeme dovolit jej neposkytnout“. Čas kvapí a druhá příležitost nebude. Musí to být uskutečněno nyní.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, i když se naše očekávání ohledně kodaňské konference v této fázi zmenšila, je také faktem, že se nemohou zmenšit naše ambice. Jak řekli ostatní kolegové, kdybychom mohli v diskusi o změně klimatu zdůraznit přínosy jak pro hospodářství, tak pro občany, možná bychom získali větší podporu – protože by debata měla i pozitivní stránky. I když možná z Kodaně nevzejde žádná závazná dohoda, domnívám se, že není pochyb o tom, že je zde impuls pro změnu, a musíme se postarat o to, aby se neztratil.

Otázka využívání půdy – zemědělství a změna využívání půdy – je klíčová oblast zájmu. Zemědělství zjevně není částí problému, ale je velkou částí řešení. Musíme tuto rozpravu uvést do souvislosti se svými obavami ohledně celosvětového zabezpečení potravin: odpovědí je vytvořit udržitelné systémy výroby, které budou řídit klima a také nám zajistí dodávky potravin. Toto je stěžejní část našich záležitostí.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, ochrana klimatu a udržitelný rozvoj jsou záležitosti, které se týkají nás všech – měli bychom tomu věřit. Nicméně nelze v nich uspokojivě pokročit bez úzké spolupráce, zejména mezi celosvětovými aktéry. Jestliže Spojené státy a Čína odmítnou stanovit společné, závazné cíle snížení emisí skleníkových plynů, tak vše, co můžeme v Kodani přijmout, jsou morálně závazná usnesení – jak příznačně poznamenal šéf sekretariátu OSN pro změny klimatu –, jinými slovy „bezzubá“ usnesení.

Dovolte mi říci pár slov k jaderné energii. Jaderná energie rozhodně není řešením problému. Její přínosy jsou minimální, náklady nesmírné a rizika velice vysoká. Proto podporuji usnesení, které vypracoval zmocněnec proti jaderné energii z mého domovského regionu, z Horního Rakouska. Toto usnesení vyzývá EU, aby zavedla daň z jaderné energie. Je to rozumný nápad, protože by díky ní obchod s emisními povolenkami nezvýhodňoval jadernou energii.

Jolanta Emilia Hibner (PPE). – (PL) Paní předsedající, za několik dní se světoví vedoucí představitelé včetně zástupců Evropského parlamentu sejdou v Kodani, aby diskutovali o otázce změny klimatu. Záležitost snížení emisí skleníkových plynů má bezpochyby velký význam, ale ochrana evropského průmyslu je rovněž důležitá. Nesmíme dovolit, aby vznikla situace, kdy budou evropské podniky bankrotovat a průmysl bude přenesen do třetích zemí, jež emise CO₂ neomezují.

Měli bychom myslet také na ochranu naší technologie a duševního vlastnictví. Evropská unie musí během kodaňské vrcholné schůzky hrát vedoucí úlohu, ale nesmí stanovovat sobě ani ostatním nereálné cíle. Zdá se, že bez podpory největších znečišťovatelů, jako jsou USA, Indie a Čína, bude dosažení cíle snížení emisí oxidu uhličitého o 30 % do roku 2020 ve srovnání s rokem 1990 obtížné. Stejně to platí o ustanoveních návrhu usnesení, které usilují o dosažení 80% snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050. 20% snížení těchto emisí do roku 2020 umožní...

(Předsedající řečnici přerušila)

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Paní předsedající, tato rozprava byla velice zajímavá a zdá se, že Evropský parlament je velice odhodlán podporovat konferenci o klimatu v Kodani.

Rovněž byl zdůrazněn význam zemědělství jakožto řešení problému. Já sama bych také chtěla vyzdvihnout, jak důležité jsou politiky v oblasti lesnictví a lesy, protože lesy jsou jímkami uhlíku – absorbují oxid uhličitý. Zdá se, že Spojené státy americké přinášejí do Kodaně dobré zprávy, což je velice významný posun.

Nyní musíme začít vážně hovořit také o účtu, který je třeba zaplatit za to, že zabráníme změně klimatu. V této záležitosti je nanejvýš důležitá otázka rozdělení příjmů, protože nemůžeme nutit ani chudé evropské občany, aby jej platili.

Axel Voss (PPE). – (DE) Paní předsedající, rád bych povzbudil vedoucí představitele vyjednávání v Kodani, aby bojovali za úspěšný výsledek. Ambiciózní cíle jsou dobré a koneckonců bude úsilí, které vyvineme dnes,

rovněž přínosem do budoucnosti, když pomyslíme na důsledky a budoucí škody způsobené migrací, poničením pobřežních oblastí nebo také třeba tím, že se stabilní regiony stanou v důsledku změny klimatu více nestabilními.

Také bychom měli jít příkladem. Pokud však ostatní státy a zejména skutečně velké státy nevykročí stejným směrem, měli bychom tak činit jenom na poměrném základě. S ohledem na to bych zdůraznil, že většina našich podniků již nese docela velkou zátěž.

Chtěl bych se zmínit ještě o jedné věci, a sice že bojujeme také za všeobecnou důvěryhodnost EU, za to, abychom přesvědčili novou generaci, že Evropskou unii potřebujeme.

Andreas Carlgren, úřadující předseda Rady. – (SV) Paní předsedající, opravdu bych rád Parlamentu vyslovil díky za dlouhou a intenzivní diskusi a také za pevné a široké odhodlání, které se během této rozpravy projevilo. Bylo řečeno, že optimismus, který ukazujeme, musí vycházet z realismu. Nicméně bych šel ještě dále a řekl bych, že tento optimismus má opravdu kořeny v reálných zkušenostech. EU se podařilo snížit emise. Snížili jsme je o polovinu toho, o čem jsme musíme snížit do roku 2020, ať se stane cokoli, a o třetinu, jestliže si stanovíme cíl 30% snížení emisí na straně EU, v což všichni doufáme, že bude výsledkem kodaňské dohody. Podařilo se to zejména díky tomu, že jsme vytvořili společná pravidla a zavedli je mezinárodně závaznou smlouvou – Kjótským protokolem. Proto jsme byli tak pevně odhodláni zajistit, že kodaňský proces vyústí v právně závaznou dohodu. Nedojde k tomu přímo v Kodani. Musíme se dohodnout na všem ohledně obsahu smlouvy. Poté přijde technická část, do níž patří přeměna textu v právně závaznou smlouvu. EU chce, aby k tomu došlo do několika měsíců po konferenci v Kodani.

Také bych chtěl říci, že světová finanční krize určitě neměla nic společného s tím, že bychom utratili příliš mnoho za zachraňování klimatu. Naopak jsou velké zelené investice také součástí hospodářské změny, jinými slovy posunu směrem k „zelenému“ hospodářství, které z této hospodářské krize vyvede jak bohaté, tak chudé země. Trhy s oxidem uhličitým ve skutečnosti skýtají způsob, jak vytvářet dostatečný prostor pro investice. Díky nim znečišťovatel musí zaplatit; stanovíme emisní stropy a peníze, které znečišťovatel za emise zaplatí, lze také převést do rozvojových zemí a použít je tam na „zelené investice“. Někdy je to zpochybňováno. Někteří lidé nechápou, proč bychom měli investovat do mechanismu čistého rozvoje, ale právě o tom všem to přece je, totiž že znečišťovatel musí zaplatit za zelené investice v rozvojových zemích. Domnívám se, že je to správná a důležitá věc, musíme však také reformovat tato pravidla tak, aby jejich vliv na životní prostředí byl ještě větší a čistší a abychom získali ještě větší jistotu, že se výsledky dostanou i k těm nejhudším.

Dohoda bude potřebná také kvůli tomu, abychom zabránili přesunu uhlíku. Tato obava se proto musí proměnit v ještě větší odhodlání dohodu uskutečnit.

A konečně se domnívám, že by se mělo říkat jasně a nahlas, že jestliže dohoda v Kodani nebude dostačovat k tomu, aby EU mohla zvýšit cíle na 30 %, jinými slovy, jestliže dosáhneme tak rozmělněného výsledku, že EU prostě nebude ze společenských důvodů moci zvýšit cíle na 30 %, bude to neúspěch. Proto by se mělo říkat jasně a nahlas také to, že ještě horší než žádná dohoda je chatrná dohoda. Proto EU nastavila laťku tak vysoko. Proto teď tak pilně pracujeme na obsahu. A proto si také uvědomujeme, když hovoříme o cíli dvou stupňů, že to je ta nejvyšší úroveň, jíž musíme dosáhnout. Víme, že již dnes vlastně vidíme nepříjemné výsledky. Maledivská vláda například nedávno pořádala své zasedání pod vodou, aby ukázala důsledky, které budou v některých částech světa téměř nevyhnutelné. Bylo by tedy velmi cynické, kdybychom nezačali energicky jednat. Svět čekal dost dlouho, je na čase, abychom v Kodani uzavřeli dohodu, jež je pro naši planetu nezbytná. Proto je odhodlání Parlamentu a celé EU tak důležité.

Stavros Dimas, Member of the Commission. – (EL) Paní předsedající, byla to velmi zajímavá rozprava a některé projevy byly výjimečné a konstruktivní. Slyšeli jsme hodně názorů na různé záležitosti. Někteří s tím velice pravděpodobně nesouhlasí. Já například nechápu, proč by měl být někdo proti čistému, zelenému, neznečišťujícímu průmyslu spočívajícímu na nových technologiích s dobrým výkonem. A přesto jsem to dnes slyšel. Nechápu, proč by někdo dával přednost znečišťujícímu průmyslu se starými technologiemi, který vytváří zisk jen proto, že neplatí náklady za znečištění; nicméně tyto zisky budou krátkodobé, protože tento průmysl nebude konkurenceschopný. V demokracii a v demokratickém parlamentu však lze slyšet všechny druhy názorů.

Také bych se rád vyjádřil ke Světové organizaci pro životní prostředí. Tato organizace, o níž velice usilovala zejména Francie, jak vím, patřila k našim ambicím a já doufám, že se v příštích letech stane skutečností. Takováto organizace pro životní prostředí je nepochybně na mezinárodní úrovni zapotřebí, aby prosazovala ekologické záležitosti stejně jako hospodářské nebo sociální otázky a aby také umožňovala lepší koordinaci

mezinárodních dohod v oblasti životního prostředí. Lze to udělat poměrně snadno rozšířením stávajícího programu OSN pro životní prostředí a v tomto ohledu již bylo dokonce vyvinuto určité úsilí.

Chtěl bych také hovořit o Kjótském protokolu, který byl několikrát zmíněn. Jsem s výkonem Evropské unie spokojený, protože 15 zemí, které měly společný cíl snížení emisí oxidu uhličitého v období 2008–2012 o 8 %, tohoto cíle dosáhne, ale dosáhne ho i EU-27 s 10 novými zeměmi, které mají svůj cíl, a s Kyprem a Maltou, který jej nemají. Evropská unie má tedy morální argument, že držíme své slovo, a podařilo se to určitě pomocí opatření, která jsme přijali buď na vnitrostátní, nebo na evropské úrovni a k nimž patří systém obchodování s emisemi oxidu uhličitého.

Musím zdůraznit, že Evropská unie podle předpovědí dosáhne, jak řekl pan Carlgren, dokonce ještě většího snížení, než jakého jsme původně slíbili dosáhnout, a současně bude hospodářství růst. Budu citovat jen jednu statistiku: v letech 1990–2007, což je období, pro které máme statistiky, činil hospodářský růst 44 % a snížení emisí oxidu uhličitého bylo 5 % v 15 zemích a 9 % v sedmadvacítce. Předpovídá se ovšem, že do roku 2012 značně překročíme cíl, což usnadní dosažení dalšího cíle 30% snížení do roku 2020.

Mělo by být konstatováno, že také v roce 2008 jsme dosáhli významného snížení emisí skleníkových plynů v Evropské unii, o 1,6 %, a současně naše hospodářství trvale roste, přičemž se toto týká jen posledního čtvrt roku 2008, kdy jsme byli postiženi hospodářskou krizí, jež měla na emise skleníkových plynů také vliv.

Zbývá již jen několik dní a já vás snažně prosím, abyste zvýšili své úsilí a rozšířili dvoustranné kontakty. Podle konzultací s Radou ve složení pro hospodářské a finanční věci (ECOFIN), s Radou ve složení pro životní prostředí a s Evropskou radou teď máme jasné pokyny, abychom prosazovali konkrétní návrhy na zdroje a financování, na provozní struktury a na kritéria, jež je nutno použít k rozeznávání skutečných příspěvků každého účastníka. Pokusme se tyto prostředky využít ve zbývajícím čase co nejefektivněji.

Existuje široká shoda ohledně potřeby se v celosvětovém měřítku snažit o dosažení cíle 2 °C. Všichni jsou přesvědčeni, že v Kodani budou a musí být položeny základy dohody o klimatu na období po roce 2012. Tyto základy tvoří převážně ambiciózní závazky na snížení emisí ve vyspělých zemích včetně Spojených států, přiměřená opatření vyspělých zemí ke snížení nárůstu emisí a finanční pomoc na zmírnění růstu emisí v rozvojových zemích a na jejich přizpůsobení změně klimatu.

Rychle se blížíme k cílové čáře. Využijme konference v Kodani co nejlépe, aby hlavní závazky všech zemí získaly definitivní podobu dohody, která bude historickou. V Kodani budeme muset dospět k podstatné dohodě o všech prvcích akčního plánu z Bali. Na všech je třeba se v Kodani závazně dohodnout a ihned poté, v dalších třech až šesti měsících, bude nutno zpracovat právní záležitosti, abychom získali závaznou dohodu, o níž Evropská unie usiluje a která zaručí cíl omezení skleníkového efektu na 2 stupně Celsia.

Myslím, že se rozumí samo sebou, že poslanci Evropského parlamentu budou pomáhat ve snažení v těchto dnech, zvláště na stěžejních schůzkách v Kodani, a chtěl bych vám za to znova poděkovat, za všechno to úsilí, jež jste vyvinuli.

Předsedající. – Připomínám poslancům ještě jednou, že systém modré karty, který vytvořila pracovní skupina pro reformu Parlamentu, se neuplatňuje v Komisi a Radě, ale jednom v rozpravách mezi poslanci této sněmovny.

Návrh usnesení, kterým bude ukončena tato rozprava, předložil Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.⁽¹⁾

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Nikdo nemůže nebrat na vědomí, jak mimořádně naléhavá je mezinárodní dohoda v období po Kjótském protokolu, abychom podstatně omezili emise oxidu uhličitého.

Musíme zajistit, že se země neoteplí o více než dva stupně. Jestliže toho máme dosáhnout, celosvětové emise musí být sníženy v příštích deseti letech aspoň o 30 %. Budoucnost lidstva visí na vlásku a čas se krátí. Toto je naše jediná příležitost zmírnit dopady změny klimatu, které jsou již citelné a mohou se stát nejvážnějším problémem 21. století.

⁽¹⁾ Viz zápis.

I když my, kteří žijeme na ostrovech, k této změně přispíváme nejméně, jsme touto záležitostí vážně dotčeni.

Evropská unie musí hrát nadále vedoucí úlohu a hovořit o otázkách životního prostředí jednotně. Bude muset využít veškerý svůj politický vliv, aby zajistila, že velké celosvětové mocnosti dospějí na nadcházející vrcholné schůzce v Kodani k solidní dohodě. Je nezbytně důležité učinit rozhodné kroky a změnit celosvětový model využívání energie – jak to již udělalo Portugalsko a Azorské ostrovy – a současně investovat do obnovitelné energie a energetické účinnosti.

Nessa Childers (S&D), písemně. – V několika posledních dnech postihly Irsko vážné záplavy, které přinesly zkázu pro běžné rodiny, malé podniky a zemědělce na celém ostrově. Záplavy z druhé největší irské řeky Barrow způsobily, že velká část hrabství Carlow byla po více než čtyři dny pod vodou. Povodeň v sousedím hrabství Kilkenny je nejhorší za 60 let. I když byly záplavy vždycky součástí života v Irsku, jejich stále větší četnost a závažnost je další skutečnou připomínkou důsledků změny klimatu, která byla způsobena nezodpovědným špatným zacházením s naším životním prostředím. Bez ohledu na to, co se stane v Kodani na konferenci OSN o klimatu za necelé dva týdny, budou extrémní povětrnostní podmínky, podobně jako záplavy v Irsku, stále častější. Musíme si vytvořit vůči dopadům změny klimatu odolnost. Paní předsedající, vyzývám irskou vládu, aby okamžitě zažádala o uvolnění pomoci při přírodních katastrofách z Evropského fondu solidarity. Irští občané nedávno projevili svou oddanost EU rozhodným hlasováním pro Lisabonskou smlouvu. EU musí ukázat svou oddanost irským občanům, včetně obyvatel hrabství Carlow a Kilkenny, a urychlit poskytnutí těchto finančních prostředků.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Politická dohoda v Kodani je zásadní, ale musí být celosvětová. Uvést evropský průmysl do situace, která by byla ve velkém nepoměru k situaci ostatních vyspělých zemí, by bylo chybou z hlediska hospodářství a z hlediska ekologie by to mělo malý užitek. Evropa by se měla zaměřit na usilování o dohodu, která uloží povinnost všem stranám.

Musí také nalézt účinná a vhodná řešení, pokud jde o financování. Toto vylučuje myšlenku daně z mezinárodních finančních transakcí (Tobinovy daně), z níž budou financována opatření na přizpůsobení změně klimatu v rozvojových zemích.

Tento druh podpory je sice potřebný, ale nesmí být poskytován na náklady hospodářství, obchodu a vytváření prosperity.

Nelze opomíjet náklady, jaké by taková daň přinesla společnosti obecně (nárůst daňového zatížení s důsledky pro všechny daňové poplatníky a spotřebitele) a její dopad na finanční trh (pokles potřebné likvidity a toku úvěrů podnikům a domácnostem).

Kromě toho by zavedení celosvětové daně způsobovalo technické problémy a správa by byla složitá. V krizi nemůže být východiskem zavedení ještě více nových daní, jež by bylo obtížné vybírat. Musíme na nápad s novou daní zapomenout.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně. – (PT) EU by měla jít v boji proti změně klimatu nadále příkladem. To, že překročila své cíle z Kjóta, není nic pozoruhodného.

Domnívám se, že kodaňská dohoda o snížení emisí oxidu uhličitého by měla být závazná. Vzhledem k tomu jsem předložil k usnesení Parlamentu o této záležitosti pozměňovací návrh, který požaduje, aby byly v konečném znění stanoveny mezinárodní sankce.

Myslím si, že tato dohoda musí být celosvětová, ambiciózní a musí mít jasný harmonogram. Jestliže nebudeme ambiciózní, nakonec budeme mít neúčinný nástroj, ještě méně účinný než Kjótský protokol, který již mezinárodní sankce stanoví. Doufáme, že vznikne efektivní nařízení a že dohoda bude obsahovat ustanovení o přezkumu, aby ji bylo možné snadno aktualizovat.

Také musíme vyslat jasný signál rozvíjejícím se průmyslům v Asii. Čína a Indie nemohou být osvobozeny od odpovědnosti, jestliže produkují velký podíl celosvětových emisí, zatímco naše průmyslová odvětví vyvíjejí velké úsilí, aby své emise snížila.

USA mají velkou odpovědnost za úspěch této vrcholné schůzky. Doufám, že prezident Spojených států Barack Obama ukáže, že si zaslouží Nobelovu cenu za mír, protože boj proti změně klimatu přispěje k míru a štěstí všech národů.

Adam Gierek (S&D), písemně. – (PT) Klima se mění. Dělo se tak v minulosti mnohokrát. Dnes je nás šest miliard a extrémní jev, který kdysi zůstal nepovšimnut, je dnes evidentní. A co více – komplikovaně

vybudované infrastruktury, například výroba a dodávky energie, často selhávají, a k důsledkům patří výpadky a kolapsy sítí IT. Také existuje problém dezertifikace rozsáhlých oblastí Země, který způsobuje humanitární a hospodářskou katastrofu. Mezi její první známky patří nepokoje v Somálsku a předpovědi budoucích konfliktů kvůli vodě. Narůstá migrační vlna. Vyřeší tyto problémy omezující limity emisí CO₂? Nikoli.

Za prvé nikdo neprokázal, že změnu klimatu způsobují tyto emise CO₂. Za druhé lze očekávat důsledky těchto omezení emisí CO₂ až koncem století. Za třetí omezení v oblasti emisí jedině lidstvo hospodářsky oslabí, takže katastrofa tak bude horší. Obchodování s emisemi je protisociální návrh a náklady za něj ponesou obyčejní lidé. Zisky ovšem smete finanční svět, včetně světa spekulací. Proto je z humanitárních i sociálních důvodů nejdůležitější bojovat s důsledky změny klimatu, nikoli proti jejím nanejvýš nepravděpodobným příčinám. Není to otázka přizpůsobování se změně klimatu, ale iniciativního jednání. Například v mé zemi se již bezpečnost dodávek vody stala důležitým tématem.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Celosvětové oteplování v současné době způsobuje lidstvu dva velké problémy: na jedné straně je třeba rázně omezit emise skleníkových plynů, na druhé straně je třeba se přizpůsobit důsledkům změny klimatu. Protože se zabýváme celosvětovým jevem a EU odpovídá jen za 10 % emisí skleníkových plynů vypouštěných na celém světě, je důležité, abychom v Kodani za dva týdny dospěli k závazné celosvětové právní dohodě. Vítám, že se prezident Obama kodaňské konference zúčastní s mandátem, jehož součástí budou jasné cíle snížení emisí, k nimž se USA zavážou. K přizpůsobení důsledkům změny klimatu potřebujeme mechanismus financování s přesnými údaji o částkách, jež je třeba investovat do zelených technologií, které vytvářejí nová pracovní místa, což je v tomto období krize tak potřebné.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písemně. – (RO) Cílem mezinárodní konference o změně klimatu, která začne v Kodani 7. prosince, je vytvořit dohodu pro post-kjótské období, která země světa přiměje ke snížení znečišťujících emisí. EU se jednostranně zavázala, že sníží úroveň emisí znečišťujících částic o 20 % oproti úrovním z roku 2005 a že také zajistí, že 20 % spotřebované energie bude pocházet z obnovitelných zdrojů. Tyto snahy však musí být koordinovány s úsilím všech vyspělých a rozvojových zemí. Spotřebu energie i emise znečišťujících částic lze omezit rychle a levně zvýšením energetické účinnosti v celosvětovém měřítku. EU a členské státy proto musí zlepšit energetickou účinnost, zejména pokud jde o budovy a odvětví dopravy. Aby EU mohla v souladu s přijatými závazky snížit emise znečišťujících částic pocházejících z energeticky náročných průmyslových odvětví, je třeba poskytnout finanční zdroje na modernizaci evropských společností. Je to jediný způsob, jak zachovat v Evropské unii výrobu, a tedy i pracovní místa. Během přezkumu rozpočtu EU musíme zajistit, aby byl dostupný dostatek finančních zdrojů na přijímání opatření k ochraně proti změně klimatu a k přizpůsobování jejím důsledkům. Rozvoj celosvětového hospodářství, které bude účinné z hlediska životního prostředí, podníti nové investice, vytvoří nová pracovní místa a zvýší životní úroveň lidí.

(Zasedání bylo před hlasováním přerušeno v 11:50 a znovu zahájeno ve 12:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS

Místopředseda

4. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

4.1. Sítě a služby elektronických komunikací (A7-0070/2009, Catherine Trautmann) (hlasování)

4.2. Statistika pesticidů (A7-0063/2009, Bart Staes) (hlasování)

– *Před hlasováním:*

Bart Staes, zpravodaj. – (NL) Jen na vysvětlenou – toto je třetí z trojice zpráv o používání pesticidů.

Letos – v minulém Parlamentu – jsme přijali nařízení o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh. Také jsme přijali směrnici o udržitelném používání pesticidů a třetí složkou je nařízení o statistice přípravků na ochranu rostlin.

Tento návrh musel projednat dohodovací výbor, protože ne vše šlo v minulém Parlamentu dobře. Velmi mnoho lidí zde nebylo a při druhém čtení bylo přítomno příliš málo lidí na to, abychom mohli získat dostatečný počet hlasů a toto druhé čtení uzavřít.

Chtěl jsem v této souvislosti vystoupit a poděkovat švédskému předsednictví a zejména českému předsednictví, protože mohla druhé čtení zcela zmařit: mohla dohodovací řízení odmítnout. Díky jejich dobrým vztahům s Parlamentem a také díky předsedům politických skupin, kteří se ke mně připojili, když jsem psal ihned po volbách dopis předsednictví, bylo možné tuto zprávu zachránit a prostřednictvím dohodovacího řízení zajistit, abychom dnes mohli hlasovat o textu ve znění, jež bylo schváleno ve druhém čtení. Chtěl bych všem zúčastněným poděkovat.

4.3. Poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských sítí (kodifikované znění) (A7-0057/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

4.4. Pravidla o ochraně důvěrnosti informací Europolu (A7-0065/2009, Timothy Kirkhope) (hlasování)

4.5. Prováděcí pravidla upravující vztahy Europolu s jeho partnery, včetně výměny osobních údajů a utajovaných informací (A7-0064/2009, Sophia in 't Veld) (hlasování)

4.6. Seznam třetích států a organizací, se kterými Europol uzavře dohody (A7-0069/2009, Jan Philipp Albrecht) (hlasování)

4.7. o návrhu rozhodnutí Rady, kterým se přijímají prováděcí pravidla pro analytické pracovní soubory Europolu (A7-0068/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (hlasování)

4.8. Evropská síť pro předcházení trestné činnosti (EUCPN) (A7-0072/2009, Sonia Alfano) (hlasování)

4.9. Akreditace činností kriminalistických laboratoří (A7-0071/2009, Timothy Kirkhope) (hlasování)

4.10. Makrofinanční pomoc Gruzii (A7-0060/2009, Vital Moreira) (hlasování)

4.11. Makrofinanční pomoc Arménii (A7-0059/2009, Vital Moreira) (hlasování)

4.12. Makrofinanční pomoc Srbsku (A7-0061/2009, Miloslav Ransdorf) (hlasování)

4.13. Makrofinanční pomoc Bosně a Hercegovině (A7-0067/2009, Iuliu Winkler) (hlasování)

4.14. Společný systém daně z přidané hodnoty (A7-0055/2009, Udo Bullmann) (hlasování)

4.15. Úmluva o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku (úmluva OSPAR): přílohy II a III o ukládání toků oxidu uhličitého v geologických formacích (A7-0051/2009, Anna Rosbach) (hlasování)

4.16. Dohoda ES/Dánsko o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních (změna rozhodnutí 2006/326/ES) (A7-0058/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

4.17. Dohoda ES/Dánsko o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (změna rozhodnutí 2006/325/ES) (A7-0056/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

4.18. Plán obnovy platýse černého v rámci Organizace pro rybolov v severozápadním Atlantiku (A7-0046/2009, Carmen Fraga Estévez) (hlasování)

4.19. Dohoda o přistoupení Evropského společenství k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999 (A7-0053/2009, Dieter-Lebrecht Koch) (hlasování)

4.20. Protokol o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti (A7-0062/2009, Diana Wallis) (hlasování)

4.21. Žádost o ochranu poslanecké imunity pana Tobiase Pflügera (A7-0054/2009, Tadeusz Zwiefka) (hlasování)

4.22. Přízpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou – Část 5 (A7-0036/2009, József Szájer) (hlasování)

– Před hlasováním o návrhu legislativního usnesení:

Stavros Dimas, člen Komise. – Pane předsedající, myslím, že návrh nestáhneme.

(Parlament rozhodl vrátit návrh výboru)

4.23. Používání informačních technologií pro celní účely (A7-0052/2009, Alexander Alvaro) (hlasování)

– Před hlasováním:

Petru Constantin Luhan (PPE). – Pane předsedající, chtěl bych vás za skupinu PPE požádat o oddělené hlasování o pozměňovacím návrhu č. 27. Týká se povolení plného přístupu Eurojustu a Europolu do databáze. Rád bych požádal všechny kolegy, aby nehlasovali pro.

(Parlament návrh zamítl.)

5. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: **Catherine Trautmann (A7-0070/2009)**

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Po úspěšném hlasování chci jako jedna ze stínových zpravodajek telekomunikačního balíčku vyjádřit, že jsem potěšena, že tato významná novelizace pravidel vnitřního trhu na poli zejména elektronické komunikace přinese další spravedlivý proces při odpojování od internetu.

Kvituji, že Rada nakonec našim návrhům ustoupila. Díky našim garancím se odpojení od internetu bude týkat skutečných zločinců, jako jsou teroristé či šířitelé dětské pornografie, nikoliv běžných uživatelů.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, podle mého názoru je tento právní předpis potřebný, protože směřujeme k jednotnému trhu s elektronickými komunikacemi. V rámci Lisabonské smlouvy již bylo rozhodnuto se tímto směrem vydat.

Nicméně mám velké obavy, pokud jde o zajištění základních práv uživatelů internetu a volného přístupu k internetu. K mým obavám patří jeho nelegální používání a zneužívání, a jak víme, mezi největší témata a problémy v tuto chvíli patří pirátství. V dnešní době se velkou měrou rozrůstá a internet patří k hlavním oblastem, kde je provozováno.

Doufám, že v budoucnosti budeme moci investovat do zajištění toho, že ti, kdo tvůrčím způsobem pracují, za to budou řádně odměňováni a pirátství nebude ohrožovat jejich obživu, jak je to dnes běžné na internetu, když jsou soubory stahovány nelegálně. Toto je správný krok a správný směr, kterým se musíme vydat, v budoucnosti bychom ovšem měli zvláštní pozornost věnovat právům uměleckých tvůrců a pirátství zabránit.

– Zpráva: Timothy Kirkhope (A7-0065/2009)

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, podívejte se, jak nepozorovaně, jak potají, po malých krůčcích, jak rafinovaně a zálučně jsme se posunuli směrem ke zřízení celoevropské federální policejní síly.

Když byl Europol začátkem 90. let minulého století zřízen, nejprve byl vydáván za „zúčtovací středisko“ – za regionální odnož Interpolu, chcete-li. Od té doby kousek po kousku získává výkonné a policejní pravomoci.

Nejprve byly maskovány úzkým omezením na oblast přeshraničních protiteroristických aktivit. Podobně tomu ovšem bylo, když začínala FBI, která posléze postupně rozšiřovala svůj rozsah působnosti a shromažďovala pravomoci, dokud se nestala federální celokontinentální policejní silou.

Podobně se tomu nyní děje s Europolem, který postupně rozšířil svoje kompetence, takže se již týkají celé řady trestných činů, které jsou ve své podstatě vnitrostátní, – nicméně s tím neuvěřitelným nedopatřením, že jeho zaměstnanci dosud mají diplomatickou imunitu; jinými slovy se nemohou zodpovídat ze zneužití policejních pravomocí.

Kdy jsme pro to vůbec hlasovali? Kdy jsme vůbec souhlasili se zřízením celoevropského systému trestního soudnictví, které bude mít svůj vlastní zatýkáací rozkaz, svou vlastní policejní sílu, svůj vlastní soudcovský stav a vlastního celoevropského veřejného žalobce?

Myslím, že bychom měli být slušní a zeptat se našich občanů, našich voličů, zda s tím souhlasí.

– Zpráva: Vital Moreira (A7-0060/2009)

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, nejlepší věc, kterou bychom mohli udělat pro Balkán a kavkazské republiky, by bylo přijmout je bez podmínek do celní unie a otevřít své trhy jejich výrobkům. Jsou to ideálně situované země a na trhu by byly oceněny. Mají vzdělané a pilné pracovní síly a přitom poměrně nízké náklady, a proto jsou jejich vývozy konkurenceschopné.

Na místo toho necháváme jejich výrobu v mnoha klíčových oblastech zamrznout a pak, abychom ulehčili svědomí, dáváme jejich vládám veřejnou finanční pomoc. Samozřejmě z nich tak děláme závislá území, děláme z nich satrapie. Není to jen Rusko, kdo o těchto zemích přemýšlí jako o „blízkých sousedech“. Zdá se, že tato fráze platí někdy i v Bruselu.

Jejich politiky a činitele s rozhodovací pravomocí tlačíme do systému hromadného přerozdělování majetku, a tím je předem poevropsťujeme, protože poznávají, že – jak v této sněmovně všichni příliš dobře víme – hlavní funkcí Evropské unie těchto dní je být mocným prostředkem k vybírání peněz od daňových poplatníků a dávat je lidem, kteří mají to štěstí, že pracují uvnitř tohoto systému.

– Zpráva: Alexander Alvaro (A7-0052/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dámy a pánové, jsem přesvědčena, že potřebujeme pokročilé informační systémy civilní správy propojující celní i policejní orgány členských států. Občanům Unie dlužíme efektivnější boj proti dovozu padělaného, ale i nebezpečného zboží na náš trh ze třetích zemí. Na rozdíl od většiny poslanců věřím, že návrh Komise povede k vyšší ochraně osobních údajů a současně i k účinnějšímu boji

s organizovaným zločinem. Proto jsem nehlasovala pro devadesát pozměňovacích návrhů výboru, ani pro zprávu jako celek.

Chci ovšem vyzvat Evropskou komisi, aby sjednala obdobu systému rychlého varování, jako je RAPEX China, i s ostatními státy, jako je Indie, Vietnam, Rusko či Turecko, aby nebezpečné či padělané výrobky byly zadrženy ještě před vstupem na evropské území. Připomínám, že od roku 2006 je možné uzavřít s třetími zeměmi mezinárodní smlouvu o spolupráci dozorových orgánů na poli ochrany spotřebitelů a velmi mi vadí, že Evropská komise tuto možnost zatím nevyužila.

Písemná vysvětlení hlasování

– Zpráva: Catherine Trautmann (A7-0070/2009)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Těší mě, že Evropský parlament schválil soubor opatření pro reformu telekomunikací, který upevňuje práva spotřebitelů a zlepšuje přístup k informacím a svobodu projevu. Abychom dosáhli cílů lisabonské agendy, musíme dávat dostatečné pobídky pro investice do nových vysokorychlostních sítí a podporovat tak inovace internetových služeb založených na obsahu a zvýšit konkurenceschopnost EU na mezinárodní úrovni. Podporovat udržitelné investice do vytváření takových sítí je naprosto nezbytné, protože to zajistí konkurenceschopnost a současně rozšíří možnost volby spotřebitele. Abychom zajistili investice do nových technologií v méně vyspělých regionech, měli bychom uvést nařízení související s elektronickými komunikacemi v soulad s ostatními politikami, jako je politika státní podpory či politika soudržnosti, nebo s cíli průmyslové politiky v širším slova smyslu.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Podporuji soubor opatření k reformě telekomunikací, protože se domnívám, že internet je nepostradatelným nástrojem ke vzdělávání a výkonu práv svobody projevu a svobodného přístupu k informacím. Tento podnět konečně zařazuje přístup k internetu a jeho využívání mezi základní práva evropských občanů. Chtěl bych poděkovat paní Bastosové, která byla jedinou portugalskou poslankyní Evropského parlamentu, jež se na tomto procesu podílela. Jsem pro svobodu na internetu, což naprosto neznamená nedostatek regulace. Virtuální svět internetu je stejně jako reálný svět dějištěm nedovolených a nelegálních aktivit, mezi něž patří stahování videí a souborů s hudbou, podněcování k terorismu a dětská pornografie. Parlament i přes opozici mnoha vnitrostátních vlád zajistil, že všichni uživatelé mohou využívat práv a záruk zakotvených v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. To znamená, že jakékoli omezení práv nebo základních svobod uživatelů internetu, např. odepření přístupu, musí zohledňovat Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod a obecné právní zásady a především musí být povoleno soudním příkazem, aby byly dodrženy procesní záruky, presumpce nevinu a právo na soukromí, aniž jsou dotčeny konkrétní mechanismy v případech, které se zdají být naléhavé s ohledem na zájmy bezpečnosti státu.

Marielle De Sarnez (ALDE), písemně. – (FR) Chtěli jsme dosáhnout toho, aby bylo nutné předchozí soudní povolení. Tímto kompromisem jsme zaručili aspoň tu nejlepší právní ochranu, jaká je v této fázi možná. Vzkaz EU je nyní jasný: přístup k internetu je základním právem a je třeba dodržovat přesné a závazné postupy, aby mohli být uživatelé internetu skutečně odsouzeni za porušování autorského práva. Nyní je na vnitrostátních soudcích a na soudcích Evropského soudního dvora, aby prosazovali právo všech uživatelů internetu na předchozí „spravedlivé a nestranné řízení“. Vzhledem k nedostatečné jednoznačnosti některých ustanovení bude třeba průběh provádění a uplatňování tohoto důležitého právního předpisu bedlivě sledovat. Nyní, když je Lisabonská smlouva ratifikována, bude Evropský parlament moci jako spolutvůrce právních předpisů nadále hájit neutralitu internetu. Dnešní hlasování je jen jedním krokem v dlouhém procesu. Musíme pokračovat v hájení práv uživatelů internetu a zejména tato práva lépe určit. Také se budeme muset naléhavě zabývat ústřední otázkou autorského práva na internetu.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Trautmannové, protože se domnívám, že stávající dohoda přináší více možností, než jich bylo v dřívějších fázích procesu, zejména pokud jde o práva spotřebitelů. Věřím, že zavedení opatření, která poskytnou uživatelům pevných či mobilních telefonů a internetu práva a záruky svobody projevu a svobodného přístupu k informacím, je naprosto nezbytné. Důležité je tento vnitřní telekomunikační trh zefektivnit podporou soutěže mezi společnostmi a současně upevněním nezávislosti vnitrostátních regulačních orgánů na jejich vládách. Rovněž bylo důležité zajistit modernější správu vysílacího spektra vymyšlením metod, které umožní snadněji poskytovat tyto služby ve venkovských oblastech.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Vítám kompromis, jehož bylo dosaženo mezi Parlamentem a Radou ohledně zavedení přiměřené ochrany uživatelů do rámcové směrnice, pokud jde o případy omezení přístupu ke službám a aplikacím elektronických komunikačních sítí.

Domnívám se, že zákonná norma nařizuje, že nikomu nemohou být stanoveny podmínky ohledně přístupu k informacím a požívání elektronických komunikačních sítí, aniž by se tak stalo v naprostém souladu se zásadou presumpce nevinny, přičemž omezení přístupu musí předcházet spravedlivé a nestranné řízení, při kterém je dotýcným osobám zaručeno právo na slyšení a na účinnou soudní ochranu.

Dále se domnívám, že je zvláště důležité podporovat mechanismus nezávislosti vnitrostátních regulačních orgánů, aby mohly trh řídit efektivně, prosazovat spravedlivou soutěž mezi provozovateli a také mechanismy spolupráce mezi různými evropskými regulačními orgány, aby byl náš trh transparentnější a konkurenceschopnější, což bude dalším krokem ve prospěch kvality nabízených služeb.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Koncem října přijala Rada většinu textů, jež byly s Parlamentem vyjednány jako takzvaný telekomunikační balíček. Několik výjimek bylo zahrnuto do zprávy paní Trautmannové.

O tomto textu se dále jednalo v dohodovacím výboru, kde bylo schváleno znění, o kterém nyní máme hlasovat.

Tento dohodnutý text obsahuje některé návrhy, které předložila naše skupina a jež hájí práva uživatelů. Není však dostatečný, neboť v naléhavých případech povoluje výjimky z procesních záruk, i když musí být takové případy řádně odůvodněny a v souladu s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

Hlavní problém tohoto textu však spočívá v rozsahu jeho působnosti, protože se zmiňuje pouze o omezeních, jež mohou uložit členské státy, a nikoli o omezeních uvalených soukromými společnostmi.

Dokonce se zdá, že má Evropská unie větší zájem na vytvoření vnitřního telekomunikačního trhu, jenž bude sloužit pouze zájmům hospodářských skupin ovládajících toto odvětví, než na hájení práv a základních svobod koncových uživatelů. Nemáme jinou možnost než s takovým postojem nesouhlasit.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Zdržel jsem se hlasování o tomto konečném znění telekomunikačního balíčku, protože je neuspokojivé. Je ovšem lepší než nic. Nechrání uživatele internetu před zneužíváním zákonů narušujících svobodu, jako je první verze francouzského zákona Hadopi, ani před hněvem správních orgánů, jimž je náležitě povoleno je takto zneužívat. Nicméně poskytuje uživatelům internetu zákonné prostředky, aby se bránili sami. Bohužel je znepokojivé, že došlo na to, že bychom se měli spoléhat na Evropskou unii – která by se nemohla zajímat méně o to, co si myslí občané, a jejíž zákony jsou ve své většině zaměřeny v zásadě na uspokojování zájmů lobby všeho druhu –, že zaručí Evropanům minimální úroveň svobodného přístupu k informacím a svobody projevu.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) I když prochází odvětví telekomunikací nebyvalým obdobím rozvoje, bylo nezbytné podpořit zprávu mé kolegyně paní Trautmannové, protože díky ní budou spotřebitelům nabízeny lepší služby za spravedlivější ceny.

Vítám skutečnost, že tento text posílí práva uživatelů na všeobecné služby prostřednictvím jednoznačnějších smluv, přinese dostupnější tísňová telefonní čísla a linku pomoci pro nezvěstné děti a v důsledku budou více zohledňována práva zdravotně postižených osob a bude zaručena přenositelnost čísel. Tento text také umožní lépe chránit soukromí a bojovat proti nelegálním praktikám na internetu, protože zlepší bezpečnost a integritu elektronických komunikačních sítí.

A konečně je uspokojivé, že jsme získali právně platné řešení dávající evropským občanům procesní záruky, jako je dodržování zásady nestrannosti, presumpce nevinny a právo na slyšení, a ukládá členským státům, aby tyto záruky splnily, než přijmou jakákoli opatření, jež mají omezit přístup k internetu.

Małgorzata Handzlik (PPE), *písemně*. – (PL) Zpráva paní Trautmannové byla přijata, takže ustanovení telekomunikačního balíčku vstoupí brzy v platnost. To je dobrá zpráva pro spotřebitele, jejichž práva tyto právní předpisy posilují. Možnost převést telefonní číslo do jiné sítě během jednoho dne, zvýšení transparentnosti tarifů a posílení ochrany osobních údajů – to jsou některé z mnoha pozitivních výsledků tohoto souboru.

A co více, Evropský parlament zohlednil obavy evropských občanů, že by uživatelé mohli být odpojeni od internetu. Evropský parlament prosazoval názor, že přístup k internetu je právem každého občana,

a v souvislosti s tím bude odpojení občana od internetu možné pouze v odůvodněných případech a budou při tom dodržovány zásady presumpce nevinny a práva na soukromí a na spravedlivý a nestranný soud. Toto řešení určitě potěší ty, kdo podporují otevřený přístup k internetu.

Jacky Hénin (GUE/NGL), písemně. – (FR) Musím konstatovat, že navržený kompromis Rady a Parlamentu nenabízí uživatelům žádné vhodné právní záruky.

I když text uvádí, že členské státy nemohou koncové uživatele internetu omezovat, připravuje půdu k tomu, aby byli spotřebitelé omezováni bez jakéhokoli předchozího rozhodnutí soudního orgánu poskytovateli přístupu.

Tento stav ohrožuje práva občanů.

Pozměňovací návrhy naší skupiny, které usilovaly o podporu práv občanů, nebyly přijaty.

A konečně tento soubor opatření podléhá „zákonu“ vnitřního trhu. Proto bude o „střetu zájmů“ rozhodovat Evropský soudní dvůr. Svoboda projevu tedy bude se vši pravděpodobností podléhat zákonu vnitřního trhu, jak ukazuje příliš mnoho nedávných příkladů.

Díky silnému tlaku uživatelů a občanů byly uživatelům poskytnuty záruky, nicméně podle názoru levice jsou stále nedostatečné. Nemůžeme přijmout nečestné kompromisy, když jde o svobodu projevu občanů.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro kompromisní balíček o telekomunikacích. I když není dokonalý, jak to u kompromisů bývá, domnívám se, že je to krok správným směrem a posílí práva spotřebitelů.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Hlasování pro tento soubor lze jednoduše odůvodnit tím, že tyto nové evropské právní předpisy pro odvětví telekomunikací podporují práva uživatelů pevných a mobilních telefonů a internetu a posilují hospodářskou soutěž.

To nejpravděpodobnější z těchto nových pravidel je posílení práv spotřebitelů, záruky přístupu k internetu a ochrana osobních údajů, protože EU je stále více prostorem práv a svobod.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Hlasoval jsem proti rámcové směrnici o sítích a službách elektronických komunikací, protože se domnívám, že je to útok na svobodu projevu a občanská práva. Přijetí této směrnice povoluje Evropská unie odpojení od internetových služeb, aniž by bylo třeba mít soudní příkaz. Jako zastávce občanských práv mám povinnost být proti tomuto rozhodnutí. Dává soukromým společnostem pravomoci omezit užívání internetu a je dalším příkladem liberalizace evropského telekomunikačního trhu.

To, že mimosoudní orgány (jejichž povaha a složení nebyly určeny) mohou rozhodnout o odpojení od internetových služeb z důvodu domnělých nelegálních praktik (které rovněž nebyly určeny), porušuje zásadu, že občané jsou nevinní, dokud jim není prokázána vina, a umožňuje provozovatelům omezovat práva uživatelů, filtrovat obsah a přidělovat některým stránkám větší rychlost než jiným, což by *de facto* znamenalo konec neutrality internetu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tento soubor opatření, protože je nesporně užitečný. Uvědomuji si však, že není jasné, co spravedlivé a nestranné řízení přinese v praxi, pokud jde o situace, kdy je možné omezit přístup k internetu. Domnívám se, že by bylo vhodnější, kdyby bylo třeba předem mít soudní rozhodnutí.

Teresa Riera Madurell (S&D), písemně. – (ES) Hlasovala jsem pro zprávu, jež je vyvrcholením veškeré práce vykonané na „telekomunikačním balíčku“ – dvou směrnic a nařízení, jež představují základní krok směrem k rozvoji informační společnosti a ochraně práv uživatelů.

Tyto nové právní předpisy poskytují také jasná pravidla a potřebnou právní jistotu, což je třeba na povzbuzení nových investic, které zase umožní nabízet nové služby a provádět nové hospodářské činnosti. Tato ustanovení tedy budou mít velký vliv na hospodářství. Text, který byl nakonec přijat, rovněž zaručí, že budou více dodržována základní práva a svobody spotřebitele při přístupu k internetu, protože pozměňovací návrh 138 poskytl právní jistotu.

Dosažený kompromis odkazuje na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, zatímco pozměňovací návrh 138 se rozhodl pro Listinu základních práv Evropské unie.

Tato volba má zřejmou nevýhodu: Spojené království, Polsko a nyní Česká republika zavedly protokol o odchylce, který Soudnímu dvoru Evropské unie a příslušným vnitrostátním soudům brání, aby jednaly v případě porušení Listiny, zatímco všechny členské státy jsou signatáři Úmluvy a nejsou dotčeny vnitrostátní právní struktury.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Politické síly levého a pravého středu v Evropském parlamentu hlasovaly pro legislativní „balíček“ o telekomunikacích a internetu, který vychází z kritéria hospodářské soutěže a bezpečnosti, jinými slovy zajišťuje zisky monopolům a omezuje svobody a práva pracujících. Tytéž politické síly, podporované reakcionářskými návrhy Komise, nabubřele a demagogicky hovoří o právech uživatelů a svobodném přístupu k internetu tváří v tvář svévoli monopolních podnikatelských skupin a napomáhají tak prosazování zájmů kapitálu.

Rozhodnutí Evropského parlamentu podporuje kapitalistickou restrukturalizaci, jež umožní společností růst do gigantických rozměrů a budovat „zelené hospodářství“, takže budou vrcholnými vládci na evropské i celosvětové úrovni, což znemohonosobí jejich tisky na úkor pracujících a uživatelů jejich služeb.

Monopoly dostávají zákonná práva sledovat a omezovat přístup uživatelů k internetu. Současně jsou zajištěny jejich zisky díky harmonizaci vysílacího spektra a „provoznímu rozdělení“ mezi službami pevné sítě a internetovými službami a mezi nezbytnou infrastrukturou. Hlasovali jsme proti tomuto návrhu usnesení Rady a Evropského parlamentu a stojíme při pracujících a uživatelích elektronických komunikací, kteří nadále požadují od reakcionářské politiky EU a stran kapitálu svá práva a svobody.

– Zpráva: Bart Staes (A7-0063/2009)

David Casa (PPE), písemně. – V tomto případě je cílem návrhů vytvořit rámec pro harmonizovaná pravidla pro shromažďování a šíření statistik o prodeji a používání pesticidů. Zpráva obsahuje řadu důležitých definic a objasnění, proto jsem se rozhodl pro ni hlasovat.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Vítám dohodu, jíž bylo dosaženo v dohodovacím výboru, na společném znění nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice pesticidů. Umožní vytvořit právní rámec a zavést harmonizovaná pravidla pro shromažďování a šíření statistik o prodeji a používání pesticidů s ohledem na jejich trvale udržitelné používání.

Peter Jahr (PPE), písemně. – (DE) Vítám, že legislativní balíček evropské politiky v oblasti ochrany rostlin doplní nařízení o statistice přípravků na ochranu rostlin a balíček pak bude moci vstoupit v platnost. Abychom omezili na nejnižší možnou míru rizika pro občany a životní prostředí, v němž se pesticidní přípravky používají, potřebujeme harmonizované ukazatele rizika vycházející ze srovnatelných a spolehlivých údajů ze všech členských států. A právě toto nyní bude možné. Shromažďování těchto údajů však nesmí způsobit větší byrokracii a v důsledku toho větší náklady pro zemědělce a správy. Tam, kde je to možné, by měly být používány stávající údaje a neměly by se shromažďovat údaje nové. Bude na nás, abychom se postarali o to, že byrokratické výdaje budou při kontrole provádění tohoto nařízení co nejmenší. Kromě toho bych býval dal přednost tomu, aby byl zachován výraz „přípravky na ochranu rostlin“ používaný v nařízení původně. V němčině má výraz „pesticidy“ naprosto negativní konotace a obecně se vztahuje k nesprávnému používání přípravků na ochranu rostlin. Nařízení bude nyní bohužel přispívat k tomuto chybnému výkladu.

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) S radostí vítám skutečnost, že nařízení o statistice přípravků na ochranu rostlin zajistí nový společný právní rámec pro shromažďování a šíření údajů o uvádění pesticidů na trh a o jejich používání. Je nesporné, že prioritu má omezení rizik pro lidské zdraví na co nejmenší míru a ochrana životního prostředí. Harmonizované ukazatele rizik a spolehlivé údaje ze všech členských států to nyní umožní. Přesto bych chtěla důrazně upozornit na to, že jakékoli další správní výdaje vzniklé při shromažďování údajů nesmí nést naši zemědělci. Můžeme se vyhnout opětovnému shromažďování údajů, které již jsou k dispozici, a využít tak součinnosti, což povede k omezení byrokracie a dalších nákladů.

Miroslav Mikolášik (PPE), písemně. – (SK) Pesticidy, zejména pesticidy používané v zemědělství, mají významný vliv na zdraví lidí a na životní prostředí, a proto by se mělo jejich používání nadále výrazně snižovat. Dlouholeté zkušenosti se shromažďováním údajů o prodeji a používání pesticidů ukazují, že je potřeba harmonizovaná metodika sběru statistických údajů nejen na vnitrostátní úrovni, ale i na úrovni Společenství. Toto nařízení vytváří v souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality společný rámec pro systematickou tvorbu statistiky Společenství o uvádění pesticidů na trh a jejich používání.

Proto považuji společné znění nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice pesticidů, které schválil dohodovací výbor, za vhodné opatření, které v konečném důsledku přispěje k udržitelnému používání pesticidů a celkovému značnému snížení rizik pro zdraví i životní prostředí i k adekvátní ochraně plodin.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Chci zdůraznit, že pesticidy je třeba používat životaschopnějším způsobem, k němuž patří také značné celkové snížení rizik, jež s nimi souvisejí. Pesticidy je také nutno používat způsobem odpovídajícím potřebě chránit úrody. Nicméně je lze bez bedlivého sledování kvantity a kvality úrody používat, jedině pokud je k dispozici spolehlivá databáze. Dostupnost a využívání harmonizované a srovnatelné statistiky Společenství o prodeji pesticidů hraje důležitou úlohu při vytváření a sledování právních předpisů a politik Společenství v souvislosti s tematickou strategií udržitelného používání pesticidů. Tato statistika je nezbytná pro hodnocení udržitelného vývoje politik Evropské unie a pro výpočet důležitých ukazatelů rizik pro zdraví a životní prostředí, jež jsou s používáním pesticidů spojena. Proto jsem hlasovala pro tuto zprávu.

Oldřich Vlasák (ECR), písemně. – (CS) Návrh legislativního usnesení Evropského parlamentu o společném návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice pesticidů, který schválil dohodovací výbor, jsem při hlasování podpořil, protože z mého pohledu přináší významná pozitiva. Sjednocuje a zejména pak zjednodušuje legislativu v oblasti statistiky pesticidů. Harmonizuje statistická šetření a umožňuje tak lepší srovnatelnost dat, nabízí příležitost lépe a širěji využít administrativní zdroje již sbíraných údajů, čímž umožňuje snížit náklady a administrativní zátěž zemědělců a dalších subjektů v sektoru zemědělství. Návrh současně umožňuje lepší ochranu důvěrných údajů. Navíc v konečném důsledku tak tato norma povede k lepší informovanosti o pesticidech a jejich dopadech na zdraví obyvatel, což osobně považuji za klíčové.

– **Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0057/2009)**

Jean-Pierre Audy (PPE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro toto legislativní usnesení, kterým se kodifikuje nařízení Evropského parlamentu z roku 1995, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských sítí. Je mi líto, že Komise s ohledem na vývoj a komplexnost textů nerevidovala svůj postoj z 1. dubna 1978 spočívající v tom, že dává svým útvarům pokyn, že by měly být všechny legislativní akty kodifikovány nejpozději po 10 změnách, přičemž zdůrazňuje, že to je minimální požadavek a že by se měly snažit o kodifikaci textů, pro něž jsou příslušné, dokonce v ještě kratších intervalech. V tomto konkrétním případě konsolidujeme nařízení z roku 1999, dvě nařízení z roku 2004 a jedno nařízení z roku 2005. Domnívám se, že politika konsolidace práva Společenství by měla patřit k prioritám Evropské komise a že stávající situace je neuspokojivá, zejména pro členské státy, občany a obecněji pro všechny, kdo právní předpisy používají: starosty, právníky, poradce, orgány atd.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro tento návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování finanční pomoci Společenství v oblasti transevropských sítí. Tyto sítě jsou velmi důležité pro rozvoj evropské dopravní infrastruktury. Nové nařízení bude srozumitelně upravovat podmínky a postupy pro poskytování finanční pomoci Společenství, což zajistí odpovídající právní jistotu, zejména státům a regionům, které takové projekty chystají.

– **Zpráva: Timothy Kirkhope (A7-0065/2009)**

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jako poslanec Evropského parlamentu, který vždy věnoval zvláštní pozornost otázkám souvisejícím s předcházením trestné činnosti, bezpečností a policejní spoluprací, si uvědomuji, že Europol má zásadní význam při vytváření bezpečného evropského prostoru a předcházení trestné činnosti po celé Evropě, a že je také třeba, aby byl posilován na různých úrovních, včetně těch, o nichž zde diskutujeme.

Nicméně se zde dnes hovořilo o zásadní otázce, zda by se měl Parlament necelý týden před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost v souvislosti s předcházením trestné činnosti a policejní spoluprací zřít své nové institucionální výsady a zbavit se tak možnosti hrát v rámci postupu spolurozhodování roli při rozhodování o všech těchto záležitostech.

Domnívám se, že to není správná volba. Tento Parlament musí v těchto věcech plně převzít své nové pravomoci. Proto hlasuji pro tuto zprávu, jež požaduje, aby Rada stáhla svůj návrh.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Hlasovali jsme proti zamítnutí této řady zpráv Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci. Nebylo to kvůli obsahu těchto regulativních návrhů, jež souvisejí s Europolem a dalšími činnostmi kriminální policie, ale z formálních důvodů. Jediným důvodem, proč chce většina v této sněmovně vrátit tyto zprávy výboru, je, že záležitost může počkat, až vstoupí Lisabonská

smlouva v platnost. Podle ní budou tyto záležitosti předmětem řádného legislativního postupu, což znamená rovnost mezi Parlamentem a Radou ohledně právních předpisů, výlučné právo Komise na iniciativu a – což je ještě horší – jurisdikci Evropského soudního dvora.

To je pro nás nepřijatelné. Ve světě bez hranic, který jste vytvořili, a ve světě, kde mají všechny výhody zločinci, nelegální migranti a překupníci, je policejní spolupráce nezbytná. Důležité však je, aby zůstala na úrovni mezivládní spolupráce.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Tato záležitost je jako třetí pilíř mimořádně potřebná pro bezpečnost evropského prostoru, proto souhlasím s tím, že by měla být vzhledem k jejímu budoucímu vlivu na politiku spolupráce posouzena podle Lisabonské smlouvy.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Úzká spolupráce mezi různými orgány v boji proti zločinu je v zásadě žádoucí věc. Nicméně zcela chybí jakákoli úprava ochrany údajů při zamýšleném neomezeném přístupu pro všechny orgány, a dokonce není ani jasné, jaká práva kontroly bude doopravdy mít navrhovaný inspektor ochrany údajů. Také dohoda SWIFT vzbuzuje značné obavy ohledně ochrany údajů. Evropský parlament musí mít možnost jménem občanů Evropy učinit tomuto fiasku s právy na ochranu údajů přítrž. Proto jsem hlasoval pro zprávu.

– Zpráva: Sophia in 't Veld (A7-0064/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Podporuji stanovisko zpravodaje a souhlasím s tím, že právní předpisy o Europolu by měly být předmětem vzájemné dohody Evropského parlamentu a Rady. Ochrana osobních údajů je důležitá a mělo by se jí dostávat zvláštní pozornosti. Není však dostatečně jasné, zda existují záruky pevné ochrany při předávání osobních údajů třetím stranám. Neohrožuje to práva občanů na soukromí a mohou mít lidé důvěru, že jsou jejich údaje chráněny? Tato záležitost by měla být důkladně prověřena. Proto by měla Rada předložit poté, co Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, nový návrh.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jako poslanec Evropského parlamentu, který vždy věnoval zvláštní pozornost otázkám souvisejícím s předcházením zločinu, bezpečností a policejní spoluprací, si uvědomuji, že Europol má zásadní význam při vytváření bezpečného evropského prostoru a předcházení trestné činnosti po celé Evropě a že je také třeba, aby byl posilován na různých úrovních, včetně těch, o nichž zde diskutujeme.

Nicméně se zde dnes hovořilo o zásadní otázce, zda by se měl Parlament necelý týden před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost v souvislosti s předcházením trestné činnosti a policejní spoluprací zřít své nové institucionální výsady a zbavit se tak možnosti hrát v rámci postupu spolurozhodování roli při rozhodování o všech těchto záležitostech.

Domnívám se, že to není správná volba. Tento Parlament musí v těchto věcech plně převzít své nové pravomoci. Proto hlasuji pro tuto zprávu, jež požaduje, aby Rada stáhla svůj návrh.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) S ohledem na význam Evropského policejního úřadu (Europolu) a nehlédě na obecnou podporu, jíž by se mu mělo dostávat jako třetímu pilíři, je toto téma mimořádně potřebné pro bezpečnost evropského prostoru.

Proto souhlasím s tím, že by se mělo vzhledem ke svému vlivu na politiku spolupráce posuzovat v rámci Lisabonské smlouvy.

– Zpráva: Jan Philipp Albrecht (A7-0069/2009)

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jako poslanec Evropského parlamentu, který vždy věnoval zvláštní pozornost otázkám souvisejícím s předcházením zločinu, bezpečností a policejní spoluprací, si uvědomuji, že Europol má zásadní význam při vytváření bezpečného evropského prostoru a předcházení trestné činnosti po celé Evropě, a že je také třeba, aby byl posilován na různých úrovních, včetně těch, o nichž zde diskutujeme.

Nicméně se zde dnes hovořilo o zásadní otázce, zda by se měl Parlament necelý týden před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost v souvislosti s předcházením trestné činnosti a policejní spoluprací zřít své nové institucionální výsady a zbavit se tak možnosti hrát v rámci postupu spolurozhodování roli při rozhodování o všech těchto záležitostech.

Domnívám se, že to není správná volba. Tento Parlament musí v těchto věcech plně převzít své nové pravomoci. Proto hlasuji pro tuto zprávu, jež požaduje, aby Rada stáhla svůj návrh.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Zpráva pana Albrechta se zabývá seznamem třetích států a organizací, s nimiž Europol uzavře dohody. Na tomto seznamu třetích zemí je také například Moldavská republika a seznam organizací, s nimiž Europol uzavře dohody, by měl obsahovat také Regionální středisko pro boj proti přeshraniční trestné činnosti sídlící v Bukurešti, jež vede s Europolem jednání o uzavření dohody o spolupráci. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů se na tomto plenárním zasedání rozhodla hlasovat jako skupina proti této zprávě, aby bylo možné záležitost přezkoumat po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Protože je to tak důležité téma, rozhodli jsme se mu věnovat velkou pozornost a budeme o něm od příštího roku diskutovat s Radou na základě spolurozhodování.

– Zpráva: Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0068/2009)

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) V rámci Europolu jsme byli seznámeni se čtyřmi podněty, jejichž cílem je zavést nová pravidla ohledně důvěrnosti informací, provádět otázky týkající se úpravy vztahů Europolu s jeho partnery, včetně výměny osobních údajů a utajovaných informací, určit seznam třetích států a organizací, se kterými Europol uzavře dohody, a přijmout prováděcí pravidla pro analytické pracovní soubory.

Vzhledem k tomu, že za několik dní vstoupí v platnost Lisabonská smlouva a Parlamentu budou svěřeny nové výsady v souvislosti s policejní spoluprací, stáhli čtyři zpravodajové z právních důvodů své návrhy. Proto podporuji jejich přístup – nevyjadřovat se k obsahu návrhů, zamítnout je a požádat Komisi a Radu o prohlášení na plenárním zasedání, jímž přislíbí, že do šesti měsíců od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost předloží nové rozhodnutí. Z praktického hlediska stojí za to zopakovat, že nynější podněty jsou pouze otázkou konzultace Parlamentu a Rada bude moci do konce letošního roku připravit stanovisko, protože čtyři kroky pro provedení budou v platnosti od 1. ledna 2010.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jako poslanec Evropského parlamentu, který vždy věnoval zvláštní pozornost otázkám souvisejícím s předcházením zločinu, bezpečností a policejní spoluprací, si uvědomuji, že Europol má zásadní význam při vytváření bezpečného evropského prostoru a předcházení trestné činnosti po celé Evropě, a že je také třeba, aby byl posilován na různých úrovních, včetně těch, o nichž zde diskutujeme.

Nicméně se zde dnes hovořilo o zásadní otázce, zda by se měl Parlament necelý týden před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost v souvislosti s předcházením trestné činnosti a policejní spoluprací zříci své nové institucionální výsady a zbavit se tak možnosti hrát v rámci postupu spolurozhodování roli při rozhodování o všech těchto záležitostech.

Domnívám se, že to není správná volba. Tento Parlament musí v těchto věcech plně převzít své nové pravomoci. Proto hlasuji pro tuto zprávu, jež požaduje, aby Rada stáhla svůj návrh.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) S ohledem na význam Evropského policejního úřadu (Europolu) a nehlédě na obecnou podporu, jíž by se mu mělo dostávat jako třetímu pilíři, je toto téma mimořádně potřebné pro bezpečnost evropského prostoru.

Proto souhlasím s tím, že by se mělo vzhledem k jeho vlivu na politiku spolupráce posuzovat v rámci Lisabonské smlouvy. Domnívám se tedy, že jakékoli rozhodnutí o této citlivé záležitosti je předčasné, dokud nevstoupí v platnost tato smlouva, neboť se jedná o bezpečnost evropského prostoru.

– Zpráva: Sofia Alfano (A7-0072/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Trestné činnosti v Evropské unii stále přibývá. Čelíme množství sítí organizovaného zločinu, např. počítačové kriminality, která se stále více šíří. Evropská politika předcházení trestné činnosti musí být konsolidována a posílena a členské státy musí lépe a úžeji spolupracovat a vycházet při tom ze silné společné strategie v této oblasti. Pokrok, který učinila v několika posledních letech síť pro předcházení trestné činnosti, je spíše skromný. To, čeho bylo doposud dosaženo, spíše nedosahuje jejích možností. Klíčovými podmínkami k úspěšnému provozování takové sítě je rozšíření jejích příslušností, zřízení jasné, jednoduché a efektivní správní struktury a rovněž zapojení občanské společnosti, univerzit a nevládních organizací.

Parlament získá řádnou pravomoc k tvorbě právních předpisů a společně s Radou bude moci podle postupu spolurozhodování přijmout rozhodnutí o opatřeních na povzbuzení a podporu členských států při krocích v této oblasti předcházení trestné činnosti. Proto podporuji návrh zpravodaje zamítnout tento podnět a diskutovat o tomto důležitém tématu, až vstoupí v platnost Lisabonská smlouva.

David Casa (PPE), *písemně*. – Projednávaná zpráva požaduje zamítnutí změn stávajícího systému Evropské sítě pro předcházení trestné činnosti. Domnívám se a souhlasím v tom se zpravodajem, že řadu oblastí je třeba zlepšit, i s ohledem na tento návrh. Nicméně na co nejrychlejší uskutečnění důležitých úprav jsou vhodná prozatímní opatření. Z těchto důvodů jsem se rozhodl hlasovat proti této zprávě.

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. Evropská síť pro předcházení trestné činnosti byla vytvořena v roce 2001, nicméně dodnes nepřinesla nijak zvlášť dobré výsledky, protože četné organizační nedostatky jí zabránily efektivně využít celý svůj potenciál, který již byl při dvou příležitostech podroben vnitřnímu přezkumu. Tento podnět se pokouší rozhodnutí z roku 2001 zrušit a navrhuje restrukturalizaci sítě, což považuji za poněkud omezené a zjevně nepřiměřené řešení stávajících problémů.

V této souvislosti potřebujeme provést závažnější a ambicióznější reformu organizace sítě. Naléhání švédského předsednictví, aby Parlament přijal rozhodnutí před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, je proto nepřijatelné, nejen protože je to špatný podnět, ale také protože žádá Parlament, aby se několik dní před vstupem Lisabonské smlouvy zřekl svých institucionálních výsad, jež mu v souvislosti s předcházením trestné činnosti tato nová smlouva světuje.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jako poslanec Evropského parlamentu, který vždy věnoval zvláštní pozornost otázkám souvisejícím s předcházením zločinu, bezpečností a policejní spoluprací, si uvědomuji, že Europol má zásadní význam při vytváření bezpečného evropského prostoru a předcházení trestné činnosti po celé Evropě, a že je také třeba, aby byl posilován na různých úrovních, včetně těch, o nichž zde diskutujeme.

Nicméně se zde dnes hovořilo o zásadní otázce, zda by se měl Parlament necelý týden před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost v souvislosti s předcházením trestné činnosti a policejní spoluprací zřici své nové institucionální výsady a zbavit se tak možnosti hrát v rámci postupu spolurozhodování roli při rozhodování o všech těchto záležitostech.

Domnívám se, že to není správná volba. Tento Parlament musí v těchto věcech plně převzít své nové pravomoci. Proto hlasuji pro tuto zprávu a žádám Radu, aby tento podnět formálně nepřijímala před nadcházejícím vstupem Lisabonské smlouvy v platnost.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Evropská síť pro předcházení trestné činnosti (EUPCN) byla vytvořena roku 2001, protože v zájmu předcházení trestné činnosti bylo třeba zavést opatření a sdílet činnosti a bylo nutno posílit síť vnitrostátních orgánů příslušných pro toto předcházení.

O sedm let později, po externím posouzení EUPCN, byl učiněn závěr, že ve způsobu práce této instituce je velký prostor ke zlepšení.

Na úrovni EU je mimořádně důležité rozvíjet různé aspekty předcházení trestné činnosti, jako je podpora předcházení případům vnitrostátní a místní trestné činnosti a boj proti nim.

Vzhledem k citlivosti záležitostí, jichž se tato zpráva týká, souhlasím s rozhodnutím požádat Radu, aby předložila nový návrh v rámci postupu spolurozhodování podle Lisabonské smlouvy.

– Zpráva: Timothy Kirkhope (A7-0071/2009)

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jako poslanec Evropského parlamentu, který vždy věnoval zvláštní pozornost otázkám souvisejícím s předcházením zločinu, bezpečností a policejní spoluprací, si uvědomuji, že Europol má zásadní význam při vytváření bezpečného evropského prostoru a předcházení trestné činnosti po celé Evropě, a že je také třeba, aby byl posilován na různých úrovních, včetně těch, o nichž zde diskutujeme.

Nicméně se zde dnes hovořilo o zásadní otázce, zda by se měl Parlament necelý týden před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost v souvislosti s předcházením trestné činnosti a policejní spoluprací zřici své nové institucionální výsady a zbavit se tak možnosti hrát v rámci postupu spolurozhodování roli při rozhodování o všech těchto záležitostech.

Domnívám se, že to není správná volba. Tento Parlament musí v těchto věcech plně převzít své nové pravomoci. Proto hlasuji pro tuto právu a žádám Švédské království a Španělské království, aby svůj podnět vzala zpět.

Soubor zpráv o Europolu (Timothy Kirkhope (A7-0065/2009), Sophia in 't Veld (A7-0064/2009), Jan Philipp Albrecht (A7-0069/2009), Agustín Díaz de Mera García Consuegra (A7-0068/2009), Sofia Alfano (A7-0072/2009), Timothy Kirkhope (A7-0071/2009))

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávy paní in 't Veldové, pana Kirkhopeho, pana Albrechta a Díaz de Mera Garcíi Consuegry o souboru opatření v souvislosti s Europolem a pro zprávu paní Alfánové o Evropské síti pro předcházení trestné činnosti, jež vyzývají k zamítnutí návrhů Rady v těchto záležitostech. Cílem zamítnutí těchto návrhů bylo hájit výsady Evropského parlamentu v tak citlivých otázkách, jako je policejní a soudní spolupráce v trestních záležitostech. Evropský parlament byl požádán, aby učinil konečné rozhodnutí v obzvláště krátkém časovém rámci, a to v otázkách, jež však jsou velice citlivé. Nic však neodůvodňuje tak ukvapené kroky, kromě toho, že po 1. prosinci postupy prováděné v rámci třetího pilíře padnou a záležitost bude muset být projednána podle nového postupu – v rámci řádného „legislativního procesu“. My tyto návrhy odmítáme, abychom Radě vyslali důrazný signál, že jsme nespokojeni s tlakem, jenž je na poslance Evropského parlamentu vyvíjen, a s jejím zjevným přáním se vyhnout zapojení Evropského parlamentu do legislativní rozpravy.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem v souladu s doporučením Výbory pro občanské svobody proti tomuto návrhu rozhodnutí. Brzy vstoupí v platnost Lisabonská smlouva a rozhodnutí v této oblasti by měl být přijímána podle nových legislativních postupů.

Jörg Leichtfried (S&D), písemně. – (DE) Hlasoval jsem proti přijetí souboru opatření pro EUROPOL. Hlasoval jsem pro zamítnutí celého souboru, protože si myslím, že je ostudné, že se Komise a Rada stále pokoušejí jej prosadit, dříve než vstoupí v platnost Lisabonská smlouva.

– Zpráva: Vital Moreira (A7-0060/2009)

David Casa (PPE), písemně. – Gruzii postihl neuvěřitelný propad, zejména po konfliktu s Ruskem v roce 2008. Vzhledem k jejímu strategickému významu a dalším důvodům Komise navrhla poskytnout jí makrofinanční pomoc. I když souhlasím s tím, že Parlament potřebuje dostat více informací o této záležitosti, rozhodl jsem se podpořit doporučení zpravodaje, takže hlasuji pro tuto zprávu.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vždy jsme zastávali názor, že EU musí poskytovat solidární pomoc zemím, které ji potřebují, a tvrdili jsme, že by tato pomoc měla být zaměřena na projekty, jež jsou skutečně v zájmu občanů dané země.

Zdá se však, že „pomoc“ poskytovaná Evropskou unií toho má se solidaritou málo společného. Na místo solidarity vždycky nastupují zájmy velkých hospodářských či finančních společností a velkých mocností.

Tak je tomu i v případě pomoci pro Gruzii, o níž jsme právě hlasovali. Finanční pomoc je zaměřena především na zaplacení doporučení Mezinárodního měnového fondu a jeho politiky strukturálního přizpůsobení, která trvá na týchž neoliberálních politikách, jež tuto zemi do stávající hospodářské a finanční krize přivedly.

Proto se zdržujeme hlasování také o ostatních zprávách. Kromě toho po útoku gruzínských jednotek na občany provincií Jižní Osetie a Abcházie, jež vyústily ve válku s Ruskem, není zaručeno, že schválené financování nebude – byť nepřímo – využito na opětovné vyzbrojení Gruzie.

Nemohli bychom omluvit rozhodnutí, jež by mohlo vést k větší militarizaci vztahů mezi zeměmi v kavkazském regionu, jehož hodnota z hlediska energií a prosperity a geostrategická hodnota je významná pro EU a její monopoly.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), písemně. – (PL) Gruzie byla v srpnu roku 2008 brutálně napadena armádou Ruské federace a kromě toho, že utrpěla obrovské škody a došlo k četným neštěstím, pocítila také vážné zhoršení hospodářské situace. Evropská unie nemůže zůstat tvář v tvář gruzínským hospodářským problémům pasivní a měla by být připravena této zemi poskytnout zvláštní makrofinanční pomoc, jež jí po loňské ruské invazi umožní obnovu. Finanční pomoc z Bruselu Gruzii pomůže také v boji proti důsledkům celosvětové hospodářské a finanční krize. Vzhledem k těmto výše zmíněným okolnostem a také vzhledem ke strategickému významu Gruzie pro Evropskou unii v kontextu evropské politiky sousedství a nedávno vytvořeného východního partnerství jsem podpořil usnesení o návrhu rozhodnutí Rady o poskytnutí makrofinanční pomoci Gruzii.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Program makrofinanční pomoci je zásadní pro zlepšení finanční stability evropských národů, jejichž nedávný ozbrojený konflikt jim přinesl útrapy a následné finanční potíže, jež se projeví na rozpočtových schodcích a platebních bilancích.

Tato pomoc je nezbytná, aby v těchto zemích mohl proběhnout proces obnovy, za předpokladu, že bude proveden mírovými prostředky, což je možné jedině s mezinárodní pomocí. Pomoc bude rovněž zárukou, že tyto oblasti nestability neohrozí bezpečnost a mír v Evropě, zejména kvůli uprchlíkům a osobám vysídleným v důsledku takových konfliktů.

EU tedy musí být oblastí solidarity a spojit pomoc Gruzii s výše zmíněnými vhodnými hledisky.

– Zpráva: Vital Moreira (A7-0059/2009)

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Program makrofinanční pomoci je rovněž nezbytný ke zlepšení finanční stability evropských národů, které nedávno pocítily celosvětovou krizi a utrpěly důsledky, jež měla pro jejich hlavní obchodní partnery, v případě Arménie jde zejména o Rusko. Zálžitosti související s rozpočty a platebními bilancemi způsobily finanční nerovnováhu.

Tato pomoc je důležitá, aby Arménie mohla čelit krizi důslednějším způsobem a aby zabránila sociální nestabilitě, jež by mohla vyvolat masový exodus emigrantů, což by způsobilo problémy v Evropě.

EU tedy musí být oblastí solidarity a spojit pomoc Arménii s výše zmíněnými vhodnými hledisky.

Zpráva: Miloslav Ransdorf (A7-0061/2009)

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Program makrofinanční pomoci je konkrétně v případě Srbska nezbytný pro zlepšení finanční stability země, protože Srbsko prošlo nejen celosvětovou krizí, ale i ozbrojeným konfliktem, jehož důsledky jsou dosud patrné.

Tato pomoc je důležitým nástrojem pro nastolení finanční stability v Srbsku a pro upevnění a stabilizaci situace v balkánském regionu. Srbsko a jeho hospodářství mají nejvyšší význam v procesu regionální integrace a rovněž je důležitá i jeho účast na evropské integraci.

EU tedy musí být oblastí solidarity a spojit pomoc Srbsku s výše zmíněnými vhodnými hledisky.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Srbsko má v příštích letech dostat makrofinanční pomoc v celkové výši až 200 milionů EUR ve formě půjčky. Tyto peníze jsou určeny k podpoře hospodářské stability země, k financování jejích potřeb v oblasti externí platební bilance a na pomoc při řešení důsledků celosvětové hospodářské a finanční krize. Považuji makrofinanční pomoc Srbsku, která podpoří program stabilizace hospodářství země v současné krizi, za důležitý nástroj k podpoře stabilizace v celém balkánském regionu. Srbsko a jeho hospodářství má klíčovou úlohu v procesu regionální integrace a účast Srbska na evropské integraci má rovněž velký význam. Proto jsem hlasoval pro zprávu pana Ransdorfa, tedy pro poskytnutí makrofinanční pomoci Srbsku.

Zpráva: Iuliu Winkler (A7-0067/2009)

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Program makrofinanční pomoci je nezbytný ke zlepšení finanční stability v Bosně a Hercegovině a k boji s negativním dopadem celosvětové krize na hospodářství této země. Pomoc se odrazí v jeho posílení, pokud jde o rozpočtové schodek a platební bilanci.

Bosna se také nachází v citlivém regionu, takže její hospodářská a finanční stabilita je zvláště důležitá, protože bude přispívat k větší stabilitě v celém balkánském regionu.

EU tedy musí být oblastí solidarity a spojit pomoc Bosně s výše zmíněnými vhodnými hledisky.

Makrofinanční pomoc

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Nesouhlasíme s evropskými půjčkami a dotacemi podléhajícími omezením Mezinárodního měnového fondu. Budeme hlasovat proti makrofinanční pomoci, jež dnes byla Evropskému parlamentu představena. Podívejte se, jaké podmínky jsou stanoveny: nesplnitelné lhůty, nedostatek informací... Ať se na to podíváte jakkoli, tak toto porušuje demokratické požadavky, které by měly Evropskou unii charakterizovat.

Nicméně stále podporujeme občany Srbska, Bosny a Hercegoviny, Arménie a Gruzie. Nechceme, aby trpěli ještě více, než již trpí, zastaralým a nebezpečným neoliberálním systémem, který se MMF snaží navěky zachovat.

Zpráva: Udo Bullmann (A7-0055/2009)

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Považuji tuto zprávu o návrhu směrnice Rady, jejímž cílem je změnit společný systém daně z přidané hodnoty, za způsob, jak dosáhnout jednoduššího a harmonizovaného systému. Když spojíme určité aspekty režimu DPH použitelného pro dodávky a dovoz zemního plynu, elektřiny, tepla a/nebo chlazení, s úpravou DPH pro společné podniky založené podle článku 171 Smlouvy o fungování Evropské unie, s určením jistých důsledků rozšíření EU a podmínkami pro uplatnění nároku na odpočet DPH na vstupu, pokud jde o nemovitosti, tak dosáhneme při uplatňování DPH větší účinnosti

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Cílem návrhu Rady je v rámci rozsahu působnosti směrnice upřesnit některé záležitosti související s dovozem a daněním dodávek plynu a elektřiny, tak aby zahrnovaly změny schválené v souvislosti s přistoupením Bulharska a Rumunska k EU, a objasnit a zdůraznit základní právní normu pro odpočet, podle níž toto právo vzniká jen v případě, že zboží a služby využívá zdanitelná osoba a používá je pro potřeby svého podnikání.

Znění, jež dnes bylo přijato, však nevyhovuje určitým specifickým vlastnostem vnitrostátních trhů, jako je používání propanbutanu. V Portugalsku stejně jako v jiných evropských zemích, kde mají občané nízké příjmy a jejich poměrně nedávné zapojení do evropských sítí zemního plynu je mimořádně nákladné, je používání propanbutanu v domácnostech, mikropodnicích a malých podnicích nevyhnutelné.

Kromě toho je pravidlem, že se k používání tohoto druhu energie uchylují ti nejchudší lidé, takže směrnice o DPH tuto skupinu osob diskriminuje více než skupiny s vyšším příjmem.

Kromě toho se zdá, že změny zprávy omezují působnost členských států.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *písemně*. – Zdržel jsem se hlasování o zprávě pana Bullmanna. Sice se domnívám, že Rada má povinnost naslouchat názorům této sněmovny, která je jediným přímo voleným orgánem EU, nicméně si nemyslím, že by systémy DPH měly být harmonizovány. Danění je podle zásady subsidiarity záležitost, kterou je nejlépe ponechat na národech Evropy.

Zpráva: Anna Rosbach (A7-0051/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – Hlasoval jsem pro zprávu o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku, pokud jde o ukládání toků oxidu uhličitého v geologických formacích, neboť se domnívám, že existence právního rámce a pokynů ohledně ukládání toků oxidu uhličitého v geologických formacích přispěje k ochraně oblastí moří z krátkodobého i dlouhodobého hlediska, jestliže je cílem trvale v těchto formacích ukládat oxid uhličitý a jestliže to nebude mít podstatné negativní vlivy na mořské prostředí, lidské zdraví a ostatní legitimní využití mořských oblastí Evropy, konkrétně moří Portugalska, zejména Azorských ostrovů.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Rosbachové o návrhu rozhodnutí Rady o schválení změn přílohy II a přílohy III Úmluvy o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku (úmluva OSPAR) jménem Evropského společenství, pokud jde o ukládání toků oxidu uhličitého v geologických formacích. Je však důležité zajistit, že technologie na zachycování a ukládání oxidu uhličitého, jež je málo vyzkoušená, bude používána v souladu s nejpřísnějšími bezpečnostními normami, jak je ve směrnici o této záležitosti stanoveno.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Zachycování oxidu uhličitého v geologických formacích bylo rozpoznáno jako možné řešení, jež zmírní důsledky nárůstu antropogenní koncentrace tohoto plynu v atmosféře. Toto řešení však vyvolává řadu otázek o jeho budoucí použitelnosti, zejména vzhledem k tomu, že vývoj potřebné technologie je ještě v raných fázích, že se očekává, že bude nákladný, a že jsou s ním spojena možná rizika. Vyplatí se věnovat pozornost studiím, jež byly na toto téma provedeny, protože některé z dosavadních výsledků jsou v tomto ohledu pozitivní.

Je však třeba konstatovat, že zkoumání této možnosti nebo jejího možného uplatnění v budoucnosti nesmí za žádných okolností vyvolávat pochybnosti o nutnosti změnit energetický model s cílem podstatně zmenšit nynější závislost na fosilních palivech. Na druhou stranu je nutno důkladně prozkoumat jak vlivy technologií používaných k zachycování na životní prostředí, tak jejich bezpečnost. Schválené usnesení zajišťuje, že tomu tak bude, a proto jsme pro něj hlasovali.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro zprávu paní Rosbachové. Zachycování a ukládání uhlíku může významně přispět k úsilí vyvíjenému v rámci boje proti celosvětovému oteplování a má vlastní

země, Skotsko, bude při vyvíjení potřebné technologie hrát důležitou úlohu. Tato změna úmluvy OSPAR přinese EU a Skotsku možnost, aby se v této oblasti ujaly vedení.

Zpráva: Geringer de Oedenberg (A7-0058/2009)

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Musím připustit, že jsem z těchto dvou zpráv paní Geringerové de Oedenbergové dozvěděl něco nového: totiž že země, které se rozhodly, že se nezúčastní soudní spolupráce v občanských věcech, také ale ztratily svou svrchovanost.

Dánsko, které si dokázalo sjednat výjimku, ale nyní jako svrchovaná země požádalo o uzavření dohody se Společenstvím, aby se mohlo podílet na některých aspektech této spolupráce, má dnes povinnost žádat Komisi o povolení, aby mohlo uzavřít nové mezinárodní dohody tohoto druhu s jinými! Jinými slovy ztratilo své právo přijímat zcela nezávislá rozhodnutí v oblasti svých vnějších vztahů.

I když z rozumového hlediska chápu, že k zavedení této spolupráce je třeba důslednosti vevnitř Společenství a mimo ně, je pro mě obtížnější souhlasit s tím, že pouze Komise bude příslušná pro tyto druhy mezinárodních smluv, že bude rozhodovat, byť zčásti, o tom, zda členský stát může uzavřít smlouvy, ba dokonce že evropské právní předpisy budou mít přednost před všemi ostatními.

Hlasovali jsme pro tyto zprávy jediné proto, že není důvod bránit Dánsku v uzavření dohod, jež si přeje uzavřít, a za stávajících okolností není mnoho příležitostí jednat jinak.

Zpráva: Carmen Fraga Estévez (A7-0046/2009)

Ian Hudghton (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu související se změnami plánu obnovy v rámci Organizace pro rybolov v severozápadním Atlantiku. Mezinárodní organizace pro rybolov jsou nezbytné pro řízení celosvětových mořských zdrojů. Nicméně považuji za politováníhodné, že s našimi sousedy u severního Atlantiku vyjednává EU. I když je tato zásada nyní zakotvena v Lisabonské smlouvě, domnívám se, že oblast působnosti pro řízení rybolovu by měla být navracena národům, které provozují rybolov, a přímořským regionům.

– Zpráva: Dieter-Lebrecht Koch (A7-0053/2009)

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Pokud jde konkrétně o přepravu nákladu po železnici a dálkovou dopravu, odehrály se v posledních letech změny k lepšímu. Při tom však nesmíme opomíjet cestující. Pravidla pro náhrady za zpoždění v mezinárodní železniční dopravě nestačí. Musíme se postarat o to, aby regionální doprava nebyla ve shonu globalizace zcela vytlačena na okraj, a že celé regiony nebudou odstřiženy.

Rovněž musíme zajistit, aby mylný důraz na privatizaci nevedl k velkým zpožděním a nedostatkům v bezpečnosti, tak jako se to stalo ve Spojeném království. Je důležité odstranit překážky a technické obtíže v přeshraniční železniční dopravě, a to nejen s ohledem na životní prostředí. Proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

– Zpráva: Diana Wallis (A7-0062/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE), *písemně*. – (SK) Vítám rozhodnutí Společenství podepsat Haagský protokol ze dne 23. listopadu 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti, protože tento protokol přináší dlouho očekávané a potřebné zpřehlednění pravidel pro určení práva rozhodného, jež doplňují Haagskou úmluvu ze dne 23. listopadu 2007 o mezinárodním vymáhání podpory na dítě a jiných druhů rodinného výživného.

Harmonizace pravidel přinese osobám, jež mají právo na výživné, právní jistotu a možnost jednat, aniž by podléhaly různým právním systémům. Zvláštní pravidla také zamezí vyhýbání se vyživovací povinnosti v případě, kdy oprávněná osoba nemůže výživné získat na základě právních předpisů státu svého obvyklého pobytu. Možnost odepřít uplatňování práva stanoveného na základě protokolu je omezena jen na případ, kdy by účinky byly zjevně s rozporu s veřejným pořádkem státu, v němž se koná soud. Také bych chtěl vyjádřit hluboké politování nad tím, že se na rozhodnutí Rady o uzavření protokolu nepodílí Spojené království.

– Zpráva: Tadeusz Zwiefka (A7-0054/2009)

Sabine Lösing (GUE/NGL), písemně. – Dne 9. listopadu se ve Výboru pro právní záležitosti (JURI) v Evropském parlamentu hlasovalo o zprávě o žádosti o ochranu imunity a výsad, kterých požívá Tobias Pflüger (A7-0054/2009), a zpráva byla přijata.

Tato zpráva vychází z nesprávných faktů.

Ústředním bodem je, že zpráva cituje rozsudek soudu prvního stupně, který byl zrušen. Tento rozsudek je neplatný, protože regionální soud v Mnichově zamítl kroky proti Tobiasi Pflügerovi dne 21. července 2009 u soudu druhého a posledního stupně. Tobias Pflüger nebyl odsouzen, takže veškeré výtky jsou neplatné.

Z politického hlediska je nepřijatelné, aby se v plénu dnes (24. listopadu 2009) o této zprávě, která obsahuje nesprávná fakta, hlasovalo.

Pokoušeli jsme se odstranit tuto neúplnou, a tedy nesprávnou zprávu z pořadu jednání, bohužel však neúspěšně.

Takový postup Evropského parlamentu vytváří dojem, že v tomto případě státních zástupců pro obvod Mnichov II proti bývalému poslanci Evropského parlamentu podporujeme pronásledování politicky aktivních osob.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – Dne 9. listopadu se ve Výboru pro právní záležitosti (JURI) v Evropském parlamentu hlasovalo o zprávě o žádosti o ochranu imunity a výsad, kterých požívá Tobias Pflüger (A7-0054/2009), a zpráva byla přijata.

Tato zpráva vychází z nesprávných faktů.

Ústředním bodem je, že zpráva cituje rozsudek soudu prvního stupně, který byl zrušen. Tento rozsudek je neplatný, protože regionální soud v Mnichově zamítl kroky proti Tobiasi Pflügerovi dne 21. července 2009 u soudu druhého a posledního stupně. Tobias Pflüger nebyl odsouzen, takže veškeré výtky jsou neplatné.

Z politického hlediska je nepřijatelné, aby se v plénu dnes (24. listopadu 2009) o této zprávě, která obsahuje nesprávná fakta, hlasovalo.

Pokoušeli jsme se odstranit tuto neúplnou, a tedy nesprávnou zprávu z pořadu jednání, bohužel však neúspěšně.

Takový postup Evropského parlamentu vytváří dojem, že v tomto případě státních zástupců pro obvod Mnichov II proti bývalému poslanci Evropského parlamentu Tobiasi Pflügerovi podporujeme pronásledování politicky aktivních osob.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – Dne 9. listopadu se ve Výboru pro právní záležitosti (JURI) v Evropském parlamentu hlasovalo o zprávě o žádosti o ochranu imunity a výsad, kterých požívá Tobias Pflüger (A7-0054/2009), a zpráva byla přijata. Tato zpráva vychází z nesprávných faktů. Ústředním bodem je, že zpráva cituje rozsudek soudu prvního stupně, který byl zrušen. Tento rozsudek je neplatný, protože regionální soud v Mnichově zamítl kroky proti Tobiasi Pflügerovi dne 21. července 2009 u soudu druhého a posledního stupně. Tobias Pflüger nebyl odsouzen, takže veškeré výtky jsou neplatné. Z politického hlediska je nepřijatelné, aby se v plénu dnes (24. listopadu 2009) o této zprávě, která obsahuje nesprávná fakta, hlasovalo. Pokoušeli jsme se odstranit tuto neúplnou, a tedy nesprávnou zprávu z pořadu jednání, bohužel však neúspěšně. Takový postup Evropského parlamentu vytváří dojem, že v tomto případě státních zástupců pro obvod Mnichov II proti bývalému poslanci Evropského parlamentu Tobiasi Pflügerovi podporujeme pronásledování politicky aktivních osob.

– Zpráva: József Szájer (A7-0036/2009)

Peter Skinner (S&D), písemně. – Domnívám se, že úloha Parlamentu bude efektivní, jedině pokud bude mít účinek právních předpisů. Uplatňování pravidla „regulativního postupu s kontrolou“ v této souvislosti umožňuje projednávání návrhů právních předpisů ex ante. Tato zpráva dolaďuje úlohu Parlamentu a zvyšuje jeho možnost kontrolovat a sledovat provádění právních předpisů v členských státech.

6. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:30 a pokračovalo v 15:10)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN JERZY BUZEK

Předseda

7. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

8. Doba vyhrazená pro otázky předsedovi Komise

Předseda. – Dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky předsedovi Komise.

Libovolné otázky

Joseph Daul, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, bude se muset Evropa vypořádat tuto zimu s novou plynovou krizí? Jen vzpomeňme na spor mezi Ruskem a Ukrajinou, jehož následky pocítily miliony Evropanů. Vítám dohodu ze dne 19. listopadu, jíž bylo dosaženo v Jaltě. Víme však, že Ukrajina měla minulý měsíc velké potíže s vyrovnáním pohledávky za plyn vůči Rusku. Také víme, že politická situace bude v lednu kvůli konání prezidentských voleb zvláště složitá.

Jaká preventivní opatření, jež budou prováděna na evropské úrovni, může Komise navrhnout, aby uchránila naše spoluobčany před důsledky nové potenciální krize, a jaké ponaučení jsme si odnesli ze zimních událostí roku 2009?

Budou dohoda mezi EU a Ruskem ze dne 16. listopadu o systému včasného varování a návrh nařízení o zabezpečení dodávek zemního plynu dostatečnými kroky?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane předsedo, pane poslanče Daule, děkuji vám za vaši otázku. Také si tak jako vy přeji zabránit opakování loňské krize.

Úzce jsme jednali – sám jsem zde odvedl pořádný kus práce – s panem prezidentem Juščenkem, s paní premiérkou Tymošenkovou, s ruskými orgány a také s mezinárodními finančními institucemi, abychom Ukrajině pomohli.

Co víc ještě můžeme udělat?

Systém včasného varování, na kterém jsme se s Ruskem dohodli minulý týden, by nám měl z krátkodobého hlediska pomoci včas rozpoznat hrozící problémy. Mohu se vám ostatně svěřit s tím, že na zmíněném summitu s Ruskem, jehož se zúčastnil prezident Medvěděv, panovala výtečná atmosféra, mnohem lepší než při jiných příležitostech.

S Koordinační skupinou pro otázky plynu – což je skupina, v níž jsou zastoupeny členské státy a zástupci průmyslu – řešíme také skladování plynu. S mezinárodními finančními institucemi dále spolupracujeme na reformě a modernizaci plynárenského odvětví na Ukrajině. Jak jste však zmínil, situace na Ukrajině není jednoduchá. Každopádně příští týden navštívím společně s úřadujícím předsedou Rady panem Reinfeldtem Kyjev, abychom opět ukázali, jakou důležitost připisujeme reformě tohoto odvětví na Ukrajině.

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Chtěl bych se vás zeptat na to, zda jste měl v minulosti jakékoli problémy s bulharskou vládou Sergeje Staniševa nebo s tehdejším bulharským ministrem zahraničních věcí Ivajlo Kalfinem. Existoval nějaký důvod k pochybnostem o demokratické legitimitě pánů Staniševa nebo Kalfina nebo o jejich loajalitě vůči orgánům Evropské unie?

Pokud ne, jaký máte názor na výroky současného bulharského předsedy vlády Bojko Borisova, jenž řekl, že Bulharskou socialistickou stranu je třeba zakázat. Předseda vlády Borisov prohlásil, že tito lidé – měl na mysli delegáty sjezdu Bulharské socialistické strany – jsou banda bezostyšných lumpů.

Třetí věc je, že předseda vlády Borisov tento týden pronesl výrok, že „každý, kdo v Bulharsku nenávidí socialisty, musí být s námi.“ Jak hodnotíte takovéto stanovisko člena Evropské rady?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Děkuji vám, pane poslanče Schulzi, za otázku. Jistě však uznáte, že pokud se vyjadřuji k poznámkám proneseným různými hlavami států nebo předsedy vlád v kontextu

jejich domácí politiky, musím se držet v jistých mezích. Zde nyní není vhodné místo, abych se vměšoval do této vnitropolitické rozepře.

Co však mohu říci, abych konkrétně odpověděl na vaši otázku, je, že můj vztah s bulharskou vládou v době, kdy jejím předsedou byl Sergej Stanišev, se vždy vyznačoval mimořádně dobrou spoluprací. Rovněž zde mohu zmínit to, co jsem řekl panu Staniševovi osobně, totiž že, pokud se jednalo o další vývoj evropského projektu, byl pro Komisi a všechny orgány vždy velmi vstřícným partnerem. Jen kvůli tomu, že již není ve funkci, nebudu přehlížet vstřícnou spolupráci a evropanství, které prokázal.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Chápu, že se nechcete vměšovat do bulharské vnitřní politiky. V této věci zastávám stejný postoj. Mohu si vaši odpověď vyložit v tom smyslu, že si nemyslíte, že by bylo třeba stranu pana Staniševa – předsedy Bulharské socialistické strany, jemuž jste za vykonanou práci vyjádřil velké osobní uznání – zakazovat?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane poslanče Schulzi, samozřejmě jsem přesvědčen o tom, že v demokratických státech mají právo existovat všechny demokratické strany. Protože Bulharsko je, jak všichni dobře víme, demokratickým státem, mají v jeho demokratickém systému právo na existenci všechny demokratické strany.

Platí to samozřejmě o všech bulharských stranách, které respektují pravidla našeho Společenství.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE – (FR) Pane předsedo, chci vám položit otázku ohledně složení Komise, což není nikterak neobvyklá otázka, vezmeme-li v úvahu, že již velmi brzy budeme mít novou Komisi.

Zprvém mám jisté obavy z toho, že se u životního prostředí chystá rozdělení oblasti působnosti na tři okruhy: změnu klimatu, energii a životní prostředí. Mám z toho jisté obavy a ty jsem tu chtěl vyjádřit.

Nejdůležitější otázka, kterou vám chci položit, se však týká základních práv a boje proti diskriminaci. Domnívám se, že bylo dohodnuto, že pro tuto oblast bude ustanoven komisař. Nyní jde o to, aby se nestalo, že do oblasti „vnitřních věcí“ bude spadat azylová problematika i otázky přistěhovalectví, protože „azyl a přistěhovalectví“ by pak byly bezpečnostní otázkou, a nikoli otázkou vnitřních věcí.

Pan místopředseda Barrot navrhoval vytvořit tři posty komisařů: pro základní práva, vnitřní věci a bezpečnost, přičemž azyl a přistěhovalectví by byly odděleny. Kladu vám jednoduchou otázku: Jaký je váš názor na tuto problematiku?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Nejprve k otázce změny klimatu nebo spíše k oblasti působnosti komisaře pro „opatření v oblasti změny klimatu“. Funkci s touto působností považuji za velmi důležitou. Jedná se o horizontální působnost, o rozměr, který je třeba začlenit do všech politik Unie. Komisař pro politiku v oblasti změny klimatu bude nepochybně odpovědný za to, aby pokračoval v tom, čeho bude dosaženo v Kodani, včetně veškerých souvisejících vnitřních a vnějších činností.

Co se týče oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, ano, také jsem se rozhodl je oddělit. Do jedné oblasti působnosti budou spadat spravedlnost a základní práva, do druhé vnitřní věci. V mnoha členských státech, ve kterých mají ministra spravedlnosti a ministra vnitra, je navíc takové rozdělení naprostou samozřejmostí.

Přesné vymezení hodlám pochopitelně probrat s příslušnými komisaři, avšak již teď vám mohu říci, že chci, aby komisař zodpovědný za spravedlnost a základní práva věnoval zvláštní pozornost odstraňování překážek, na které evropští občané narážejí při uplatňování svých práv.

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedo, rád bych navázal na to, čeho se již dotkl pan poslanec Verhofstadt, protože v současné době probíhá vytváření Komise.

Čteme a slyšíme o tom zvěsti, které jsou docela na pováženou. Myslíte si, že jste to skutečně vy, předseda Komise – byl jste zvolen a potvrzen ve funkci předsedy –, kdo vytváří Komisi, organizuje ji a určuje působnost komisařů, nebo jsou to členské státy Unie a velké země, které vás nutí k určitému rozhodnutí nebo vás od něj odrazují?

Považuji za nepřijatelné – ale třeba si to špatně vykládám – dovídat se z novin, že Francie požaduje toto, Spojené království tamto, Angela Merkelová zase něco jiného. Nicolas Sarkozy a Angela Merkelová vás jmenovali, nemají vám již do toho mluvit, svoji Komisi musíte vytvářet vy!

Vidíte roli předsedy Komise také takto, nebo se na ni díváte jinak, způsobem bližším postoji Angely Merkelové a Nicolase Sarkozyho?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Můj postoj k těmto věcem je velmi jednoduchý: jde mi o to, aby byla respektována Lisabonská smlouva a ostatně také stávající smlouva. Lisabonská smlouva platí ode dne 1. prosince zcela jednoznačně prohlašuje – mám zde po ruce anglickou verzi, konkrétně článek 17 –, že tím, kdo má rozhodovat o vnitřní organizaci Komise, je právě předseda Komise, a toho se samozřejmě hodlám držet, včetně rozdělování oblastí působnosti.

Řekněme si to jasně, vždy je vyvíjen určitý tlak, jak sám víte. Všichni máme své vlastní požadavky. Tím však, kdo nakonec plně zodpovídá za sestavení Komise, jsem já a jsem přesvědčen, že tato Komise bude také těžit z docela silné podpory uvnitř Evropského parlamentu.

Velmi jsem usiloval o dosažení poměrně silného konsensu. Mám dnes pro vás navíc několik dobrých zpráv – a také poděkování: v budoucí Komisi bude devět komisařek, tedy o jednu víc než v současnosti. Ještě před týdnem byly navrhovány pouhé tři kandidátky. Mnozí z vás mi však pomohli objasnit členským státům důležitost požadavku, aby bylo navrženo více žen. Tady vidíte praktickou ukázkou toho, jak mi záleží na sestavení sboru komisařů, které se bude moci opřít o podporu Parlamentu.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Pane Barroso, když již hovoříte o Komisi a o ženách, nemyslíte, že by pro předsedu Komise bylo z dlouhodobého hlediska jednodušší, kdyby mu každá země navrhla dva komisaře, předložila dva kandidáty: jednoho muže a jednu ženu?

Tak byste mohl sestavit vyváženou Komisi, v níž by nebylo zastoupeno jen devět žen, nýbrž by byla tvořena z poloviny ženami a z poloviny muži.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Máte pravdu, velmi rád bych toho dosáhl. Bohužel to není stanoveno ve Smlouvě.

Souhlasím s vaším kolegou poslancem Verhofstadtem.

Toto je závažný problém: smlouva takovou povinnost nestanovuje. Jak víte, napsal jsem veřejný dopis, v němž jsem žádal členské státy, aby mi ve věci vyváženého zastoupení žen a mužů pomohly. V zásadě bychom měli mít Komisi, která bude ještě vyváženější.

Každopádně jsem rád, že to nakonec dopadlo právě takto, a rád bych poděkoval všem poslancům, kteří mi s tímto úkolem pomohli.

Michał Tomasz Kamiński, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane Barroso, chtěl bych vám poděkovat za to, že jste dnes mezi námi, a rád bych začal tím, že se zdá, že bychom měli svým kolegům poslancům zavdat více příčin pro účast na rozpravách s vámi, protože některé kolegy více zajímají jiná štrasburská lákadla než možnost setkat se s vámi.

Má otázka se týká cílů Lisabonské strategie, které byly pro skupinu Evropských konzervativců a reformistů vždy velmi důležité. Zvláště to platí o věci, kterou jste řekl docela nedávno, když jste ji představoval jako součást vaší strategie: o novém začátku společného trhu. Jsme skutečně přesvědčeni o tom, že Evropa potřebuje společný trh. Nedávno přijatá Lisabonská smlouva dává evropským orgánům více politických pravomocí, zdá se mi však, že se mezi politickou integrací, která postupuje, a ekonomickou integrací v jistém smyslu rozevírají nůžky. Pane Barroso, byl bych velmi rád, kdybyste se od začátku svého nového funkčního období věnoval otázce zahájení nového trhu.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pro pana poslance Kamińského mám potěšující zprávu: dnes jsme zde ve Štrasburku na zasedání Komise přijali pracovní dokument Komise, jímž zahajujeme konzultaci o tom, co nazývám strategií „Evropa 2020“, jež bude nástupcem Lisabonské strategie. Tato záležitost samozřejmě vyžaduje rozsáhlé konzultace s Parlamentem a s evropskými vládami a společnostmi.

Pracovní dokument klade velký důraz na nezbytnost prohloubení vnitřního trhu. Požádal jsem dokonce Maria Montiho, známou evropskou kapacitu, aby mi připravil zprávu o způsobech, jimiž můžeme řešit chybějící články na vnitřním trhu. Doufám, že první návrh této zprávy bude hotov ještě před březnovým zasedáním Evropské rady, na kterém chce mimochodem také španělské předsednictví Rady předložit svůj příspěvek k tomuto úsilí a zdůraznit jeho naléhavost.

Rozvoj vnitřního trhu je jednou z možností, jak nalézt nové zdroje růstu, a tím odpovědět na ohrožení naší konkurenceschopnosti jinými částmi světa.

Lothar Bisky, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (DE) Na zvláštním summitu mne potěšila jedna věc, a tou bylo vyvážené zastoupení žen a mužů. Tomuto úspěchu bychom rádi vzdali hold. Chtěl bych také dodat, že pokud budete i nadále prosazovat toto vyvážené zastoupení žen a mužů, budeme vás i nadále podporovat.

Od nynějška budeme mít co do činění se dvěma novými zastřešujícími postavami Evropské unie, o nichž se ze všech stran dozvídáme, že do svých rolí budou muset teprve dorůst. Tak tomu pochopitelně bude vřdycky. Hovoří se rovněž o lehkých a těžkých vahách. Na to mám tento názor: dnešní lehké váhy budou zítra váhami těžkými a naopak. Mnohé aktuálně silné politické osobnosti časem ztrácejí na významu.

Nehledě na to se však musíme vypořádat s těžkou hospodářskou krizí. Zvláště silně nás zaměstnávají její sociální důsledky. V Evropě se nezaměstnanost, chudoba a sociální vyloučení dotýkají desítek milionů lidí. Počet obětí krize prudce stoupá. V rozvojovém světě jsou následky mnohem horší.

Jste připraven, pane Barroso, poučit se spolu s novou Komisí z neblahého vývoje radikální tržní politiky? Jste připraven provést velmi potřebnou změnu politiky, jež bude místo zisku upřednostňovat lidi a místo konkurenceschopnosti sociální zájmy?

José Manuel Barroso, *předseda Komise*. – V nové strategii Evropské unie do roku 2020, kterou jsem právě ohlásil, je kladen velký důraz na sociální otázky, které jste zmínil, pane poslanče Bisky. Myslím si, že v sociální oblasti nyní čelíme vážné situaci, a to zvláště s ohledem na rostoucí nezaměstnanost. Hrozí nám desetiletí nízkého růstu a vysoké nezaměstnanosti, což by představovalo vážnou zátěž pro naše sociální modely a životní úroveň. Proto považuji za důležité věnovat se otázkám souvisejícím se sociálním začleňováním.

Musíme se také zaměřit na to, aby naši občané měli odpovídající dovednosti, s nimiž mohou uspět v novém hospodářském modelu. Jednou prioritní oblastí v rámci strategie Evropské unie do roku 2020 proto bude posílení postavení občanů. Důraz by měl být kladen na vzdělání a kvalifikaci, celoživotní učení, mobilitu pracovníků, podporu podnikání a samostatné výdělečné činnosti, ale také na boj proti vyloučení a chudobě. Myslím si, že naší povinností jakožto Evropské unie je učinit z boje proti vyloučení a chudobě jednu z našich priorit.

Rolandas Paksas, *jménem skupiny EFD*. – (LT) Pane předsedo, v září jsem se na vás obrátil s otázkou o dalším provozu v jaderné elektrárně Ignalina. Z vaší odpovědi jsem nabyl dojmu, že Komise si buď není vědoma skutečného stavu věcí, nemá informace nebo se snaží poslance Evropského parlamentu odbýt.

Myslím si proto, pane předsedo, že víte o tom, že nebyla vybudována žádná úložiště jaderného dopadu a vyhořelé jaderné palivo zůstane v reaktoru, čímž klesne jaderná bezpečnost daného regionu. To je první věc. Za druhé mám za to, že víte, že náhradní generátory budou zprovozněny až za tři roky a že Litva bude trpět nedostatkem elektrické energie. To je druhá věc. Za třetí se domnívám, že jste si vědom, že zmíněné okolnosti dovolují pokračovat v provozu jaderné elektrárny a ta není připravena k odstavení.

Moje otázka, pane předsedo, zní, kdo ponese odpovědnost za sníženou jadernou bezpečnost tohoto regionu a za vyšší míru ohrožení občanů Evropské unie?

José Manuel Barroso, *předseda Komise*. – Co se týče ignalinské otázky, je to, jak víte, věc upravená smlouvou o přistoupení Litvy. Smlouvu o přistoupení, kterou podepsaly všechny členské státy včetně Litvy, musíme respektovat.

V současnosti se však nezabýváme jen hospodářskými, ale také bezpečnostními aspekty. Jsem přesvědčen, že naše rozhodnutí toto vše zohlední a že budeme moci s litevskými orgány spolupracovat na zajištění bezpečného řešení jaderné situace v dané oblasti.

Mimochodem na své poslední schůzce s prezidentem Medveděvem jsem se opět dotkl otázky dodávek energie z Ruska do Litvy. Zeptal jsem se ho, proč v záležitosti týkající se ropovodu Družba nepostupují vstřícněji. Spolupracujeme tedy aktivně s našimi litevskými přáteli i s dalšími partnery důležitými pro zabezpečení dodávek energie do Litvy.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedo Komise, evropskou veřejnost zaměstnává otázka další existence závodů Opel a toto téma hrálo také významnou roli v předvolební kampani k německým spolkovým volbám. Již dlouho před volbami bylo známo, že se plánuje prodej těchto závodů konsorciu vedenému společností Magna, ale Komise se až do 16. října nezmiňovala o tom, že má v této věci určité pochybnosti.

Proč jste čekali až do té doby, než v Německu proběhnou volby? Toto rozhodnutí mělo významný dopad na výsledek německých voleb. Jak vyvrátíte podezření, že to bylo způsobeno politickými ohledy, zejména

je-li váš úzký vztah s kancléřkou Merkelovou všeobecně znám? Jste připraven zpřístupnit veřejnému zkoumání vaši vzájemnou písemnou i ústní komunikaci týkající se záležitosti Opel, jež předcházela německým spolkovým volbám konaným dne 27. září?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Nejprve odpovím na vaši závěrečnou otázku: Ano, rád vám poskytnu veškerou svoji korespondenci s kancléřkou Merkelovou. Nemám s tím žádný problém.

Po tomto upřesnění již přímo k věci. Před německými volbami jsme uspořádali se všemi státy zainteresovanými ve věci General Motors / Opel dvě schůzky a včera se konala třetí. Jednalo se o třetí zasedání na úrovni ministrů věnované Opelu, jež zorganizovala Komise, a současně první od doby, kdy se společnost General Motors rozhodla, že Opel neprodá.

Kromě role vyjednavče bude Komise bdít nadále také nad dodržováním předpisů pro vnitřní trh a státní podporu, a to zejména tím, že dohlédne na to, aby všechny zúčastněné strany měly k dispozici stejné informace. Chceme-li se vyhnout zničujícím závodům členských států v poskytování subvencí, z nichž nakonec nebude mít prospěch vůbec nikdo, jedná se o velmi důležitý úkol.

Nyní je však na řadě společnost General Motors. Teprve až vejde ve známost její obchodní plán, a budou-li členské státy ochotny poskytnout státní podporu, může Komise posoudit, zda jsou dodržována pravidla hospodářské soutěže. Nemůžeme jednat na základě pouhých domněnek. Jenom po posouzení obchodních plánů můžeme prohlásit, zda jsou či nejsou slučitelné s předpisy Společenství.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Jsem vám, pane Barroso, velmi vděčný za vaši nabídku a rád jí využiji. Požadavek se týkal samozřejmě také ústní komunikace. Jsem přesvědčen, že i v tomto ohledu se nějak dohodneme. V druhé části své odpovědi jste se dotknul naprosto klíčového problému, totiž že nedochází jen k vzájemnému předhánění ve mzdovém dumpingu, ale také v poskytování subvencí. Svolat zmíněnou schůzku na včerejšek bylo velmi prozíravým krokem. Jaké jste z ní vyvodil závěry? Jak se můžeme vypořádat s hrozícím nebezpečím závodů v poskytování dotací, ke kterým již tolikrát došlo mezi různými členskými státy na účet daňových poplatníků, a samozřejmě také do hospodářského procesu s touto dynamikou zasahovat?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Právě přísným uplatňováním pravidel státní podpory, přičemž tento případ je vskutku velmi zajímavý pro nás pro všechny, nejen pro zúčastněné strany, protože, jak ve své otázce podotýkáte, pokud by jednotlivé členské státy začaly mezi sebou soupeřit o to, kdo může nabídnout určité firmě více peněz, dospěli bychom do stavu, který by nevěstil nic dobrého ani pro členské státy, ani pro spotřebitele a ani pro peníze daňových poplatníků.

Zaručit vám mohu to, že Komise bude v uplatňování pravidel státní podpory postupovat nekompromisně, a to nikoli proto, že jsme co se trhu nebo pravidel hospodářské soutěže týče fundamentalisticky založení, ale proto, že se domníváme, že je důležité mít přesně vymezený přístup Společenství a mít rovná pravidla pro všechny firmy a všechny členské státy – velké i malé, bohaté i méně bohaté. Tak lze nejlépe uvnitř Unie zachovat nestrannost.

Následné kroky po summitu Evropské rady, který se konal dne 19. listopadu 2009

Kinga Gál (PPE). – Pane Barroso, velmi vítám vaše prohlášení, které tu zaznělo, že chcete, aby v rámci Komise existoval komisař s oblastí působnosti pro základní práva.

K tomu bych připojila další otázku. Jelikož velmi dobře víte, že v EU žije významné množství autochtonních národnostních a jazykových menšin – jedná se o 15 milionů lidí, 10 % celé populace – máte v úmyslu zařadit problematiku těchto společenství, těchto národnostních a jazykových menšin do oblasti působnosti nového komisaře pro základní práva?

Myslím si, že zvláště až vstoupí v platnost Lisabonská smlouva a Listina základních práv Evropské unie, měla by EU svůj přístup k těmto společenstvím dále rozpracovat.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Odpověď na to je jednoduchá: Ano. Mým záměrem je přidělit záležitosti související s nediskriminací – samozřejmě včetně problematiky menšin – komisaři pro základní práva.

Glenis Willmott (S&D). – Také jsem chtěla položit otázku týkající se vyváženého zastoupení žen a mužů v Komisi, proto bych při této příležitosti chtěla blahopřát Cathy Ashtonové k jejímu jmenování. Jsem přesvědčena, že se shodneme na tom, že oplývá velkým talentem. Jsem potěšena, že funkce vysokého

představitele případně člověku z Británie, a zvláště mě těší, že touto osobou bude Britka. Něco takového jsme my, ženy ze skupiny socialistů, poměrně dlouho požadovaly.

Cathy Ashtonová byla ve Spojeném království v době, kdy se usilovalo o schválení Lisabonské smlouvy – což byl nevšední výkon –, vedoucí osobností horní sněmovny. Má velké politické schopnosti a jako komisařka toho dokázala hodně udělat. K dosažení dohody tam, kde jiní neuspěli, i tam, kde se to v minulosti ukázalo být obtížným, nevedlo „na odívavé sebevědomí“, ale právě její tichá diplomacie. Cathy Ashtonové bych vzkázala, že na svém místě není proto, aby utichl veškerý ruch, nýbrž proto, aby vytvořila fungující systém. Víím, že odvede skvělou práci.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Jsem nesmírně hrdý a nesmírně rád, že první místopředsdkyní Komise a vysokou představitelkou byla jmenována Catherine Ashtonová. Toto jmenování jsem na zasedání Evropské rady velmi podporoval a schvaloval. Všichni ji samozřejmě dobře známe jako člověka vybaveného politickou obratností i smyslem pro vedení, které vyžaduje náročné posláním vysokého představitele a místopředsedy Komise.

Každý z nás ví, že se jedná o novinku. Všichni budeme potřebovat určitý čas, než se z hlediska silnější role Evropské unie ve světě naučíme dosahovat v novém uspořádání těch nejlepších výsledků. Je však zřejmé, že toho dosáhneme jen vzájemnou spoluprací mezi jednotlivými orgány. To je účelem zavedení dvojité vedoucí funkce a totéž budu požadovat od Komise: zastávat ve světě co možná nejlepší roli.

Jsem samozřejmě nesmírně rád, že tato představitelka pochází z Británie – myslím, že je nezbytné, aby Británie zůstala ústředním bodem Evropské unie – a také, že se jedná o ženu, protože, jak víte, vyvážené zastoupení žen a mužů mi velmi leželo na srdci. Ze všech zmíněných důvodů a také proto, že je v Komisi mojí kolegyní, jsem byl s tímto rozhodnutím – jak si dokážete představit – nesmírně spokojen.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Nejprve bych chtěl panu poslanci Schulzovi uvést jednu věc na pravou míru věc. Bulharský předseda vlády nikdy nepožadoval zákaz Bulharské socialistické strany. Nyní přejdu k otázce pro pana Barrosa. Je již po 19. listopadu jasné, které oblasti zahraniční politiky zůstanou v pravomoci Komise a které budou předány službě vnější činnosti, jako například rozšíření, obchod nebo pomoc rozvojovým zemím?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Ano, vysoká představitelka bude současně místopředsdkyní Komise, což znamená jedinečnou příležitost spojit pravomoci SZBP – které náleží vysokému představiteli – a tradiční pravomoci Společenství ve vnějších vztazích. Jednoduše řečeno práci Javieru Solanu a Benity Ferrero-Waldnerové bude vykonávat jediná osoba. Tato osoba to bude dělat jako místopředsdkyní Komise, ale také jako předsdkyní Rady pro zahraniční věci. Myslím, že je nesmírně důležité pojmout tento záměr na takové úrovni.

Obecně platí, že na úrovni hlav států nebo předsedů vlád, jak velmi jasné uvádí Lisabonská smlouva, náleží úkol zastupovat Evropskou unii v záležitostech SZBP na této úrovni a v tomto postavení předsedovi Rady, a ve všech ostatních vnějších záležitostech má podle článku 17 Lisabonské smlouvy zastupovat Evropskou unii Komise.

Derek Vaughan (S&D). – Pane Barroso, možná se nebudete chtít vyjadřovat k nedávnému dokumentu o přezkoumání rozpočtu, který unikl na veřejnost, ale nepochybně jste si vědom toho, že v mnoha evropských regionech vyvolal velké znepokojení. Vedoucí představitel Národního shromáždění Walesu, Rhodri Morgan, vám dokonce nedávno své obavy sdělil písemně.

Mohu se vás s ohledem na to zeptat, zda předložíte nové návrhy, které zaručí evropským regionům přístup ke strukturálním fondům i v období po roce 2013? A pokud hodláte takové návrhy předložit, stane se tak ještě za stávající Komise nebo až po jmenování nové Komise?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Přiznávám, že dopis od vedoucího představitele Národního shromáždění Walesu jsem četl, ale zmiňovaný dokument jsem nikdy neviděl.

Komise má k dispozici různé pracovní dokumenty vypracované jednotlivými útvary, ale tyto dokumenty nevyjadřují stanoviska Komise. Pouze sbor komisařů zaujímá stanoviska, která jsou pro Komisi závazná. Nacházíme se ve fázi přípravných prací a za sebe mohu říci, že mi na sociální, hospodářské a územní soudržnosti nesmírně záleží a že regionální politika zůstává hlavní prioritou budoucí Komise.

Co se týče přezkumu rozpočtu, ve shodě s Parlamentem – zastoupeným předsedou Rozpočtového výboru – jsem se rozhodl předložit jej až později. Je totiž rozumné se nejprve dohodnout na širší podobě strategie

Evropské unie do roku 2020 a přezkum rozpočtu pak nechat na nové Komisi, aby nový sbor komisařů mělo při přípravě tohoto návrhu volné ruce a mohlo s vámi velmi úzce spolupracovat na finančním výhledu do budoucnosti.

Sarah Ludford (ALDE). – Chris Patten prohlásil, že na Balkánu spočívá nebezpečí v tom, že zde předstírají, že provádí reformy, a EU předstírá, že jim věří.

Zdá se, že právě k tomu dochází v Bosně, která hrozivě spěje ke stavu, kdy nebude schopna řádně fungovat, ne-li k úplnému rozvratu. Mezinárodní společenství a EU jsou v Bosně vnímány jako neschopné prosadit provádění reformu a neschopné postavit se vůdci Republiky srbské Miloradovi Dodikovi. Úřad vysokého představitele, který sice zatím stále existuje, utrpěl vážnou újmu a autorita mezinárodního společenství byla oslabena.

Co byste odpověděl na obvinění, že EU na západním Balkánu postupuje způsobem, z něhož mají prospěch Srbové v Bělehradu a Banja Luce, ale Bosňané přicházejí zkrátka?

Doporučíte nové vysoké představitele a, až bude potvrzena, také místopředsdkyni Komise Cathy Ashtonové, aby Bosnu považovala za svou nejvyšší prioritu? Jak zajistíte, aby měl zvláštní představitel EU skutečný vliv, jasný mandát a těšil se jednotné podpoře EU?

Předseda. – Rád bych vyslovil závažnou připomínku. Hovoříme tu o výsledcích posledního zasedání Rady ze dne 19. listopadu 2009. Jsem si vědom toho, že na zasedání Rady by bývalo mohlo zaznít nebo by se bývalo mohlo odehrát téměř cokoliv, ale tato otázka pravděpodobně nebyla na tomto posledním zasedání Rady probírána, držte se tedy prosím, jak se sluší, tématu.

Sarah Ludford (ALDE). – Má otázka se týkala Cathy Ashtonové, vysoké představitelky, jež byla jmenována minulý týden. To přece patří k „následným krokům po summitu Evropské rady“.

Předseda. – Dobře, v pořádku, bude-li se k tomu chtít pan předseda Barroso vyjádřit, prosím, ale rád bych vás, kolegové, požádal, abyste se drželi tématu, které je velmi jasně dáno.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Nejprve mi dovoluete předeslat, že plně sdílím vaše znepokojení týkající se situace v Bosně. Tato záležitost začíná být opravdu velmi obtížná. Jednáme o ní s bosenskými orgány a se všemi zainteresovanými stranami v Evropě i mimo ni.

Má odpověď na vaši otázku je samozřejmě kladná, očekávám, že Cathy Ashtonová bude spolu s komisařem pro rozšíření této situaci věnovat velkou pozornost, protože Bosna leží, jak dobře víte, v oblasti, s níž Evropská unie potenciálně počítá při dalším rozšíření. Musíme samozřejmě udělat vše pro to, aby se tato země postavila na vlastní nohy a byla s to existovat v plném smyslu slova jako stát, demokratický stát, který usiluje o to, aby se v budoucnosti připojil k Evropské unii.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Hovořil jste tu o tom, že jste právě zahájil konzultace týkající se polisabonského procesu. Tomu se pak bude věnovat společně nová Komise.

To, že konzultace byly zahájeny tak pozdě, vzbudilo mnoho nevole. Panují také vážné obavy, že se jedná jen o formální záležitost a že výsledky konzultací polisabonský proces nijak podstatně neovlivní.

Co navrhujete pro to, aby se na tomto procesu a na dokumentech Komise mohly podílet všechny zúčastněné strany a aby mohla být ve výsledcích zohledněna důkladná analýza proběhnuvších konzultací? Které komisaře pověříte úkolem zajistit, aby se tak stalo, a jakou odpovědnost v této věci budete mít vy?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Já budu zodpovídat za celkovou koordinaci Komise i strategie, ale budu při tom spolupracovat s několika komisaři, protože, jak dobře víte, tato strategie Evropské unie do roku 2020 má celostní charakter a pokrývá důležité oblasti, od hospodářské konkurenceschopnosti až po udržitelnost – tj. dotýká se životního prostředí – a zabývá se také souvislostmi sociálního začlenění. Jedná se tedy o velmi široký tematický záběr.

Co se týče průtahů, v tom máte pravdu, začínáme poněkud se zpožděním. Tato situace je však bohužel způsobena tím, že Evropská rada neučinila potřebné rozhodnutí o něco dříve, a Komise tudíž nemohla začít fungovat.

Pracovní dokument dnes předkládáme proto, aby se vše stihlo připravit na jarní zasedání Evropské rady v březnu, protože nyní jsme již měli mít novou Komisi, kterou zatím ještě nemáme. Doufám, že na konci ledna již bude fungovat.

Nicméně teprve dnes – a toto je další novinka, kterou vám chci sdělit – jsem obdržel výsledný návrh jmen dvaceti sedmi budoucích komisařů. Teprve až dnes. Proto začínáme s určitým zpožděním, myslím si však, že doby, během níž budou konzultace probíhat, musíme maximálně využít, abychom o budoucí strategii Evropské unie do roku 2020 vedli vážnou debatu.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Pane Barroso, ráda bych se ještě vrátila k otázce, kterou právě položila moje kolegyně. Časový plán, který nám předkládáte, je mimořádně napjatý. Jak můžeme během tří měsíců definovat strategii pro období od současnosti až do roku 2020? Musíme vypracovat strategii týkající se sociálních otázek, hospodářství a životního prostředí pro celou Evropskou unii a máme na to pouhé tři měsíce, přičemž fáze konzultací byla zahájena ode dneška.

Ráda bych vás proto, pane Barroso, upozornila na následující skutečnost. Jsem přesvědčena, že musíme počkat na to, až bude Komise vytvořena, abychom se na ni mohli obracet se svými otázkami, ale především bychom neměli spěchat z toho důvodu, abychom mohli vypracovat skutečný plán. Nemůžeme definovat strategii pro Evropskou unii za tři měsíce.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) I já jsem touto situací znepokojen. Proto jsme se také rozhodli začít již nyní a neodkládat to až na později. Budete tak mít více času. Kdybychom počkali, až se úřadu ujme nová Komise, museli bychom čekat pravděpodobně až do konce ledna, proto začínáme už teď. Podrobnosti budou zveřejněny dnes na internetu, pokud tam náhodou již nejsou. Doufám také, že tuto věc přijmete za svou. Já sám jsem připraven udělat vše, co bude třeba.

Jarní zasedání Evropské rady však znamená začátek těchto prací, nikoliv konec. Rotující předsednictví Rady – které Lisabonská smlouva, jak víte, zachovává –, totiž španělské předsednictví, na mě naléhalo, abych připravil počáteční návrh, který bude sloužit jako základ pro diskuse. Proto jsem ho tolik chtěl představit již nyní. Udělám vše, co bude v mých silách, pro to, aby se ti, kterých se tato věc týká, na tom mohli podílet a přispět k přepracování této, jak jste sama zdůraznila, velmi důležité strategie.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane Barroso, zaměříme-li se na hlavní výkonné posty v čele Evropské unie, pak utkání mezi novými členskými státy EU a starými členskými státy EU skončí 3:0 ve prospěch těch starých. Od 1. ledna 2012, kdy se ujme funkce nový předseda Evropského parlamentu, nebude v čele Evropské unie nikdo zastupovat dvanáct nových členských států. Jak obhájíte toto rozhodnutí?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Začnu tím, že předseda Rady a vysoký představitel nejsou ve svých funkcích proto, aby zastupovali část Evropy: zastupují celou Evropu.

Dovolte mi zmínit, že také nominace Hermana Van Rompuye mne velmi potěšila. Když předseda vlády Reinfeldt navrhl jeho jméno, bylo zřejmé, že právě na něm by se všichni mohli shodnout. Skutečnost, že pochází z Belgie, a je tak jaksi přirozeně nakloněn metodě Společenství a je přirozeně proevropský – je také velmi vhodným vyjádřením poklony Belgii.

Tolik úvodem. Co se týče významu nových členských států, mám za to, že jste jej již dali jasně najevo tím, že jste předsedou Evropského parlamentu zvolili pana Jerzyho Buzka, jenž pochází z nového členského státu a pro znovusjednocení Evropy toho tolik vykonal.

Když tedy zastáváme tyto funkce, nezastupujeme zde jednu určitou zemi nebo oblast: zastupujeme Evropu jako celek.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedo, minulý týden Rada potvrdila dohodu mezi orgány o rozpočtu na rok 2010. Výsledky rozhodnutí učiněných v Kodani by však neměly být součástí této dohody nebo závazku. Spíše by měly být předmětem opravného rozpočtu.

Chtěl bych vám položit velmi jednoduchou otázku: Odkud chce Komise získat prostředky k financování prvního roku boje proti změně klimatu, který si vyžádá přinejmenším 2 biliony EUR, vezmeme-li v úvahu, jaké obtíže jsme právě v tomto rozpočtu měli s financováním druhé vlny plánu hospodářské obnovy. Navíc tato suma bude rok od roku vyšší, kde chce tedy předseda získat příslušné peníze?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (PT) Pane poslanče Portasi, děkuji vám za otázku. Je pravdou, že přimět Parlament k tomu, aby schválil zvláštní rozpočet na opatření týkající se energetické účinnosti, energetické bezpečnosti a boje proti změně klimatu, se ukázalo být nesmírně náročným úkolem a jsem velmi rád, že se to podařilo. Rád bych poděkoval všem, kdo schválení tohoto rozpočtu umožnili.

Jestliže v Kodani, jak doufám, dosáhneme dohody, pak se budeme muset v rámci rozpočtu snažit najít prostředky nezbytné pro plnění této dohody.

Zatím jsme ještě tak daleko nedospěli, ale jsem si naprosto jistý, že dohodnou-li se členské státy na budoucím financování zmírňujících opatření v rozvojových zemích, pak také budou muset dojednat prostředky, které na realizaci tohoto cíle bude zapotřebí poskytnout.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Pane Barroso, jmenování paní Ashtonové, pana Van Rompuy a samotná Lisabonská smlouva změní způsob práce Komise. Některé změny Lisabonská smlouva jasně stanovuje, jiné však jen načrtává a nastiňuje a jejich konkrétní podoba vzejde na základě určitých zvyklostí a rozhodnutí. Chtěla bych se zeptat, jaké změny v práci a fungování Evropské komise předvídáte pro nejbližší budoucnost a pro několik příštích let? Tato doba je vhodná k provedení takových změn, a jak jsem řekla, Lisabonská smlouva některé možnosti nechává do jisté míry otevřené. Hovořil jste o jmenování některých komisařů, já mluvím o politikách a činnostech, které se neomezují pouze na jmenování nových komisařů a rozdělení jejich funkcí.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Souhlasím s vaším obecným postřehem, že podobu orgánů určuje také to, jak je v praxi utváříme. Proto jsem byl také tak spokojen se jmenováním Cathy Ashtonové a Hermana Van Rompuy, protože o obou vím, že se vyznačují skutečným evropanstvím a záležitosti Společenství jim leží na srdci.

Co se týče praktické stránky věci, Cathy Ashtonová se stane vysokou představitelkou a místopředsdkyní Komise z rozhodnutí Evropské rady dne 1. prosince. Téhož dne jako místopředsdkyně Komise převezme odpovědnost za oblast vnějších vztahů. Jakožto místopředsdkyně Komise se zodpovídá Parlamentu a Parlament dobře ví, jak hodně je Cathy Ashtonová oddána věci parlamentní demokracie. Ví, že se velmi touží co nejdříve sejit s Výborem pro zahraniční věci, aby se mohla úspěšně ujmout své nové funkce.

Pokud jde o budoucí sbor komisařů, Catherine Ashtonová stejně jako ostatní navržení komisaři absolvuje slyšení a bude se na ni vztahovat vaše společné hlasování o tomto budoucím sboru komisařů.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Pane předsedo, pane komisaři, s ohledem na zasedání z minulého týdne bych se vás chtěl zeptat, zda jste vy sám spokojen s tím, jak probíhal výběr osob na dva důležité posty, nebo také souhlasíte s tím, že některým rozhodovacím postupům Unie by neškodila ještě větší míra transparentnosti a demokracie?

Chtěl bych se vás také zeptat, zda použitá metoda výběru, kdy se kandidáti objevili jaksi z čista jasna, přispěla k upevnění vážnosti EU a posílila důvěru v rozhodování uvnitř EU? Neměly by se velké politické skupiny vážně zamyslet nad tím, jaké kandidáty bude vhodné v budoucnosti do nejvyšších funkcí navrhopvat a zda nelze metodu výběru jistým způsobem korigovat a zlepšit a kdo by to měl udělat? Pravděpodobně to bude úkolem Evropského parlamentu a jeho poslanců. Finsko má tentokrát velmi kvalifikované kandidáty a měli bychom být rádi, že tomu tak je.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Začnu tím, že, jak sám víte, ustanovení Lisabonské smlouvy byla plně dodržena a já pochopitelně podporuji provádění Smluv. V Evropské unii musíme ctít právní stát.

Pokud jde o vybrané osoby, jsem upřímně přesvědčen, že si zaslouží respekt, protože ministr Van Rompuy je belgickým předsedou vlády a lady Ashtonová je členkou Komise. Domnívám se tedy, že mají potřebné kvality, aby mohli dostát svým úřadům.

Co se týče orgánů, je důležité si uvědomit, že předsedu Rady musí vybrat hlavy států nebo předsedové vlád. Nejedná se zde o podobné volby, jako když je volen francouzský nebo portugalský prezident. Jde tu o předsedu Evropské rady a tohoto předsedu vybírají hlavy států nebo předsedové vlád. Postupuje se jinak, než v případě předsedy Komise, kterého vybraly hlavy států nebo předsedové vlád a zvolil ho tento Parlament. Musíme tedy respektovat odlišnou logiku různých orgánů.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Pane předsedo, pane Barroso, o tomto bodu, tedy o složení Komise a o oblastech působnosti, které budou přiděleny jednotlivým komisařům, se vedly rozsáhlé diskuse. Jednou věcí, která nás ve skupině Aliance liberálů a demokratů pro Evropu velmi zajímá, je, jaká bude oblast působnosti nového komisaře pro opatření v oblasti změny klimatu, protože ta bude hrát zásadní roli při rozhodování, zda se jedná jen o páru nad hrncem, nebo zda budeme mít komisaře, jenž může v otázce změny klimatu skutečně něco vykonat – a přitom současně zachovat konkurenceschopnost Evropy.

Chtěl bych se tedy zeptat, co předseda Komise již dělá a ještě udělá pro to, aby post komisaře pro opatření v oblasti změny klimatu měl onu váhu, jejíž potřebnost předseda Komise naznačil. V této souvislosti mám dvě konkrétní otázky: Bude komisař pro opatření v oblasti změny klimatu zodpovídat také za energetiku a bude mít své vlastní ředitelství?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Začnu tím, že skutečnost, že budeme mít komisaře pro opatření v oblasti změny klimatu, si podle mne zaslouží kladné přijetí. Takový post zatím neexistoval. Právě proto, že v této oblasti je mnoho práce a já chci této funkci dodat, abych použil váš výraz, onu váhu, rozhodl jsem se vytvořit post komisaře pro opatření v oblasti změny klimatu a oznámil jsem to Parlamentu. Tento komisař bude mít rozsáhlou zodpovědnost. Bude zastřešovat opatření v oblasti změny klimatu, protože tato opatření souvisejí nejen s energetikou, ale také se životním prostředím, s výzkumem, se zemědělstvím a s průmyslem. Bude tedy mít velmi důležitou koordinační roli pro opatření v oblasti změny klimatu, a to jak v rámci EU, tak i v zahraniční politice.

Je zcela zřejmé, že Kodaň nebude znamenat konec tohoto procesu. Doufám, že v Kodani dosáhneme funkční dohody, ale i potom se ještě bude čemu věnovat včetně spolupráce s našimi hlavními partnery.

Komisař pro opatření v oblasti změny klimatu tedy bude mít velice důležitý úkol uskutečnit v rámci EU i v zahraniční politice všechna naše očekávání týkající se silné politiky Evropské unie v oblasti změny klimatu.

John Bufton (EFD). – Pane Barroso, v souvislosti se jmenováním nového předsedy, Hermana Van Rompuye, se objevily mnohé spekulace, zda budou zavedeny přímé evropské daně. Můžete mi prosím upřímně říci, zda se něco takové chystá a jak hodláte takové daně zavést?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Začnu tím, že mi uniká, jaký má jmenování Hermana Van Rompuye vztah k daním, protože daně nenavrhuje Rada. To spadá do pravomoci Komise.

Odpovím vám takto. Zaprvé vždy odpovídám upřímně, proto mne nemusíte prosit o upřímnou odpověď. Zadruhé mám v plánu se podívat na problematiku zdanění v Evropské unii komplexně. Musíme ji zvážit. Musíme prozkoumat vlastní zdroje Evropské unie. Slíbili jsme to Parlamentu. Mým programem, s nímž jsem byl zvolen, bylo, že se zaměřím na možné vlastní zdroje, a to je uvedeno také v programu, jenž přijal Evropský parlament.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Komise pokračuje v jednáních o přistoupení s Tureckem nadmíru nekriticky. Prokazuje tím velmi malý zájem o názor členských států a jejich občanů. Jmenování pana Van Rompuye předsedou Evropské rady je však jmenováním jasného odpůrce přistoupení Turecka, budu ho nyní citovat: „Turecko není součástí Evropy a nikdy jí nebude. Univerzální hodnoty, které jsou v Evropě běžné a které také patří k základním křesťanským hodnotám, by po přistoupení velké islámské země, jakou je Turecko, ztratily na síle.“

Ptám se tedy na postoj Komise k tomuto jednoznačnému vyjádření. Nejsou-li obavy veřejnosti v této věci brány vážně, jak se postavíte ke znepokojení předsedy Evropské rady?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Komise respektuje stanoviska členských států a ty jednomyslně rozhodly, že jednání s Tureckem mají pokračovat. Plníme pověření, které jsme obdrželi k jednání jménem členských států s Tureckem a s dalšími kandidátskými zeměmi.

Je důležité, aby se vědělo, že se jedná o jednomyslné rozhodnutí členských států. Nebyl to nápad Komise. Členské státy jednomyslně rozhodly o tom, že se má jednat s Tureckem a dalšími zeměmi o možnosti jejich přistoupení.

Je zcela zřejmé, že Turecko není na přistoupení připraveno – a ani my nejsme připraveni poskytnout mu členství –, ale měli bychom v dobré víře pokračovat v jednání se všemi kandidátskými zeměmi.

Co se týče glosy pana Van Rompuye, obvykle se ke glosám nevyjadřuji. Jakožto předseda Rady si byl plně vědom toho, že bude také respektovat mandát, který mu propůjčují členské státy.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Pane předsedo, mám v úmyslu hovořit o dvou pojmech: koordinaci a flexibilitě.

U všech záležitostí, které byly diskutovány na Radě, byl shledán jistý problém. Mezi různými generálními ředitelstvími Komise se v posledních letech objevoval mimořádný nedostatek koordinace. Politika v oblasti

změny klimatu se často připravovala nezávisle na vědeckých poznatcích dostupných na generálním ředitelství pro výzkum. Nezohledňovala také například využití půdy, které se změnou klimatu souvisí.

Moje první otázka zní takto: Jste připraven zorganizovat a posílit vnitřní koordinaci tak, abychom si mohli být jisti, že po jmenování komisařů bude tato vnitřní koordinace fungovat?

Moje druhá otázka se týká skutečnosti, že opakovaně hovoříme o konkurenceschopnosti, o hospodářské krizi. Je Komise připravena být v některých věcech pružnější, například co se týče nařízení REACH a jeho provádění, které se mimořádně negativně podepíše na naší konkurenceschopnosti? Je připravena být pružnější?

Moje poslední myšlenka o této politice soudržnosti se týká toho, že nemůžeme hovořit o hospodářství a obnově, aniž bychom mluvili o otevření trhů s energií. V EU jsou země, které nemají trh s energií, jako například Španělsko, pokud jde o plyn. To vede k tomu, že ceny rostou a rozvoj přestává být možný.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (PT) Pro zlepšení koordinace uvnitř Komise udělám vše, co bude v mých silách, ale musím poznamenat, že si myslím, že koordinace fungovala dobře. Důkazem je skutečnost, že Komise rozhodnutí přijímala vždy na základě konsensu.

Je celkem přirozené, že při pohledu na různé komisaře zjistíme, že každý se snaží upřednostnit ten problém, který považuje za nejnaléhavější. Není proto nijak zvláštní, že komisař pro životní prostředí se zajímá o problémy životního prostředí více, než komisař pro oblast průmyslu, který zase naopak věnuje větší pozornost otázce rozvoje průmyslu. Důležité je však rozhodování sboru komisařů a zde koordinace fungovala efektivně.

Chceme navíc vytvořit progresivní politiku životního prostředí, která neohrozí konkurenceschopnost našich podniků. Jsem přesvědčen, že návrhy předložené Komisí přinesou vhodná řešení i pro případ, že ostatní země nepřijmou naše vysoké cíle v oblasti ochrany životního prostředí za své. Nechceme nechat přesunout evropská pracovní místa do zemí, které nemají stejně vysoké nároky v oblasti životního prostředí jako my.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedo, pane Barroso, přál bych si, abyste jasně vyjádřil svůj názor na dvě věci související se složením budoucí Komise.

Zprvde zde v Parlamentu jednou zaznělo z vašich úst, že plánujete rozdělit oblast působnosti komisaře pro spravedlnost a vnitřní věci do dvou samostatných oblastí působnosti: do jedné budou spadat základní práva a spravedlnost, do druhé bezpečnost a přistěhovalectví. Dnes odpoledne jste však hovořil o oblasti působnosti pro základní práva a spravedlnost a oblasti působnosti pro vnitřní věci, což považuji za mnohem lepší uspořádání, protože to znamená, že přistěhovalectví již nebude považováno za ohrožení bezpečnosti nebo za otázku podřízenou bezpečnostní politice. Podle mého názoru je tento dosavadní pohled na přistěhovalectví nejen nesprávný, ale také nebezpečný.

Rád bych věděl, zda bude tento nový přístup přijat a zda ovlivní uspořádání generálních ředitelství – konkrétně generálního ředitelství pro spravedlnost a vnitřní věci. Také bych byl rád, kdybyste se, pokud se týče legislativního programu, zavázal k tomu, že budete realizovat stockholmský program v oblasti svobody, bezpečnosti a práva. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost bude již od začátku směrodatný postoj Parlamentu a rád bych z vaší strany slyšel jasný závazek, že Parlament zapojíte do přípravy legislativního programu vyplývajícího ze stockholmského programu.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (PT) Pane poslanče Lópezi Aguilare, nejprve odpovím na vaši druhou otázku. Ano, Parlament opravdu hodláme úzce zapojit, a tato věc tedy bude jednou z priorit budoucí Komise, v neposlední řadě proto, což je vyjádřeno již v ústavě, že Parlament bude mít v této záležitosti větší rozhodovací pravomoci.

Co se týče oblasti působnosti, rád bych řekl toto: Bude existovat komisař pro spravedlnost a základní práva a komisař pro vnitřní věci.

Problematika přistěhovalectví má také bezpečnostní aspekt. Například agentura Frontex bude i nadále spadat do pravomoci komisaře pro vnitřní věci. Nebylo by rozumné svěřit ji jinému komisaři. Pokud však jde o otázky začleňování a integrace, mám představu, že tyto záležitosti by spadaly pod komisaře pro sociální věci.

Jsem však stejně jako pan poslanec López Aguilar přesvědčen, že na přistěhovalectví bychom neměli pohlížet jen z hlediska bezpečnosti. Dalším aspektem je boj proti nedovolenému přistěhovalectví a sítím převaděčů. O toto se stará agentura Frontex. Ta musí podléhat pravomoci komisaře, který se zabývá těmito problémy.

Veškerou problematiku přistěhovalectví související s integrací a začleňováním však svěřím do pravomoci komisaře pro sociální věci, protože zde se jedná o otázky sociálního začleňování.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Evropská rada vyjádřila naději, že by snad do konce dubna mohlo být dosaženo dohody o uspořádání evropské služby pro vnější činnost. Tyto návrhy však musí získat souhlas Komise a chtěl bych se vás, pane Barroso, tedy zeptat, zda Komise před jejich schválením ještě sama předloží vhodné návrhy a učiní je předmětem jednání, zejména návrhy týkající se úpravy víceletého finančního plánování, úpravy interinstitucionální dohody o rozpočtu a – tam, kde dochází ke změnám odpovědnosti za zahraničněpolitické programy – návrhy týkající se úpravy a opětovného dojednání těchto programů, které již samozřejmě podléhají postupu spolurozhodování. Toto je nezbytné, protože nevyřeší-li se otázky, kterých jsem se tu dotkl, služba pro vnější činnost zůstane pouhým torzem bez potřebných rozpočtových ustanovení a bez potřebné schopnosti určovat náplň své činnosti. Jak bude Komise tyto úkoly s Parlamentem v nadcházejících měsících řešit?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Děkuji vám, pane poslanče Böge, za otázku. Víím, jak vám záleží na pravidlech pro rozpočet a na pravomoci Parlamentu.

Má odpověď na vaši otázku zní kladně, v náležitý čas samozřejmě předložíme Parlamentu příslušné návrhy, aby se provedly nezbytné úpravy, aby tento nový útvar, evropská služba pro vnější činnost, měl prostředky, rozpočtové prostředky k uskutečňování všech svých činností.

Jak jsem již dříve řekl, přejeme si, aby tato služba byla jedním z významných úspěchů Lisabonské smlouvy. Považuji ji za velmi důležitou novinku a na základě návrhu, který předloží místopředsedkyně Ashtonová jakožto vysoká představitelka, budeme v této věci s Parlamentem samozřejmě dále spolupracovat.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Pane Barroso, ráda bych vás upozornila na to, že za několik dní si připomeneme Mezinárodní den solidarity s palestinským lidem.

Stav, v němž je palestinské obyvatelstvo vystaveno útlaku, okupaci, zraňování a zabíjení, nesmí dále trvat.

Protože nám, Evropanům, jsou vlastní hodnoty solidarity a bratrství, jsme povinni pohotově nalézt řešení zmíněné situace, aby nepřerostla v krvavý masakr.

Izraelská vláda poté, co na začátku roku spáchala válečné zločiny, vojenskými operacemi nadále provádí okupaci. Gesta a soucit již nestačí. Jediné řešení, jak zastavit tuto vražednou politiku izraelské vlády, v současnosti spočívá v uznání a především ve skutečné existenci palestinského státu.

Palestinský lid má stejně jako ostatní národy právo na důstojnou existenci v souladu se svými tužbami.

Podniknete jakožto předseda Komise s paní Ashtonovou něco v tomto směru, a pokud ano, jak budete postupovat?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Nejprve bych se chtěl souhlasně přidat k vašim slovům o nezbytnosti solidarity s palestinským lidem, jehož právo na sebeurčení opravdu není dostatečně respektováno.

Co se týče konkrétní otázky, kterou jste mi položila, rozhodnutí o tom, zda určitý stát uznají či neuznají, přísluší učinit jednotlivým členským státům samostatně.

Naše stanovisko – stanovisko, které Komise vždy zastávala – spočívá v podpoře koexistence dvou států: v podpoře práva státu Izrael na svobodnou existenci bez ohrožení vlastní bezpečnosti a současně s tím v podpoře práva palestinského lidu na vybudování vlastního státu.

Přejeme si, aby koexistence těchto dvou států umožnila nastolit nové poměry, a to nejen mezi Izraelci a palestinským lidem, ale v celém regionu, protože situace je zde vskutku vážná. Ohrožena není jen naděje palestinského lidu, ale také mír v celé oblasti a světový mír.

Předseda. – Děkuji vám, pane předsedo Komise. Stihli jsme toho udělat mnohem více než při poslední podobné příležitosti před měsícem. Velmi vám také děkuji za to, že jste přesně dodržoval vyhrazený čas. Vííme, že není vždy jednoduché odpovědět během jedné minuty i na složité otázky.

Myslím, že pro nás pro všechny v těchto dvou orgánech je velmi prospěšné, abychom si vzájemně rozuměli. Je to velmi zodpovědný přístup a našim spoluobčanům tím dáváme jasně najevo, že oba orgány spolu mohou jednat o důležitých otázkách a mohou vzájemně komunikovat.

Příští měsíc budeme mít opět příležitost se s vámi setkat v době vyhrazené pro otázky.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ALEJO VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

9. Víceletý program na roky 2010–2014 týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva (stockholmský program) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o víceletém programu na roky 2010–2014 týkajícím se prostoru svobody, bezpečnosti a práva (stockholmském programu).

Beatrice Ask, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, předsedové výborů, vážení poslanci, na zasedání Evropské rady ve dnech 10.–11. prosince bude přijat nový program týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Tento program má nahradit stávající Haagský program z roku 2004. Novému programu předcházelo dlouhé období přípravy, které zahájily před více než dvěma lety skupiny pro budoucnost.

Program se bude opírat o sdělení Komise, ale také o mnohá stanoviska předložená během této přípravy parlamenty členských států, občanskou společností a různými subjekty a agenturami EU. Tento program je samozřejmě také výsledkem intenzivní spolupráce a jednání s členskými státy EU a také s Evropským parlamentem. Postoj Evropského parlamentu k budoucí spolupráci je důležitý, a to zvláště vzhledem k významnější roli, která mu připadne podle Lisabonské smlouvy.

Na základě předchozích programů z Tampere a z Haagu EU učinila významný pokrok týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Evropa však dosud čelí problémům, kterým se musíme postavit společně na evropské úrovni. Vstup Lisabonské smlouvy v platnost nám k tomu poskytne nové příležitosti, a tento nový víceletý pracovní program – stockholmský program – proto bude vycházet z nových možností, které přináší Lisabonská smlouva.

Vizi stockholmského programu je bezpečnější a otevřenější Evropa, v níž jsou chráněna práva jednotlivců. Základ budoucí spolupráce v tomto prostoru budou tvořit potřeby občanů, jednotlivců, a to v jistém smyslu mnohem viditelněji, než tomu bylo dříve. Pracujeme v zájmu občanů, a ti musí hmatatelně poznat, že budoucí spolupráce EU je pro ně významná. Měla by proto vycházet ze skutečných problémů, klást si důležité otázky a soustředit se na konkrétní opatření, která každodennímu životu občanů přinesou přidanou hodnotu.

Budoucí spolupráce v tomto prostoru musí být založena také na větší rovnováze mezi opatřeními, jež slouží vytváření chráněné a bezpečné Evropy, a opatřeními, jež slouží ochraně práv fyzických osob.

Z hlediska občanů je boj proti zločinu důležitý. Občané očekávají, že díky spolupráci EU se snáze zamezí přeshraniční trestné činnosti, ale také očekávají svobodu a právní ochranu. Jak jsem již dříve Evropskému parlamentu zdůraznila, opatření sloužící k zajištění větší bezpečnosti a opatření sloužící k zajištění právní jistoty a práv jednotlivců jsou vzájemně slučitelná a toto řešení je samozřejmě také možné.

Pokud jde o boj proti přeshraniční trestné činnosti, stojí před námi obrovské úkoly. Obchod s drogami, obchodování s lidmi a terorismus jsou na našem kontinentu skutečností, ale současně se setkáváme s novými druhy trestné činnosti, které vznikají například díky internetu. Nemůžeme připustit, aby státní nebo správní hranice bránily orgánům bojujícím s trestnou činností v efektivním výkonu práce.

Spolupráce v boji proti přeshraniční trestné činnosti již byla navázána, ale abychom dosáhli účinné evropské policejní spolupráce a spolupráce v trestněprávních záležitostech, musíme ještě udělat další kroky. Společné problémy vyžadují společná řešení. Pro řešení těchto problémů mají stěžejní význam dobře fungující policejní spolupráce, účinná výměna informací, zkušeností a osvědčených pracovních metod.

Klíčovým prvkem boje proti trestné činnosti je samozřejmě účinná výměna informací uzpůsobená našim potřebám. V určitých případech bychom výměnu informací měli na evropské úrovni sjednotit, přizpůsobit našim potřebám a učinit ji efektivnější. Současně je mimořádně důležité zajistit, aby výměna informací probíhala v souladu se základními požadavky na ochranu údajů a ochranu soukromí, které musíme zaručit, a aby nebylo shromažďováno a evidováno více údajů, než je k tomuto účelu nezbytně nutné. Musíme vytvořit bezpečnou Evropu, v níž se účinně bojuje proti přeshraniční trestné činnosti, ale současně se respektuje soukromí jednotlivců. Obě tyto věci lze bezesbýtku uskutečnit a je to naprosto nezbytné. Řešení spočívá v nalezení náležité rovnováhy mezi různými opatřeními.

Zásada vzájemného uznávání musí být i nadále stěžejním pravidlem naší právní spolupráce. Nezbytným předpokladem je, aby členské státy, které si přejí uznávat a vykonávat rozsudky a rozhodnutí jiných států, měly navzájem důvěru ke svým právním systémům. Je to také otázka důvěry mezi orgány členských států a občané by měli mít důvěru k přijatým opatřením. Možností, jak zvýšit tuto důvěru, je prohloubit naše znalosti právních systémů jednotlivých států. Pomoci zde mohou nabídka školení, výměnné programy, posílení stávajících sítí a osvědčené mechanismy pro vyhodnocování.

Asi nejdůležitějším opatřením pro vybudování důvěry je však zaručení jistých minimálních práv platných nezávisle na tom, v které části Evropské unie se daná osoba nachází. Jedná se o jednoduché věci, například abyste se mohli dozvědět v jazyce, kterému rozumíte, z čeho jste obviněni a jaká práva jakožto podezřelá osoba nebo oběť trestného činu máte v právním řízení. Velmi potěšující je, že jsme v Radě byli schopni se dohodnout na plánu, jak by měla být řešena procesní práva podezřelých a obžalovaných osob a jak by měla být postupně zajištěna. Bylo by vhodné, aby tento plán byl zahrnut do stockholmského programu, a jsem přesvědčena, že se tak stane.

Stockholmský program by měl také k daným otázkám viditelně přistoupit z hlediska obětí trestných činů. Občané, kteří se stanou ve své zemi nebo v jiném členském státě oběťmi trestného činu, by měli obdržet potřebné informace v jazyce, kterému rozumějí, a mělo by se jim před trestním řízením, v jeho průběhu i po jeho skončení dostat náležité podpory, informací a ochrany. Obětem trestných činů by také měla být poskytnuta náležitá náhrada za utrpěnou škodu nebo újmu.

Na závěr bych se ráda stručně zmínila o otázkách občanského práva, které se do značné míry dotýkají všedního života jednotlivců. Jednou konkrétní otázkou je přezkum nařízení Brusel I o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí jiných členských států. Tyto záležitosti se mohou jevit jako úzce odborné, ale pro jednotlivé občany mají velký význam.

Mezi nejdůležitější otázky patří zrušení doložky vykonatelnosti. V současnosti musí každý, kdo chce, aby bylo určité soudní rozhodnutí vykonáno v jiném členském státě, nejprve zažádat o jeho výkon, který pak musí soud v dané zemi povolit. To nějakou dobu trvá a jednotlivec hradí příslušné výlohy. Zjistili jsme, že zrušení doložky vykonatelnosti se těší vysoké míře podpory, ale musí být slučitelné s procesními zárukami a předpisy o volbě právního řádu.

Zmínila jsem některé podstatné a závažné otázky, na které upozornilo Švédsko a mnohé členské státy. Děkuji vám za pozornost a ráda si vyslechnu vaše komentáře a zodpovím vaše otázky. Dříve než se tak stane, však předávám slovo svému kolegovi panu Billströmovi, který má na starost některé otázky týkající se azylové problematiky a přistěhovalectví, jimž bude náležet v ohlášeném stockholmském programu důležité místo, aby vás s nimi nyní seznámil.

Tobias Billström, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedající, vážení poslanci, úvodem bych chtěl poděkovat Evropskému parlamentu za konstruktivní spolupráci ve věci Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu. Zbývá sice ještě dotáhnout do konce několik formálních záležitostí, ale podmínky pro zřízení tohoto úřadu budou již brzy připraveny. Rada pohlíží velmi kladně na konstruktivní spolupráci s Evropským parlamentem, která nám umožnila dopracovat se tohoto výsledku. Jedná se o nadějnou předzvěst naší užší spolupráce, která bude probíhat po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Skutečnost, že jsme byli ve věci podpůrného úřadu schopni dospět rychle k rozhodnutí, je dobrým příkladem účinného a hladce fungujícího postupu spolurozhodování.

Naše dnešní rozprava se má přirozeně týkat ohlašovaného pětiletého programu práce související s oblastmi spravedlnosti a vnitřních věcí. Úvodem zmíním skutečnost, že za posledních pět let se toho v EU v oblasti azylové problematiky a přistěhovalectví uskutečnilo mnoho. Přijali jsme například rozhodnutí o společných právních předpisech, kterými klademe prvotní základy společné přistěhovalecké politiky a společného azylového systému. Ostatně toto již bylo stanoveno jako cíl v obou předchozích pracovních programech z Tampere a Haagu. Když Evropská rada loni přijala Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu, získala tím tato oblast politiky novou politickou energii. Nyní nastala vhodná doba určit směr dalšího vývoje politiky v této oblasti. Základním předpokladem naší práce je, že dobře zvládnutá migrace může být přínosem pro všechny zúčastněné strany, nejen pro jednotlivé členské státy a EU jako celek, ale také pro jednotlivé migranty a země jejich původu. Máme-li být schopni uskutečnit cíle Lisabonské strategie, podle kterých by EU měla být dynamickou a konkurenceschopnou ekonomikou, budeme pravděpodobně muset povolit migraci za prací ve větší míře, než je tomu v současné době, a to zvláště vzhledem k demografickému vývoji, kterému čelíme.

Abychom zdůraznili mezinárodní kontext migrace, již ve stockholmském programu by měla být otázka spolupráce se zeměmi původu a tranzitními zeměmi pojata v rámci globálního přístupu k migraci a rozvoji. Nástroje, které k tomu byly připraveny, například partnerství v oblasti mobility, by měly být i nadále zdokonalovány a strategicky sjednocovány. Souvislost mezi migrací a rozvojem se musí lépe využít a musí být urychleně vypracována opatření pro lepší využití pozitivních dopadů migrace.

Při přípravě stockholmského programu se ukázalo, že mezi členskými státy panuje shoda o nutnosti zamezit nedovolenému přistěhovalectví do EU společným a koordinovaným postupem. Důležitou součástí tohoto úkolu je vypracování účinné repatriační politiky. Nikdo nepochybuje o tom, že agentuře Frontex v této věci připadá důležitá role, a členské státy daly najevo, že tuto agenturu chtějí posílit. Velký význam má také upevnění spolupráce se zeměmi původu a tranzitními zeměmi. Chtěl bych však zdůraznit, že v úsilí zamezit nepovolenému přistěhovalectví je důležité zachovat určitou rovnováhu, aby bezpečnostní opatření nebyla prováděna za tu cenu, že zákonem povolené přistěhovalectví se velmi ztíží nebo přístup k azylovému řízení bude pro žadatele o azyl obtížnější. Ohrožení zranitelných skupin, například dětí, které přicházejí bez doprovodu, musí být také minimalizováno. Komise připravuje akční plán, jenž bude obsahovat opatření, která budou brát co největší zřetel na zájmy dětí.

Stockholmský program se bude zabývat také otázkou solidarity a rozdělení zodpovědnosti. Zde neexistují žádná jednoduchá řešení. Měli bychom začít tím, že se budeme snažit nalézt široce pojatá a udržitelná řešení opírající se o globální přístup k migraci a o pochopení faktu, jakou zásadní roli v tom má společný postup se třetími zeměmi. Je zapotřebí v určité formě vypracovat mechanismus solidarity, jenž by pomohl těm členským státům, které jsou tímto problémem zvláště zatíženy a obrací se na ně neúměrně vysoký počet žadatelů o azyl. Členské státy musí být také podpořeny v budování dalších kapacit. Agentura Frontex musí být posílena a získat významnější roli při provádění repatriace. Naším cílem je, abychom byli schopni lépe prokazovat solidaritu s členskými státy i třetími zeměmi, které jsou nejvíce zatěžovány migrací. Současně však musíme mít pevně na zřeteli, že potřebujeme komplexní přístup, který je udržitelný z krátkodobého i dlouhodobého hlediska.

Je důležité, aby stockholmský program potvrdil, že dříve vytyčený cíl vytvořit nejpozději do roku 2012 společný evropský azylový systém i nadále platí. Základním prvkem společného azylového systému musí být požadavek, aby se jednotlivým žadatelům o azyl dostalo stejného přijetí a jejich žádost byla posuzována podle stejných kritérií bez ohledu na to, ve kterém členském státu se ocitnou. Abychom mohli tohoto cíle dosáhnout, je nezbytné, aby naše praktická spolupráce dobře fungovala. V této souvislosti bude hrát nezastupitelnou roli podpůrný úřad pro otázky azylu.

Dalším důležitým prvkem azylového systému je jeho tzv. „vnější stránka“. Tou mám na mysli zejména znovu usazení uprchlíků ze třetích zemí. Komise nedávno předložila návrh společného programu EU pro znovu usazování. Většina členských států by chtěla, aby toto hledisko bylo ve stockholmském programu vzato v potaz.

Abychom mohli splnit cíl, že společnou azylovou politiku budeme mít do roku 2012, je nutné, aby Rada a Parlament úzce spolupracovaly. K projednání již byla předložena celá řada návrhů legislativních aktů. V první řadě musíme pokročit právě v této věci.

Aby bylo možné dosáhnout určitého pokroku, a to nejen v azylové a migrační politice, získává stále větší význam souvislost vnitřního úsilí EU v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí s vnějšími vztahy Unie. Role EU jakožto globálního hráče by zde proto měla být posílena a na partnerství a spolupráci se třetími zeměmi bychom měli položit zvláštní důraz. Do vnějších vztahů EU musí být začleněna také hlediska z oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí.

Takové jsou hlavní body návrhu stockholmského programu připraveného předsednictvím. Nyní uzavíráme období velmi intenzivních jednání a doufejme, že tento program bude během několika týdnů přijat.

Na závěr bych se chtěl stručně zmínit o Lisabonské smlouvě. Nová smlouva v důsledku zavedení řady nových právních základů vnese do prostoru svobody, bezpečnosti a práva důležité změny. Důsledkem řádného legislativního postupu, který zavádí, bude, že Evropskému parlamentu připadne v legislativním procesu v řadě oblastí důležitější role. Paní úřadující předsedkyně Asková a já se na užší spolupráci s Evropským parlamentem již těšíme. Domnívám se také, že nové úkoly, které byly svěřeny parlamentům členských států, významně přispějí k posílení demokratické kontroly této oblasti politiky. Děkuji vám za pozornost. Jak již řekla paní kolegyně Asková, těšíme se, že se nyní dovíme vaše názory.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Pane předsedající, navážu na znamenitě připravené zprávy paní Askové a pana Billströma a zaměřím se na hlavní body.

Předně bych předsednictví rád poděkoval za to, že ve svém sdělení zachovalo ducha stockholmského programu a postavilo evropské občany do středu celého úsilí. Doufáme, že tento text, který by měla přijmout na svém nejbližším zasedání Rada pro spravedlnost a vnitřní věci (SVV) a který by pak měl být předložen na prosincovém zasedání Rady, bude ambiciózní, bude vyvážený a bude se v něm zřetelně odrážet nová institucionální rovnováha.

Prakticky ve všech oblastech spadajících do působnosti spravedlnosti a vnitřních věcí získáte podíl na funkci legislativního orgánu, a je tedy pravdou, že tato parlamentarizace Evropské unie představuje posílení pravomocí v rozhodovacím procesu pro Evropský parlament, ale také posiluje kontrolní funkci parlamentů členských států vůči vlastním vládám. Zmíněná spoluodpovědnost parlamentů znamená pro tento důležitý prostor bezpečnosti, práva a svobody velkou příležitost.

Nyní přejdu k prioritám, které uvádíte ve svém návrhu usnesení. Kladete důraz na to, aby byla respektována základní práva. Oprávněně vyzdvihujete svobodu pohybu, která představuje důležitou hodnotu a v žádném případě nesmí být zpochybněna.

Pokud jde o základní práva, Lisabonská smlouva přinesla pokrok ve dvou důležitých věcech: Listina základních práv se stává závaznou a Unii se otevírá možnost přistoupit k Evropské úmluvě o lidských právech. Jak upozorňujete ve svém usnesení, musíme vytvořit komplexní systém ochrany údajů využívající výsledků technologického vývoje. Komise v roce 2010 předloží sdělení týkající se této problematiky. Domnívám se také, že tento komplexní systém ochrany údajů budeme muset zavést ve všech politikách Unie.

Kladete důraz na ochranu dětí. Za švédského předsednictví jsme opět oslavili výročí Mezinárodní úmluvy o právech dítěte, která vstoupila do svého dvacátého roku. Unie musí v této otázce zůstat na čelním místě. Proto začátkem roku 2010 předložíme akční plán zaměřený na nezletilé osoby bez doprovodu.

Všeobecně vzato mají Komise a Parlament společnou vůli, co se týče boje proti všem formám diskriminace a prosazování rovnosti žen a mužů. Vítám skutečnost, že Parlament i Komise volí shodný přístup, jehož podstatou je klást evropské občany do středu svého úsilí, pokud jde o svobodu pohybu, volební práva, konzulární ochranu atd. Nyní budeme moci toto vše prakticky uskutečňovat. Lisabonská smlouva zavádí právo na postup občanské iniciativy a Komise o této záležitosti zcela nedávno zveřejnila zelenou knihu. Během roku 2010 Komise předloží návrh, který se bude opírat o výsledky proběhnuvších konzultací.

Jak zde před chvílí velmi jasně řekla paní ministryně Asková, potřebujeme, aby si soudci jednotlivých členských států osvojili společnou evropskou soudní kulturu. V tom má důležitou roli vzdělávání. Ve stockholmském programu jsme se zavázali k tomuto: alespoň polovina soudců a státních zástupců v Unii bude muset mít evropské vzdělání nebo se zúčastnit výměnného pobytu v jiném členském státě.

Upozorňujete také, že je třeba usnadnit přístup k právní ochraně a podpořit řádné fungování hospodářství. Kladete důraz na ochranu obětí – obětí domácího násilí a obětí terorismu. Komise předloží rovněž v této věci návrhy a využije možností nabízených Lisabonskou smlouvou.

Co se týče otázky bezpečnosti a ochrany, poukazujete na to, že tu chybí komplexní strategie v oblasti bezpečnostních struktur a správy hranic. Proto stockholmský program obsahuje, jak velmi jasně vyložila paní Asková, skutečnou strategii vnitřní bezpečnosti – strategii, která samozřejmě respektuje základní práva a doplňuje strategii vnější bezpečnosti.

Tato komplexní strategie vnitřní bezpečnosti se zakládá na spolupráci policie a trestního soudnictví a na regulaci vstupu na evropské území.

Jak před chvílí správně poznamenal pan Billström, přistěhovalecká politika musí být součástí dlouhodobé vize toho, jak optimálně využít příspěvek migrantů k hospodářskému a sociálnímu rozvoji. Legálním přistěhovalcům musíme poskytnout jasný a obecně platný status. Musíme se rovněž bránit vůči nedovolenému přistěhovalectví a omezovat je, ale zároveň přitom respektovat lidská práva a lidskou důstojnost. K tomu bych dodal, že v této části jsme nastínili jednotlivé složky celkového přístupu, jenž umožní vzájemně spojit migraci a rozvoj.

Co se týče problematiky azylu, podporuji vaši výzvu, aby byly členské státy mezi sebou skutečně solidární. Unie se musí vskutku stát společným a jednotným prostorem nabízejícím ochranu, ve kterém se uznávají základní práva a dodržují přísné normy ochrany, a azyl musí být všude v Evropě poskytován podle týchž

kritérií. Solidarita mezi členskými státy, zvláště s těmi, do kterých přichází největší počet uprchlíků, se musí plně projevit.

Tento prostor svobody, bezpečnosti a práva se pochopitelně neobejde bez silné vnější stránky, která bude sladěna se zahraniční politikou Unie. Ve svém usnesení vícekrát zmiňujete důležitost monitorování, vyhodnocování. V tomto s vámi také souhlasíme. Musíme snížit povážlivý nesoulad mezi normami a politikami přijatými na evropské úrovni a jejich uplatňováním na úrovni členských států. Musíme rovněž uvážit možný dopad legislativních návrhů na občany a zdokonalit postup, jímž se provádí hodnocení přijatých nástrojů.

Abych svoji řeč uzavřel, Komise je do jednání o stockholmském programu plně zapojena. Zmiňoval jsem, jak moc jsem spokojen se spoluprací se švédským předsednictvím, s nímž jsme udělali opravdu pořádný kus důležité práce. Stanovisko Parlamentu pro nás samozřejmě není o nic méně důležité ani v této době, která těsně předchází přijetí stockholmského programu Evropskou radou. Proto vám vřele děkuji a proto nyní naopak já budu velmi pozorně naslouchat vám. Děkuji Parlamentu.

Manfred Weber, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, pane místopředsedo, paní ministryně a pane ministře, dámy a pánové, působím v Evropském parlamentu již pět let a zabývám se oblastí vnitřních věcí a práva. Dnešní den, kdy máme příležitost vést rozpravu o programech na příštích pět let, v nichž bude Evropský parlament o této budoucnosti moci již rokovat jako rovnoprávný legislativní orgán, je proto pro mě radostným dnem.

Jednáme o materiálech, o problematice, která občany nenechává lhostejnými, v níž od nás očekávají odpovědi, o níž dokonce tvrdí, že právě zde je zapotřebí více Evropy. Není tomu tak v každé oblasti, ale zde to platí. Obracejí se na nás. Požadují od nás odpovědi. Proto bych chtěl velmi stručně popsat změnu, kterou nové pracovní podmínky a tato témata přinesou.

Prvním bodem je spolupráce s Radou. Stále zde míváme zástupce Rady a ti nám pokaždé jako úřadující předsedové Rady tvrdí, že Parlament je pro ně velmi důležitý a že musíme spolupracovat. Jakmile však opustí tuto roli, zmíněný postoj se často vytrácí. Úkolem nás, poslanců, bude na Radě vyžadovat, aby tento postoj již neztrácela ze zřetele nebo aby z neresppektování Parlamentu – jako například u dohody o systému SWIFT – nevytvářela precedenty ani v případě, že Parlament se neúčastní schvalování. K tomu již nesmí a v budoucnosti ani nebude docházet. Jednalo se o špatnou ukázkou toho, jak vážně se jednotlivé orgány navzájem berou.

Druhý bod se týká toho, že musíme být tvůrci řešení. Nová Smlouva nám umožňuje předkládat legislativní iniciativy. Chceme-li posílit agenturu Frontex, nemůžeme jen vyzývat ke konkrétním krokům a vystupovat s návrhy, musíme také předložit právní předpisy. V budoucnosti to budeme moci činit.

Třetí bod se týká toho, že musíme být opravdu vážným partnerem, jehož role se neomezuje pouze na sepisování seznamů přání. Zabýváme-li se například bojem s nelegální migrací, nesmíme jen přebírat stanoviska nevládních organizací, musíme být vážným partnerem. Poslední bod se týká toho, že Evropský parlament musí brát vážně subsidiaritu. Máme-li určitou pravomoc, musíme také vzít v potaz, že o některých záležitostech by bylo lépe rozhodnout na vnitrostátní nebo regionální úrovni.

Toto jsou čtyři témata, která považuji pro nadcházejících pět let za důležitá. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) by si bývala přála, aby návrh stockholmského programu byl ještě ambicióznější, ale dnes máme příležitost radovat se z toho, že vstupujeme do této nové fáze, a zbývá už jen říci: Pokračujme dále v této práci!

Monika Flašíková Beňová, jménem skupiny S&D. – (SK) Významný přínos pro úspěch této iniciativy bude představovat provádění Lisabonské smlouvy.

Proces, jež smlouva přinese, posílí Unii zevnitř, ale také v globálním kontextu, a rovněž velmi úzce souvisí s posílením spolupráce v oblasti současného třetího pilíře. Unie bude otevřenější, efektivnější a demokratičtější. Hlavní výzvou a prioritou je zajištění základních práv a svobod a zároveň také integrity a bezpečnosti v Evropě prostřednictvím toho, že se bude plně podporovat efektivní uplatňování, dostatečné respektování a zdokonalování existujících právních nástrojů, ovšem za současného zohlednění ochrany lidských práv a občanských svobod.

Stockholmský program klade důraz na prosazování těchto práv, zejména v oblastech spravedlnosti a bezpečnosti. Musíme dát přednost mechanismům, které usnadňují přístup občanů k soudům, aby jejich

práva a zákonné zájmy byly vymahatelné v rámci celé Unie. Naší strategií musí být rovněž posílení policejní spolupráce, vymahatelnosti práva a zlepšení bezpečnosti v Evropě.

Tímto bych chtěla poděkovat všem zpravodajům za jejich závěry a vám, pane předsedající, za poskytnutý čas.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *jménem skupiny ALDE*. – Pane předsedající, nyní bych mohla oficiálně zrekapitulovat ony pasáže našeho dvaceti sedmi stránkového usnesení, které mají pro ostatní skupiny největší význam, ale neudělám to. Raději se s vámi podělím o následující příběh.

Jisté dobře situované dámě ve středních letech, bělošce původem z Jihoafrické republiky, se na letu společnosti British Airways z Johannesburgu poštěstilo, že seděla vedle černocho. Zavolala si letušku, aby si mohla na vzniklou situaci stěžovat. „Není něco v pořádku, paní?“ Odpověděla: „Copak to sama nevidíte? Nemohu přece sedět vedle tohoto odporného člověka. Najděte mi jiné místo!“ Letuška byla za několik minut zpátky. „Paní, naneštěstí se potvrdila moje domněnka, turistická třída je plně obsazena. Hovořila jsem s vedoucím kabiny a salon je také plný. Máme však ještě jedno místo v první třídě.“ Letuška však oně dámě z Jižní Afriky nedala příležitost k tomu cokoli říci a pokračovala: „Takovouto výměnu za lepší místo děláme jen velmi výjimečně, ale vzhledem k okolnostem kapitán letadla považoval za hrubě ponižující, aby byl někdo nucen sedět vedle takové nepříjemné osoby.“ Pak se obrátila na onoho černocho sedícího vedle zmíněné dámy a řekla: „Pane, pokud byste si chtěl přesednout, mám pro vás připravené místo vpředu v první třídě.“ Cestující, kteří toho byli svědky, vstali a přesun onoho černého muže do první třídy doprovodili potleskem.

Co má tento příběh s námi společného? Považujeme druhé lidi za méněcenné? Bílá Jihoafričanka by nás všechny pobouřila. Pochopitelně to byl krajní příklad. Jsem však toho názoru, že někteří naši kolegové zvláště v PPE, ale také v Radě, velmi dobře chápou, co se zde snažím vyjádřit. Jiná skupina, totiž moje skupina, pevně věří v Evropu, které mohou lidé rozumět, důvěřovat jí a věřit v ni. Taková Evropa musí být založena na lidských právech, základních svobodách, demokracii, právním státě a, ano, na opravdové rovnosti všech. Je nejvyšší čas skoncovat se všemi formami diskriminace ze všech možných důvodů včetně diskriminace na základě sexuální orientace.

Jan Philipp Albrecht, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Pane předsedající, u nás ve skupině Zelených/Evropské svobodné aliance si velmi vážně klademe otázku, jak je možné, že zde rozhodujeme o usnesení o programu, který již není aktuální? Právě včera totiž předložilo švédské předsednictví nový, značně pozměněný návrh stockholmského programu. Předpokládal bych, že naprostá většina poslanců této vážené sněmovny zatím neměla možnost si dotýčný návrh prostudovat. Podle mého názoru jde u takto vysoce citlivé záležitosti o nepříjemnou situaci.

Navíc postup, který v rámci Parlamentu vedl ke vzniku tohoto usnesení, byl značně neprůhledný a místy chaotický. Menší skupiny byly z přípravy usnesení pokud možno vyloučeny a četnost pozměňovacích návrhů k postupům ve smíšených výborech značně ztížila demokratický průběh rozhodování. Přihlédněte proto prosím k tomu, že budeme požadovat celou řadu dílčích hlasování. Parlament se musí vážně zamyslet nad tím, jak hodlá tuto situaci řešit, a to jak vzhledem k Radě, tak i vzhledem ke svým členům.

Nyní se budu věnovat obsahu stockholmského programu. Určité části tohoto programu je třeba nepochybně považovat za pokrok. Pokud jde o spravedlnost a o společnou úpravu předpisů občanského práva, také my, Zelení, zde vidíme pro budoucí léta slibné počáteční kroky. Co se však týče vztahu občanů ke státu, program je dokonalou ukázkou naprosto špatně postavené nosné konstrukce. V oblasti migrační a azylové politiky, občanských práv a ochrany údajů dostala v Evropě potřeba bezpečnosti přednost před lidskými právy a svobodou. Otevřeně se tu prohlašuje, že větší míra svobody by v Evropě vedla automaticky k poklesu bezpečnosti.

Ptám se vás: Kam jste v tomto případě odložili základní mýtus, o němž se opírá evropská myšlenka? Zde se rozdmýchává strach, a nejde o onen – jak tvrdí program – oprávněný strach z organizované trestné činnosti a terorismu, nýbrž o strach z našich bližních žijících zde v Evropě, o strach z těch, kdo do Evropy chtějí přijít, a především o strach ze všeho, co se nám jeví tím či oním způsobem cizí.

Stockholmský program a bohužel také navrhované usnesení pokračují v propojování vnitřní a zahraniční politiky, které by v Evropě usnadnilo sledování všech lidí a umožnilo by lidem na vnějších hranicích zbavit jejich práv, což má vykonávat agentura Frontex. Evropa se musí s tímto trendem konečně rozloučit a pečlivě prozkoumat chybné kroky posledních let.

To také znamená zpříma se postavit a hájit svá přesvědčení. Platí to například pro náš přístup k dohodě o systému SWIFT. Proč v otázkách týkajících se bezpečnostní politiky opět dáváme přednost politice USA – jako v případě dohody o systému SWIFT –, aniž bychom o tom zde, v tomto Parlamentě, znovu vedli důkladnou rozpravu. Proč opakovaně dovolujeme Radě, aby vůči nám, Parlamentu, jednala z pozice převahy? S tím musíme určitě jakožto Parlament něco udělat. Vyšlete zde nyní jasný signál – i vůči svým vládám –, že stojíte za lidskými právy a svobodou a hlasujete pro všechny naše pozměňovací návrhy. My, Zelení, pro toto usnesení nemůžeme ve stávající podobě hlasovat.

Timothy Kirkhope, *jménem skupiny ECR*. – Pane předsedající, musím říci, že návrh usnesení, jehož se týká tato rozprava, je dokonalou ukázkou toho nejhoršího, co může z Evropského parlamentu vzejít. Ačkoli oceňuji náročnou práci zpravodajů a nepochybuji o jejich nejlepších úmyslech, tím, že se snažili do dvaceti sedmi stránkového textu zahrnout vše, se stalo výsledné usnesení nejasným a je podle mého názoru mnohem méně hodnotné, než stockholmský program a švédské předsednictví zaslужují.

Dovolte mi zdůraznit, že si také přejeme, aby se při hledání řešení více spolupracovalo, a že chceme v otázce přistěhovalectví, v boji proti korupci a při výměně informací uplatňovat solidaritu, ale to by se nemělo dít na úkor státní svrchovanosti ani nadměrně formou nařízení.

Nejlepším způsobem řešení azylové problematiky stále zůstává řádné uplatňování Úmluvy Organizace spojených národů o uprchlících z roku 1951 v celé Evropě. Podporujeme výměnu informací, kterou bude zajištěn opravdový přístup SVV k využívání údajů, ovšem musí být při tom zaručena silná ochrana údajů a výměna se musí opírat o zásady proporcionality, nezbytnosti a transparentnosti.

Zásadu vzájemného uznávání také podporujeme. Evropským občanům by měla být zaručena práva na svobodu pohybu, ale zneužití těchto práv musí být omezeno prostřednictvím přísných hraničních kontrol a zajištěním rychlejšího navracení migrantů na základě váhy EU a zdokonalením ostrahy vnějších hranic EU, kterou poskytuje agentura Frontex. Výměna informací pomáhá v boji proti terorismu.

Podporujeme také účinnou strategii EU proti organizované trestné činnosti, která bude zaměřena na gangy, jež se zabývají obchodem s lidmi, zbraněmi a drogami, dále na konfiskaci nezákonně nabytých zisků a na spolupráci s evropskými organizacemi na hranicích EU. Nemůžeme však podpořit body, které považujeme za nehorázný zásah do svrchovanosti, pokud samy o sobě nepřispívají k prohloubení spolupráce. Volání po povinné a neodvolatelné solidaritě je nepochybně poněkud paradoxní: vždyť solidarita je podanou rukou, nikoli povinností.

Domnívám se, že švédské předsednictví a ostatně také samotné usnesení přináší v podstatě dobré myšlenky, ale bohužel se jako tradičně snažíme opatřit si vzrostlé vánoční stromky tam, kde zřejmě není moc z čeho brát.

Cornelia Ernst, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice nevysloví tomuto usnesení svoji podporu. Stockholmský program zcela míjí skutečné problémy současnosti. Jeho hlavní chybou je, že vytváří Evropu práv, jež budou dostupná jen pro občany EU, ale nikoliv pro ostatní lidi žijící na území Evropy. Ti se nebudou těšit stejným lidským a občanským právům.

EU chce přistoupit k Evropské úmluvě o lidských právech – tento záměr vítáme –, ale současně mají být migranti děleni podle toho, zda je jejich migrace „legální nebo nelegální“. Agentura Frontex je proto vybavována prostředky pro vedení boje s tzv. nelegální migrací, čímž dochází k naprostému popření myšlenky nestranné přistěhovalcké politiky. Zde stockholmský program selhal.

Dalším problémem je naprostá nerovnováha mezi svobodou a bezpečností. Je sice pravdou, že svoboda není možná bez bezpečnosti, ale také platí, že bezpečnost není možná bez svobody. Svoboda není předmětem dohadování, ale všeobecným právem náležejícím každému člověku. Stockholmský program naproti tomu symbolizuje posedlost EU bezpečností, která si žádá, aby byly vytvořeny obrovské nadnárodní databáze bez dostatečných kontrolních možností, ve kterých budou shromažďovány údaje zpravodajských služeb a policie z celé Evropy. Tak se stane právo lidí na svobodné rozhodování o vlastních údajích cárem papíru a vize o průhledném člověku opravdovou skutečností.

Dovolte mi jako poslankyni z východního Německa závěrem poznamenat, že považuji za neúnosné, aby se Evropa dvacet let po pádu Berlínské zdi stále více podobala pevnosti.

Mario Borghesio, *jménem skupiny EFD*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dokument o stockholmském programu je ve srovnání se závěry Evropské rady poněkud přebraný a neobsahuje například důležité

požadavky, které k některým oblastem vznesla italská vláda. Dokument se vůbec nezabývá řadou evropských strategií zaměřených na zajištění majetku pocházejícího z organizované trestné činnosti.

Dnes tu bylo mnoho řečeno – a zaznělo to již mnohokrát dříve – o různých znepokojivých aspektech trestné činnosti. Musíme přejít od slov k činům. Evropa by měla jednat jako Itálie, která v zajišťování majetku mafie dává díky úsilí pana ministra Maroniho příklad celé Evropě. Nezdá se však, že by se Evropa chtěla vydat stejným směrem.

Chceme-li na evropské úrovni bojovat proti trestné činnosti, která získala mezinárodní rozměr a snadno střídá banky, daňové ráje, finanční trhy a trhy s movitým majetkem a stálými aktivy, musíme vytvořit jednotný evropský právní systém.

Kromě toho se věnuje nedostatečná pozornost boji proti přistěhovalectví na jižní hranici Evropy, kde by mohly vzniknout problémy například s dodržováním dohody s Libyí, která je v současnosti ze strany Itálie plněna. Došlo by k tomu, pokud by Evropská unie přestala dodržovat svůj závazek spolufinancovat satelitní monitorovací systém podél jižní libyjské hranice, přes kterou přechází velké množství nelegálních přistěhovalců.

Na závěr, pokud jde o výskyt rasismu vůči nebělochům, bych rád poukázal na obrovské množství stejně závažných případů protibělošského rasismu, ke kterým dochází v enklávách nelegálních přistěhovalců, nemluvě o „honu na bělochy“, jenž se odehrává za vlády prezidenta Mugabeho a o němž víme i z Jihoafrické republiky. Ti, kdo tolik hovoří o rasismu vůči černochům, by měli vzít na vědomí také protievropský a protibělošský rasismus.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, boj proti terorismu, proti organizovanému zločinu a proti nedovolenému přistěhovalectví je pro Evropu nepochybně důležitým zájmem. Musím však bohužel konstatovat, že stockholmský program důsledně pokračuje v cestě stálého omezování a porušování zaručených lidských práv, občanských práv a svobod, kterou jsme nastoupili po událostech ze dne 11. září 2001. Ohledy na zákon o ochraně údajů šly v souvislosti s bojem proti údajnému terorismu prostě stranou.

Když se toto děje, jsou to jednotliví občané, právě ti lidé, které EU neustále staví do středu své agendy, jejichž údaje se zaznamenávají a shromažďují dokonce i tehdy, když neexistuje konkrétní podezření z trestné činnosti, a právě jejich údaje mohou být potenciálně vystaveny zneužití. Oficiálně udávaným důvodem je boj proti organizované trestné činnosti. To je sice chválehodné, ale patrné jsou již první náznaky a tendence omezovat, zakazovat a kdo ví dříve či později třeba i trestat vyjádření názorů, které neodpovídají obecně přijímané tzv. politické korektnosti. George Orwell nás před tím varoval – a musíme zabránit tomu, aby se něco takového stalo.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Výbor pro ústavní záležitosti, jemuž mám tu čest předsedat, mě pověřil, abych spolu se zpravodajem z Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a z Výboru pro právní záležitosti fungoval na společné schůzi dotyčných výborů jako zpravodaj o tomto dokumentu.

Jedná se o první případ, kdy byl uplatněn článek 51 jednacího řádu, a musím konstatovat, že mně se výsledky, pokud jde o spolupráci tří zpravodajů při výkonu jejich práce, jeví velmi uspokojivé.

Vyskytly se sice určité problémy, některé z nich byly vážné, jež se týkaly časového rámce a především účasti stínových zpravodajů a včasného přeložení pozměňovacích návrhů, kterých bylo téměř pět set. To vše však nelze přičítat na vrub článku 51, ale spíše velmi krátkým lhůtám, které jsme si stanovili, abychom připravili dokument, jež bychom mohli předložit na zasedání Rady, jež se bude konat dne 10. prosince. Vzhledem k tempu práce bylo tudíž nevyhnutelné, že se tyto problémy objeví. Pokud jde o ostatní aspekty, domnívám se, že bychom měli potvrdit, že článek 51, jenž byl použit vůbec poprvé, je užitečný.

Tento dokument, který předkládáme Parlamentu k projednání, nelze vyložit během těch několika sekund, které mi ještě zbývají. Musím však vyjádřit svoji spokojenost s tím, že systém spolurozhodování byl rozšířen natolik, že se stává obvyklým systémem projednávání právních předpisů, že přistěhovalectví je nyní považováno za evropskou záležitost – doufám, že takto si to vykládají i Komise a Rada – a nikoli za problém jednotlivých členských států a jejich ochoty k vzájemné solidaritě, dále že spolupráce s parlamenty členských států není nahlížena tak, že by tyto parlamenty byly strážci stanovujícími hranice, ale že jsou v legislativním procesu spíše přínosnými spoluaktéry, a nakonec ještě, že je velmi důležité, že se tu objevuje odvolání na lidská práva, která tvoří ducha Evropské unie.

Domnívám se proto, že dokument vzhledem k tomu, že neměl rozebírat do nejmenších detailů realizaci stockholmského programu, ale jen formulovat její obecný nástin, představuje nepochybně pozitivní krok. Budeme mít ještě čas a prostor učinit jej důkladnějším a zahrnout do něj více podrobností.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedající, úvodem bych chtěl vyslovit své uznání práci, kterou odvedlo švédské předsednictví Rady a Komise, aby se pokračovalo dále v přípravě víceletého programu na příštích pět let týkajícího se prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

Především bych však chtěl vyzdvihnout práci Parlamentu, protože jeho tři výbory, Výbor pro právní záležitosti, Výbor pro ústavní záležitosti a Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, pracovaly poprvé společně podle postupu popsaného v článku 51, což jsme učinili proto, abychom byli v čas hotovi. Brali jsme ohled na to, že Lisabonská smlouva brzy vstoupí v platnost, což bude velkým krokem vpřed, a že je proto důležité, opravdu důležité v záležitosti týkající se prostoru svobody, práva a bezpečnosti postoupit dále. Bude to velký krok vpřed proto, že bude posílen Parlament, jenž získá podíl na funkci legislativního orgánu a bude mít rozhodovací pravomoc v celé oblasti, která doposud bývala doménou mezivládní spolupráce, ale také proto, že vstupuje v platnost Listina základních práv Evropské unie a stáváme se oprávněnými přistoupit k Evropské úmluvě o lidských právech, což přispěje k posílení harmonického vztahu mezi svobodou a bezpečností.

Bezpečnost nemá menší význam než svoboda, ani není jejím ohrožením. Na bezpečnost mají občané stejné právo jako na svobodu. Tak tomu je v ústavách mnoha členských států a členské státy musí vyvinout společné úsilí, aby vyřešily otázky týkající se právního postavení evropského občanství, základních práv občanů, přistěhovalectví, azylu, pomoci uprchlíkům, ostrahy vnějších hranic EU a soudní spolupráce. Tuto práci je třeba udělat, aby se posílila vzájemná důvěra, vzájemné uznání našich občanských práv, smluvního práva, což podpoří hospodářský růst a vytváření pracovních míst, a především aby se posílila policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, abychom mohli bojovat s našimi skutečnými společnými nepřáteli: organizovanou trestnou činností a terorismem.

Parlament usilovně pracoval a ještě dokument vytvořený Radou zdokonalil. Zdokonalil ho v tom, že zpřísnil ustanovení o nediskriminaci, a to zvláště pokud se týká žen a dětí, a kvůli závazku bojovat proti sexuální motivovanému násilí a chránit oběti sexuálně motivovaného násilí posílil doložku solidarity v azylových záležitostech. Ukazuje se, že přistěhovalectví ani azylová problematika nejsou problémem týkajícím se pouze toho kterého členského státu, nýbrž že vyžadují spolupráci všech členských států, protože jinak nebudeme schopni tyto záležitosti řešit.

Další zdokonalení textu spočívá v tom, že Parlament zdůraznil důležitost vzdělávání vykonavatelů právnických profesí k tomu, aby spolu na základě vzájemného uznání a důvěry spolupracovali a vzájemně sbližovali naše právní struktury, abychom mohli sjednotit nástroje pro reakci, a tím učinit z Evropské unie skutečný prostor svobody, práva a bezpečnosti.

Proto se domnívám, že stojí za to, aby občanům, kteří nás zítra budou sledovat, až budeme hlasovat o této parlamentní zprávě společně navržené zmíněnými třemi výbory, Parlament vyslal jasný signál. Signál o tom, že jejich základních práva jsou pro nás důležitá, že jejich svoboda je pro nás důležitá, že jejich bezpečnost je pro nás důležitá, že je pro nás důležité společně se snažit bojovat proti nadnárodní organizované trestné činnosti, násilí a terorismu a chránit všechny oběti těchto druhů trestné činnosti, zvláště oběti terorismu.

Nemyslím si, že by občané přijali s pochopením, kdybychom je v tomto zklamali. Žádám proto tuto sněmovnu o co možná nejširší podporu pro tuto zprávu, kterou zítra předložíme a o které se na tomto dílčím zasedání musí hlasovat.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Začnu tím, že vítám vřelá slova, která Rada pronesla o spolupráci s Parlamentem, ale byla bych raději, kdyby přijímala jeho doporučení. Všimla jsem si ostatně jako pan poslanec Albrecht, že Rada nám příliš nevěnuje pozornost, a když Parlament po velkém úsilí připraví své stanovisko, jednoduše si jde dál svojí cestou, aniž by toto stanovisko zanechalo v programu Rady jakoukoliv ozvěnu.

Druhý bod se týká toho, na co velmi výstižně poukázala paní kolegyně poslankyně Hennis-Plasschaertová. Ráda bych Parlamentu připomněla, zvláště jeho dvěma velkým skupinám, že rovnost je nedělitelná. Určitou míru rovnosti nemůžeme některým skupinám přiznat a jiným ji odepřít. V minulosti by se stát lidem vměšoval

do volby partnera a zakazoval by sňatky mezi věřícími určitých náboženství nebo lidmi rozdílného rasového původu. Tato doba je naštěstí za námi a podle mého názoru by žádný členský stát neměl odmítat uznat sňatek právoplatně uzavřený v jiném členském státě, což se týká také sňatků mezi dvěma lidmi téhož pohlaví. Chtěla bych proto apelovat na obě velké skupiny, aby stáhly kompromisní pozměňovací návrh, kterým se snaží oslabit práva homosexuálních párů. Obracím se zvláště na naše přátele ze skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu.

Žijeme v 21. století a domnívám se, že naši ochranu si zaslouží všichni evropští občané bez ohledu na rasový původ, náboženství a sexuální orientaci. Je nejvyšší čas, aby to v tomto případě Parlament uznal.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, domnívám se, že tento Parlament by uvítal jasný a pregnantní stockholmský program, který by byl opravdu schopen hájit Evropu občanů.

Mám však za to, že od výsledku, jehož bychom mohli dosáhnout, jsme bohužel poněkud vzdáleni. Stockholmský program se vyznačuje neblahým sklonem k nejednoznačnosti, neurčitosti a přílišné obecnosti, a jsem nucen konstatovat, že na zrodu tohoto problému, jenž vedl ke vzniku nepřesvědčivého a zjednodušujícího programu, se podílel nedostatek demokratické kontroly ze strany Parlamentu nebo nedostatek pravomoci Parlamentu jakkoli účinně zasáhnout a přivodit nějakou změnu nebo něco prakticky ovlivnit.

Příkladem budiž přistěhovalecká politika. Všichni jsme s velkým zájmem sledovali zavedení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, ale domnívám se, že k otevření legálních možností přistěhovalectví, které jsou naprosto nezbytné, bylo podniknuto jen velmi málo kroků a totéž platí i pro směrnici o sezónních přistěhovalcích, kterou již tak dlouho očekáváme, ale se kterou se patrně ve stockholmském programu vůbec nepočítalo.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedající, stockholmský program se podílí na vytváření společného právního a soudního systému v rámci Evropské unie. Dokument hovoří o „usnadnění života občanům: Evropa jako prostor práva a spravedlnosti.“

Dovolte mi, abych vás seznámil s tím, co váš společný právní systém způsobil v životě jednoho člověka. Andrew Symeou, dvacetiletý mladík z Londýna, byl letos v létě vydán na základě obvinění ze zabití do Řecka. V současnosti strádá v řecké věznici a čeká na soudní proces. Důkazy proti němu by před britským soudem neobstály ani pět minut. Identifikace pachatele si protiřečí. Všechny výpovědi svědků nesou známky toho, že byly zhotoveny policií. Dva svědkové udávají, že byli vystaveni bití a špatnému zacházení, aby podepsali výpovědi, které později neprodleně odvolali.

Odvolací soud v Londýně si byl velmi dobře vědom toho, že vůči panu Symeouovi neexistují žádné průkazné důkazy, ale byl nucen ho vydat, protože evropský zatýkácí rozkaz jim vůbec neumožňoval něco takového zamítnout. Britské soudy nyní nemohou chránit britské občany před nespravedlivou vazbou a uvězněním, které na ně uvalí zahraniční soudy.

Než jsme přistoupili k Evropské unii, měli jsme v Británii naprosto dobře fungující prostor svobody, bezpečnosti a práva. Evropská unie likviduje právní ochranu, které jsme se v Anglii těšili po celá staletí. Postupem času tím lidem zničí životy. Stockholmský program se možná týká práva, ale spravedlnost nechává stranou. Chtějí-li si britští občané uchovat své svobody, musí vystoupit z Evropské unie.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedající, stockholmský program nepochybně obsahuje řadu užitečných iniciativ a já jsem zcela pro to, aby se úspěšně rozvíjel boj proti dětské pornografii a teroristickým sítím na internetu. Opatření proti nelegálním přistěhovalcům a proti organizované trestné činnosti mají rovněž moji podporu. Neomezený přístup bezpečnostních služeb k databázi EU s otisky prstů je v tomto ohledu také oprávněný. Sledování však nesmí jít tak daleko, aby se EU změnila v policejní stát, který pak navíc své údaje poskytne Spojeným státům.

Je proto třeba zajistit, aby shromážděné údaje nebyly zneužity. Koneckonců je zde ve hře důležité základní právo každého občana EU na ochranu soukromí a v této souvislosti musíme uvážit skutečnost, že svoboda není něčím, co definuje stát, svoboda je na státu nezávislá.

Chci se také stručně vyjádřit k harmonizaci azylového zákona EU. Jde zcela určitě o správnou věc. Musíme si však jednoznačně říci, že bez harmonizace ekonomických podmínek v různých zemích tento krok nebude fungovat, protože lidé zcela přirozeně půjdou tam, kde naleznou nejlepší sociální zabezpečení, nejvyšší příjmy, nejčistší ulice a města skýtající největší bezpečí. Je nepochybné, že harmonizaci bychom vskutku měli mít, ale Evropa se nesmí stát zemí, v níž v oblasti azylové politiky funguje samoobsluha.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Uvažujeme o otázce práva, svobody a bezpečnosti jako o dalším velkém projektu Evropské unie. Mám za to, že k tomuto projektu se musíme postavit stejným způsobem, jakým jsme se postavili k rozsáhlému projektu vnitřního trhu Evropské unie. Potřebujeme vytvořit pro všechny občany Evropské unie prostor práva, svobody a bezpečnosti.

Jak tohoto cíle dosáhneme? Uspějeme, budeme-li realizovat stockholmský program, což je pětiletý pracovní program. Jedná se o dalekosáhlý program, který zpracovává několik oblastí spadajících pod zastřešující pojmy právo, svoboda a bezpečnost. Usnesení Parlamentu formuluje politické priority Evropského parlamentu v této oblasti. Například priority v oblasti přistěhovalectví spočívají v boji proti nepovolenému přistěhovalectví, což platí také pro azylovou politiku, která je budována na základě opravdové a povinné solidarity. Musím rovněž dodat, že Evropský parlament musí prostřednictvím pravomocí spolurozhodování, které získá po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, hrát velmi důležitou a konstruktivní roli.

Uvnitř tohoto Parlamentu také narážíme na jisté politické rozdíly. Proč by ne? Jsou zde různé politické skupiny a rozdílné politické názory. Dovolte mi však říci, a zde narážím zvláště na svoji kolegyni poslankyni Jeanine Hennis-Plasschaertovou, které si velmi vážím, že pro skupinu Evropské lidové strany jsou lidská práva také prioritou a že v této sněmovně na ně nemá monopol skupina Aliance liberálů. Nemůžeme přijmout onu samozřejmost, s níž si skupina Aliance liberálů osobuje výhradní právo na zásadu nediskriminace. Zastáváme tuto zásadu, ale rovněž vyznáváme zásadu subsidiarity, což znamená, že jsme povinni respektovat citlivá národní témata v jednotlivých členských státech Evropské unie. Nesmíme zapomínat na to, že tato Unie stojí na jednotě v různosti a nikoli na jednotě ve stejnorodosti.

Luigi Berlinguer (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, stockholmský program zavádí ve srovnání s Haagským programem dvě novinky: úplnou rovnováhu mezi právy a bezpečností a právní ochranu v trestních i občanských záležitostech.

Bezpečnost je právem: to znamená, že na pracovišti nejste vystaveni útokům, že při procházce ulicemi nedáváte v sázku svůj život, že jako žena nejste vystavena násilí, že nejste ponecháni napospas teroristickým činům.

Členské státy a Evropa musí zajistit bezpečnost. Bezpečnostní opatření, která omezují zaručené svobody, jsou však opatřeními, která narušují jistotu právní ochrany, a tím se stávají pramenem nejistoty a zvěrstev. Jen si vzpomeňte na Guantánamo.

Evropa je vlastí práv. Stockholmský program je v současnosti stanovuje do velkých podrobností. Nachází se v něm jemná rovnováha mezi soustavou opatření, jež mají zabránit trestné činnosti, a každodenním životem občanů s jeho rodinnými, sociálními, hospodářskými, pracovními a studijními vztahy, které všechny upravuje občanské právo a chrání civilní soudnictví.

To je Evropa občanů. Měla by být vybudována v rámci členských států a orgánů Společenství. Evropská společnost je jednotnější a mobilita je výraznější, než se obecně soudí. Mobilita je nyní právem. Hranice mezi členskými státy nejsou neprostupnými zdmi, ale sítěmi, jimiž společnost denně prostupuje. Stockholmský program klade institucionální základ, který poslouží soudní spolupráci a vzájemnému uznávání, evropskému soudnictví (složenému ze soudních systémů členských států a soudního systému Společenství), vnitrostátním právům i právu Společenství, evropským občanům a evropským soudům (vnitrostátním soudním orgánům i soudním orgánům Společenství).

Evropská pravidla jsou stanovena pravidly Společenství a judikaturou evropských soudů, ale plynou také z postojů jednotlivých pracovníků, zástupců jednotlivých profesí, studentů a soudců, a to jak těch, co působí na vnitrostátní úrovni, tak i těch, kteří jsou zapojeni do evropských sítí právnických profesí. Stockholmský program chce podpořit právě tento vývoj, jenž probíhá zdola nahoru.

Parlament při přípravě tohoto usnesení odvedl skvělou práci a doufám, že bude přijato velkou, jednoznačnou většinou hlasů, kterou jsme se snažili usilovně získat. Rada by to měla řádně zohlednit. Lisabonská smlouva zatím nevstoupila v platnost, ale existuje a má svůj význam. Pane ministře a paní ministryně, kéž by Rada byla ambiciózní a vzala si k srdci náš návrh i hodně požadavků, které z něj plynou.

Sarah Ludford (ALDE). – Pane předsedající, je třeba blahopřát švédskému předsednictví za to, jak pokročilo v řešení odkládané otázky práv obžalovaného na spravedlivé zacházení v celé Evropě. Je zcela nezbytné, aby byl evropský zatýkácí rozkaz doplněn tímto řešením. Musíme zajistit, aby se vzájemné uznávání mohlo opravdu opírat o vzájemnou důvěru mezi systémy trestního soudnictví všech členských států. Zatím tomu tak není a existují zde závažné nedostatky.

Také mohu zmínit svého voliče, Andrewa Symeoua, jenž je v Řecku již od července ve vězení, a bylo mu zamítnuto propuštění na kauci, protože je cizinec. Jeho řecký právník vznesl stížnost na zneužívání pravomoci ze strany policie a ničení důkazů. Bude podána žaloba k Evropskému soudu pro lidská práva a je velice ostudné, že je nutné to udělat, protože tato žaloba se týká toho, jak jiný členský stát zachází s občanem EU. Je otřesné, že tato záležitost se musí řešit až ve Štrasburku.

Podporuji tedy sice evropský zatýkácí rozkaz, ale naprosto nezbytně musí být doplněn právy obžalovaného. Jinak budeme čelit skandálům jako v případě Andrewa Symeoua, které připraví evropský zatýkácí rozkaz o veřejnou podporu, jak jsme toho svědky v mé vlasti.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, před několika měsíci jsme hovořili o nutnosti nastolit odpovídající rovnováhu mezi zachováním bezpečnosti a ochranou osobních práv občanů a zdůrazňovali jsme, že občané musí být středem zájmu stockholmského programu. Evropská unie však přijímá a uplatňuje opatření, která narušují rovnováhu mezi bezpečností a právy, vedou k vytváření orgánů, jež sledují a shromažďují osobní údaje všeho druhu a urážejí naši důstojnost tím, že z nás všech dělají podezřelé. Dále je nepřijatelné, aby bylo s přistěhovalci nakládáno jako se zločinci a potenciálními teroristy. Nesouhlasíme s návrhem usnesení, protože klade základy toho, abychom vybudovali moderní evropské panoptikum, v němž podobně jako ve věznici navržené Jeremym Benthamem probíhá neustálé sledování toho, co kdo zrovna dělá, a zadržení přitom netuší, v jaké míře jsou pod dohledem, čímž se v nich pěstuje klamný dojem vlastního soukromí.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Pane předsedající, nerozpakuji se konstatovat, že stockholmský program je v oblasti spravedlnosti za několik posledních let tou nejmilejší iniciativou v Evropské unii. Jsem jím potěšen o to víc, že jednou ze základních myšlenek tohoto programu je usnadnit život obyvatelům Evropské unie. Náležitá realizace stockholmského programu v oblasti spravedlnosti bude samozřejmě závislá na vytvoření skutečně evropské soudní kultury, na změnách v praktickém přístupu k vytvoření nových právních předpisů a také na řádném fungování portálu e-justice.

Zásada vzájemného uznávání, kterou považuji za zcela nezbytnou, vyžaduje vzájemnou důvěru, ale také důvěru v právní systémy druhých zemí, jak tu bylo dnes již řečeno. Tyto hodnoty mohou vycházet jen ze vzájemného uznání a pochopení, které povedou ke vzniku evropské soudní kultury. Vzájemné poznání a pochopení mohou vzniknout pouze jako výsledek aktivní, kladně zaměřené politiky, jež bude zahrnovat výměnu zkušeností, návštěvy, sdílení informací a kurzy pro lidi pracující v soudnictví, zejména pro soudce soudů prvního stupně. Také k ní patří, a to je velmi důležité, důkladná modernizace programů univerzitního vzdělávání v rámci Evropské unie.

Další věcí je zdůraznění významu vícejazyčného portálu e-justice. Tento portál by měl nabízet přístup k právním databázím a soudním i mimosoudním elektronickým opravným prostředkům. Měl by také umožňovat přístup k inteligentním systémům vytvořeným jako pomůcka pro občany, kteří hledají možnosti řešení právních problémů nebo kteří používají rozsáhlé rejstříky, seznamy osob pracujících v soudnictví nebo potřebují jednoduché průvodce právním systémem jednotlivých členských států. Proto jsem velmi rád, že paní Asková a pan Barroso o tomto tématu hovořili.

Chtěl bych také zdůraznit, že je zapotřebí vypracovat velmi kvalitní evropské právní předpisy v oblasti soudní spolupráce v občanskoprávních záležitostech, která by vycházela z vhodně provedeného posouzení dopadů, aby občané a podniky dostali k dispozici účinné nástroje, které jim umožní řešit nejrůznější právní problémy na vnitřním trhu.

V době, kdy v mnoha členských státech EU vzrůstá euroskepticismus, nám stockholmský program dává možnost dokázat občanům, že orgány EU jsou schopny reagovat na jejich aktuální potřeby.

Zita Gurmai (S&D). – Pane předsedající, vyslovuji zvláštní poděkování třem sekretariátům, které toto usnesení pro plenární zasedání připravily.

Stockholmský program lze považovat za pragmatický akční plán pro bezpečnější a otevřenější Evropu založenou na společných hodnotách, zásadách a činnostech. Přispívá k praktické spolupráci mezi policejními složkami, soudy a službami pro přistěhovalce. Vyvažuje různá opatření, podporuje společnou bezpečnost, právní stát a práva fyzických osob. To je však také velmi složitá problematika.

Chtěla bych vyzdvihnout zavedení zásady konvergence. Jedná se o další krok budování státu EU. Není to nic jiného než sdílení svrchovanosti. Jeho základem je zásada dostupnosti všech údajů, informací a zjištění, kterými disponují agentury po celé Evropské unii.

Musí být dosaženo interoperability informačních systémů EU, aby všechny agentury mohly navzájem přistupovat ke svým údajům. Parlament dodává návrhu Komise přidanou hodnotu. V dokumentu jsou zmíněny a dobře popsány všechny oblasti související s problematikou rovnosti, rovnosti žen a mužů a diskriminace.

Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost se můžeme chopit historické příležitosti vytvořit živý a pevný prostor svobody, bezpečnosti a práva. Parlament správně upozorňuje na svoji novou roli legislativního orgánu, v tomto ohledu rovnoprávného s Radou, kterou získá po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Jsem spokojena s tím, že v textu našla své místo celá řada společných evropských hodnot, například svoboda, volnost, spravedlnost, základní práva, demokracie, kvalita a v této souvislosti soukromí.

Jsem si vědoma toho, že tyto hodnoty mají rozdílný význam daný obecným politickým klimatem, ale v tomto usnesení mezi nimi byla nalezena náležitá rovnováha. Ráda bych připomněla kampaň skupiny PSE „Dětem patří první místo“. S radostí jsem zaregistrovala, že dokument obsahuje odstavce věnované dětem a rodině. Mým politickým záměrem je zajistit v rámci Evropské unie rovná práva a možnosti všem občanům.

Naši občané potřebují pragmatickou, do budoucnosti orientovanou a komplexní evropskou migrační politiku založenou na společných hodnotách a pravidlech, k nimž náleží zásady solidarity a transparentnosti.

Dobře zvládnutá migrace může přinést prospěch všem zúčastněným stranám a přispěje k hospodářskému růstu EU a ostatních členských států, které potřebují migrující pracovníky.

Předsedající. – Děkuji vám, Zito. Podařilo se vám hovořit dvě minuty, ale nevím, jestli vás tlumočníci stačili sledovat, protože mně tu neustále signalizovalo červené světýlko. V každém případě jim blahopřejme, pokud to dokázali.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Pane předsedající, paní ministryně a pane ministře, pane komisaři, dámy a pánové, nebudu opakovat všechny důležité body týkající se oblastí spravedlnosti a přistěhovalectví, které zmínili kolegové poslanci, ale hodlám poukázat na to, že evropský soudní prostor může být vytvořen jen za předpokladu, že se posílí vzájemná důvěra mezi členskými státy, protože ta posílí zásadu vzájemného uznávání, jež je základem Evropy práva.

Za posledních patnáct let byl učiněn významný pokrok, ale stále existují mnohé nedostatky. Jsem potěšen tím, že během jednání o tomto textu byla Lisabonská smlouva nakonec ratifikována všemi členskými státy. Evropský parlament bude mít v záležitostech týkajících se spravedlnosti a vnitřních věcí rovný hlas s Radou, čímž se ku prospěchu občanů posílí demokratická legitimita.

Jakožto navrhovatel Petičního výboru za skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) bych rád upozornil na to, že Petičnímu výboru je předáváno příliš mnoho stížností týkajících se překážek kladených svobodě pohybu občanů v rámci samotné Evropské unie.

Zmínil bych také problémy spojené se vzájemným uznáváním kvalifikací a s právem na dávky sociálního zabezpečení a také problémy s diskriminací. Uznávání sňatků osob stejného pohlaví je naproti tomu oblastí, která náleží do pravomoci členských států. Unie musí tuto vnitrostátní pravomoc respektovat.

Vyzývám Evropskou komisi, aby co nejdříve zveřejnila obecné zásady, aby pomohla orgánům členských států účinně bojovat proti porušování zásady svobody pohybu. Občané musí mít možnost se svobodně pohybovat a plně požívat v tomto prostoru bez vnitřních hranic svých práv.

Jsem potěšen zjištěním, že v usnesení je do vytváření evropského soudního prostoru zahrnuta protidrogová strategie Evropské unie. Doufám však, že Evropská unie v tomto ohledu vyvine větší aktivitu. Proč se do boje s tímto rostoucím trendem, který zasahuje děti ve stále časnějším věku, Unie nevyzbrojí novými zbraněmi? Děti jsou naši budoucnost. Co děláme pro jejich ochranu? Ukažme konečně, že našim orgánům nechybí jistá pragmatičnost! Naši spoluobčané to od nás očekávají.

Claude Moraes (S&D). – Pane předsedající, od Tampere, kde byly patrné pouze základní obrysy prostoru svobody, bezpečnosti a práva – a to možná ještě zveličujeme –, až k tomuto mimořádnému stavu, kdy se kříží Stockholm a Lisabon, jsme ušli dlouhou cestu. Všem těm, kdo se domnívají, že nepotřebujeme žádný plán, abychom uhájili prostor svobody, bezpečnosti a práva, který chceme mít, s úctou říkám: naše hráče na začátku zápasu z hřiště neodvoláme. Hájíme naši pokrokovou pozici a, co se týče naší skupiny, budeme bojovat za naše pokrokové politiky.

V první řadě však musíme mít stockholmský plán. Máme Lisabon, takže po Vánocích budeme muset přijmout – a to všichni poslanci bez ohledu na to, jak budou hlasovat – svoji povinnost vydávat zákony o věcech, které jsou pro nás důležité. Jedná se o závažnou povinnost a moje skupina – jak zde již vyložili naši pracovní zpravodajové pan López Aguilar a pan Berlinguer – má své priority. V demokracii tedy budeme mít tolik prostoru svobody, bezpečnosti a práva, kolik ho získáme nebo ztratíme.

Ohledně našich priorit, co se týče boje proti diskriminaci, vysíláme signál Radě. Chceme směrnici horizontálního charakteru. Musíme bojovat za tuto progresivní linii. Co se týče trestního soudnictví, zde říkáme: vzájemné uznávání je nezbytné pro to, aby evropský zatýkácí rozkaz skutečně fungoval. Co se týče azylové politiky, zde souhlasíme se solidaritou mezi členskými státy, ale pokrokové řešení pro nás znamená, že žadatelům o azyl, kteří jsou zranitelní, se dostane nejlepšího zastoupení.

To jsou tedy priority naší skupiny, toto je přidaná hodnota, kterou nabízíme v otázce trestné činnosti páchané z nenávisti, ve změnách migračních politik, v otázce násilí páchaného na ženách a v otázce evropského příkazu k ochraně. Všechna zmíněná témata názorně dokládají, jak můžeme my jakožto politická skupina – jak mohou všechny politické skupiny – přispět ke stockholmskému programu přidanou hodnotou a jak můžeme vytvořit právní předpisy, které budou mít smysl.

Této hry se účastníme koneckonců proto, že pro naše občany to není pouhá hra. Nejde tu přece o nic menšího než o zajištění jejich práv, o která se tak dlouho hlásili: základních práv na ochranu údajů, na bezpečnost a na ochranu před terorismem. Všem zmíněným věcem se dostane náležitého významu, přijmeme-li v této sněmovně legislativní odpovědnost. A to uděláme jedině tím, že odhlasujeme stockholmský program. Budeme tedy bojovat za pokrokový stockholmský program a pokrokové právní předpisy.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Pane předsedající, chtěl bych tu vřele uvítat místopředsedu Barrota a švédské předsednictví se stockholmským programem. Pro ty, kdo podporují myšlenku Evropy neomezující se pouze na společný trh, je stockholmský program radostnou zprávou.

Vytváření Evropy občanů znamená vznik skutečného prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Vítám, že všechny tři prvky této trojice jsou považovány za stejně důležité. Na rozdíl od některých radikálních názorů se domnívám, že všechny tři jsou nezbytné. Bezpečnost bez svobody znamená diktaturu, svoboda bez bezpečnosti anarchii a právo není bez svobody nebo bezpečnosti možné.

Pětiletý program se vrací k cílům Tampere a v mnoha oblastech se snaží o skutečný pokrok. Je však důležité zajistit, aby tyto cíle byly splněny. Právní předpisy a nástroje, které byly přijaty, se musí účinně uplatňovat. Evroptští občané nás nebudou brát vážně, pokud úspěšně neprojdeme tímto testem účinnosti našeho působení. Není například možné požadovat systém registrace vstupů a výstupů a naléhat na Komisi, aby předložila návrh tohoto systému tak, aby začal fungovat od roku 2015, když nevíme, zda Schengenský informační systém druhé generace nebo Vízový informační systém začnou fungovat, jelikož jsou s nimi určité problémy a dochází k výraznému zpoždění.

Doufám, že společný evropský azylový systém bude vytvořen do roku 2012 a že v přistěhovalecké politice bude zaujat společný přístup, a to jak co se týče přijetí a začlenění přistěhovalců, tak i pokud jde o účinný boj proti nedovolenému přistěhovalectví.

Závěrem dodávám, že vytvoření Evropy občanů bude vyžadovat hodně naší společné práce. Nemá proto smysl plýtvat časem na záležitostech, které nespádají do naší odpovědnosti. Snažit se zasahovat do rodinného práva, které je oblastí vyhrazenou členskými státy, je nejen z právního hlediska zbytečné, ale také politicky zvrácené, protože kvůli tomu zabředáme do zbytečných konfliktů a odvádí nás to od podstatných věcí, totiž od velmi důležitého stockholmského programu.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Pane předsedající, také bych chtěl blahopřát švédskému předsednictví a celé sněmovně za zprávu, kterou jsme připravili. Rád bych však vyslovil tři varování, která považuji do budoucna za důležitá.

První se týká toho, že pokud nevzejde legislativní iniciativa, pokud Rada a Komise nepředloží legislativní akty, kterými provede tento program, pak program evidentně nemůže uspět.

Druhé varování, které tu již správně zmínili kolegové poslanci, se týká toho, že tato sněmovna bude zastávat novou roli. Nebude již vytvářet zprávy, které stačí pouze vyslechnout, jak tomu bylo doposud. Bude se přímo podílet na funkci legislativního orgánu, bude vyslovovat souhlas, bude muset vytvářet rovnováhu mezi bezpečností a svobodou, kterou je někdy tak těžké nalézt. Jedná se o nové poslání a novou zodpovědnost všech poslanců Evropského parlamentu.

Na závěr bych chtěl vyslovit varování vůči fundamentalistickému uplatňování zásady subsidiarity. Kolegové poslanci zde hovoří, jak jsem zaznamenal, o potřebě respektovat parlamenty členských států, což je pravda, ale musím vás varovat, že nepružný a fundamentalistický výklad zásady subsidiarity nám zabráni jakkoliv pokročit v realizaci stockholmského programu. Budou-li se členské státy držet přemrštěného výkladu zásady subsidiarity, nevzniknou žádné společné právní předpisy vztahující se ke stockholmskému programu.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Pane předsedající, chci se krátce věnovat části, která se ve stockholmském programu týká problematiky hospodářské trestné činnosti a korupce. Text během jednání v COREPER poněkud ztratil své ostří. Například současná verze hovoří o protikorupčních normách skupiny GRECO, přičemž skupina GRECO je přidružená k Radě Evropy. Ačkoliv spolupráce se skupinou GRECO a Radou Evropy je nezbytná, protikorupční normy Evropské unie jsou přísnější než normy Rady Evropy, která má, jak všichni dobře víme, 47 členských států.

V důsledku toho Radu přátelsky žádám a současně vybízím, aby prosazovala text s přísnými protikorupčními požadavky. Abychom mohli uvnitř EU intenzivně bojovat proti korupci a podvodům, k tomu potřebujeme příslušnou politiku a mechanismus EU a stockholmský program musí tuto potřebu a závazek vyjadřovat.

Michael Cashman (S&D). – Pane předsedající, blahopřeji všem, kdo mají podíl na této zprávě, a blahopřeji švédskému předsednictví. Ke změně společnosti nevede prostřednost, ale odvaha, silné přesvědčení a vize. To bylo dnes odpoledne zde v Parlamentu ukázáno.

Mluvíme o svobodě, o bezpečnosti a o právu: o třech základních principech. Avšak bez rovnosti a rovnosti zacházení nikdy nebudete mít svobodu a nepochybně ani spravedlnost. To se týká zvláště menšin, které jsou tak často očerňovány a zkrlesle představovány.

Rovnost a rovnost zacházení jsou jedinými trvalými stavebními kameny všech civilizovaných společností. Proto jsem hrdý na to, že prosazují Evropu a ztotožňují se s Evropou, v níž jsou si všichni rovni, bez ohledu na rasu, národnost, náboženství víru, věk, zdravotní postižení, pohlaví nebo sexuální orientaci – s Evropou sobě rovných, s Evropou základních hodnot.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Pane předsedající, stockholmský program je odpovědí na důležitý úkol zajistit bezpečnost občanů EU. Tato odpověď však není uspokojivá úplně ve všech bodech, neboť nepotřebujeme úplnou harmonizaci trestního a občanského práva. Harmonizaci potřebujeme pouze v těchto oblastech práva, a to jen v jejich jasně vymezených, ohraničených částech.

Evropa především potřebuje kvalitní spolupráci mezi policejními složkami a soudními orgány, aby byly soudní rozsudky účinně vykonávány a pachatelé trestných činů účinně poháněni před soud bez ohledu na vnitřní hranice v rámci EU. Stockholmský program by tudíž k tomu měl vytvořit celou řadu pobídek a měl by se soustředit na tyto oblasti. Dnes bych vás chtěl upozornit na tři záležitosti související s koordinací postupů členských států.

Za prvé, co se týče svobody pohybu, která patří mezi naše největší hodnoty, zde je nezbytné, aby fungovala výměna informací o trestných činech, které představují vážné ohrožení veřejného pořádku. Tím mám na mysli především trestné činy sexuálního rázu, které ohrožují ty nejslabší a nejbezbrannější, totiž děti. Stockholmský dokument na tento problém právem upozorňuje.

Je nezbytné co nejrychleji začít pracovat na zřízení evropského rejstříku pachatelů sexuálních trestných činů, a to zvláště osob, které se dopustily těchto násilných a velmi nebezpečných trestných činů na dětech. Zainteresované strany a organizace by měly mít co možná nejširší přístup k těmto informacím. Svoboda pohybu musí být doprovázena sdílením poznatků a informací o možných nebezpečích, abychom společnosti poskytli náležitou ochranu, včetně jejich nejohroženějších členů, tedy v tomto případě dětí.

Za druhé musíme zajistit účinný výkon soudních rozhodnutí o konfiskaci majetku pachatelů trestných činů. To se týká zvláště zvýšení účinnosti boje proti organizované trestné činnosti a znamená to, že soudní rozhodnutí učiněné v jedné zemi by umožnilo účinně vypátrat majetek, který si pachatel ukrýl v jiné zemi, a zabavit ho. Ve stejné míře se to týká také zisků pocházejících přímo z trestné činnosti nebo získaných také nepřímo později.

Za třetí, ačkoliv souhlasím s tím, že tresty, které nepřikročují k odnětí svobody, jsou přiměřenou odpovědí na méně závažné trestné činy, nesmíme ztrácet ze zřetele skutečnost, že trest odnětí svobody, který izoluje pachatele od společnosti, je v některých zvláště oprávněných případech jediným skutečným a prakticky uskutečnitelným způsobem, jak chránit společnost před nejzávažnějšími trestnými činy. Je proto nezbytné mít na paměti, že tento druh trestu je také opodstatněnou odpovědí na nejotřesnější trestné činy.

Na závěr bych rád vyjádřil své uznání připravenému dokumentu a chtěl bych zdůraznit, že cílem programu by mělo být zlepšit spolupráci členských států, ale zároveň zachovat vnitrostátní povahu jejich právních systémů.

Předsedající. – Nyní je na řadě část vyhrazená pro postup „catch the eye“. Hodlám se naprosto přesně držet jednacího řádu.

Chtěl bych oznámit, že slovo dostane pět poslanců, každý bude moci mluvit jednu minutu a po uplynutí jedné minuty vypneme mikrofon. Protože o slovo žádalo více než patnáct poslanců, vyslechneme prvních pět.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Pane předsedající, úvodem bych chtěla uvítat stockholmský program jako nejlepší cestu směrem k Evropě soustředěné na občana a chtěla bych poděkovat paní ministryni Askové i panu ministrovi Billströmovi za jejich vizi. Konečně můžeme po návratu domů říci všem bez rozdílu, že Evropa je pro ně, že Evropa je s nimi, že Evropou jsme my.

Samozřejmě, že stockholmský program bude tím, co z něj uděláme. Dejme mu šanci. Dejme mu co nejširší podporu a pusťme se do jeho realizace.

Chtěla bych vám zvláště poděkovat za pozornost věnovanou dětem, což znamená, že můžeme konečně připravit účinnější opatření na ochranu dětí, včetně dětí migrantů. Je také dobré, že máme větší možnost bojovat s přeshraniční trestnou činností a současně při tom respektovat osobní práva.

(Předsedající řečníka přerušil.)

Anna Hedh (S&D). – (SV) Pane předsedající, jsem ráda, že v nejnovější verzi stockholmského programu se Rada důkladněji zabývá problematikou práv dětí, násilí páchaného na ženách a zamezení obchodování s lidmi. Do jisté míry jsem se obávala, že předsednictví se vzdá svých priorit. Nyní máme možnost provést také vylepšení, která budou odpovídat hlasování Parlamentu.

Jsem však zklamána, že se nikde neobjevila zmínka o vypracování evropské strategie pro práva dětí, jak Parlament nedávno navrhoval. Komisař Barrot také prohlásil, že Evropská unie se musí i nadále stavět za práva dětí. Co se týče formulace o obchodování s lidmi, jsem rovněž zklamána, že předsednictví v této souvislosti nezachovalo zmínku o kupování sexu, kupování služeb a o možnosti vydávání právních předpisů v této oblasti. EU potřebuje právní základ také pro boj proti násilí páchanému na ženách.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Pane předsedající, dotknu se jen dvou bodů, které má skupina v souvislosti se stockholmským programem považuje za zcela zásadní. Za prvé se domníváme, že metoda rovnováhy, jež se velmi často uplatňuje v tomto programu, míří trochu špatným směrem. Bezpečnost je podle nás pouze nástroj k dosažení svobody, není jejím soupeřem. Když nejsme svobodní, nejsme v bezpečí. Zmíněnou rovnováhu považujeme za poněkud ošidnou.

Druhý bod se týká agentury Frontex. Paní ministryně Wallströmová, co vlastně máte na mysli, když mluvíte o posilování agentury Frontex? Co tím myslíte? Tato věc totiž nebyla objasněna v žádné z verzí stockholmského programu, které jsem měla k dispozici.

A nemyslíte, že by bylo převelice důležité – dokonce důležitější – zesílit parlamentní kontrolu nad agenturou Frontex a zabránit jí, aby vracela zpět lidi, kteří mohou mít oprávněný důvod k žádosti o azyl, jako to prováděla letos? Byla bych raději, kdyby k posílení došlo zde. Jsem přesvědčena, že stockholmský program by měl sloužit všem obyvatelům EU, a ne jen některým.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Pane předsedající, dnes již není žádných pochyb o tom, že Evropská unie boj proti terorismu přijímá za svoji věc a díky stockholmskému programu budeme v této podstatné oblasti prostoru svobody, bezpečnosti a práva dělat další pokroky.

Podle mého názoru se tento boj opíral o vzájemnou důvěru členských států, ale nyní, když se nám otevřely možnosti, které přináší Lisabonská smlouva, je nejvyšší čas harmonizovat právní předpisy členských států tak, aby neexistovala žádná časová omezení pro trestní stíhání teroristických zločinů, které bychom měli považovat za zločiny proti lidskosti.

Uskuteční-li se to, nikdo v tomto Parlamentu ani v parlamentu žádného členského státu nebude obhajovat, jak k tomu docházelo, dochází a může i nadále docházet, teroristy na úkor obětí terorismu, jež musejí přihlížet tomu, jak jsou lidé, kteří zavraždili jejich blízké, oslavováni jako hrdinové, zatímco oni mlčky snášejí svoji bolest.

Žádám proto Parlament, aby prosazoval nebo přijal evropskou listinu práv obětí terorismu, na základě ochrany památky ...

(Předsedající řečníka přerušil.)

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Pane předsedající, na základě dnešních projevů je zřejmé, že mnozí řečníci jsou přesvědčeni, že stockholmský program si zaslouží, aby pro něj byla hledána co nejširší shoda a aby z něj byl vypracován ambiciózní program. To bude cílem zítřejšího usnesení, o němž se bude hlasovat.

Mrzí mne, že zmínka o volebním právu státních příslušníků třetích zemí a o zaručení přístupu nemocných migrantů k lékařské péči byla z usnesení vypuštěna. Připomenula bych však přijetí některých důležitých bodů, z nichž bych zmínila například požadavek, aby byla přijata směrnice o nediskriminaci, požadavek svobody pohybu pro evropské občany a rodiny – což si vykládám tak, že jsou tím míněny všechny rodiny, požadavek odstranit překážky bránící výkonu práva na sloučení rodiny a zákaz držet ve vazbě nezletilé osoby bez doprovodu.

Podle mého názoru lze úspěch stockholmského programu měřit na základě významu, jakého se dostane čtyřem ukazatelům: existenci konkrétních zlepšení ve prospěch cizinců; nekompromisnímu zohlednění nové role Parlamentu – spolurozhodování bude představovat přidanou hodnotu; kvalitě uplatňování stockholmského programu parlamenty členských států a znalosti jeho hodnot mezi občany a zvláště mezi mladými Evropany.

Od této chvíle musí stát za jeho přijetím tolik energie, kolik jí bude investováno do jeho budoucí realizace ...

(Předsedající řečníka přerušil.)

Předsedající. – Projevy podle postupu „catch the eye“ jsou skončeny. Lituji, že dalších deset nebo dvanáct poslanců nemohlo promluvit, ale vzhledem k tomu, jaké máme zpoždění, a vzhledem k jednacímu řádu, jímž jsme vázáni, to není možné.

Beatrice Ask, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, děkuji vám za všechny vaše názory a pohledy. Vlastně ani nepovažuji za smutné, že deset poslanců již nemělo příležitost dostat se ke slovu. Jsem naopak potěšena opravdovostí vašeho zájmu, s jakým přistupujete k těmto důležitým otázkám.

Kdosi řekl, že tento program je ambiciózní. Těší mne tento názor, protože práce na něm byla ambiciózní, ale také prakticky zaměřená, protože jsme tuto vizi chtěli spojit s věcným přístupem k otázce, jak provést zlepšení, ze kterých by měli užitek občané. Když jsem poslouchala vaše příspěvky, nabyla jsem dojmu, že mnozí z vás s námi sdílejí minimálně hlavní myšlenku návrhu programu, který zde dnes projednáváme.

Dovolte mi vyjádřit se ke dvěma oblastem. Tou první je otázka formy. Dnešní rozprava byla poněkud chaotická – smím-li to tak říci –, protože někteří lidé se odvolávali na stockholmský program, ale ve skutečnosti hovořili o zajímavém návrhu usnesení, o kterém povedete rozpravu a budete rozhodovat zde v Parlamentu, jinak řečeno vyjadřovali se k vašim názorům na návrh předložený předsednictvím.

Někdo se na začátku rozpravy zeptal: „Proč se tu bavíme o tomto návrhu, když již existuje nový?“ Pravda je taková, že Evropský parlament vstupuje doprostřed diskusí a jednání, která stále pokračují. Nadále dochází ke změnám a v pátek nebo o víkendu se objeví další návrh. Poslanci, který si myslel, že má k dispozici starý dokument, však mohu sdělit, že na internetových stránkách předsednictví zveřejňujeme vždy nejaktuálnější návrh. Poslanci, kteří si přejí být nepřetržitě informováni o tom, co se právě děje, a jak vaše rozprava ovlivní finální výsledek, by si pochopitelně měli opatřit dokumenty, které zveřejňujeme.

Co se týče předsednictví, naší velmi důležitou starostí bylo, abychom pracovali transparentně a otevřeně. Proto jsme vedli velmi mnoho diskusí. Budeme rádi, když oněch deset z vás, kteří neměli příležitost přednést zde své názory, napíše mně nebo panu Billströmovi e-mail. Je to velmi jednoduché, má adresa je beatrice.ask@justice.ministry.se a adresa pana Billströma je vytvořena podle stejného vzoru. Můžete nám pak napsat své názory, abychom je mohli vzít v úvahu. Musíme začít pracovat moderními metodami a otevřenost je pro švédské předsednictví moderní metodou. Těším se na usnesení a jeho závěry, protože zjišťuji, že některé názory, hlediska a důrazy, které jsou v něm vyjádřeny, se setkávají se značnou podporou. Samozřejmě je pečlivě promyslíme.

Objevilo se tu také několik politických témat, o kterých bych se ráda zmínila. Zaprvé dva poslanci, jedním z nich byl pan Batten, uvedli konkrétní příklady dopadů na občany – třeba v jiné zemi – a soudí, že dané podmínky nejsou moc dobré. Jedná se o typickou ukázkou nedostatku vzájemné důvěry k právním systémům

těch druhých. V tomto případě máme dvě možnosti: tou první je říci občanům, aby nikam necestovali, protože domácí právní systém je vždy nejlepší. Předpokládáme-li však, že občané budou i nadále využívat možnosti svobodného pohybu, pak je asi na čase, abychom přemýšleli o tom, jak lze zlepšit procesní práva a další aspekty v rámci celé Evropské unie. Právě to je cílem stockholmského programu. Proto jsem ráda, že jsme dokázali učinit první krok k posílení procesních práv, aby bylo zaručeno, že každému, kdo je podezřelý ze spáchání trestného činu nebo je jeho obětí a je účastníkem právního řízení v Evropě, se nyní skutečně dostane pomoci formou překladu a tlumočení. Toto základní právo lze nalézt v úmluvách Evropské rady a jiných dokumentech, ale v praxi není dodržováno. To nyní můžeme změnit a právě to bychom měli udělat.

Paní Macoveiová poukázala na problematiku korupce a finanční trestné činnosti a vyjádřila názor, že příslušné formulace byly příliš neurčité. Chtěla bych podotknout, že daná část hovoří velmi jasně a stanovuje vysoké nároky. Ze zmínky o Skupině států proti korupci (GRECO) nikterak nevyplývá, že bychom měli v úmyslu se ve shodě s jejich přístupem přiklonit k méně náročným požadavkům – ve stockholmském programu ostatně nic takového není řečeno. Je v něm uvedeno, že společně s mnoha dalšími úkoly si klademe za cíl s tímto důležitým subjektem úzce spolupracovat, protože máme-li bojovat proti organizované trestné činnosti, musíme se zaměřit na peníze. Jsem přesvědčena, že toto je důležité.

Mnozí řečníci zmiňovali subsidiaritu. Domnívám se, že návrh, o kterém v současnosti diskutujeme, říká velmi jednoznačně, že spolupráce EU v oblastech spravedlnosti a vnitřních věcí by měla přinášet přidanou hodnotu. Vše, co lze stejně dobře řešit na vnitrostátní úrovni, by mělo být ponecháno na této úrovni. Evropské instituce musíme použít tehdy, když potřebujeme spolupráci. Nemyslím si, že členským státům odnímáme práva, nýbrž že naopak přinášíme přidanou hodnotu, ze které budou mít užitek všichni občané.

Posledním bodem, ke kterému bych se chtěla vyjádřit, je otázka soukromí a ochrany údajů, o kterých se vede významná a důležitá diskuse. Tuším to byl pan poslanec Borghezio, kdo tuto věc zmínil a naznačil, že současná podoba stockholmského programu vyvolává mnoho otázek. Mimo jiné vyjádřil obavu týkající se sledování a rozsáhlých databází. Naše úsilí v této oblasti přirovnal také k situaci v bývalém Východním Německu a někdejších evropských komunistických státech. Domnívám se, že tento druh tvrzení je zcela neopodstatněný. Ve Východním Německu neexistovala ani ochrana údajů, ani zde nebyla demokracie a občané neměli žádná základní práva – což jsou tři významné faktory, kterým připadá v naší spolupráci zásadní místo. Co se týče stockholmského programu, z mnoha různých hledisek posilujeme a zpřísňujeme nařízení o ochraně údajů a zdůrazňujeme respekt k právům jednotlivců a také k demokracii. Skutečností je, že informační strategie, kterou chceme EU navrhnout, vyváženě spojuje metodickou a efektivní výměnu informací s přísným požadavkem na ochranu soukromí a bezpečnou správu údajů, ale také s požadavkem, aby údaje nebyly uchovávány po dlouhou dobu. Přečtěte si prosím znovu příslušné pasáže, které hovoří velmi jasně. Jedná se tu o pokrok, za nějž nás pochválil také evropský veřejný ochránce práv, jenž se této problematice věnuje.

Na závěr se ještě vyjádřím ke kýmisi vyslovené poznámce, o tom, že bychom měli učinit stockholmský program konkrétnější. Program obsahuje mnoho velmi konkrétních a praktických prvků, ale skutečná práce na nich začíná teď. Některé členské státy si stěžovaly na skutečnost, že usnesení musí být připraveno ve velmi krátké lhůtě a že je velmi obtížné to včas stihnout. Mohu zde konstatovat, že to bude ještě horší. Jakmile přijmeme stockholmský program, zapojíte se do důležité práce, kterou je třeba udělat, pokud jde o provádění a řešení jednotlivostí různých návrhů. Často budete pracovat v časové tísní a ve stresu, ale budete se podílet na důležitých úkolech a budete mít velkou příležitost věci změnit. Velmi vám děkuji za vaše názory, a jak jsem již řekla, pokud se chcete v následujících dnech obracet na předsednictví, použijte prosím internet.

Tobias Billström, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedající, vážení poslanci, pochopitelně plně souhlasím s tím, co zde paní Asková právě řekla o obecných závěrech týkajících se programu. Děkuji vám všem za konstruktivní názory, které jste zde dnes přednesli.

Rád bych také poděkoval předsedům tří výborů, Výboru pro ústavní záležitosti, Výboru pro právní záležitosti a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci za jejich velmi konstruktivní spolupráci v těchto otázkách. Jak jsem řekl ve svém úvodním projevu, skutečně to svědčí o tom, že všechny zúčastněné strany zásadně přijali svoji odpovědnost, což je podle mne věc, na niž máme důvod být velmi hrdi.

Chtěl bych zdůraznit důležitost spolupráce ve všech významných oblastech tohoto programu. Ve svém projevu pan poslanec Busuttill použil přirovnání k významu vnitřního trhu, což podle mne není až tak daleko od pravdy, protože se z hlediska rozsahu a závažnosti jedná o podobný projekt. Slovem, které jsme poslední léta často opakovaně slyšeli v politických rozpravách o azylové a migrační problematice, byla solidarita. Všechny členské státy souhlasí, že solidarita musí být vyšší, a to nejen mezi členskými státy, ale také mezi EU a třetími zeměmi. To je poselství, které chceme dát prostřednictvím stockholmského programu najevo.

Jak jsem řekl ve svém úvodním projevu, jsme přesvědčeni, že tento komplexní problém vyžaduje velmi široce pojatá a udržitelná řešení, která se budou vztahovat na celou oblast této politiky. To je jedním z důvodů, proč stockholmský program neobsahuje žádnou samostatnou pasáž věnovanou solidaritě. Místo toho solidarita propustuje všemi body.

V této souvislosti by měl být jedním z důležitých východisek globální přístup. Role agentury Frontex by měla být posílena. Paní Kellerová tuto věc zmínila ve svém projevu. Chtěl bych, aby bylo zcela jasno, že řešením tohoto problému nemůže být pouze agentura Frontex. Ta odpovídá za koordinaci kontrol na hranicích, ale nemá žádné zmocnění například k záchranným operacím na moři. Situace ve Středomoří není v první řadě problémem kontroly na hranicích. Jedná se o problém, který vyžaduje několik rozdílných druhů opatření. Mimořádně důležitá je větší spolupráce se zeměmi původu a tranzitními zeměmi. Je také zapotřebí, abychom formou pomoci investovali do rozvojové spolupráce. Domnívám se, že je důležité zdůraznit, že nyní, když je již přijata Lisabonská smlouva, bude Parlament do všech těchto aspektů v maximální míře zapojen a v těchto oblastech vzroste demokratická kontrola.

Na základě toho všeho, co zde dnes bylo řečeno, se také domnívám, že je důležité zdůraznit, že Lisabonská smlouva vskutku způsobí opravdovou a významnou změnu. Hlavní změnou pochopitelně projde řádný legislativní postup, který bude nahrazen postupem, v němž Parlamentu připadne v řadě oblastí důležitější role v legislativním procesu. Proto nesdílím žádnou z obav, které tu dnes ohledně těchto otázek vyjádřila paní poslankyně Kellerová. Myslím si naopak, že v této oblasti politiky zaznamenáváme obrovský pokrok směrem k větší demokratické kontrole.

Pane předsedající, chtěl bych tak jako moje kolegyně paní Asková ukončit svůj projev výzvou, že pokud jste zde dnes neměli příležitost nám přednést svá stanoviska, uvítáme, když nám je pošlete e-mailem.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, chtěl bych vyzdvihnout kvalitu práce, kterou odvedly vaše tři výbory: Výbor pro právní záležitosti – pan poslanec Casini je zde přítomen; Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci – pan poslanec López Aguilar je zde přítomen; a také Výbor pro ústavní záležitosti. Výsledkem je velmi zajímavé dílo, které nám a švédskému předsednictví pomůže vytvořit definitivní znění stockholmského programu.

Jak konstatoval pan Busuttil, je pravdou, že občané mají vnitřní trh, ale nenacházejí se ve skutečném prostoru práva, bezpečnosti a svobody, a to i přesto, že díky schengenskému prostoru již byla zavedena svoboda pohybu. Musíme zachovat její přednosti. Jen bych k tomu dodal, že obecné zásady proti zneužití již byly zveřejněny.

Chtěl bych říci, že tento text se mi jeví velmi vyvážený. Byla vyslyšena očekávání různých lidí a výsledný text přináší určitou rovnováhu. Měl bych také dodat, že stockholmský program připravujeme ve světě, v němž se šíří organizovaná trestná činnost, počítačová trestná činnost a terorismus, a v němž se pochopitelně potřebujeme chránit. Zde může Evropa přinést přidanou hodnotu.

Chtěl bych také zmínit, že v tomto soudním prostoru máme v rostoucí míře občany, páry, které mají dvojí státní příslušnost, a proto také musejí být schopni svá práva užívat v různých členských státech, ve kterých se nacházejí.

Chci rovněž velmi zdůraznit, že jsme učinili pokrok v otázce procesních záruk, jak zde velice zdařile vysvětlila paní Asková, a tato věc představuje velmi důležitý prvek stockholmského programu. Uvedli jste příklad britského občana v Řecku. Kdyby existovaly minimální postupy, celá záležitost by se usnadnila. Navíc, abych zopakoval větu pronesenou panem poslancem Coelho, od Tampere jsme ušli dlouhou cestu.

Dále bych dodal, že v žádném případě nemůžeme přijmout oprávněnost výrazu „pevnost Evropa“. Pan Billström se tomu již věnoval. Také tato věc je zárukou vyvážené evropské migrační politiky. Odmítáme-li nepovolené, nelegální přistěhovalectví, činíme tak kvůli nelegálnímu obchodování a organizované trestné činnosti, které jej doprovázejí. Nepopíráme, že tomu tak je. Kromě toho se však domnívám, že se nám podařilo předložit azylovou politiku, která zachovává evropské hodnoty šlechtnosti.

Nemohu samozřejmě, pane předsedající, odpovědět na všechny otázky, protože nemáme dost času. Jen chci zdůraznit, že stockholmský program je, jak prohlásila paní Asková, velmi věcný, a proto z něj bude vycházet akční plán, který bude provádět španělské předsednictví, a z vás se tedy, dámy a pánové, stanou spoluzákodárci. Považuji to za velmi účinný způsob, jak posunout kupředu tento prostor svobody, bezpečnosti a práva, který si občané tolik přejí.

Jsem Parlamentu vděčný za práci, která již byla udělána i za tu, kterou teprve udělá v budoucnosti, kdy již bude také vydávat zákony v oblasti spravedlnosti a bezpečnosti.

Předsedající. – Na závěr této rozpravy jsem obdržel jeden návrh usnesení⁽²⁾ předložený v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra ve 12:00.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) V posledních letech ustoupila v agendě EU ochrana a prosazování lidských práv poněkud do pozadí, politickou prioritou se stala bezpečnost členských států. Unijní prostor svobody, bezpečnosti a práva vstupuje do rozhodující fáze. Maastrichtská smlouva zařadila na úroveň Společenství ty stránky z oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, které byly do té doby řešeny výhradně na mezivládní úrovni. Program z Tampere a Haagský program přinesly důležitý politický stimul k upevnění těchto politik. Stockholmský víceletý program postupně stanovuje na příštích pět let priority tak, aby se výhody prostoru svobody, bezpečnosti a práva staly pro občany skutečností. Program bude prováděn po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Díky zavedení postupů spolurozhodování jako řádného legislativního postupu budou podléhat parlamentní kontrole evropské politiky v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí a opatření přijatá k jejich realizaci.

Kinga Gál (PPE), písemně. – (HU) Během přípravy stockholmského programu bylo naším cílem dosáhnout toho, aby evropští občané poznali hmatatelné výhody prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Vytvářet Evropu pro občany však vyžaduje udělat mnohem více než jen připravit program. Lisabonská smlouva občanům otevírá nové možnosti, jak uplatňovat své zájmy. Práva, svobody a zásady shrnuté v Listině základních práv se stávají závaznými. Evropská unie nyní může svým podpisem přistoupit k úmluvě Rady Evropy o ochraně lidských práv. Tento právní akt musí co nejdříve vstoupit v platnost. Potřebujeme jasný realizační plán pro uskutečnění těchto závazků, aby se nově platným právním strukturám dostalo řádného obsahu.

To bude úkolem nadcházejícího španělského předsednictví EU. Se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost se v právu Společenství posílí postavení lidských práv, včetně práv menšin. Stockholmský program tomu dá formu politických priorit, které určí obsah jednotlivých akčních plánů chystaných na příští roky. Součástí tohoto vývoje je, že ode dne 1. prosince vzrostou nejen možnosti Evropské unie, ale také její povinnosti.

Kinga Göncz (S&D), písemně. – (HU) Jednou z oblastí náležejících k prioritám stockholmského programu bude posílení základních práv. Jakmile se stane závaznou Listina základních práv a EU stvrdí podpisem Evropskou úmluvu o lidských právech, bude povinností Evropské unie posílit odpovědnost Evropy za lidská práva a přispět k co nejdůkladnější informovanosti evropských občanů o jejich právech.

Tato opatření jsou nepochybně užitečná, protože základní zásady týkající se lidských práv vyžadují trvalou pozornost, a také v EU máme v této oblasti stále ještě dost práce před sebou. Nárůst diskriminace a nesnášenlivosti se stávají ve stále větší míře vážnými sociálními problémy. Národnostní a etnické menšiny, zvláště Romové, dále homosexuálové a zdravotně postižení se každodenně setkávají s určitou formou diskriminace. Proto je důležité, aby jednotlivé členské státy důsledně prováděly existující směrnice, a aby Rada rozšířila ochranu každé z ohrožených skupin přijetím nového komplexního návrhu směrnice.

V důsledku hospodářské krize vrůstá rasismus a xenofobie i množství trestných činů zapříčiněných těmito problémy. Podle Agentury Evropské unie pro základní práva příslušné statistiky neposkytují přesný obraz skutečné situace, protože ve většině případů si oběti nejsou vědomy svých práv a neobrátní se na úřady. Orgány EU a členské státy nesou společnou odpovědnost za to, aby se tato situace změnila. Musíme na evropské úrovni navrhnout nařízení, která budou schopná zajistit, že Evropa a členské státy budou i nadále chránit rozmanitost a pro násilí vůbec nenechají volný prostor.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Stockholmský program zavazuje Evropskou komisi k předložení návrhu o přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o lidských právech. Jedná se o důležitý a významný krok, který nám umožní v Evropě zavést jednotnou minimální úroveň ochrany základních práv. Díky přistoupení k úmluvě budou instituce EU podléhat vnější a nezávislé kontrole, která bude prověřovat soulad

(2) Viz zápis.

právních předpisů a činností EU s Evropskou úmluvou o lidských právech. EU zároveň bude moci obhájit své stanovisko před Evropským soudem pro lidská práva. Tím se vyloučí možnost, že by mohlo dojít k nesouladu mezi rozhodnutími Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva.

S odvoláním na bod 16 návrhu usnesení vyzývám, aby byla co nejrychleji zahájena jednání o přístupu EU k Evropské úmluvě o lidských právech. V souvislosti s projednávaným usnesením žádám o okamžité odstoupení Polska od Protokolu o uplatňování Listiny základních práv v Polsku a Spojeném království. Jakmile vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, Listina základních práv se bude vztahovat na všechna přijatá opatření týkající se společného prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Je ostudné, že pravcové správní orgány Polské republiky ustoupily tlaku hierarchie katolické církve a upírají Polákům práva, která jim náleží. Polským občanům by se mělo těchto práv dostávat stejně jako občanům ostatních členských států EU. Nechceme-li, aby Poláci byli v EU občany druhé kategorie, musí být Listina základních práv přijata ve své úplnosti.

Csaba Sógor (PPE), písemně. – (HU) Důležitá část stockholmského programu se věnuje zvýšené ochraně znevýhodněných skupin vystavených ohrožení. Vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva je nemyslitelné bez zákazu všech forem diskriminace. Zákaz však není dostačujícím řešením. Evropská unie musí podniknout konkrétní kroky proti všem diskriminačním opatřením, protože jediné tak může v této oblasti náležitě pomoci všem občanům. Chtěl bych zmínit pouze jedno z takových diskriminačních opatření, které má dopad na tradiční národnostní menšiny. Ve dvou státech EU v současnosti probíhá jazyková genocida. Proto žádám Evropskou radu a budoucí španělské předsednictví, aby se během provádění stockholmského programu s větší pozorností věnovali zamezení diskriminačním opatřením. Jinak tento program nebude sloužit zájmům všech občanů EU, ale jenom těch, kteří náležejí k většinovým národům.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÁL SCHMITT

Místopředseda

10. Společné návraty nelegálních přistěhovalců do Afghánistánu a jiných třetích zemí (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o společných návratech nelegálních přistěhovalců do Afghánistánu a jiných třetích zemí.

Tobias Billström, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedající, vážení poslanci, úvodem bych vám chtěl poděkovat za to, že jste mi dali možnost sem dnes přijít, abychom mohli vést rozpravu o této důležité otázce. Soudě podle dotazů, které vznesli někteří poslanci, je zřejmé, že se jedná o záležitost, která vyvolává jisté znepokojení. Doufám, že se mi dnes podaří objasnit stanovisko Rady k této záležitosti a zodpovědět vaše otázky.

Základními zásadami pro spolupráci v rámci Evropské unie jsou právní stát, dodržování lidských práv a základních svobod. Ty musí být vůdčími zásadami spolupráce členských států v rámci Unie. Zmíněné zásady jsou a i nadále budou východiskem spolupráce v oblasti azylu a migrace.

Spolupráce EU v oblasti migrace se za posledních několik let prudce vyvíjela a vztahuje se k ní množství různých legislativních aktů a jiných druhů opatření. Pokud jde o práva žadatelů o azyl, rád bych vás upozornil na základní cíl spolupráce v oblasti azylu. Cílem tohoto úsilí je vytvořit společný evropský azylový systém, který lidem poskytne ochranu v souladu se Ženevskou úmluvou o postavení uprchlíků a ostatními mezinárodními smlouvami vztahujícími se na lidi potřebující ochranu. Rámec této spolupráce pamatuje na ustanovení umožňující poskytnout podpůrnou ochranu a na ustanovení týkající se azylového řízení, přijímání a navrácení. Tato ustanovení zpracovávají celou azylovou problematiku a tvoří základ společného evropského azylového systému.

Stěžejními legislativními akty v oblasti azylové politiky jsou dublinské nařízení, které stanovuje kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu, směrnice o přijímání žadatelů o azyl, která stanovuje minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, kvalifikační směrnice o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí, aby mohli být považováni za osoby potřebující mezinárodní ochranu, a směrnice o azylovém řízení stanovující minimální normy pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany.

Všechny zmíněné legislativní akty se v současnosti přezkoumávají s cílem více sblížit právní předpisy členských států v této oblasti, aby byly úplnější a účinnější. O navrhovaných změnách se bude rozhodovat prostřednictvím postupu spolurozhodování, což znamená, že budeme společný evropský azylový systém vypracovávat na širokém politickém základě.

Správné řízení migrace vyžaduje jak vytváření možností, aby lidé mohli do Evropské unie legálně přicházet, tak také nástroje pro navrácení těch, kdo nesplňují podmínky pro vstup a zdržování se na jejím území nebo jejichž žádost o azyl je neopodstatněná. Pokud jde o základní práva těch, kdo nemají právo zdržovat se na území Unie, chtěl bych za prvé poukázat na obecné právní zásady, které musí tvořit základ všech činností EU, a za druhé, a to konkrétněji, na pravidla týkající se navrácení státních příslušníků třetích zemí, kteří nemají právo legálně vstoupit do členského státu a zdržovat se v něm. Tato pravidla stanovuje směrnice o navrácení osob, kterou přijali Evropský parlament a Rada v roce 2008. Tato směrnice představuje první důležitý krok na cestě k právním předpisům s cílem zajistit spravedlnost a transparentní postupy, aby byla na evropské úrovni vytvořena účinnější politika pro navrácení. Základní zásadou pro řešení týkající se navrácení je, že se musí zakládat na právní jistotě a být humánní a účinné.

Řešení týkající se navrácení také obsahuje ustanovení o společných návratových letech. Směrnice Rady o organizaci společných letů za účelem navrácení státních příslušníků třetích zemí, jimž nebylo uděleno povolení k pobytu nebo přiznán azyl, byla přijata v roce 2002 v rámci návratového akčního programu. Najímání společných letů je efektivním využitím zdrojů a pomáhá zlepšit operativní spolupráci mezi členskými státy. Chtěl bych však zdůraznit, že nejde o vykonávání rozhodnutí o hromadné deportaci. Jedná se o opatření pro spolupráci za účelem účinnějšího využití kapacity členských států. Obecné směry, které doprovázely rozhodnutí Rady, stanovují, že společné lety lze organizovat pro osoby, které nesplňují nebo přestaly splňovat podmínky vstupu, zdržování se nebo pobytu na území členského státu Evropské unie. Členský stát, který najímá let, a všechny zúčastněné členské státy musí zaručit, že právní situace každé z navrácených osob, za které nesou odpovědnost, dovoluje provést navrácení.

Nařízení zřizující Evropskou agenturu pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie také tomuto orgánu, totiž agentuře Frontex, povoluje, aby členským státům poskytla nezbytnou pomoc s organizací společných opatření pro navrácení. Letos v říjnu Evropská rada agenturu Frontex také požádala, aby prověřila možnost financování společných návratových letů.

Všechna tato opatření mají zajistit, aby se všem, kdo to potřebují, dostalo mezinárodní ochrany, a aby bylo navrácení státních příslušníků třetích zemí, kteří se nezákonně zdržují na území EU, uskutečněno právně jistým a zákonným způsobem. Využití společných návratových letů nepředstavuje porušení zásady nenavrácení nebo obejití požadavku, aby byl každý případ přezkoumán individuálně. Po členských státech se požaduje, aby zohlednily veškeré individuální okolnosti týkající se osoby, jež má být navrácena, a to včetně případné žádosti o mezinárodní ochranu. To se samozřejmě vztahuje také na osoby, které přišly z Afghánistánu.

Pane předsedající, vážení poslanci, politika navrácení na úrovni Společenství je samozřejmě důležitá, ale je jen jednou stránkou komplexní migrační politiky. Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu, který Evropská rada přijala v září minulého roku, potvrzuje závazek Unie přistupovat k migraci globálně. To znamená, že problematika migrace by měla být ucelenou součástí vnějších vztahů EU a že účinné řízení migrace musí být jednotné. To také vyžaduje úzké partnerství mezi zeměmi původu, tranzitními zeměmi a cílovými zeměmi.

Stockholmský program, o kterém jsme tu vedli rozpravu o něco dříve dnes odpoledne, samozřejmě potvrzuje a dále rozvíjí tuto zastřešující strategii.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, pokusím se zmínit hlavní zásady, kterými se řídí náš přístup k těmto problémům migrace a navrácení.

Evropské právní předpisy zavazují členské státy, aby zajistily státníkům příslušníkům třetích zemí zdržujícím se na jejich území možnost požádat o mezinárodní ochranu, pokud si tak přejí učinit. Pokud jde o možnost přiznání té či oné formy mezinárodní ochrany těmto státním příslušníkům, v tomto případě Afgháncům, členské státy musí přezkoumat každou žádost o azyl a uplatnit kritéria stanovená evropskými právními předpisy na příslušné individuální okolnosti jednotlivého žadatele o azyl. Členské státy musí rozhodnout, zda si může žadatel o azyl nárokovat postavení uprchlíka, a pokud nesplňuje požadovaná kritéria pro to, aby byl považován za uprchlíka, musí prověřit, zda mu může udělit tzv. podpůrnou ochranu.

Nyní proberu jednotlivé zásady. Za prvé, státní příslušníci třetí země nesmí být navraceni do své země, pokud jsou vystaveni nebezpečí závažných útoků. Právní předpisy Evropské unie a konkrétněji kvalifikační směrnice stanovuje, že členské státy musí v souladu se svými mezinárodními závazky dodržovat zásadu nenavracení. Proto členské státy nemohou poslat zpět do Afghánistánu osoby, které jsou uprchlíky ve smyslu stanoveném Ženevskou úmluvou nebo kterým byla poskytnuta podpůrná ochrana. Kromě toho jsou členské státy povinny zajistit, že nebudou provedeny žádné návratové operace porušující článek 3 Evropské úmluvy o lidských právech, který členským státům ukládá, aby se zaručily, že nepošlou zpět do jeho země nikoho, je-li pravděpodobné, že mu po návratu hrozí pronásledování nebo vážný útok.

Druhá poznámka se týká toho, že pokud jde o případnost provedení návratových operací do Afghánistánu, nelze k těmto žádostem přistupovat paušálně. Afghánistán je jednou z hlavních zemí původu žadatelů o azyl, kteří jsou přítomni v Evropské unii. Měl bych dodat, že Unie vyjde vstříc jen nepatrné části z celkového množství afghánských uprchlíků, z nichž většina sídlí v sousedních zemích, především v Iránu a Pákistánu.

Nelze učinit obecné závěry o tom, zda by nucený návrat Afghánců do jejich země původu představoval porušení práva Společenství, Evropské úmluvy o lidských právech nebo Listiny základních práv Evropské unie. Je na členských státech, v nichž jsou žádosti podány, aby o každé žádosti rozhodli jednotlivě na základě individuálních okolností. Při přezkoumávání žádostí musí členské státy posoudit jednotlivé důležité konkrétní okolnosti, aby mohly rozhodnout, zda ten který žadatel potřebuje ochranu.

To vyžaduje prověření stavu politické a humanitární bezpečnosti a postavení lidských práv v Afghánistánu. Vyžaduje to také prověření situace v té části země, ze které žadatel přichází, a rovněž individuální podmínky dané osoby, například rodinnou situaci, její působení v zemi původu nebo jakékoliv další konkrétní okolnosti, díky kterým může být zranitelnější.

Nelze činit obecné závěry o potřebě ochrany u žadatelů o azyl z Afghánistánu, ale statistiky dokládají, že procento přijatých se u této skupiny za několik posledních měsíců zvýšilo. V první polovině roku 2009 obdrželo mezinárodní ochranu v Evropské unii téměř 50 % afghánských žadatelů o azyl, zatímco v poslední čtvrtině roku 2008 to bylo méně než 30 %.

Nyní přejdu k další otázce: Jaké podmínky musí být splněny, aby se mohlo rozhodnout o realizaci návratové operace? Ve svém nedávném prohlášení k navracení Afghánců do Kábulu, které provedli společně Spojené království a Francie, jsem uvedl, že členské státy musí před tím, než navrátí určitou osobu do třetí země, jako je například Afghánistán, provést tři opatření.

Musí zaručit za prvé, že dotýčný migrant nechtěl požádat o mezinárodní ochranu; za druhé, že pokud požádal o mezinárodní ochranu, byla tato žádost podrobena důkladnému individuálnímu přezkoumání a byla zamítnuta po řádném vyhodnocení; za třetí, že život migranta nebude po návratu do země původu v této zemi ohrožen.

Komise se snažila o okolnostech této návratové operace do Afghánistánu, kterou provedli Francie a Spojené království, získat bližší podrobnosti. V současnosti však Komise nemá žádné poznatky, které by nasvědčovaly, že tyto tři podmínky u dotýčných osob nebyly splněny.

Jsou však tyto návratové operace s více repatriovanými osobami za předpokladu, že byl případ každého člověka posouzen samostatně, v pořádku?

Protokol č. 4 Evropské úmluvy o lidských právech zakazuje hromadné vyhošťování, avšak žádná právní překážka ani zásadní námitka nebrání tomu, aby bylo více návratových opatření, ke kterým bylo přikročeno jednotlivě vždy na základě samostatného rozhodnutí, provedeno společně, například prostřednictvím téhož letu, a žádná právní překážka ani nebrání tomu, aby tyto operace organizovalo společně více členských států.

Současný mandát agentury Frontex již umožňuje operativní spolupráci v oblasti společných návratových operací. Evropská rada požádala o posílení operativních pravomocí agentury Frontex a zvláště o zvážení možnosti pravidelného najímání letů určených k realizaci těchto operací. Tyto společné operace by měly z logistického hlediska zvýšit efektivitu návratových operací, a pokud jde o repatriace, které jsou vždy spojeny s obtížemi, mohly by přinést celou řadu velmi potřebných výhod.

Měl bych také poznamenat, že i když většina členských států zatím ve vnitrostátním právu neprovedla směrnici o navracení, Komise je vybízí, aby v tomto období zajistily, že jejich rozhodnutí o navracení budou splňovat pravidla stanovená touto směrnicí. To zejména znamená, že by měla být dána přednost dobrovolným návratům, že musí být zabezpečeno právo na odvolání proti rozhodnutím o navracení a že musí být

zohledněny individuální potřeby zranitelných osob. Zmíněná směrnice o navracení zatím ještě nevstoupila v platnost. Brzy se tak ovšem stane a osobám, kterých se to bude týkat, bude možno poskytnout další záruky.

To jsou tedy odpovědi, pane předsedající, dámy a pánové, které nám poskytují evropské právní předpisy. Pan Billström zde také již vysvětlil, že co se týče všech těchto problémů, snažíme se objevit náležitou rovnováhu mezi přáním vyjít vstříc těm, kdo jsou pronásledováni z politických důvodů a skutečně si zaslouží ochranu, a zároveň nutností připustit, že některé žádosti nelze přijmout jako oprávněné. Jedná se o křehkou rovnováhu, kterou Komise pečlivě sleduje.

Tolik jsem považoval za potřebné Parlamentu sdělit a nyní si samozřejmě vyslechnu projevy, které budou následovat po tomto prohlášení.

Véronique Mathieu, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, Unie je povinna poskytnout důstojné přijímací podmínky lidem, kteří jsou na útěku před válkou a pronásledováním, a nabídnout jim systémy mezinárodní ochrany, které jsou v souladu s jejími hodnotami.

Evropská unie se však již několik let musí vypořádávat se smíšenými migračními toky a se sítěmi obchodníků s lidmi, kteří zneužívají azylové systémy členských států, aby získali vstup pro osoby, které nesplňují nezbytné podmínky pro využívání těchto systémů.

Co s tím můžeme dělat? Tuto otázku si kladli ve všech členských státech. Skutečností je, že přijímací kapacita jednotlivých členských států je omezená. Systémy ochrany musí být otevřeny lidem, kteří splňují objektivní kritéria, a chceme-li pokračovat v naší tradici přijímání žadatelů o azyl, pak musíme být nekompromisní, jsou-li tato azylová řízení zneužívána pro účely ekonomické migrace.

Je také důležité zdůraznit, že všechny země, které se staly cílem sítí nelegálního přistěhovalectví, jež začínají v Afghánistánu nebo v Iráku, používají jako opatření nucené návraty. Musí takto postupovat. Stačí, abych zmínila řadu členských států EU, které v praxi přikročují k takovým opatřením a jednájí tak bez ohledu na své politické přesvědčení.

V rámci Unie již v těchto záležitostech nedochází k politické neshodě a je to právě tato názorová shoda, která v nedaleké budoucnosti umožní provádět společné návratové operace, které budou financovány agenturou Frontex. Tuto iniciativu je třeba uvítat jakožto společný nástroj k řízení migračních toků. Ráda bych proto poukázala na to, že skupinové návratové operace podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva nemají vůbec nic společného s hromadným vyhošťováním.

Štrasburský soud zakazuje veškerá opatření, která nutí cizince odejít z určité země skupinově, ale schvaluje případy, v nichž je k takovému opatření přistoupeno až na závěr po náležitém a objektivním přezkoumání osobní situace jednotlivých cizinců.

Mezinárodní a evropské právní předpisy týkající se uprchlíků jsou dost komplexní, aby zajistily, že tato řízení o vyhoštění budou přísně hlídána a budou se řídit jako základní zásadou ohledem na lidskou důstojnost.

Sylvie Guillaume, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedající, pozorně jsem naslouchala řečníkům, přesto bych se ráda podělila o řadu otázek a pochybností týkajících se tématu, jímž se zabýváme, a k tomu bude nutné, abych zmínila dva příklady z nedávné doby.

Prvním je deportace 27 Afghánců do Kábulu, která byla součástí skupinové deportace organizované Francií a Spojeným královstvím. Chtěla bych vědět, zda Komise a Rada považují Afghánistán za zemi, v níž je zaručena fyzická bezpečnost deportovaných osob.

Komise nám právě sdělila, že není s to zaručit, že tyto deportace proběhly až po ověření, že dotyčné osoby nepodaly žádost o mezinárodní ochranu, nebo že byly skutečně v souladu s příslušnou fází řízení zabývajících se prověřením jejich žádosti, pokud ji podaly.

Druhým je Německem, Belgií a Rakouskem provedená deportace Romů do Kosova, se kterým tyto země uzavřely dohodu o zpětném přebírání osob, a to i přesto, že UNHCR se ve svých pokynech ze dne 9. listopadu domnívá, citují, že „Romové přebývajících ve kterékoliv části Kosova jsou nadále vystaveni závažným omezením svobody pohybu a užívání základních lidských práv [...] a k dispozici jsou zprávy o výhrůžkách a fyzickém násilí páchaném vůči těmto skupinám obyvatel.“

Na základě těchto příkladů bych chtěla, aby mi byly objasněny tři věci. Proč je tak nedostatečně uplatňován čl. 15 písm. c) kvalifikační směrnice, který uděluje právo na podpůrnou ochranu osobám, jež jsou vystaveny,

citují, „vážnému a individuálnímu ohrožení života [...] v důsledku svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu“?

Druhá otázka: Lze považovat názor, že je oprávněné provést deportaci osob, které nelegálně pobývají na území EU, protože nepodaly žádost o mezinárodní ochranu, za přiměřený i přesto, že víme, že kvůli nařízení Dublin II mnozí potenciální žadatelé o azyl tuto žádost nepodají v prvním členském státě, do kterého se dostanou, protože jejich naděje na to, že v řízení uspějí, jsou nepatrné a podmínky pro přijetí jsou hroživé?

A na závěr třetí otázka: Pokud členské státy schválí rozhodnutí Rady ze dne 29. a 30. října, aby se přezkoumala možnost pravidelného najímání společných návratových letů, které by financovala agentura Frontex, hodlají se také dohodnout na evropském seznamu bezpečných zemí a podniknout rychlé kroky ve věci společného azylového systému, který umožní harmonizovat na vyšší úrovni podmínky pro prověření, udělení a užívání postavení uprchlíka?

Marielle De Sarnez, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, nejprve bych vás chtěla informovat o tom, že mnozí Evropané byli smutní z toho, že dva členské státy EU zorganizovaly 20. října nucený návrat afghánských přistěhovalců: tři z Francie a 24 ze Spojeného království. Tito lidé, kteří opustili zemi zasaženou válkou, a vydali se do Evropy s představou, že by zde mohli požádat o azyl a ochranu, byli takto navraceni do země, ve které je stále válka a v níž nelze nijak zaručit jejich bezpečnost.

Tento krok staví na hlavu naše pojetí lidských práv. Představte si, jak jsem byla překvapena o několik dní později, když jsem zjistila – evidentně je zde určitá souvislost –, že evropský summit činí opatření týkající se nejen organizace společných speciálních letů, ale také jejich financování – a to je nové řešení – z evropského rozpočtu.

Pane komisaři, toto již není Evropa, ke které máme citový vztah. Evropa tu není proto, aby posvěcovala vnitrostátní praktiky, které jsou v rozporu se základními právy. Je však příliš jednoduché svalovat vinu na Evropu. Když například slyším z úst francouzského ministra pro přistěhovalce, že nucené návraty by se měly dít pod záštitou Evropy, musím před vámi konstatovat, že otcové zakladatelé nevytvořili Evropu kvůli takovým věcem.

Žádali jste na Paříži a Londýnu, aby zaručili, že deportovaným Afgháncům byla vskutku dána možnost požádat o azyl, že tato žádost byla zamítnuta a že jejich životy nejsou v oblasti, do které byli navraceni, ohroženy. Chtěla bych pro to, abyste mi výslovně potvrdil, že všechny žádosti o azyl byly skutečně samostatně prověřeny.

Chtěla bych také vědět, zda Komise považuje Afghánistán za bezpečnou zemi, a pokud tomu tak není, zda Komise souhlasí s tím, že tento nucený návrat byl proveden v rozporu s článkem 3 Ženevské úmluvy.

Předem vám děkuji za vysvětlení, která nám poskytnete.

Hélène Flautre, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, úvodem bych chtěla vyjádřit svoji radost, že dnes vedeme rozpravu o tomto tématu, protože je jasné, že hlavy států nebo předsedové vlád předpokládali, že deportace nelegálních migrantů z Evropské unie do Afghánistánu nevyvolá žádný rozruch, což se nesplnilo.

Toto očekávání se nesplnilo ze dvou důvodů: Za prvé proto, že Evropská komise si vyžádala od vlády Spojeného království a od francouzské vlády bližší informace, což je dobře, a za druhé proto, že zde dnes o tomto tématu vedeme rozpravu.

Otázky tu již zazněly. Je Afghánistán bezpečná země? Na to bychom se měli zeptat pana Obamy, který zcela nedávno rozhodl, že tam vyšle 34 000 vojáků. Když žádná armáda nemůže v Afghánistánu zaručit přežití svých vojáků, je oprávněné se domnívat, že jsme s to zaručit, že životy migrantů, které posíláme zpět do této země, nebudou ohroženy? Tato situace připomíná špatný vtip a ani UNHCR s ní není spokojeno, protože naléhavě doporučovalo členským státům, aby dále nepokračovaly v podobných deportacích.

Za druhé pojem hromadného vyhošťování je poněkud nejednoznačný. Všichni, a já především, vítáme, že Listina základních práv bude mít v budoucnosti závazný charakter. Cituji čl. 19 odst. 1: „Hromadné vyhoštění je zakázáno.“

Tvrdíte nám, že v tomto případě se nejedná o hromadné vyhoštění. Pan Billström to kouzelně vyjádřil, když řekl, že se jedná o rozumné využití zdrojů. Za chvíli nám budete společné speciálně najaté lety vydávat za stejně prospěšné opatření v boji proti klimatické změně jako sdílení automobilů více osobami. Všechno má přece jisté meze! A jaké jsou ty meze v tomto případě?

Jakožto zvolená zástupkyně z Pas-de-Calais, kde se zdržuje mnoho Afghánců, kteří se mimochodem stali podnětem pro organizaci těchto deportací prováděnou ve Francii panem Bessonem, vám mohu říci, že když se francouzská vláda rozhodne kvůli vlastní prezentaci zorganizovat hromadnou návratovou operaci a udělat z ní mediální událost, v Pas-de-Calais dochází k zatýkání: k hromadnému zatýkání, které je tedy nezákonné, protože je diskriminující.

Proto vůbec nemůžeme zaručit to, co tvrdíte, pane Barrote, totiž že se jedná o společnou operaci týkající se lidí, kteří byli po individuálním posouzení shledáni nelegálními migranty. V tomto případě se jedná o hromadné vyhoštění, protože proběhlo hromadné zatčení.

Marie-Christine Vergiat, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, že se koná tato rozprava, by pro někoho mohlo být důvodem k radosti, ale já jsem zděšena tím, jak se nás tu snažíte opít rohlíkem. Přestaňte si hrát se slovy. To, co bylo zorganizováno, bylo skutečně hromadné vyhoštění.

Evropská unie se velmi pyšní ochranou lidských práv. Právo na azyl patří mezi tato základní práva. Dnes však dochází k deportacím Afghánců do země, ve které je válka, válka, již se účastní mnohé evropské země.

Je mi líto, pane Barrote, ale dotyčné právní předpisy jsou ve stejné míře evropskými jako vnitrostátními právními předpisy, takže nás prosím neodkazujte na různost poměrů v jednotlivých členských státech. Tyto poměry do značné míry zapříčinila směrnice o navrácení osob, kterou osobněji raději nazývám „ostudnou“ směrnicí, protože pokud jde o ochránce lidských práv, ti se všichni shodnou na tom, že je ostudná. Víte, že v jednotlivých evropských zemích se se žadateli o azyl zachází velmi rozdílně, a právě kvůli těmto rozdílům nejsou Afghánci schopni žádat o azyl za příznivých podmínek.

Proto se připojuji ke všem otázkám, které tu již položili kolegové poslanci, a chtěla bych vás požádat, abyste zajistil, že výsledky všech těchto politik se budou pokud možno posuzovat individuálně.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Pane předsedající, chtěla bych podpořit společnou iniciativu britské labouristické vlády a francouzské vlády týkající se deportace nelegálních afghánských přistěhovalců do jejich vlasti.

V rozporu s tím, co tvrdí někteří lidé, byly žádosti o politický azyl těchto osob nejprve zamítnuty. Tato bilaterální iniciativa nyní musí být rozšířena na evropskou úroveň. Migrační tlak je úkol, se kterým se musíme vypořádat společně, což je myšlenka, na níž je založen pak o přistěhovalectví a azylu, který byl přijat před několika měsíci během francouzského předsednictví. Nyní musíme postoupit ještě dál, spojit své zdroje a organizovat společné návratové lety, které bude financovat agentura Frontex.

Rozhodnutí sedmadvacítky členských států požadovat od Komise studii o tomto tématu je prvním krokem a já, pane komisaři, doufám, že Komise podpoří tento návrh, protože boj proti nelegálnímu přistěhovalectví je tím, co od nás veřejnost a zejména legální přistěhovalci očekávají.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pane předsedající, podle definice uprchlíka v Ženevské úmluvě musí být předpoklady nezbytné pro udělení azylu u každého žadatele přezkoumány individuálně. Jak zaznělo v předchozím projevu, žádosti o azyl byly náležitě vyřízeny, takže byly-li předpoklady u každé osoby posouzeny individuálně, bylo možné uskutečnit společnou operaci za účelem navrácení těchto lidí.

Co působí této sněmovně i mně starosti, je skutečnost, že s bezpečnostními poměry v Afghánistánu to vypadá tak, že nevíme, zda tam lze vůbec někoho navrátit. Ve Finsku jsme tuto situaci například vyřešili tím, že jsme i přesto, že u žadatele náležitosti definice pro postavení uprchlíka nebyly osobně splněny – a azyl tedy nebyl poskytnut –, vydali povolení k dočasnému pobytu, protože nechceme vracet lidi zpět do země, v níž je válka. Bezpečnostní situace v Afghánistánu je v současnosti příliš nebezpečná na to, abychom tam mohli někoho vrátit, ale později, až se stav zklidní, budou tito lidé navraceni.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Pane předsedající, úvodem bych chtěl zmínit následující věc – pracoval jsem několik let na ministerstvu národní obrany Polské republiky a byl jsem mnohokrát v Afghánistánu, protože tam slouží 2 000 vojáků z Polska. Obtížnost situace spočívá v tom, že na jedné straně se setkáváte s lidmi, kteří jsou zoufalí, kteří si v tak složitých podmínkách nevědí rady, protože kolem nich neustále zuří válka. Na druhé straně jsou tu lidé, kteří, neváhám to takto říci, hrají na obě strany. Za denního světla podporují ty, kdo jsou v současné době u moci, a v noci pomáhají Talibanu. Vzhledem k tomu, co jsem uvedl, pokládám tuto základní otázku: Máme nástroje a možnost posoudit skutečné úmysly a situaci těch, kdo přicházejí do Evropy? Domnívám se, že někteří přicházejí jednoduše proto, že již nevidí jiné východisko, ale jednotlivě se také mohou vyskytnout případy lidí, kteří to hrají na více stran.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Pane předsedající, diskuse se mi jeví z části poněkud zvláštní. Proč jsou zde tito lidé nelegální? Jsou zde nelegální, protože nemají žádnou legální možnost, jak se dostat ze země, ve které se odehrává válka. Nemají žádnou možnost dostat se sem legálně, proto není vůbec žádným překvapením, že zjišťujeme, že sem přicházejí nelegálně. Všichni dobře víme, jak je obtížné žádat o azyl a obdržet ho, protože Ženevská úmluva je v této věci velmi přísná, takže musíte dokázat, že vy osobně jste vystaven pronásledování, což je pochopitelně obtížné, když utíkáte před válkou. Prohlašujete zde, že kvůli tomu, že tito lidé neobhájili svoji žádost o azyl, bychom je měli posílat zpět do Afghánistánu, v němž je válka a nedá se v něm žít, v němž nemohou přežít, v němž si nevydělají na živobytí a v němž mimochodem také probíhá silný nátlak vůči ženám. Již jen z tohoto posledně jmenovaného důvodu by měly všechny ženy prchající z této země dostat azyl.

Dovolila bych si naléhavě vyzvat všechny členské státy a Komisi, aby bojovaly proti navracení těchto lidí zpět do Afghánistánu.

Tobias Billström, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedající, vážení poslanci, děkuji vám z množství zajímavých příspěvků do této rozpravy. Úvodem bych se pokusil shrnout některé nejdůležitější zásady týkající se této záležitosti. Začnu tím, nač poukázala paní poslankyně Mathieuová v první části svého příspěvku o problému smíšených migračních toků. Je tomu skutečně tak, že do Evropské unie směřují smíšené migrační toky, a protože Unie nemá neomezenou možnost přijímat tyto lidi, jak upozornila paní poslankyně Mathieuová, je důležité provádět individuální, právně jisté posouzení, abychom byli schopni stanovit, komu by měla být podle evropských právních předpisů a mezinárodních úmluv přiznána ochrana. Komise nad tím dohlíží formou směrnic, které byly v rámci Unie jednomyslně přijaty.

Tím se zvolna dostávám k názorům, které tu předtím přednesly paní poslankyně Guillaumová a paní poslankyně de Sarnezová, totiž zda je Afghánistán zemí, ve které je možné zaručit osobní bezpečnost. Ano, přesně tato otázka je jádrem celé rozpravy. Právě tuto skutečnost se snaží objasnit a s jistotou vyřešit individuální přezkum. Účelem zřízení společného evropského azylového systému je dosáhnout tohoto cíle. Domnívám se, že několik řečníků ve svých projevech naprosto ignorovalo tuto skutečnost, jinak řečeno právně jistý přezkum, jehož účelem je upřesnit, zda je oprávněné žádosti vyhovět nebo zda je oprávněné ji zamítnout, je tím, čeho se musíme snažit dosáhnout. V případě, že bude oprávněné ji zamítnout, musí být daná osoba navrácena bez ohledu na to – a to zopakuji, aby záměrům předsednictví všichni správně rozuměli –, o jakou zemi se jedná. Pokud vyjasníme a potvrdíme, že daná osoba nepotřebuje zvláštní ochranu, můžeme ji s čistým svědomím poslat zpět do země původu. Uskuteční-li se navracení, jak řekl pan komisař Barrot, koordinované prostřednictvím letu s několika lidmi na palubě, jejichž případy byly všechny přezkoumány individuálně, nebo budou-li tito lidé cestovat samostatně, je opravdu druhořadé. V této souvislosti je to již jen logistická otázka.

Nyní přejdu k příspěvku paní poslankyně Kellerové, jejíž argumenty týkající se těchto otázek jsou vždy zajímavé. Ano, sdílím váš názor, že možnost přístupu k azylu je komplikovaná. Je to obtížné, když máme v současnosti systém, který v zásadě vyžaduje, aby se osoba žádající o azyl nacházela na území Evropské unie, jenže zároveň pro tyto lidi asi není vždy úplně snadné dostat se sem, aby to mohli učinit. Právě z toho důvodu jsme však během švédského předsednictví urychlovali tuto práci, abychom mohli zřídit společný evropský přesídlovací systém, který umožní nabídnout alternativní cestu, přístup do Evropské unie pro ty, kdo pravděpodobně nejvíce potřebují ochranu, kdo jsou nejzranitelnější, a pro ty, kdo nemají finanční prostředky, aby mohli do Evropské unie přicestovat.

Dovolte mi podotknout, že pokud by všechny členské státy EU mohly nabídnout v poměru k počtu svých obyvatel tolik míst, kolik v současné době poskytuje Švédsko – ročně nabízíme 1 900 míst –, byla Evropská unie schopna ročně poskytnout 100 000 míst UNHCR, Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky. Jedná se o velmi důležitý strategický krok, aby se mohly uzavřít ty nejhorší utečenecké tábory po celém světě a abychom se vzchopili a dali najevo solidaritu, o které jsme v předsednictví přesvědčeni, že by ji měla Evropská unie prokazovat zemím za našimi hranicemi, které vlastně hostí většinu světových uprchlíků.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, děkuji všem řečníkům.

Hlavní problém, na který narážíme, je způsoben tím, co paní poslankyně Mathieuová nazvala smíšenými toky, jež se skládají z přistěhovalců, kteří přicházejí z ekonomických nebo ekologických důvodů, a zároveň z lidí, kteří jsou pronásledováni a mají právo na mezinárodní ochranu nebo podpůrnou ochranu. V tom vězí potíž a je zapotřebí to jasně chápat, máme-li tyto problémy zvládnout. Je to opravdu velmi složité.

Nejprve chci odpovědět. Přečtu zde některé pasáže z odpovědi, kterou dala Francie – nemohu odpovědět na všechno –, jelikož jste se mne na tuto záležitost ptali. Z francouzské odpovědi přečtu toto.

„Zúčastněné strany, které samy nepodaly žádost o azyl, byly vyslýchány jako nelegální přistěhovalci a umístěny do administrativní vazby pod dohledem soudního úředníka s pravomocí uložit a zrušit vyšetřovací vazbu.

Každá osoba byla ve svém rodném jazyce informována o svém právu na odvolání ke správnímu soudci, o rozhodnutí deportovat ji do Afghánistánu a o právu žádat o azyl u Francouzského úřadu pro ochranu uprchlíků a osob bez státní příslušnosti (OFPRA) nebo využít opatření umožňujícího dobrovolný návrat, které bude provedeno ve spolupráci s Mezinárodní organizací pro migraci.

Pouze jediný z těchto cizinců nepodal ani žádost o azyl ani odvolání ke správnímu soudci a žádosti obou zbývajících přezkoumala OFPRA, kde byli vyslechnuti za účasti tlumočníka. Během projednávání u správního soudu s pomocí právníků a za účasti tlumočníka dostali možnost objasnit ohrožení, kterému by byli vystaveni po navrácení do země původu.

I když OFPRA udělila status uprchlíka nebo podpůrnou ochranu několika afghánským státním příslušníkům, kteří žádali o ochranu za podobných okolností, OFPRA uvážila, že v daném případě neexistuje žádný vážný nebo známý důvod domnívat se, že by tito žadatelé byli vystaveni skutečné hrozbě pronásledování nebo vážnému ohrožení na životě nebo na zdraví, pokud by byli deportováni.“

Obdrželi jsme také odpověď od vlády Spojeného království. Udělal jsem opravdu vše, co ode mne mé svědomí i úřad vyžadovali; považovali jsme za svoji povinnost dotázat se členských států.

Pokud jde o určení bezpečné země, chtěl bych vás také upozornit, že existuje judikatura Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva, která stanovuje, že sama skutečnost, že daná osoba přichází ze země nebo oblasti, v níž jsou nepokoje, není dostatečným důvodem opravňujícím k poskytnutí absolutní ochrany před deportací nebo práva na podpůrnou ochranu, vyjma zvláštních případů, kdy násilí všeobecně dosahuje tak vysokého stupně, že všichni jsou již v důsledku pouhé přítomnosti v dané zemi nebo oblasti vystaveni skutečnému nebezpečí ohrožení na životě nebo na zdraví. Navíc v diskutovaném případě tyto výjimečné okolnosti nebyly uváděny.

Nyní bych rád odpověděl na otázku týkající se skupinových letů. Je nezbytné říci, že agentura Frontex již skupinové lety organizovala a částečně je financovala. Domnívám se, že toto je opravdu potřeba zmínit. Takové lety se uskutečnily v letech 2008 a 2009, takže nejsou žádnou novinkou. O co se agentura Frontex snaží, a domnívám se, že ředitel agentury Frontex si v tom vede úspěšně, je zajistit, aby skupinové repatriace byly prováděny za slušných podmínek, ve kterých jsou brány na lidi patřičné ohledy. Ředitel agentury Frontex mi dokonce nedávno řekl, že v Rakousku byl svědkem toho, že zde funguje ochránce práv, který se zaměřuje speciálně na sledování podmínek, za nichž jsou tyto návraty prováděny.

Doufáme také, že vytvoříme kvalifikované postupy, jimiž zajistíme, že lidé, kteří budou deportováni – poté, co bylo ověřeno, že neodpovídají definici osob, jimž může být přiznána mezinárodní ochrana nebo podpůrná ochrana – budou do země původu přijati za slušných podmínek. Právě tuto otázku v současnosti na žádost Evropské rady přezkoumáváme. Není tedy tomu tak, že bychom vymysleli nucené návratové lety, aniž by bylo zaručeno, že budou zachovány patřičné ohledy vůči lidem.

Především bych vám chtěl připomenout – a při té příležitosti děkuji panu Billströmovi a švédskému předsednictví, kteří nám velice pomohli –, že jsme na jaře začali předkládat texty, které nám pomohou přiblížit se vytvoření Evropy azylu. Máme text o podmínkách přijímání, provedli jsme přezkoumání – paní poslankyně De Sarnez správně poukázala na tuto věc – dublinského problému a začali jsme vést diskusi o nutnosti přizpůsobit dublinské nařízení tak, abychom zabránili případům, ve kterých toto nařízení poškozuje zájmy zranitelných osob, zvláště dětí, a podpořili jsme zásadu umožnění jistých výjimek z dublinského nařízení.

Dne 21. října přijala Komise další dva důležité texty: jeden se týká kvalifikační směrnice a druhý směrnice o azylovém řízení. V tomto novém návrhu směrnice o azylovém řízení se snažíme stanovit kritéria, která budou skutečně objektivní a budou všude stejná. Bude zapotřebí, aby Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu konkrétně ověřil, že tyto postupy jsou v celé Evropě víceméně shodné, aby se Evropa azylu konečně stala skutečností.

Chci poděkovat švédskému předsednictví. Jsem přesvědčen, že při seznamování Rady s těmito různými dokumenty odvedlo výbornou práci, ale k jejich přijetí ještě vede dlouhá cesta. A potýkáme se s určitými problémy. Dělán vše, co je v mých silách, aby tato Evropa azylu začala fungovat, švédské předsednictví mi s tím pomáhá a samo jde příkladem – pan Billström navíc poukázal na to, jak výrazný příklad již dříve jeho vlast dala Evropě. Pokud jde o tento problém, členské státy již prokazují větší solidaritu při přijímání uprchlíků

a zajišťování jejich ochrany. Je zapotřebí, aby s tím začaly všechny země. Zatím však nejsme tak daleko, stále jsou ještě země, které uprchlíky nepřijímají.

Tolik jsem chtěl říci. Jsem si dobře vědom toho, že jsem neodpověděl úplně na všechny otázky. Mohu však prohlásit, že navzdory všem problémům jsme v Komisi udělali vše, co je v našich silách, aby měly evropské právní předpisy náležitou váhu a řekl bych, že ještě více pro to, aby měly náležitou váhu evropské hodnoty.

Předsedající. – Tímto je bod uzavřen.

11. Udělení absolutoria za rok 2007: souhrnný rozpočet EU, Rada (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je druhá zpráva o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2007, oddíl II – Rada (C6-0417/2008 - 2008/2277(DEC)) – Výbor pro rozpočtovou kontrolu. Zpravodaj: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Søren Bo Søndergaard, zpravodaj. – (DA) Děkuji vám, pane předsedající. Před sedmi měsíci, abych byl přesný, tak dne 23. dubna, tato sněmovna velkou většinou hlasů zamítla udělení absolutoria za rozpočet Rady na rok 2007. Proč? Kvůli tomu, že chování Rady vůči Parlamentu a Výboru pro rozpočtovou kontrolu bylo naprosto nepřijatelné. Rada odmítla odpovědět na písemné otázky, které jsme jí položili ohledně jejího rozpočtu, a odmítla se sejít s Výborem pro rozpočtovou kontrolu a zodpovědět otázky. Situace již byla tak trapná, že zástupci Rady neprodleně opustili každé zasedání, na kterém zazněly otázky týkající se rozpočtu Rady.

Takové jednání však vlastně nebylo žádnou novinkou. Docházelo k němu řadu let. Novinkou bylo to, že Parlament se mu v dubnu postavil. Domnívám se, že v dubnu si většina poslanců položila prostou otázku: Jak mohu jakožto člen Evropského parlamentu nést před svými voliči zodpovědnost za rozpočet Rady, když Rada dokonce neodpovídá ani na otázky, které jí Parlament položí? Domnívám se, že to byla právě tato otázka, která vedla většinu poslanců této sněmovny k tomu, že zamítli udělení absolutoria za rozpočet Rady. Někteří lidé se možná domnívali, že Parlament se stane po červnových volbách shovívavějším, nebo že jeho požadavky na otevřenost a transparentnost je třeba brát spíše jako předvolební tah než výraz skutečné změny postoje. Pokud toto předpokládali, pak byli zklamáni.

Dokonce i po volbách jsme byli ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu jednotní v našem velmi jednoduchém postoji: Chce-li Rada, abychom jí udělili absolutorium za její rozpočet, pak se musí s námi sejít a zodpovědět naše otázky. Na konci září se konečně věci daly do pohybu. Dne 24. září se konala schůzka Rady s předsedou Výboru pro rozpočtovou kontrolu, zpravodaji výboru a koordinátory. Rada zároveň odpověděla na otázky výboru, byť nepřímo, a tyto odpovědi byly zveřejněny na internetových stránkách Rady.

Dovolte mi říci to jasně: Od Rady to byl chytrý tah, velmi chytrý tah. Proto také může v současnosti Výbor pro rozpočtovou kontrolu Parlamentu doporučit, aby Radě udělil absolutorium za její rozpočet na rok 2007. Dovolte mi však také jasně prohlásit, že doufáme a také požadujeme, aby tento krok vyjadřoval změnu postoje Rady vůči Parlamentu.

Pokud jde o rozpočet Rady na rok 2008, očekáváme, že se nebude opakovat trapné divadlo jako ohledně roku 2007. Předpokládáme naopak, že začneme od toho bodu, do něhož jsme nakonec dospěli. Jinak řečeno očekáváme, že nám Rada bez zbytečných odkladů písemně odpoví na otázky, které jí za Parlament položily příslušné výbory a zpravodajové. Očekáváme ze strany Rady ochotu sejít se s příslušnými výbory a zodpovědět otázky.

Aby v této věci nebyly žádné nejasnosti, je to jednoznačně řečeno ve zprávě, o které tu dnes hovoříme a kterou, jak doufám, Parlament zítra přijme – když ne jednomyslně, tak alespoň jasnou většinou. Udělením absolutoria za rozpočet Rady na rok 2007 jsme dali najevo svůj vstřícný postoj. Nyní je řada na Radě.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, vážení poslanci, otázky, kterými se dnes zabýváme, jsou nesmírně důležité. Otevřenost a transparentnost jsou demokratické nástroje, které jsou nám k dispozici. Důvěře občanů napomáhá, mohou-li se hlouběji seznámit s tím, jak co probíhá, a činnostem Unie to prospívá. V tomto ohledu mají Parlament i Rada stejné cíle, a totéž platí všude, pro všechny oblasti a orgány.

Hovoříme dnes o udělení absolutoria za rok 2007. V této spojitosti bych pochopitelně chtěla obecně podtrhnout důležitost externího auditu a konkrétně důležitost plnění rozpočtu a v souvislosti s tím vyzdvihnout roli Účetního dvora a jeho velmi dobrou práci, která je základem každoročního skládání účtů.

Co se týče konkrétně této zprávy o udělení absolutoria za rozpočet na rok 2007, chtěla bych vyjádřit svoji spokojenost s tím, že nyní doporučujete, aby bylo Radě uděleno absolutorium. Podíváme-li se blíže na hlavní sporné otázky, zjistíme, že neexistuje důvod pro neudělení absolutoria. Rada se vždy snažila dodržovat pravidla a uplatňovat otevřenost, pokud jde o ekonomické řízení. Tak tomu bude i v budoucnosti. Jsem si vědoma toho, že neúřední setkání delegace z Výboru pro rozpočtovou kontrolu s delegací Rady, jež proběhlo v září, dovolilo vyjasnit řadu otázek a že právě to umožnilo, jak zmínil také pan zpravodaj, udělení absolutoria Radě za rozpočet na rok 2007.

Z toho je také snadno patrné, jak je i v budoucnosti důležitý dialog mezi oběma orgány. Jsem proto velmi ráda, že jsme našli způsob, jak se v těchto otázkách posunout dále, s tím výsledkem, že udělení absolutoria se stalo možným a těším se, že to potvrdí i zítřejší hlasování.

Ingeborg Gräßle, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, paní Malmströmová, pane Barrote, stal se zázrak. Poprvé za pět let jsem svědkem toho, že Rada se účastní této rozpravy a ráda bych švédskému předsednictví Rady upřímně poděkovala za tento důležitý signál.

(Potlesk)

Srdečně vás vítám na tomto plenárním zasedání, kdy je Rada poprvé zastoupena na rozpravě o udělení absolutoria.

Platí tedy v tomto případě „Konec dobrý, všechno dobré“, jak říkáme v Německu? Ne, zatím nikoliv. Postup udělování absolutoria Radě se zdál jako by bez konce a ukázalo se, že je velmi nutné ho zařadit na pořad interinstitucionálního jednání, který mimochodem musí být rozšířen o předsedu Evropské rady. Na evropské scéně se objevil nový hráč a stávající postup nemůže a nesmí pokračovat dále v současné podobě. Způsob, jakým se musí Parlament doprošovat o informace a o zapojení partnerů do dialogu, když chce dostat odpovědi na své nevyřešené otázky, je nedůstojný parlamentní demokracie. Rada se stylizuje do role absolutistického orgánu prvořadé důležitosti a já jakožto občanka Evropské unie se za to stydím před voliči ve svém volebním okrsku. Postup, se kterým máme zkušenosti, je prostě absurdní a už se nesmí v budoucnu opakovat.

Chtěla bych ještě jednou poděkovat švédskému předsednictví. Udělali jsme zajímavé počáteční kroky. Poprvé se uskutečnil zmiňovaný rozhovor, nový a dosud nevídaný milník, a skutečnost, že jste tu dnes s námi, je fantastický signál. Předsednictví Rady stejně jako všechny ostatní instituce EU musí požádat Parlament o udělení absolutoria a totéž platí samozřejmě tím spíše pro nového vysokého představitele jakožto hlavu nové služby vnější akce. My, poslanci, nyní musíme dát najevo, že tato věc je pro nás důležitá, a že s ní musíme společně něco udělat. Tato záležitost musí být na každém pořadu jednání a chtěla bych požádat Komisi, aby ji zařadila na pořad jednání.

Nelíbí se nám, jak rozprava dosud v minulosti probíhala. Skutečnost, že nemáme nic v rukou, vůbec žádný návrh, jak by se mělo postupovat v budoucnosti, nám vadí. Lisabon se nesmí stát synonymem pro neprůhlednou Evropskou unii, v níž parlamentní kontrola byla minimalizována. Máme šanci začít znovu, s posílenou rolí volených zástupců občanů a udělování absolutoria budoucímu předsedovi Evropské rady bude prvním průběžným kamenem.

Bogusław Liberadzki, jménem skupiny S&D. – (PL) Pane předsedající, úvodem bych chtěl vyjádřit poděkování zpravodaji, panu poslanci Søndergaardovi, který svou práci začal za nepříznivých okolností, prokázal velkou trpělivost a také dokázal, že je schopen být ve svých hodnoceních a názorech velmi vyvážený.

Paní Malmströmová, souhlasím s vámi, že je dobré dodržovat zásady transparentnosti včetně rozpočtové transparentnosti, ale souhlasím i s myšlenkami, které říkají něco dalšího. Dnes jsme svědky zásadního zlomu ve způsobu, jímž fungujeme. V předvečer vstupu Lisabonské smlouvy v platnost Rada jako by uznala, že Parlament je jediným voleným orgánem, protože Parlament pracuje otevřeně. Aby byli Parlament a Rada kompatibilními orgány, měla by také Rada pracovat ve velké míře otevřeně, a to se v této chvíli děje. Překonáváme nechuť Rady ke spolupráci s Parlamentem. Domnívám se, že tomu tak nebude jen v této oblasti naší práce, ale že k tomu dojde i v dalších oblastech naší práce včetně parlamentních výborů.

Moje politická skupina proto rozhodně podpoří návrh rozhodnutí o udělení absolutoria rozpočtu, jak se bude mít vážená Rada příležitost dnes v rozpravě přesvědčit. Nevracíme se k číslům, nepozastavujeme se nad levým sloupcem ani nad pravým sloupcem ani nad příjmy ani nad výdaji ani nad rozumností řízení. K těmto věcem nemáme žádné závažné výhrady. Jsme však rádi, že se koná tato rozprava a hlavně nás těší způsob, jímž probíhá.

Luigi de Magistris, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jakožto předseda Výboru pro rozpočtovou kontrolu musím vyslovit uznání velmi důležité práci vykonané výborem, skvělé práci zpravodaje a také politické solidaritě, které jsme byli svědky.

Bylo to způsobeno tím, že od samého začátku jsme chtěli vyslat naprosto jasný signál: hodláme nesmlouvavě usilovat o zajištění transparentnosti, správnosti a zákonnosti při správě veřejných prostředků, a tedy i v auditu rozpočtů.

Ve spolupráci s Radou, která nejprve ani nechtěla odpovídat, jsme udělali významný pokrok. Chtěl bych za to osobně blahopřát švédskému předsednictví. Vždy odhodlaně jednalo ve prospěch transparentnosti a správnosti.

Z tohoto hlediska tedy očekáváme další pokrok, protože je nepochybně naprosto nepřijatelné, aby zvláště po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost Parlament neměl k dispozici informace a podrobnosti, které potřebuje k provádění kontroly rozpočtů a veřejných prostředků nejen v zájmu Evropské unie, ale také všech evropských občanů.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Nic si nenamlouvejme, bude to obtížný úkol. Jsem potěšen, že je mezi námi úřadující předsedkyně Rady. Tato skutečnost znamená nečekaný pokrok. Je to vůbec poprvé, kdy se předsednictví zúčastnilo takovéto rozpravy a vítám to. Musíme však připustit, že před sebou máme těžký úkol.

Rada se totiž i nadále schovává za jakousi gentlemanskou dohodu uzavřenou někdy na začátku sedmdesátých let dvacátého století, tedy před čtyřiceti lety, kdy se Parlament a Rada dohodli, že si nebudou vzájemně zasahovat do rozpočtů, nebudou si vzájemně kontrolovat účetnictví a tak jako úctyhodní gentlemani nebudou vzájemně nic komentovat. Jedná se o záležitost minulosti, protože rozpočet Rady se od základu změnil. Před čtyřiceti lety jej netvořilo nic jiného než správní výdaje, zatímco v současnosti přibýly provozní výdaje. Proto se musíme snažit o zásadní změnu.

Prozatím jsme se dostali z mrtvého bodu. Jsme připraveni udělit absolutorium, ale je nutné postoupit ještě o krok dál. Ostatně problémy ještě nejsou vyřešeny. Naším úkolem je zajistit, že vůči rozpočtu Rady a také vůči našemu vlastnímu rozpočtu Parlamentu se bude uplatňovat transparentnost a demokratická kontrola. Proto souhlasím se všemi – řečníky, zpravodajem, řečníky ze všech politických skupin –, kdo jasně řekli: Podívejte se, toto je varovný signál, příště při udělování absolutoria Radě musíme postoupit o krok dál. Výroční zpráva Účetního dvora obsahuje doporučení v tomto smyslu a opět zmiňuje body týkající se programu SESAME. Paní Malmströmová, vás už se to brzy asi nebude týkat, ale my budeme i nadále prosazovat transparentnost.

Richard Ashworth, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, dovoluji mi, abych při této příležitosti nejprve vyjádřil uznání panu komisaři Kallasovi za skutečný pokrok, kterého bylo dosaženo při řešení otázek a výhrad vznesených Účetním dvorem. Podle mého názoru tato odcházející Komise dosáhla většího pokroku než ostatní Komise z nedávné doby a děkuji mu za jeho úsilí.

Obecně se má za to, že přijetí účetních systémů na akruální základě bylo úspěšným krokem a že jejich zavedení přispělo k výraznému zpřesnění. Chci také vyslovit své uznání pokroku, který byl učiněn v rámci společné zemědělské politiky, a to zvláště se systémem IAC, který přinesl také velký užitek.

Musím se však zmínit o dvou oblastech, ke kterým mám vážné připomínky. Za prvé Účetní dvůr se ve své výroční zprávě opakovaně kriticky vyslovuje o „správnosti a věrohodnosti uskutečněných operací“. S tím souhlasím a rok 2007 se v tom od předcházejících let nijak nezměnil. Jejich závěr nikoho nenechává na pochybách: je ještě zapotřebí udělat velký kus práce.

Za druhé se chci zmínit o tom, že Účetní dvůr kriticky poukázal na nedostatečnou kontrolu společně řízených programů. Tento Parlament členské státy opakovaně vyzýval, aby přikládaly připomínkám auditora mnohem větší důležitost, a zvláště jsme členské státy žádali, aby plnily podmínky interinstitucionální dohody z roku 2006.

V zájmu rozpočtové kázně a veřejné odpovědnosti musí nyní Rada prokázat více vůle tyto věci řešit, a z těchto důvodů tedy budeme já i mí kolegové z delegace britských konzervativců hlasovat proti udělení absolutoria za souhrnný rozpočet na rok 2007, a to tak dlouho, dokud nebude ze strany Rady patrný skutečný pokrok.

Marta Andreasen, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, jsme zvolení poslanci Evropského parlamentu, ale naši voliči nejsou informováni o tom, co se děje v zákulisí. V dubnu roku 2009 se Výbor pro kontrolu

rozpočtu rozhodl odložit udělení absolutoria Radě. I kdyby Účetní dvůr vůči účetnictví nevznesl žádné výhrady, výbor konstatoval, že má dost důvodů postupovat právě takto. Avšak i poté, co se výbor v září sešel se švédským předsednictvím a některé otázky Parlamentu byly písemně zodpovězeny, připravil pan poslanec Søndergaard, zpravodaj pro udělení absolutoria Radě za rok 2007, zprávu, která by i při značné míře dobré vůle neopravňovala udělit absolutorium. Padlo však politické rozhodnutí o udělení absolutoria a nehodící se odstavce byly oslabeny.

Výbor hodlá doporučit udělení absolutoria na základě nadějných vyhlídek. Kdyby lidé, kteří se nás zdráhali v červnu volit, věděli o následujících skutečnostech: že na základě gentlemanské dohody z roku 1970 existuje vzájemná vůle nerušit stávající stav; že interní auditor Rady nebude zván na Výbor pro rozpočtovou kontrolu, aby si pak Rada nepozvala interního auditora Parlamentu a celá věc neměla nepříjemné následky; a že politicky jmenovaný Účetní dvůr neměl žádné připomínky ke zprávě interního auditora Rady z dubna roku 2008, co by na to asi řekli?

Ještě v roce 2002, když jsem byla hlavní účetní Evropské komise, napsal tehdejší generální ředitel pro rozpočet v dopise internímu auditorovi Komise, že postup udělování absolutoria je pouze interinstitucionální hra a nic jiného. Budeme se i nadále vyhýbat diskusi o kostlivci ve skříni, protože máme strach, že bychom přišli o privilegia, která jsme získali za léta mlčení? Při hlasování o udělení absolutoria Radě za rok 2007 máme příležitost demaskovat a ukončit toto pokrytectví. Myslím si, že víte, jakou možnost zvolím já, a doufám, že se ke mně přidáte a zamítnete udělení absolutoria Radě.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pane předsedající, evropská bezpečnostní a obranná politika v současnosti bezesporu není lodní flotilou, ale jen bitevní lodí proplouvající mezinárodní politikou. Když každoročně dochází k udělování absolutoria této rozpočtové bitevní lodi Rady, stáváme se svědky jejího nečekaného zmizení někde v Bermudském trojúhelníku a Parlament se zařídí, zdá se, že s radostí, podle hesla: „Co se neobjeví na obrazovce radaru, to prostě neexistuje.“

Letos na jaře náhle vyšly najevo mimorozpočtové účty a Radě nebylo uděleno absolutorium. Pro tento krok byly uváděny čtyři důvody. Prvním důvodem bylo, že Rada odmítla přistoupit na jakoukoliv oficiální, úřední formu schůzky s Parlamentem. Druhým důvodem bylo, že Rada odmítla vypracovat podrobné písemné odpovědi. Třetím důvodem bylo, že Rada nepředložila zprávu o činnosti ani seznam rozpočtových operací. Čtvrtým důvodem bylo, že nebylo možné zjistit, zda jsou výdajové položky v rozpočtu Rady provozními výdaji.

A najednou o několik měsíců později zjišťujeme, že zítra se z ničeho nic najde vůle udělit Radě absolutorium. Žádný ze zmíněných čtyř důvodů pro zamítnutí udělení absolutoria však nebyl opravdově vysvětlen ani odstraněn. Zástupci Rady stále odmítají přistoupit na jakoukoliv formu úřední schůzky s Parlamentem. Nebyla připravena ani žádná zpráva o činnosti a v rozporu s našimi požadavky nebyly mimorozpočtové účty uzavřeny nebo zrušeny.

Chtěl bych zpravodaji připomenout, že jeho prvotní zpráva Radě pokládá celkem dvacet dotazů a otázek. Kde tedy na ně najdeme důkladné odpovědi? Můžete mi to říci? Ne, nemůžete. Co nyní děláme místo toho, abychom stupňovali svůj tlak na Radu? Jsou z nás prosebníci a z našich požadavků se stávají prosby, které se objeví v nové zprávě. Všichni, kdo budou hlasovat pro udělení absolutoria Radě, podpoří přesně ten stav, kdy se Parlament vůči Radě nachází v roli pokorného prosebníka.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Pane předsedající, podporuji návrh rozhodnutí Evropského parlamentu o udělení absolutoria generálnímu tajemníkovi Rady za plnění rozpočtu na rozpočtový rok 2007. Potěšilo mne, že švédské předsednictví a pan Kallas dokázali, že mají vážný zájem vyřešit tento problém.

Chtěla bych však upozornit na několik věcí, které stále zůstávají otevřené a do jejichž řešení se musíme během několika příštích let pustit. Komplikovaný a namáhavý průběh udělování absolutoria Radě naznačuje, oč Evropskému parlamentu jde. Evropský parlament chce transparentnost a otevřený, ale také úřední dialog s Radou. Evropský parlament na těchto požadavcích houževnatě a neústupně trvá, ale nikoliv proto, že by se jednalo o výraz jakési zlovolnosti poslanců, tyto požadavky totiž vyjadřují jeho starost o veřejné prostředky a vyjadřují, jak by tomu správně mělo být, jeho starost o transparentní nakládání s penězi daňových poplatníků.

Chtěla bych zdůraznit, že postup udělování absolutoria Radě rovněž prozrazuje, jak Parlament pohlíží na nové oblasti působnosti Rady a že nechce být vyloučen ze sledování a kontroly výdajů Rady v žádné oblasti její činnosti.

Podle mého názoru je udělení absolutoria Radě za rok 2007 krokem správným směrem, ale měli bychom také jasně říci, že jsou tu stále jisté záležitosti, které nám nebyly zcela uspokojivě vysvětleny, a měli bychom to Radě i nadále připomínat. Doufám, že se o těchto věcech povede konstruktivní dialog, který přispěje ke zvýšení transparentnosti a otevřenosti, aby bylo možné co nejlépe sledovat nakládání s veřejnými prostředky.

Jens Geier (S&D). – (DE) Pane předsedajícím, dámy a pánové, chtěl bych rovněž poděkovat panu poslanci Sørengaardovi za jeho úspěšnou práci, díky níž Rada nakonec vyšla vstříc Parlamentu v postupu udělování absolutoria. Rada dlouhou dobu odmítala náležitě odpovědět na otázky Parlamentu a dovolávala se přitom gentlemanské dohody – dohody neoficiálního charakteru, které je ostatně již čtyřicet let. K naprosté absurdnosti situace ještě přispívá to, že úředníci Rady již zjevně po čtyřiceti letech neví, co přesně tato gentlemanská dohoda stanovovala, protože znění, které má k dispozici Evropský parlament, obsahuje přesný opak toho, čeho se Rada při jednáních opakovaně dovolávala.

První bod gentlemanské dohody stanovoval, že Rada se nebude pokoušet provádět jakékoliv změny výdajů Evropského parlamentu. Třetí bod stanovuje, že oba orgány by měly v rozpočtových otázkách úzce spolupracovat. Rada si to vykládá tak, že ani jeden orgán se nebude plést do rozpočtových činností toho druhého orgánu. Dále se již nebudu zabývat seriózností tohoto způsobu argumentace. Místo toho bych chtěl poděkovat švédskému předsednictví Rady za to, že se začalo věnovat nápravě těchto nedůstojných poměrů.

Řešením je dodatek k interinstitucionální dohodě, který jasně upraví postup udělování absolutoria Radě Parlamentem, jak požaduje předložený návrh usnesení. Žádám proto sněmovnu, aby tento návrh podpořila.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Pane předsedajícím, pane komisaři Kallasi, začnu tím, že vřele vítám skutečnost, že švédské předsednictví Rady je zde přítomno a chtěl bych osobně poděkovat paní Malmströmové, že postupu dodala větší transparentnost. Vše, co řekli kolegové poslanci, je pravda – postup je transparentnější a i když se dnes sama vyjádřila poněkud opatrněji, přesto můžeme konstatovat, že absolutorium udělíme. Čeká nás ještě dlouhá cesta. Žádáme Radu, aby po tomto prvním kroku udělala ještě další kroky, zvláště vezmeme-li v úvahu, že pravomoci Rady v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky jsou nyní Lisabonskou smlouvou definovány mnohem jasněji. V budoucnosti bude mít tato politika v osobě baronky Ashtonové také svoji konkrétní tvář. Občané však dříve baronku Ashtonovou neznali a ani v budoucnosti evropské daňové poplatníci nebudou přesně informováni o tom, jak velký má rozpočet a jak s ním nakládá. Tento stav musíme změnit. Takový krok je ostatně v době, kdy bojujeme o transparentní a demokratickou Evropu, naprosto nezbytný.

Chtěl bych poděkovat zpravodaji, panu poslanci Sørengaardovi, že naším jménem, jménem Parlamentu, vyvíjel nátlak a budeme tento nátlak vyvíjet i nadále.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Pane předsedajícím, dámy a pánové, také chci poděkovat zpravodaji, jenž odvedl nesmírně dobrou práci. Když hovoříme o udělení absolutoria za společné fondy na rok 2007, nebavíme se o penězích Rady nebo penězích Komise nebo penězích Parlamentu, ale o penězích daňových poplatníků. Jsou to peníze našich občanů, a ti musí mít právo vědět, za co se utrácejí.

Občany zastupuje především Parlament a Parlament musí mít právo na to, aby mu byly poskytnuty všechny potřebné informace, o které žádá. Nemůžeme trpět situací, kdy se jich Parlament musí ve skutečnosti doprošovat. Proto představují otevřenost a transparentnost jediný způsob, jak si mohou orgány EU získat důvěru u lidí.

Chci se připojit ke chválám kolegů, kteří ocenili obrovský pokrok, jehož bylo v této záležitosti dosaženo, a výtečnou práci, již udělalo švédské předsednictví. Díky ní již nyní můžeme absolutorium udělit. Chtěl bych poděkovat rovněž komisaři Kallasovi za jeho skvělou práci, které se věnoval posledních pět let. Dosáhli jsme v těchto oblastech pokroku. Jedná se o správný krok správným směrem.

(Potlesk)

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Pane předsedajícím, dámy a pánové, dne 23. dubna tato sněmovna odložila své rozhodnutí týkající se účtů Rady, protože Rada Parlamentu odmítla předložit výroční zprávu o své činnosti, čímž bránila tomu, aby její výdaje byly prověřeny stejnými metodami, jaké se používají u ostatních institucí.

Prosazování transparentnosti uvnitř institucí Společenství po nás přímo vyžaduje, abychom vyvíjeli větší úsilí, pokud jde o zvýšení míry informovanosti o využití rozpočtu Společenství a o posílení odpovědnosti evropských institucí a v první řadě Rady vůči veřejnosti.

Domnívám se, že od chvíle, kdy Parlament odmítnul udělit Radě absolutorium, bylo vyvinuto mnoho konkrétních snah. Zvláště jsme uvítali, že Rada na svých internetových stránkách zveřejnila svoji výroční zprávu o činnosti a že se zvýšila míra transparentnosti v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Uvítali jsme rovněž schůzku, která se konala v září, na níž došlo ke konstruktivnímu rozhovoru mezi zástupci Rozpočtového výboru a zástupci švédského předsednictví. Snahy, které Rada vyvinula, aby předložila náležité odpovědi na požadavky, jež Parlament vznesl v dubnu, nás rovněž těší.

Pane předsedající, končím konstatováním, že text, o kterém budeme hlasovat, představuje v dialogu mezi Parlamentem a Radou důležitý krok a dává jasný signál, který si tato sněmovna přála vyslat, aby mohla daňové poplatníky chránit prostřednictvím jasného, transparentního a včasného informování o výdajích Rady.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, děkuji vám za rozpravu o této nesmírně důležité záležitosti. Jsem ráda, že se shodujeme na důležitosti otevřenosti a transparentnosti. Tyto vlastnosti samozřejmě nejsou jen základem pro naši konstruktivní spolupráci, ale umožňují také občanům získat důvěru k evropským institucím. Rada právě tak jako Parlament zde hodlá přijmout svoji zodpovědnost a pokud jde o peníze daňových poplatníků, zaručit co nejvyšší možnou míru transparentnosti. Tyto otázky se díky nové smlouvě, jež vstoupí v platnost již do týdne, stanou ještě důležitějšími.

Rozsáhlejší diskuse o formě, kterou by mělo mít provádění auditů rozpočtového hospodaření Unie, by měla proběhnout v souvislosti s přezkumem rozpočtových nařízení a každoroční rozpočtové procedury EU, který bude nutné provést kvůli vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Rada se však, pokud jde o její ekonomické řízení, snaží a bude se i nadále snažit řídit pravidly a uplatňovat transparentnost. Co se týče Parlamentu, budeme pokračovat v dodržování léty osvědčeného postupu a také příští rok s Parlamentem provedeme rozhovory neúřední formou, jejichž účelem bude vyjasnit případné otázky týkající se plnění rozpočtu. V této souvislosti se těším, že budu s Evropským parlamentem pokračovat v dialogu o otázce udělení absolutoria a jsem přesvědčena, že také příští rok mezi námi proběhne konstruktivní neúřední dialog o zprávě Účetního dvora za rok 2008.

Søren Bo Søndergaard, zpravodaj. – (DA) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat všem, kdo vystoupili v této rozpravě. Zvláště bych se chtěl vyjádřit k tomu, co řekli paní poslankyně Andreassenová a pan poslanec Ehrenhauser, a chtěl bych upozornit, že když jsme začali s tímto jednáním, neexistovala žádná shoda. Když jsme začali s tímto jednáním, Komise nám neodpovídala na otázky, na které jsme požadovali písemné odpovědi. Když jsme začali s tímto jednáním, kdykoliv jsme se snažili klást otázky, Komise opustila zasedání. Takto vypadal výchozí stav.

Naším dnešním úkolem je rozhodnout, zda jsme pokročili dál, nebo zda se nacházíme stále ve stejné situaci. Otázka nezní, zda jsme dosáhli všeho, čeho jsme chtěli dosáhnout. Souhlasím, že jsme nedosáhli všeho, co jsme chtěli. Jen si přečtete moji zprávu, nyní je to zpráva výboru, aby vám bylo jasné, že zatím nejsme spokojeni. Doporučoval bych rovněž Radě, aby si zprávu velmi důkladně přečetla, protože obsahuje mnoho důležitých bodů, který by se jí mohly hodit na příští rok.

Pokročili jsme však přece jen o něco dál. Když se začneme zabývat udělováním absolutoria za rok 2008 – ale je tomu tak dokonce již teď – nebudeme začínat od nepopsaného listu. Budeme vycházet z bodu, do něhož jsme dospěli letos. Proto jsem přesvědčen, že je správné hájit to, čeho jsme dosáhli, hlasováním za udělení absolutoria, a tím pokračovat v tomto zápase – vždyť to vlastně ani není nic jiného. Čas nám ukáže – až budeme vědět, jak se bude situace dále vyvíjet letos, příští rok a přespříští rok –, zda jsme učinili správné rozhodnutí. Rozhodující je, abychom jako výbor a jako Parlament byli schopni stát při sobě a dovést to, čeho jsme se rozhodli dosáhnout, až do konce.

Rád bych při této příležitosti poděkoval sekretariátu, stínovým zpravodajům a celému výboru včetně jeho předsedy za to, že nám umožnili vystupovat jednotně. Dokážeme-li mezi sebou udržet tuto solidaritu – a to i při udělování absolutoria za rok 2008 –, budeme moci v roce 2008 postoupit zase o kus dál za to, čeho jsme dosáhli v roce 2007. Pak budeme schopni dosáhnout toho, co si všichni přejeme.

Předsedající. – Rozprava je ukončena. Hlasování se bude konat ve středu 25. listopadu 2009.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Georgios Stavrakakis (S&D), písemně. – (EL) Pane předsedající, dámy a pánové, také bych chtěl na úvod blahopřát zpravodaji, jenž vykonal výjimečnou práci, bez obalu položil klíčové otázky a trval na tom, že na ně musíme dostat jasné odpovědi, abychom mohli doporučit udělení absolutoria. Blahopřeji také Výboru

pro rozpočtovou kontrolu, jenž trval na svém, podporoval zpravodaje a i přes počáteční problémy dokázal přesvědčit Radu, aby nám odpověděla na nejdůležitější otázky. Jak bychom mohli doporučit udělení absolutoria za rozpočet, jak bychom mohli odpovědně tvrdit, že dotýčný rozpočet je v pořádku, když nevíme, o čem ta čísla vypovídají? Toto by bylo naprosto absurdní. Po odpovědích Rady jsme již připraveni doporučit udělení absolutoria, ale současně jsme doplnili důležité připomínky do doprovodného usnesení, které Výbor pro rozpočtovou kontrolu schválil jasnou většinou. Chceme otevřené postupy a máme k nim důvěru, chceme transparentnost a máme k ní důvěru, a chceme mít úplné informace o tom, jak se zachází s penězi evropských daňových poplatníků.

(Zasedání bylo přerušeno v 19:25 až do začátku doby vyhrazené pro otázky a obnoveno v 19:30.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: McMILLAN-SCOTT

místopředseda

12. Čas vyhrazený pro otázky (Komise)

Předsedající. – Dalším bodem je čas vyhrazený pro otázky (B7-0223/2009).

Komisi byly položeny následující otázky.

Otázka 25, kterou položila **Silvia-Adriana Ticau** (H-0372/09)

Předmět: Opatření Komise s účelem podpořit prostředí, které podporuje korporátní investování do výzkumu a vyzvat banky k financování těchto investic

Rok 2009 je Evropským rokem kreativity a inovací. Lisabonská strategie přijatá v roce 2000 usiluje o to, aby do roku 2010 učinila evropskou ekonomiku „nejvíce konkurenceschopnou dynamickou ekonomikou založenou na znalostech“. Tento cíl dal vzniknout dalším dvěma cílům: zvýšit míru zaměstnanosti na minimálně 70 % pracovních sil a zvýšit míru investování do výzkumu na alespoň 3 % hrubého domácího produktu s tím, že dvě třetiny této částky by pocházely ze soukromého sektoru. Rok 2009 byl naneštěstí poznamenán hospodářskou a finanční krizí, která postihla všechny členské státy EU a omezila přístup soukromých firem k finančním nástrojům. Celkové investice do výzkumu nepřesahují 1,85 % HDP a pouze pět členských států do výzkumu investovalo více než 2 % HDP. Členské státy se hospodářsky zotaví jen v případě, že se EU podaří zůstat konkurenceschopnou, a to závisí na tom, zda bude investováno do výzkumu a vzdělávání.

Jaké opatření má Komise na mysli, aby podpořila prostředí, které by podněcovalo soukromé firmy k investování do výzkumu, zvláště do aplikovaného výzkumu, a které by vyzývalo banky, aby investice do výzkumu a inovací financovaly?

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Evropská politika v oblasti výzkumu a inovací je v podstatě založena na sedmém rámcovém programu pro výzkum v letech 2007 až 2013, na rámcovém programu pro konkurenceschopnost a inovace ve stejném období a na fondu soudržnosti, rovněž ve stejném období. Při přípravě těchto tří hlavních programů předložila Komise v roce 2005 a 2006 dlouhodobou strategii a akční plán. Akční plán byl předložen v roce 2005, zatímco celková rámcová inovační strategie je z roku 2006. Výsledky těchto odlišných programů jsou uvedeny v podrobné dokumentaci Komise a byly zde v Parlamentu často projednávány. Rád bych Vám, paní Ťicauová, všechny tyto dokumenty ještě jednou poskytl. V čase vyhrazeném pro otázky není možné Vám jejich obsah vysvětlovat, ale chci se pokusit poukázat na hlavní body.

Pomocí sedmého rámcového programu pro výzkum jsme zaznamenali opravdu pozoruhodné zvýšení evropských výdajů na výzkum a vývoj, přičemž byla vytvořena i řada nových nástrojů, zvláště společné technologické iniciativy. Ty se ukázaly být nesmírně hodnotné.

Fond soudržnosti je nový a lépe vyhovuje cíli podporovat výzkum a vývoj. Když se na číselné údaje podíváte, je to opravdu pozoruhodné - pro dané období činí rezervy pro tyto oblasti ve fondu soudržnosti a strukturálních fondech 86 miliard EUR, což je v každém případě 25 % celkového objemu strukturálních fondů a fondu soudržnosti. V rámci cíle evropské strukturální politiky byl vytvořen nový nástroj, podpůrná iniciativa JEREMIE (Společné evropské zdroje pro nejmenší až střední podniky), která především malým a středním podnikům usnadňuje přístup ke kapitálu. Prováděno je to ve spolupráci s Evropským investičním fondem.

Program k podpoře inovací a konkurenceschopnosti, za který jsem zodpovědný já, je v podstatě i programem, který vytváří finanční nástroje. Hlavní díl finančních prostředků je skutečně vynakládán na usnadnění přístupu malých a středních podniků k finančním nástrojům, které jsou navrhovány tak, aby došlo ke zlepšení jejich schopnosti provádět inovace.

Jsem si jist, že je vám známo, že naše evropská politika v oblasti růstu a zaměstnanosti nemá mnoho kvantitativních cílů. Jeden kvantitativní cíl, který se od roku 2000 nezměnil, však opravdu máme. Tímto cílem je vynaložit 3 % hrubého domácího produktu na výzkum a vývoj. Již dnes můžeme říci, že tento cíl nebude naplněn. Když se však podíváme jen na procentuelní vyjádření, je to poněkud zavádějící, neboť absolutní částky vynaložených prostředků na výzkum a vývoj v Evropské unii v letech 2000 až 2006 přesto vzrostly o

14,8 %. To je větší míra navýšení než například ve Spojených státech. Navzdory tomu musíme konstatovat, že výsledky nejsou uspokojivé, a Rada z tohoto důvodu již v prosinci loňského roku přijala dokument nazvaný „Vize 2020“ evropského výzkumného prostoru, který se zabýval otázkou, zda můžeme začít s větším financováním evropské politiky výzkumu a vývoje.

Nechci vám skrývat svou obavu, že současná hospodářská recese ohrožuje dlouhodobou strategii týkající se uskutečňování pokroku v oblasti výzkumu a vývoje. V listopadu 2008 reagovala Komise na tuto hrozbu velmi rychle. Plán evropské hospodářské obnovy, který doplňuje opatření členských států pro boj s hospodářskou krizí a který má za cíl dodat hnací sílu a pomoci čelit obtížné situaci ve finančním sektoru, je intenzivně zaměřen na oblasti investování do výzkumu a vývoje a na podporu investic. Uvedu vám tři příklady: iniciativa „továrny budoucnosti“, která se týká modernizace evropské průmyslové základny, s objemem finančních prostředků ve výši 1,2 miliard EUR; iniciativa „energeticky účinnější budovy“, na kterou byla přidělena 1 miliarda EUR a „partnerství pro evropské zelené automobily“, na kterou byla přidělena rovněž 1 miliarda EUR v oblasti výzkumu, dovršena výdajem na ostatní hospodářská opatření dosahujícím částky 4 miliard EUR.

Komise již zahájila přípravy nové strategie pro růst a zaměstnanost. Aniž bych prozrazoval utajované informace, mohu též říci, jak již pojednával předseda Barroso ve svých pokynech, že výzkum, vývoj a inovace budou v nové strategii pro růst a zaměstnanost hrát naprosto klíčovou roli.

K inovacím mám další poznámku. Pokud je řeč o výzkumné politice, Evropa je ve skutečnosti v poměrně dobrém postavení. Máme dobré, a v některých případech dokonce vynikající, výzkumné kapacity. Máme i velmi dobré výsledky, pokud jde o technologický pokrok. Přesto bychom jistě mohli být lepší, pokud jde o inovace. Jestliže inovaci chápeme jako praktické uplatňování výzkumu a vývoje na produkty, služby, design a metody – jinými slovy na cokoli, kde je možné praktické využití – vidíme stále obrovský potenciál k vyvolání dalšího růstu a vytvoření dalších pracovních míst v Evropě. Proto Komise v letošním roce oznámila předložení „inovačního aktu“. V tomto smyslu „akt“ představuje nový politický nástroj, který jsme poprvé vyvinuli v souvislosti s malými a středními podniky – budete si pamatovat „Small Business Act“ pro Evropu – a předložíme inovační akt, který spojí zákonná opatření, politické iniciativy a politicky závazné pokyny do většího balíčku.

Usiloval jsem o směřování této činnosti tak, aby se Komise v novém složení mohla svobodně rozhodnout, kdy bude tento inovační akt chtít předložit. Snad pochopíte, že já to nemohu předjímat – bude to nová Komise, kdo o tom rozhodne. Přípravné práce nicméně již značně pokročily a myslím, že mohu s jistotou říci, že Parlament bude se subjekty tohoto inovačního aktu jednat během příštího roku.

Na závěr mi dovolu říci, že v průběhu několika posledních let jsme v řadě oblastí zaznamenali celkově dobrý pokrok, třebaže byl velmi proměnlivý. V této souvislosti je však nezbytné zaujmout nestranný postoj. Nemůžeme například očekávat, že nové členské státy budou ihned na výzkum, vývoj a inovace vydávat takovou část hrubého domácího produktu jako starší členské státy. Velmi mne však těší, když vidím, že nové členské státy, zejména ty, které potřebují dohánět nejvíce, tvoří i nejrychleji základy. Já tedy vidím celkový vývoj pozitivně.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Děkuji Vám za informace a odpověď, které jste poskytnul. Ráda bych se zeptala Komise, zda zamýšlí pořádat diskuse s evropskými bankovními institucemi o možnosti poskytovat firmám zabývajícím se výzkumem a vývojem a na projekty záruky a půjčky s preferenční úrokovou sazbou, které jsou v současnosti považovány za rizikovější. Evropské programy na podporu výzkumu, jakým je sedmý rámcový program, který žádá až o 50 % spolufinancování, nejsou navíc pro malé a střední podniky vhodné. Chtěla bych se Komise zeptat, zda za účelem zvýšení zapojení malých a středních podniků zamýšlí tyto programy pozměnit.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Paní Ťicauová, to je bod, který si zasluhuje velkou pozornost, a mne těší, že Vám mohu říci, že to je přesně to, co má Komise na mysli, a právě proto takto jednala. Chci zdůraznit, že zásadním problémem pro naše malé a střední podniky je získání nezbytného rizikového a rozvojového kapitálu, aby byly schopny vývoj a výzkum financovat. V této oblasti byly vytvořeny dva důležité nástroje, jmenovitě rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace a program JEREMIE.

V obou případech je otázka, jež se naskytá, stejná. Je jí schopnost připravit samostatně prostřednictvím Evropské investiční banky a Evropského investičního fondu levný úvěr s pomocí rizikového a rozvojového kapitálu – jinými slovy, s přímou účastí obchodního kapitálu – a s pomocí záruk, aby malé a střední podniky měly k tomuto úvěru snazší přístup. To jsou hlavní investiční programy, kterých se účastní stovky tisíc evropských firem.

Jsem si jist, že chápete, že Evropská investiční banka a Evropský investiční fond nejsou schopny spravovat podrobnosti o každém poskytnutém úvěru. To je důvodem, proč se to odehrává prostřednictvím zprostředkovatelů, obvykle bank v členských státech. Na základě nejnovějších informací, které mám, je situace taková, že jsme ve všech členských státech dosáhli pozice, s jejíž pomocí je národní bankovní systém do této politiky začleněn a firmy, které hledají přístup k peněžním prostředkům poskytovaným z rozpočtu Společenství, jsou schopny získávat výše zmíněné finanční prostředky prostřednictvím příslušného národního bankovního systému.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Můj dotaz se týká koncepce programu Eurostars, tedy něčeho, co jsme zavedli v rámci iniciativy EUREKA, což usnadnilo zvláště rychlou a účinnou alokaci finančních prostředků malým a středním podnikům. Myslíte si, že zmíněný program může být prodloužen? A dále, jak vidíte výzvu pro osmý rámcový program pro výzkum, v rámci kterého je projednávána naše představa poskytnout v budoucnu 50 miliard EUR zejména na výzkum energetické účinnosti ve spojení s malými a středními podniky.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Pane Rübigu, vy moji odpověď samozřejmě znáte, ale jsem za Vaši otázku vděčný. Ano, myslím si, že všechny programy, které máme a které malým a středním podnikům usnadňují přístup k finančním prostředkům, mohou být prodlouženy. S těmito programy jsou velmi kladné zkušenosti a proto bychom je měli prodloužit. Musím Vás požádat o pochopení pro skutečnost, že nechci komentovat priority osmého rámcového programu pro výzkum. Na jednu stranu to není, jak víte, v mé kompetenci, ale na druhou stranu by bylo nevhodné, kdybych předjímal novou Komisi, která bude brzy sestavena.

Na stěžejní premisu vaší otázky mohu z pohledu současné Komise říci jen to, že se naše výzkumná rozvojová a inovační politika bude muset v příštích deseti letech soustředit na oblasti energetické účinnosti, obnovitelných energií a, v širším smyslu, na oblast technologií, které razí cestu udržitelnému životnímu stylu a hospodářství.

Znáte mne dost dobře, abyste věděli, že jsem vždy poukazoval na to, že zvyšování energetické účinnosti je pravděpodobně nejlevnějším a nejúčinnějším druhem programů udržitelnosti, neboť nám umožňuje dosáhnout mnohého s relativně malými výdaji. Pokud tedy nová Komise předloží specifické návrhy, které budou tímto směrem zaměřeny, bude skutečně schopna navázat na přípravné práce, které odvedla současná Komise a její politiky.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, samozřejmě zvláště ve farmaceutickém průmyslu jsou výzkum a vývoj klíčové, pokud jde o inovace a boj s nemocemi, z čehož pro změnu těží občané EU. Jaká opatření přijme Komise vůči farmaceutickým firmám, které se snaží omezit paralelní obchodování ve farmaceutickém odvětví? Bude takováto opatření považovat za protisoutěžní?

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Pane Mölzere, tato otázka prostě není aktuální, neboť byla komplexně prozkoumána a bylo o ní rozhodnuto ve spojitosti s farmaceutickým balíčkem, který Komise navrhla v loňském roce. V této věci máme od Evropského soudního dvora jasné a nedvojsmyslné precedenční právo, které zahrnuje paralelní obchod ve farmaceutickém odvětví na svobodném vnitřním trhu a není tu tedy žádný právní rámec, který by to rozporoval.

Farmaceutický balíček navržený v loňském roce Komisí nestanoví žádná zvláštní pravidla, která by měla negativní dopad na paralelní obchod. V rámci velmi důležitých a rozsáhlých návrhů vztahujících se k ochraně před padělanými léčivými v zákonném dodavatelském řetězci platí pro výrobce léčiv přesně tatáž pravidla jako pro ty, kdo provozují paralelní obchod. Nedochozí tu vůbec k žádné diskriminaci. Nejsem si vědom toho, že by byl v Komisi někdo, kdo by měl v úmyslu se tímto tématem zabývat.

Předsedající. – Otázka 26, kterou položil **Marc Tarabella** (H-0377/09)

Předmět: Informace o cenách energií pro spotřebitele

Nedávno Komise zahájila druhé zasedání „Občanského energetického fóra“ v Londýně. Komisařka pro ochranu spotřebitelů ve svém sdělení zdůraznila, jak je pro spotřebitele energií důležité, aby vyúčtování za plyn či elektřinu, která jsou nejlepším ukazatelem spotřeby energie, byla jednoduchá a přesná a aby umožňovala srovnání mezi poskytovateli.

Pomineme-li tyto každoroční hlavní veřejné události, může Komise výslovně uvést, jak zamýšlí přinutit výrobce a distributory energií, aby tento pro občany nezbytný cíl naplnili navzdory tomu, že odmítli přijmout Chartu spotřebitelů energie navrženou Parlamentem?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Jako odpověď na první otázku pana Tarabellu, která se týkala cen energií, mohu uvést, že s přijetím třetího balíčku pro vnitřní trh s energiemi byla v rámci vnitřního trhu s energiemi podstatně zvýšena důležitost občana. Nová opatření jsou určena ke zlepšení fungování maloobchodního trhu s energiemi a k poskytování dodatečné ochrany spotřebitelům. Tato témata jsou návazně projednávána v rámci Občanského energetického fóra ustaveného s cílem zlepšit fungování maloobchodního trhu ve prospěch jednotlivých spotřebitelů.

Fórum, které zapojuje představitele spotřebitelů, průmyslu, národních regulačních orgánů pro energetiku a vnitrostátních správních orgánů, usiluje o zlepšení provádění energetických předpisů a může vyvinout prvky pro kodexy chování týkající se samoregulačních a kvazizávazných účinků na průmysl. V této souvislosti byla na prvním zasedání fóra v roce 2008 ustavena pracovní skupina pro fakturaci. Doporučení pracovní skupiny představují příklady dobré účetní praxe a byly představeny a schváleny na druhém zasedání fóra v roce 2009. Regulační orgány pro energetiku a průmysl budou podávat zprávy o provádění doporučení v oblasti fakturace na příštím fóru, které se, dle předpokladů, bude konat na podzim roku 2010.

Třetí balíček pro vnitřní trh s energiemi přinesl i nový nástroj určený k informování spotřebitelů – kontrolní seznam evropského spotřebitele energie. Kontrolní seznam je nástrojem, který pomůže informovat spotřebitele v členských státech o jejich právech – obzvláště ohledně fakturace – a pomáhat jim s prováděním a vynucováním energetických předpisů. Má za cíl podávat spotřebitelům zjednodušené, přesné a praktické informace ohledně místních trhů s energiemi. Jejich ochranu dále zvýší harmonizace kompetencí regulačních orgánů pro energetiku týkajících se ochrany spotřebitelů, jejímž výsledkem bude aktivní sledování trhu.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, ve své odpovědi vlastně hovoříte o výsledku druhé zprávy na podzim roku 2010, o třetím energetickém balíčku, který bude pozorně sledován.

Prozatím velmi dobře víte, že tisíce stížností podaných spotřebitelským organizacím a národním regulačním orgánům se týká naprostého nedostatku transparentnosti faktur za plyn a elektřinu, pokud jde o ceny i o skutečnou spotřebu. A to v době, kdy jak Komise, tak členské státy kladou ve svých energetických plánech důraz na snižování spotřeby a na možnost srovnávání cen s cílem potenciálně změnit dodavatele. To bylo hlavním cílem liberalizace.

Proto, paní komisařko, přejdu rovnou k problému tím, že se Vás zeptám, jaká opatření – a používám zde množné číslo – hodlá Komise v krátkodobém časovém horizontu přijmout, aby se s těmito nedostatky vypořádala. Rád bych upozornil i na to, že Komise odmítla chartu práv spotřebitelů energie navrženou Parlamentem, kterou jste sama předtím doporučila. Paní De Vitsová byla tou, kdo ji navrhl.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Pane Tarabello, Váš dotaz je příliš zaměřen na to, proč bylo od charty upuštěno. Veřejná konzultace *Vykročení k evropské chartě práv spotřebitelů energie* byla spuštěna v červenci 2007. Výsledky konzultace ukázaly, že o existujících právech spotřebitelů energie panovalo nízké povědomí.

Myšlenka charty vytvořit jediný právní předpis zahrnující práva spotřebitelů, která jsou v současné době včleněna do řady evropských směrnic a četných vnitrostátních prováděcích nástrojů, byla z právních důvodů odmítnuta. Práva spotřebitelů energie, která jsou v existujících evropských právních předpisech zakotvena, jsou již právně závazná.

Ptáte se, proč nemůže existovat standardizovaná faktura pro všechny spotřebitele. Naše pracovní skupina pro fakturaci, založená Občanským energetickým fórem, potvrdila, že právo průmyslu na samoregulaci, která podporuje inovace v oblasti fakturace, by mělo být zachováno. Současně by měla být zajištěna větší transparentnost a srovnatelnost cen a služeb, jež jsou spotřebitelům nabízeny.

Preciznost účetní agendy je těsně spjata s frekvencí měření. Frekvenci odečtů měřičů evropské právo neurčuje. Je to však řešeno nepřímo prostřednictvím inteligentního měření.

Ráda bych též zdůraznila, že jsme na Občanském energetickém fóru schválili doporučení pro dobrou účetní praxi, jejímž cílem je poskytnout spotřebitelům jednoduché a jasné informace ohledně faktur za plyn a elektřinu.

Prostřednictvím hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích v rámci které jsme prozkoumali různé spotřebitelské trhy, jsme zaznamenali, že trhy, ze kterých pocházelo nejvíce stížností, byly trhy s elektřinou. Na druhém místě byly finanční trhy a na třetím místě místní doprava.

Proto Komise spustila významnou studii o maloobchodním trhu s elektřinou, jejíž výsledky bude prezentovat na fóru v roce 2010. To je druhou úrovní, na které jsou prováděny výsledky hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích, a já si myslím, že v budoucnu zůstane jedním z nejsilnějších nástrojů k rozpoznání toho, jak maloobchodní trh funguje, zvláště v tomto případě, který je předmětem tak důležitého a základního zájmu a který se též ve velkém měřítku vztahuje na služby.

Chris Davies (ALDE). – Mohu-li navázat na otázku: víme, že pro úsporu energie v tuzemských domácnostech existuje obrovský potenciál. Dívám se na svou fakturu za elektřinu, dívám se na ni se zájmem, protože těchto úspor dosáhnout chci, a upřímně říkám, že ji shledávám matoucí.

Jestliže ji shledávám matoucí já, obávám se, že pak i řada mých voličů. Samoregulace není dostatečná. Vyjasněním by Evropská komise mohla vnést do této oblasti skutečně smysl, což by, dle mého mínění, bylo všude občany přivítáno a poskytlo by nám to významnou pomoc v pokusu o snížení našich celosvětových tepelných emisí.

Vezměte to, prosím, zpět do Komise a znovu o tom popřemýšlejte.

Franz Obermayr (NI). – (DE) V první polovině tohoto roku spadly ceny topného oleje u dodavatelů paliv až o 40 %. Přesto měl tento vývoj na spotřebitele pouze okrajový pozitivní vliv, což je obzvláště důležité v chladnějších částech roku.

Jaké kroky Komise podnikne, aby zajistila, že z tohoto příznivého pohybu cen budou mít prospěch i spotřebitelé?

Meglena Kuneva, členka Komise. – Jsme si vědomi toho, že Komise není tím, kdo ceny stanovuje. To, co můžeme udělat a k čemu jsme zavázáni, je zprůhlednit ceny.

V jedné z posledních směrnic – směrnice o spotřebitelském úvěru z roku 2007 – jsme požádali banky, aby zavedly společnou metodologii pro výpočet úrokových měr na takovém základě, aby spotřebitelé mohli porovnávat nabídky a nacházet pro sebe nejlepší řešení. Můžeme pracovat s několika nástroji. Zde se jedná o nepoctivé obchodní praktiky a je to právě transparentnost cen, která je jádrem této směrnice.

Máme i další horizontální směrnici týkající se nepoctivých obchodních podmínek, která se zaměřuje na to, zda se podmínky netýkají nenáležitého nebo bezdůvodného obohacení. To je myslím to, kam jste mířil, když jste položil otázku ohledně cen.

Tuto záležitost máme ve svých rukou a musíme také udělat vše, co je možné, abychom zajistili, že vynucování bude ve všech členských státech Evropy prováděno stejně dobře, jelikož všechny tyto směrnice jsou na způsobu provedení velmi závislé. Proto Evropské komisi navrhuji, aby o vynucování komunikovala. Zde začínáme úplně s něčím novým, neboť vynucování je běžně v rukou členských států, ale potřebujeme porovnat výsledky a mít minimální standardy, což – pokud jde o předchozí dotazy na měření a porozumění – je mimochodem důvodem, proč tak důrazně podporujeme projekty inteligentního měření. Nemusí to být celoevropskou iniciativou, ale země jako je Švédsko, jež právě předsedá, jsou v této oblasti mezi průkopníky. Mohu každému pouze doporučit, aby se na tento příklad podíval a maximálně jej využil. Mohlo by to vést k dalším otázkám, jako například jak vypočítat uhlíkovou stopu, kterou za sebou všichni necháváme prostřednictvím spotřeby energií.

Když se podíváme do jiných oblastí, v poslední době dělá Komise mnohem více ohledně označování energetické účinnosti a ohledně dalšího srovnávání cen, vyzývá k využívání spotřebitelských indexů, jak je tomu například v Itálii a v dalších zemích, jelikož i to je velmi dobrá služba, jež je poskytována přes internet a pomáhá spotřebitelům bojovat za lepší cenu.

Aby se tak však mohlo stát, potřebujeme mít přeshraniční obchod a dostupnost. Přeshraniční internetový obchod v Evropské unii v současné době tvoří pouze devět procent, takže nás skutečně volá povinnost dokončit druhou fázi vnitřního trhu, kterou je maloobchodní trh. Tato oblast je v rámci vnitřního trhu jedním z chybějících článků a já pevně doufám, že Parlament a Komise urychlí jednu z nejdůležitějších směrnic navržených v rámci směrnice o právech spotřebitelů, jejímž cílem je mít soubor pravidel, která přinesou více jistoty a důvěry – z pohledu spotřebitelů a firem – aby byla zlepšena tato skutečně velice špatná úroveň přeshraničního obchodu v Evropě.

Předsedající. – Otázka 27, kterou položil **Jim Higgins** (H-0401/09)

Předmět: Označování potravin pro spotřebitele

Mohla by Komise nastínit, jaká šetření nebo zprávy týkající se potravin, které jsou údajně prospěšné pro zdraví, provedla či vyhotovila? Byla za účelem ochrany spotřebitelů paleta těchto potravin zkoumána nebo testována, aby bylo možno ověřit, zda jsou tvrzení, kterými se pyšní, odůvodněná?

Androulla Vassiliou, členka Komise. – V návaznosti na požadavek členských států a investorů navrhla Komise nařízení o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, jež bylo Parlamentem a Radou přijato v prosinci 2006.

Přesným cílem tohoto nařízení je zajistit, aby výživová a zdravotní tvrzení uváděná na potravinách byla pravdivá, jasná a založená na obecně přijímaných vědeckých důkazech tak, aby byl spotřebitel přiměřeně chráněn. Cílem Komise je proto vytvořit seznam povolených zdravotních tvrzení, jakož i aktualizovat povolená výživová tvrzení. K zajištění toho, že budou uváděna pouze vědecky doložená zdravotní tvrzení, jsou nařízením stanoveny autorizační postupy

Tyto postupy v první řadě zapojují Evropský úřad pro bezpečnost potravin, který posoudí odůvodnění zdravotních tvrzení. Dále Komisi, která předloží návrhy opatření, jimiž se v souladu s nimi povolují nebo zamítají zdravotní tvrzení, a za třetí členské státy, které v regulačním výboru k těmto opatřením poskytnou své stanovisko.

Komise dále přijala čtyři nařízení opravňující nebo zamítající zdravotní tvrzení. Na základě vyhodnocení zdravotních tvrzení ze strany Evropského úřadu pro bezpečnost potravin budou i nadále přijímána obdobná opatření, která zajistí, že spotřebitelé nebudou uvedeni v omyl.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Rád bych paní komisařce poděkoval za její odpověď. Vítám studii i průzkum v oblasti výroby potravin, který je právě prováděn Evropským úřadem pro bezpečnost potravin, jelikož jak bylo nyní prokázáno, za potraviny, s nimiž je spojována zdravotní prospěšnost, nakupující rádi zaplatí více peněz.

V závěru dne je nejdůležitější skutečnost, že nová pravidla dodržujeme a že vyvíjíme na různé společnosti tlak v tom směru, aby byly zcela poctivé, pokud jde o objem informací, jež poskytují, aby lidem, kteří si tyto věci kupují, neudávaly nepravdy.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Nemohu než souhlasit s váženým panem poslancem. To je přesně ten důvod, proč jsme nařízení navrhli.

Musím říci, že jsme žasli nad tím, kolik žádostí jsme obdrželi. Očekávali jsme pár set a obdrželi jsme

44 000 tvrzení. Sloučili jsme těchto 44 000 tvrzení do skupiny 4 000 a předložili je Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) k vydání stanoviska. To je důvodem, proč úřad EFSA není schopen dokončit prošetřování všech 4 000 tvrzení ve lhůtě do prosince 2010.

Myslím si však, že pro spotřebitele je velmi důležité, že my tento proces dokončíme a že budou přesně vědět, když uvidí tvrzení a když v supermarketu uvidí některé potraviny s tvrzením, budou s jistotou vědět, že je založeno na vědeckých poznatcích a že není zavádějící.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Rád bych paní komisařce za tyto informace poděkoval – to, co děláte, je opravdu velmi důležité.

Více než 40 000 firem požádalo o rozhodnutí, které by potvrdilo, že jejich výrobky splňují nejvyšší požadavky a kritéria. Co se však stane, jestliže toto potvrzení dostanou, zatímco po určité době v praxi již tyto výrobky nebudou splňovat všechny požadavky nebo všechny parametry označené na štítku? Co se stane zejména v

případě velkých mezinárodních koncernů? Získaly souhlas a schválení a uvádějí to na štítku, ale skutečnost je zcela odlišná. Co se tedy stane?

Paul Rübig (PPE). – (DE) Zajímalo by mne, jak hodláte v budoucnu označovat a uvádět na trh, v odpovídající čerstvosti a vysoké kvalitě, regionální výrobky nabízené ke koupi přímo na místě?

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Moje odpověď na poslední otázku zní ne, to je zcela odlišná záležitost. Zde se jedná o původ výrobku. My nyní hovoříme o zdravotních tvrzeních. Pokud výrobce uvede tvrzení, že výrobek je pro vaše zdraví prospěšný z toho či onoho důvodu, pak musí být vědecky doloženo, že tomu tak skutečně je.

Pokud jde o další otázku, Evropský úřad pro bezpečnost potravin prověřuje zdravotní tvrzení, která byla uvedena v době podání žádosti na základě vědeckých důkazů platných v době podání žádosti.

Pokud je samozřejmě nějaké tvrzení uvedeno na základě určitého vědeckého důkazu a výrobce produkt následně pozmění, jde o jasný podvod a na takového výrobce bude podána žaloba, neboť neuvádí veřejnost pouze v omyl, ale jedná se také o podvod.

Předsedající. – Otázka 28, kterou položil **Gay Mitchell** (H-0366/09)

Předmět: Rozdílná práva spotřebitelů

Často se stává, že voliči přicházejí za svými poslanci s problémy, které se týkají jejich spotřebitelských práv, když žijí v jiném členském státě nebo do jiného členského státu cestují. Co děláte, paní komisařko, pro to, abyste zvýšila znalost a pochopení práv spotřebitelů, která se mezi členskými státy Evropské unie liší?

Meglena Kuneva, členka Komise. – Tato otázka se týká odlišných spotřebitelských práv a je velmi aktuální. Ve všech členských státech existují instituce a organizace, které mají za úkol u svých občanů zvyšovat informovanost o právech spotřebitelů a jejich pochopení.

Přehled těchto národních institucí a organizací je dostupný na internetových stránkách. Tyto internetové stránky vám samozřejmě mohou poskytnout. Je to http://ec.europa.eu/consumers/empowerment/cons_networks_en.htm. Je skutečně velmi zajímavé si je projít.

Komise zvyšuje povědomí o právech spotřebitelů pomocí různých nástrojů. Sponzorujeme širokou síť spotřebitelských center v celé EU, která spotřebitelům poskytují informace o jejich právech, nakupují-li přes hranice, a poskytuje jim podporu tak, že octnou-li se v nesnázích, usilují o nápravu. Internetové stránky center, letáky a brožury spotřebitelům vysvětlují, jaká jsou jejich práva, například když v jiném členském státě nakupují na internetu, pronajímají si vůz nebo rezervují dovolenou.

Komise by tedy doporučila, aby poslanci Evropského parlamentu odkázali své voliče na evropské spotřebitelské centrum umístěné v jejich příslušných zemích. Kromě toho Komise vede v členských státech, které se nově připojily k EU, informační kampaně, jejichž cílem je zvýšit povědomí o spotřebitelských právech a podpořit národní organizace a instituce, u nichž mohou spotřebitelé nalézt další pomoc a podporu.

Komise rovněž podporuje seznamování s těmito právy prostřednictvím svých iniciativ k výchově spotřebitelů, jakou je „Evropský diář“ zaměřující se na studenty ve věku 15 až 18 let a Dolceta – webové stránky zaměřující se na dospělé a učitele.

V neposlední řadě, v říjnu roku 2008 Komise předložila svůj návrh směrnice o právech spotřebitelů, která je v současné době předmětem vyjednávání v Parlamentu a v Radě.

Tato směrnice, bude-li přijata, omezí současnou roztržitost spotřebitelských *acquis* a zajistí, že všichni spotřebitelé v EU budou využívat jediný jednoduchý soubor spotřebitelských práv, a usnadní vedení celoevropských kampaní k výchově spotřebitelů.

Komise v současné době provádí průzkum a sběr informací pro spotřebitele v místě prodeje a předtím, než navrhne konkrétní opatření, se hodlá poradit s odborníky na maloobchod, spotřebitelskými organizacemi a dalšími investory na místě.

Mám také pár pro nás důležitých zpráv. Provedli jsme dvě nová rozšíření webových informačních stránek Dolceta. Přidali jsme dvě nové oblasti: jedna je „udržitelná spotřeba“ a další je „služby obecného zájmu“, takže expandujeme.

Gay Mitchell (PPE). – Děkuji paní komisařce za odpověď. Mohu se paní komisařky zeptat, zda si je vědoma toho, že lidé, kteří, jak zmiňuje, nakupují na internetu, řekněme, hotelové věrnostní karty nebo cokoli jiného, mají skutečné potíže najít někoho, kdo by ve skutečnosti přijal stížnost? Možná tam bude nějaký P. O. box, ale zřídka telefonní číslo nebo patřičná e-mailová adresa. Paní komisařko, budete žádat po každém, kdo prodává zboží, aby měl přímé kontaktní telefonní číslo, prostřednictvím kterého se lidé, kteří mají potíže, spojí přímo s těmi, kdo jim prodali vadné zboží nebo služby?

Meglana Kuneva, členka Komise. – Tohle je v kompetenci zvláště veřejných orgánů členských států. Komise by mohla požádat o prověření, zda v těchto zemích existují veřejné orgány, které se touto otázkou zabývají. Máme síť takových orgánů. Čas od času shromažďujeme informace, ale na úrovni subsidiarity se zaměřujeme na to, co bychom mohli učinit na přeshraniční či celoevropské úrovni. Jinak je to stát od státu velmi oddělené. Je to součástí vzdělávání a jak víme, vzdělávání je především v rukou členských států.

Co se týče stížností, tak to, co dělám já, je shromažďování všech stížností a v rámci hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích vidím, na jaké úrovni se ty stížnosti nacházejí, srovnávám je se spokojeností spotřebitelů a poté navrhu nezbytné závěry, pokud jde o to, jak je se spotřebiteli nakládáno. Máte úplnou pravdu v tom, že potřebujeme porovnat, kolik stížností z jednotlivých oblastí přichází. Proto tedy navrhuje – a pracujeme – na společném evropském formuláři pro stížnosti, jelikož informace, které v současné době veřejným orgánům přicházejí v zemi „X“ nejsou evidovány stejným způsobem, jakým jsou evidovány v zemi „Z“. Pokud budeme mít tento společný formulář pro stížnosti, nebude to tak, že Komise se stane někým jako ombudsmanem v oblasti spotřebitelských záležitostí, ale na základě těchto stížností vypracuje naši politiku, která se bude více týkat občanů. Myslím, že tohle je do budoucna velmi důležitý projekt.

Máme skutečně poměrně omezená práva zasahovat do toho, jak členské státy se stížnostmi na národní úrovni nakládají a jak na ně reagují. Mohli bychom vytvořit hodnotící zprávu o spotřebitelských trzích a stanovit minimální standardy, ale nemůžeme nahradit přítomnost konkrétního členského státu.

Převelice ráda setrvám v Evropské komisi a společně s Parlamentem se budu podílet na stanovování minimálních standardů a měření toho, jak je se spotřebiteli nakládáno, a výše částek, které členské státy do této politiky investují. Myslím si, že je to zvláště nyní, v časech pro hospodářství obtížných, velmi dobrou investicí, že můžeme vidět, jak je se spotřebiteli nakládáno, neboť tohle podává o trhu dobré informace.

Malcolm Harbour (ECR). – Pane předsedající, chtěl jsem tu dnes večer být zvláště proto, že si myslím, že toto je poslední příležitost, kdy k nám paní Kunevová může promluvit jako komisařka, a chtěl jsem položit dvě otázky

V první řadě, souhlasila by se mnou v tom, že dramaticky přibylo spotřebitelských informací, průzkumů i její práce během jejího funkčního období první komisařky, jejíž zodpovědnost je specificky zaměřena na spotřebitele?

Za druhé, souhlasila by se mnou rovněž v tom, že je zcela zásadní, abychom v příští Komisi měli i nadále komisaře, který by se věnoval záležitostem spotřebitelů? Zaslýchli jsme znepokojující zvěsti o tom, že v nové Komisi tomu tak nebude, a já jí chci dát příležitost k tomu, aby nám dnes večer poskytla svůj názor.

Meglana Kuneva, členka Komise. – Měla jsem tu čest pracovat s panem Harbourem a bylo mi to velkým potěšením. Dovolte mi tedy výslovně a osobně vám za tuto příležitost v posledních třech letech poděkovat. Věřte mi, zůstanu velmi oddanou političkou pro tržní ekonomiku, neboť trh není jednoduchý, ale je něčím jako laborator pro občanská práva. Jsem ráda, že máme tak blízko ke stejným právům, která jsou nyní tak důležitá pro celé lidstvo. Těmito právy jsou práva environmentální.

Spotřebitelské portfolio je opravdu velmi důležité. Týká se trhu a maloobchodního trhu, ale je zde něco víc, něco dodatečného, a tím je problematika práv, vynucování, spotřebitelských stížností a otázka, jak navrhnout náležitější politiku.

Jsem si naprosto jistá tím, že předseda Barroso najde tu správnou rovnováhu, neboť ve svém projevu uvedl, že v rámci vnitřního trhu musíme najít chybějící články. Myslím si, že jedním z těchto chybějících článků je maloobchodní trh. Jsem si naprosto jistá, že předseda bude věnovat problematice spotřebitelů tak jako tak plnou pozornost, a jsem přesvědčena, že tato politika zůstane velmi vyrovnaná. Musím však rozhodně tuto zprávu předat.

Předsedající – Otázka č. 29, kterou pokládá **Pat the Cope Gallagher** (H-0412/09)

Předmět: Autopůjčovny

Schvaluje Komise praktiky autopůjčoven, které vyžadují po zákaznících, aby zaplatili za plnou palivovou nádrž před vypůjčením vozu bez ohledu na to, že zákazník by mohl při vracení vozidla nechat palivovou nádrž například z poloviny plnou, což mu však není proplaceno?

Jsou tyto postupy v souladu se směrnicí o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy (90/314/EHS⁽³⁾)?

Meglana Kunevová, členka Komise. – Komise je dobře obeznámena s postupy společností půjčujících vozidla a odpověděla již na řadu podobných parlamentních otázek a stížností občanů týkajících se této otázky. Já osobně dostávám spoustu z nich.

Již dříve jsem uvedla, že takové praktiky jsou nepřijatelné, pokud vedou k tomu, že zákazníci zaplatí za pohonné hmoty, které nespotřebují, aniž by o tom byli předem informováni. Směrnici o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy by bylo možné uplatnit pouze, pokud by se na autopůjčovny vztahoval soubor služeb pro dovolenou. Tato směrnice nicméně neupravuje tuto konkrétní otázku. Tyto postupy by však mohly být v rozporu se směrnicí o nekalých obchodních praktikách a směrnicí o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách.

Zprvée, podle směrnice o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách standardní podmínky smlouvy nesmí být výrazně nevyvážené v neprospěch spotřebitelů. Navíc smluvní podmínky by měly být psány jasným a srozumitelným jazykem. Dalo by se argumentovat tím, že bod smlouvy, na jehož základě zákazníci v praxi zaplatí za něco, co nespotřebovali, je nepřiměřený.

Zadruhé, směrnice o nekalých obchodních praktikách zavazuje obchodníky chovat se podle standardu náležité profesionální péče. Obchodníci musí otevřeně a jasně informovat o základních charakteristikách poskytovaných služeb. Autopůjčovny, které neinformují zákazníky o tom, že nespotřebované pohonné hmoty jim neproplatí, mohou porušovat tuto směrnici. Takové postupy mohou rovněž být považovány za porušování standardu náležité profesionální péče, který tato směrnice od obchodníků vyžaduje.

Nicméně vážený pan poslanec by měl vědět, že posuzování přiměřenosti podobných postupů a stíhání společností porušujících určitý zákon či předpis je odpovědností vnitrostátních orgánů pro vymáhání práva. Komise nemá žádné vymáhací pravomoci. Spotřebitelé, kteří nakupují přeshraniční služby, nicméně mohou podat stížnost k evropskému spotřebitelskému centru v jejich zemi, které by mělo být schopno pomoci získat náhradu od obchodníků z jiných zemí EU.

Domnívám se však, že musíme učinit maximum pro to, aby v zákonech nebyly žádné mezery a spotřebitelé neměli pocit nespravedlnosti, beznaděje a bezmoci.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Dovolte mi poděkovat paní komisařce za její odpověď a popřát ji, aby se jí dařilo ve všem, co bude dělat po ukončení své práce v této Komisi.

Tyto postupy převládají v celé unii, tj. spotřebitelé si pronajímají vozidlo s pocitem, že uzavírají rozumnou dohodu – chápeme otázku spojenou s pojištěním, která je důležitá – pak je jim však řečeno, že musí vrátit vozidlo s prázdnou nádrží.

Musí existovat směrnice, kterou tyto společnosti porušují. Věřím, že Komise si nemůže vystačit s prohlášením, že tato záležitost může být vyřešena tak, že se spotřebitel obrátí na spotřebitelské centrum v konkrétní zemi. Myslím si, že to je hlavní problém. Měl by vyznít jasný signál, že se jedná o vydírání. Lidé, kteří jedou na dovolenou, si často půjčují auto pouze pro cestu na místo jejich dovolené a zpět. Víím, že spousta mých voličů spotřebovala při své cestě pohonné hmoty za 15 EUR, zaplatila však 60 EUR. Vzniká tak rozdíl 45 EUR na průměrné vozidlo při ceně 60 EUR za natankování plné nádrže.

Jedná se o záležitost, kterou, jak se domnívám, bychom se měli zabývat, a doufám, že nově nastupující Komise a komisař za ni převezmou odpovědnost a podniknou účinné kroky.

Meglana Kunevová, členka Komise. – Jak jsem již uvedla, je odpovědností vnitrostátních orgánů, aby vymáhaly příslušné právní předpisy, a jakkoli kritičtí můžeme být vůči evropským orgánům, domnívám se, že si musíme

(3) Úř. věst. L 158, 23. 6. 1990, s. 59.

rovněž uvědomit, že jednáme na základě zásady subsidiarity a že existují určité oblasti, ve kterých Komise nemůže učinit přímá opatření.

Domnívám se, že je také zapotřebí zdůraznit odpovědnost členských států. Jinak si myslím, že v Parlamentu dochází ke správné věci, kdy Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele (IMCO) se v současné době zabývá zprávou z vlastního podnětu týkající se ochrany spotřebitele. Zpravodajem této zprávy je paní Anna Hedhová. Jak bylo dohodnuto na posledním zasedání výboru IMCO, tato zpráva z vlastního podnětu se bude zabývat jak hodnotící zprávou spotřebitelských trhů, tak vymáháním práva, o kterém hovoříme. Komise k tomu vydala sdělení dne 2. července 2009.

Řešíme otázku vymáhání práva, ale bez účasti členských států bude velmi složité uspět. Nicméně plně uznávám závažnost tohoto problému – věřte mi, jsem stejně znepokojena jako Vy, dostávám spoustu stížností, přičemž nemám reálnou představu, jak tuto otázku řešit namísto příslušného členského státu.

Seán Kelly (PPE). – Pronajal jsem si ve Frankfurtu vozidlo pro svůj první den zde v parlamentu. Palivová nádrž byla plná a zaplatila ji autopůjčovnou. Musel jsem vůz vrátit opět s plnou nádrží. Je to jednoznačně nejlepší postup. Může Komise zajistit nebo doporučit, aby tento postup byl uplatňován v rámci celé Evropské unie? Je spravedlivý, transparentní a korektní.

Malcolm Harbour (ECR). – Jedná se o oblast, o které jsem vedl diskusi se společnostmi zabývajícími se půjčováním aut. Kromě této existují také další problematické otázky: například žádosti o nečekaně vysoké náhrady škod a vozidla, která neprocházejí technickou kontrolou. Zajímalo by mě proto, zda paní komisařka bude se mnou souhlasit, že podle ustanovení pro přeshraniční poskytování služeb směrnice o službách jsou členské státy výslovně podporovány, aby prosazovaly správná pravidla chování pro přeshraniční poskytování služeb. Zdá se, že to je přesně druh oblasti, ve kterém bychom měli podporovat členské státy, možná za asistence Komise, aby spolu s provozovateli autopůjčoven vypracovaly kodex chování, ke kterému by se renomovaní provozovatelé zavázali, který by se zabýval otázkami, o nichž hovořili mí kolegové, stejně jako dalšími závažnými spotřebitelskými otázkami.

Meglana Kunevová, členka Komise. – Domnívám se, že se jedná o jednu z nejdůležitějších myšlenek, kterou musíme v budoucnu rozvíjet. Nejprve směrnici o službách, jelikož naše ekonomika a naše životy jsou nepochybně velmi závislé na službách, a my nemůžeme dopustit, aby společnosti se špatným jménem zahltily celé jedno odvětví.

Musíme bojovat proti špatným praktikám a musíme vždy chránit spotřebitele. Musíme však definovat odpovědnost členského státu na straně jedné a Komise na straně druhé.

Máme síť veřejných orgánů, jejichž prostřednictvím přenášíme svou činnost do členských států. Pokud budeme mít určitý druh kodexu chování, na který pan Harbour poukazoval, nebo pokud odhalíme porušení zákonných předpisů týkajících se nekalých obchodních praktik, mohlo by být spotřebitelským centřům a různým veřejným orgánům doporučeno, aby provedly kontroly ve všech půjčovnách aut v členských státech a urovnaly situaci na trhu.

Postupovali jsme takto v případě leteckých společností, které prostřednictvím svých internetových stránek nabízely letenky, stejně jako v případě vyzváněcích tónů nebo elektronického zboží. Proč nepokročit v našich snahách a neučinit konkrétní kroky týkající se dodržování práva také v odvětví půjčování vozidel?

Předsedající – Otázka č. 30, kterou pokládá **Georgios Papastamkos (H-0363/09)**

Předmět: Akční program pro snížení administrativní zátěže v EU

V lednu 2007 Komise zahájila akční program pro snížení administrativní zátěže v Evropské unii s cílem posoudit administrativní náklady plynoucí z právního rámce v EU a snížit administrativní zátěž o 25 % do roku 2012. Tento program je financován ze zdrojů rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovaci (CIP).

Jak Komise hodnotí pokrok v dosavadním provádění výše zmíněného akčního programu a jeho dopad na konkurenceschopnost evropských podniků?

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Pane Papastamkosi, tato otázka mi dává příležitost, abych vás zde seznámil s jedním velmi úspěšným příkladem. Akční program na snížení administrativní zátěže v Evropské unii je jedním z pilířů programu lepšího zákonodárství. V roce 2006 jsem poprvé řekl, že mám v úmyslu omezit administrativní náklady, které vynakládají evropské podniky v souvislosti s pravidly Evropské

unie o 25 % do roku 2012, a že bude nezbytné, aby Komise v tomto ohledu předložila příslušné návrhy do konce roku 2009.

Komise nejenže předložila příslušné návrhy, zašla mnohem dál. Učinila tak na základě kvantifikace, kterou jsme provedli po celé Evropě. Každý by mohl říct, že se snižují náklady o 25 %, přičemž nikdo neví, jak vysoké tyto administrativní náklady v Evropě skutečně jsou. Proto jsme uskutečnili dosud největší kvantifikaci, jejímž prostřednictvím jsme chtěli stanovit, jaké skutečné náklady plynoucí z evropských právních aktů a jejich provádění vznikají evropským podnikům, pokud se týká dokumentace, statistik, poskytování informací a podobně.

Výsledky zhruba odpovídají tomu, co jsme očekávali. Evropské podniky utratí na tuto administrativu 124 miliard EUR ročně, což představuje přibližně polovinu celkových administrativních nákladů pro evropské podniky. Jinými slovy, 50 % těchto nákladů produkujeme zde ve Štrasburku nebo v Bruselu.

S ohledem na britský tisk a britské poslance a poslankyně této komory chci zvláště dodat, že by bylo zcela špatné činit závěry ve smyslu, že vnitřní trh sám o sobě vytváří administrativní náklady dosahující výše 124 miliard EUR. Pokud bychom tato evropská pravidla neměli, nahrazovalo by je 27 souborů různých vnitrostátních pravidel ve všech těchto oblastech a zátěž pro evropské podniky – pokud by se účastnily vnitřního trhu – by byla mnohem větší. Chci tento bod velmi jasně a důrazně podtrhnout, jelikož mě skutečně unavuje, když poslouchám naprosto urážlivé připomínky některých evropských médií týkající se nákladů spojených s vnitřním trhem. Nicméně domníváme se, že 124 miliard EUR je příliš vysoká částka a že prostřednictvím lepšího zákonodárství můžeme jak plně dosáhnout cílů našeho právního rámce, tak snížit náklady s ním spojené.

Komise proto předložila příslušné návrhy a výsledky jsou následující – chtěl bych pouze uvést čísla. Opatření, která zákonodárci již přijali – a která jsou tudíž již v platnosti – snižují administrativní náklady pro evropské podniky o 7 miliard EUR ročně. Potenciální úspory z opatření, která Komise navrhla a zákonodárci dosud neschválili, činí 31 miliard EUR ročně. V současné době Komise pracuje na přípravě dalších návrhů, které budou v nejbližší době předloženy a umožní potenciální úspory ve výši dalších více než 2 miliard EUR, což znamená, že bychom dosáhli celkových úspor ve výši více než 40 miliard EUR ročně. Toto číslo by představovalo větší úsporu, než stanovuje cíl 25% snížení výdajů za předpokladu, že zákonodárci tato opatření skutečně schválí.

Závěrem chci učinit jednu poznámku a to, že tento program je ve všech členských státech doplňován odpovídajícími vnitrostátními programy. Jsem potěšen, že vám mohu oznámit, že ve všech 27 členských státech jsou v současné době v platnosti srovnatelné programy. Jistě vás však nyní nepřekvapí, když řeknu, že se dosud žádnému z členských států nepodařilo dosáhnout těchto vysoce úspěšných čísel, které jsem vám dnes představil.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, v akčním programu Komise ze dne 22. října mimo jiné odkazujete na výjimku z účetních požadavků pro mikrosubyjekty. Dle mého názoru, pane komisaři, existují jiné mnohem větší překážky legislativní, administrativní a fiskální povahy. Je málo mikrosubyjektů, jejichž podnikání má přes-hraniční dopad, mnohem víc mikrosubyjektů potřebuje mít jistotu, že jejich účetnictví projde účetní prověrkou, aby získaly přístup k bankovním finančním prostředkům a jejich transakce byly transparentní. Chtěl bych vás požádat o odpověď na tuto konkrétní otázku.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Pane Papastamkosi, pravděpodobně znáte můj osobní názor, který je ve skutečnosti dokonce o něco radikálnější než ten váš. Můj velmi pevný názor je takový, že mikro-podniky, jejichž činnost není provozována na vnitřním trhu, jsou zcela mimo náš zájem – zájem jak evropských zákonodárců, tak Komise.

Nicméně, pane Papastamkosi, víte, že vy i já jsme v tohle ohledu v menšině. Při každém zasedání této komory – a zejména během doby vyhrazené pro otázky – slýchávám řadu návrhů, které se týkají podnikové strategie a chování malých podniků a mikro-podniků. Jinými slovy, pane Papastamkosi, čeká vás spousta přesvědčování.

Nicméně zavedením zvláštního testu pro malé a střední podniky, jehož cílem je vyhodnocení dopadu opatření, Komise usiluje o to, aby zvláštní důraz byl kladen na skutečnost, zda se dopad týká malých, středních či mikro-podniků. V zásadě se jedná o to, aby mikro-podniky byly pokud možno vyloučeny z těchto pravidel.

Zmíním v tomto ohledu aktuální příklad. Komise navrhla osvobození mikro-podniků od plnění evropských nařízení o účetních uzávěrkách. Toto opatření ušetří těmto podnikům náklady ve výši 7 miliard EUR ročně.

Omlouvám se, že vám musím oznámit, že příslušný výbor Evropského parlamentu odmítl návrh Komise, a lituji, že vám musím říct, že proti tomuto návrhu existuje organizovaná opozice. Jsem si jist, že si umíte představit, kdo tuto opozici organizuje. Navzdory tomu si Komise nadále stojí za svým návrhem. Představuje naprosto klíčový prvek naší politiky pro malé a střední podniky a snižování administrativních nákladů pro mikro-podniky.

Předsedající. – Otázka č. 31, kterou pokládá **Seán Kelly** (H-0368/09)

Předmět: Cestovní ruch podle Lisabonské smlouvy

Může Komise nastínit, jaké plány vypracovává v rámci přípravních akcí a jiných iniciativ s cílem připravit základy pro rozvoj pravomoci v oblasti cestovního ruchu podle Lisabonské smlouvy (článek 195 SFEU) za předpokladu, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost?

Může se Komise vyjádřit k možnosti rozvoje součinností mezi politikami zabývajícími se cestovním ruchem a politikami regionálního rozvoje se zvláštním odkazem na zeměpisně a hospodářsky opomíjené regiony Evropské unie?

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Pane Kelly, ze striktně právního pohledu přináší Lisabonská smlouva změnu, na jejímž základě považuje cestovní ruch za pravomoc třetí úrovně Společenství, jinými slovy Společenství může jednat v zastoupení členských států, nemůže však v této oblasti předkládat žádné harmonizační právní předpisy. V praxi to znamená, že Lisabonská smlouva nepředstavuje žádnou změnu v současném stavu, kterého bylo dosaženo již před několika lety, a Lisabonská smlouva nyní v tomto ohledu poskytuje právní základ formou dobrovolné spolupráce s členskými státy. To znamená, že již před několika lety členské státy souhlasily s tím, že Komise bude mít svou úlohu v politice cestovního ruchu. Mohli jsme tak učinit celou škálu konkrétních rozhodnutí společně s členskými státy.

Skutečnost, že cestovní ruch nyní zaujímá své vlastní místo v evropských smlouvách, bude nicméně znamenat, že získá na významu v rámci naší souhrnné politiky růstu a zaměstnanosti. Kdybych mohl předat nově nastupující Komisi jednu věc za sebe, byla by to tato. V této oblasti je obrovský potenciál pro růst, který by mohl být rozvíjen dobrou a inteligentní spoluprací mezi členskými státy a orgány Společenství. Je zcela jasné, že Evropa je stále nejpřitažlivější destinací pro turisty z celého světa. Nicméně se musíme zabývat opravdu zásadními strukturálními změnami. Musíme se vypořádat s obrovskou konkurencí zejména z Asie. Musíme ji zastavit, abychom zajistili, že Evropa zůstane číslem jedna mezi světovými turistickými destinacemi.

Pokud byste se mě zeptal, co se dle mého názoru musí nejnaléhavěji učinit, odpověděl bych vám, že všichni poskytovatelé služeb v cestovním ruchu – regiony, členské státy a orgány Společenství – musí dělat více, aby Evropa byla v celosvětovém měřítku známější turistickou značkou a známkou kvality. Podnikli jsme první kroky v tomto směru a domnívám se, že je ještě spousta věcí, které se v tomto ohledu musí udělat. Doufám, že na základě jasného politického signálu, který Lisabonská smlouva a začlenění politiky cestovního ruchu do ní vysílá, budeme za několik málo let svědky zde v Parlamentu, v Radě a v Komisi lepšího využívání příležitostí podpory evropského cestovního ruchu a jeho většího zviditelnění. Jsem zcela přesvědčen, že se jedná o oblast, ve které se nám nabízí značné možnosti většího růstu a především ve které můžeme nabídnout pracovní pozice v regionech Evropy, ve kterých neexistují jiné praktické možnosti, kde pouze cestovní ruch může nabídnout skutečně dobrá pracovní místa.

Seán Kelly (PPE). – Zpočátku mě poněkud zarazily úvodní poznámky pana komisaře, poté však objasnil situaci. Jsem rád, jak říká, že nová Komise může tuto otázku brát v úvahu. Existují obrovské příležitosti pro rozvoj cestovního ruchu přímo v rámci Evropské unie a já jsem rád, že mohu spolupracovat s Komisí a učinit maximum, protože to znamená určitou příležitost. Je velmi důležité ukázat, že Lisabonská smlouva pracuje ve prospěch lidí a že vytváří pracovní nabídky zejména v oblasti cestovního ruchu. Jsem proto spokojen s odpovědí a nemám již další dotaz.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pokaždé když projednáváme otázku cestovního ruchu na evropské úrovni – nyní opravdu vím, že v tomto ohledu nadále nebude ani do budoucna žádná legislativní alternativa – narážíme na hlavní problém, který se týká cestovního ruchu, dopravy a ochrany životního prostředí, konkrétně období prázdnin v Evropě, která nebyla harmonizována, integrována ani vzájemně propojena. Nyní bych vám chtěl položit otázku vzhledem k vašim bohatým zkušenostem opírajícím se o dlouholeté působení v pozici komisaře, zda vidíte do budoucna nějaké možnosti koordinace období prázdnin v Evropě – zpočátku možná ne na zákonném základě – ale aby došlo k nějakému započetí snah o jejich koordinaci takovým způsobem, abychom se stali v tomto směru flexibilnější a celková podoba prázdnin mohla být do určité

míry koordinována, protože zde v současné době panuje zmatek, kdy prázdniny začínají vždy a všude a ve stejnou dobu v sobotu?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Vážený pane předsedající, pane komisaři, moje doplňující otázka vám dá příležitost odpovědět mi, jelikož otázky, které chci položit, byly umocněny vašimi dosavadními odpověďmi. Celosvětová hospodářská krize měla negativní dopad také na cestovní ruch. Proto s ohledem na důležitost přínosu cestovního ruchu pro Evropu a pro některé země, jako je Řecko, odkud pocházím, bych se vás chtěl zeptat na následující: nejprve, jaká opatření Komise zamýšlí podniknout, aby posílila a ochránila pracovní místa v odvětví cestovního ruchu v Evropské unii? Zadruhé, jaké iniciativy Komise učiní, aby posílila vnitřní cestovní ruch v rámci Evropské unie? A zatřetí, jaká opatření podniknete, abyste přilákali turisty z jiných zemí mimo Evropskou unii?

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Pane Leichtfriede, v souvislosti s první otázkou bych chtěl říct, že se vždy musíme o něco snažit. Během rakouského předsednictví došlo k řadě pokusů o koordinaci začátku období prázdnin, ačkoli se nesetkaly s úspěchem. Já bych se přimlouval za uskutečnění dalších pokusů, ale také bych chtěl varovat před přehnanými očekáváními.

Názor, který převažuje v některých turistických oblastech, že je možné zkoordinovat období prázdnin v Evropě takovým způsobem, aby tyto turistické oblasti mohly být kapacitně plně vytíženy během celého roku, je iluzorní, a mimochodem by v žádném případě nezískal mou podporu. Každý má právo mít dovolenou v době, která mu nejlépe vyhovuje a kdy význam odpočinku má pro něj největší hodnotu. Máte nicméně zcela pravdu, že sousední země by se měly dohodnout, aby jejich období prázdnin nezačínala všude ve stejný den. To jsou věci, kterých lze dosáhnout nejen z pohledu politiky cestovního ruchu, ale kterými bychom se měli vážně zabývat ve světle politiky týkající se ochrany životního prostředí a dopravy.

Co se týká otázky pana Chountise, podrobně jsme se zabývali dopadem hospodářské krize na cestovní ruch a na základě informací od 50 000 zúčastněných stran po celé Evropě jsme zjistili, že lidé stále jezdí na dovolené – nemohou se obejít bez svých prázdninových výletů – cestují však na kratší vzdálenosti, utrácejí méně peněz a tráví dovolenou spíše ve své vlastní zemi. Požadují stále stejný standard, což znamená, že ti, kdo na tom nyní získají, jsou ti, kteří jsou schopni nabídnout zajímavý poměr mezi cenou a službou.

Jakákoliv opatření, která Komise v této oblasti podniká, mohou pouze doplňovat opatření členských států. Nemáme autonomní evropskou politiku pro cestovní ruch a bylo by v tomto bodě zbytečné podrobně uvádět velký počet iniciativ, jejichž cílem je šířit po celém světě, stejně jako v Evropě povědomí o přitažlivosti Evropy jako turistické destinace. Chci zmínit pouze jeden příklad, jelikož je v současné velmi úspěšný. Před třemi lety jsme zahájili soutěž Evropské turistické destinace nejvyšší kvality (EDEN). Tato soutěž podporuje turistické regiony v Evropě, aby představily své úspěchy v konkrétních oblastech. Tříletá zkušenost ukázala, že po celé Evropě máme mimořádné turistické produkty v téměř všech aspektech. Klíčovou věcí skutečně také je šířit informovanost o těchto turistických produktech. Proto jsme vytvořili internetový portál, který umožňuje přístup po celém světě a jedním jednoduchým kliknutím poskytuje všechny dostupné turistické informace ze všech členských států.

Předsedající. – Otázka č. 33, kterou pokládá **Konstantinos Poupakis (H-0361/09)**

Předmět: Účast sociálních partnerů na vytváření a uplatňování zaměstnaneckých politik na vnitrostátní a evropské úrovni.

Jak je dobře známo, intenzita a rozsah hospodářské krize přispěly k vážným organizačním a funkčním problémům trhů práce v členských státech EU; řešení těchto problémů přesahuje pravomoci národních centrálních vlád. Jedním z nejhorších důsledků, kterému členské státy čelí, je snížení zaměstnanosti a následný růst míry nezaměstnanosti a mimořádné potíže při vytváření nových stabilních a kvalitních pracovních pozic. Mimoto současná restrukturalizace fungování vnitrostátních trhů práce má neblahý dopad na pracující, jelikož v praxi dochází k obcházení kolektivních dohod, pracovní místa se stávají méně jistá, pracovní vztahy jsou poškozeny trendem směřujícím k flexibilním formám práce bez odpovídajícího posílení systému bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Jaké je stanovisko Komise a plánuje Komise aktivnější účast a zapojení sociálních partnerů při přípravě politik zabývajících se bezproblémovou organizací a fungováním trhu práce, bojem s nezaměstnaností a podporou zaměstnanosti na vnitrostátní i evropské úrovni?

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážený pane předsedo, vážený pane poslanče, jak víte, primární odpovědnost za vytváření a provádění politických opatření reagujících na krizi a konkrétněji na její dopad na zaměstnanost

nesou členské státy. I přes tuto skutečnost podnikla Komise od loňského podzimu, kdy krize vypukla, řadu iniciativ s cílem dopad finanční a hospodářské krize na trh práce zmírnit.

Plán evropské hospodářské obnovy předložený v listopadu 2008 Komisí a schválený Evropskou radou se zabývá řešením naléhavých otázek a navíc vyzývá k investicím, jejichž výsledkem by měly být dlouhodobé přínosy pro Unii. Plán obnovy zdůrazňuje význam provádění integrovaných politik shrnutých pod pojmem flexikurita s cílem ochránit evropské občany před nejhoršími dopady krize. V této souvislosti klade důraz na posílení aktivizačních režimů, přeskolování a zvyšování kvalifikace, lepší sladění nabídky dovedností s potřebami trhu práce a zdůrazňuje nutnost podporovat ty nejzranitelnější. Cílem je ochrana zaměstnanosti a dlouhodobé zaměstnanosti spíše než konkrétních pracovních míst. Zkušenosti ukazují, že základní cíle flexikurty – tj. schopnost přizpůsobit se změnám a usnadnění přechodu mezi pracovními místy – mají největší význam při hospodářském útlumu a rostoucí nestabilitě na trhu práce.

Integrovaný přístup poskytuje jednotný rámec politiky, který umožňuje koordinovat úsilí v rámci řešení dopadů krize na zaměstnanost a sociální oblast, může pomoci nalézt rovnováhu mezi krátkodobými opatřeními, jejichž cílem je vyřešit momentální potřeby, např. dočasné zkrácení pracovní doby, a dlouhodobými reformami, např. prostřednictvím zvyšování kvalifikace a aktivních politik na trhu práce.

Po plánu obnovy následoval v květnu letošního roku summit o zaměstnanosti. Při této příležitosti projevil klíčové zúčastněné strany společné odhodlání zmírnit dopad hospodářské krize na zaměstnanost v Evropské unii. V návaznosti na summit o zaměstnanosti přijala Komise 3. června sdělení s názvem „Společný závazek v oblasti zaměstnanosti“, které stanoví tři klíčové priority činnosti: udržování zaměstnanosti, vytváření pracovních míst a podpora mobility, zvyšování kvalifikace a sladění nabídky dovedností s potřebami trhu práce a zlepšení přístupu na trh práce. Tyto tři klíčové priority byly schváleny na červnovém zasedání Evropské rady.

Komise je přesvědčena, že spolupráce se sociálními partnery a mezi nimi je velmi důležitá, zejména v době krize a v případě restrukturalizace. Sociální partneři mají zásadní úlohu ve vytváření a provádění opatření na hospodářskou obnovu. Na vnitrostátní úrovni se tato úloha odvíjí od tradice a praxe související se zapojením sociálních partnerů do vymezování a provádění politik na trhu práce. Na úrovni Evropské unie probíhají konzultace ohledně navrhovaných politik, zejména v rámci trojstranného sociálního summitu. Spolupráce se sociálními partnery Evropské unie se tento rok v souvislosti s přípravami týkajícími se výše uvedeného summitu o zaměstnanosti a sdělení ze 3. června zintenzívnila.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, jsem potěšen, že vy také, nebo se to tak alespoň vyznělo z vašeho projevu, považujete aktivní účast sociálních partnerů za mimořádně důležitou pro demokratický charakter a účinnost sociálního dialogu zejména v tuto krizovou dobu, kdy se stupňuje hospodářská krize, snižuje se zaměstnanost, roste nezaměstnanost a nejistota práce. Nicméně vzhledem k tomu, že známe dosavadní formální podobu této účasti, měli bychom také vědět, zda Komise zamýšlí učinit zvláštní institucionální opatření formou konkrétních pokynů Evropské unie, aby tak zajistila nezbytnou účast sociálních partnerů jako základní podmínku jak na evropské, tak vnitrostátní úrovni.

Vladimír Špidla, člen Komise. – Dámy a pánové, musím konstatovat, že článek 138 Smlouvy o ES stanovuje jasnou pozici sociálních partnerů a podíl sociálních partnerů v rámci projednávání všech důležitých sociálních otázek. Komise využívá tohoto rámce v plné míře, proto také došlo k dohodám sociálních partnerů v některých oblastech, které byly transponovány nebo jsou právě transponovány do evropských směrnic.

Pokud jde o institucionální nebo legislativní změny, víte dobře, že Evropská komise navrhla a v rámci tohoto projednávání pak byla schválena novela směrnice o evropské podnikové radě, která posiluje pozici evropských sociálních partnerů zejména při jednáních o restrukturalizacích na transnacionální úrovni. Víte stejně dobře, že Evropská komise podporuje využívání všech těchto prostředků k účinnému zasahování na trhu práce. Stejně tak bych chtěl zdůraznit, že Evropská komise velmi intenzivně působí i v rámci mezinárodních organizací, tzn. intenzivně posiluje a podporuje aplikaci základních dohod a konvencí ILO jak na globální úrovni, tak samozřejmě na evropské úrovni. V každém případě v průběhu mandátu této komise došlo k posunu v rámci spolupráce se sociálními partnery a jsem si jist, že na této cestě se bude pokračovat, protože jak už jsem konstatoval, debata se sociálními partnery je součástí Smlouvy o ES, je to zvláštnost našeho evropského práva a je to po mém soudu nepopíratelný pokrok.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Vážený pane předsedající, vážený pane komisaři, strategie Evropské unie týkající se zaměstnanosti představuje nový balík kapitalistických reorganizací, jejichž cílem je zajistit a zvýšit zisky podnikatelů vystupňováním zneužívání pracovních sil. Na jedné straně zde jsou obavy a

překážky, které brání nezaměstnaným, ženám a mladým lidem mít naději, na straně druhé zde jsou zisky pro podnikatele. Co řeknete, pane komisaři, nezaměstnaným, pracujícím na flexibilních, dočasných, nejistých pracovních pozicích, kteří více než 4-5 let pracovali ve veřejném i soukromém sektoru, na nejprestižnějších nemocničních praxích a dostali výpověď? Co řeknete ženám, kterým pod záminkou rovnosti pohlaví bylo řečeno, že jejich věk pro odchod do důchodu se posune o pět až sedm let, jak k tomu dochází v Řecku?

Vladimír Špidla, člen Komise. – Pokud jde o evropskou politiku zaměstnanosti, chci konstatovat, že v době před krizí dosáhla míra zaměstnanosti historicky nejvyšší úroveň, která kdy v Evropě existovala. To signalizuje určitým způsobem vliv evropské politiky zaměstnanosti na pracovní trh. Pokud jde o Vámi zmiňované dílčí otázky, které se týkají systému sociálního pojištění a sociálního zabezpečení ve smyslu Smlouvy o ES, tyto systémy jsou součástí národní odpovědnosti.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Chtěl bych pouze poděkovat panu komisaři při jeho posledním vystoupení před námi za jeho práci. Lituji, že se nevrátí, a chtěl jsem pouze říct to zde, aby to bylo zaznamenáno. Často jsme zastávali opačné názory, byl však dobrým komisařem.

Předsedající. – Děkuji vám za poznámku, pane Posselte. Nechtěl jsem dnes činit tyto poznámky směrem k ostatním komisařům. Nejsme si zcela jisti: mohou se za několik málo týdnů vrátit zpět!

Omlouvám se kolegům, kteří byli tak laskaví a zúčastnili se, avšak nedošlo na jejich otázky.

Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN SCHMITT

Místopředseda

13. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Belgie – textilní průmysl a Irsko – Dell – Přemísťování podniků v EU a úloha finančních nástrojů EU (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o

- zprávě, kterou vypracoval Reimer Böge, jménem Rozpočtového výboru, týkající se návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci podle bodu 28 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení.

- otázce k ústnímu zodpovězení na Komisi ohledně přemísťování podniků v EU a úlohy evropských finančních nástrojů Pervenche Berèsové za Výbor pro zaměstnanost a sociální věci (O-0120/2009 – B7-0226/2009).

Reimer Böge, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jako zpravodaj Rozpočtového výboru dnes předkládám návrh na uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ve vztahu ke dvěma zvláštním případům, první se zakládá na žádosti Belgie a druhý na žádosti Irska. Na začátek bych však chtěl opět upozornit, že Rozpočtový výbor je odpovědný za to, aby přezkoumal, zda byly splněny podmínky k uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a rád bych na tomto místě zdůraznil, že v posledních měsících probíhala výborná spolupráce, včetně podobných případů, mezi Rozpočtovým výborem a Výborem pro zaměstnanost a sociální věci. Snažili jsme se vzít v úvahu připomínky a kritické návrhy Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a s tímto cílem je třeba řešit ústní dotaz Výboru pro zaměstnanost vzhledem k naléhavosti dotazů na toto téma.

Je Vám známo, že maximální roční částka Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci činí 500 milionů EUR a že je určen výhradně pro účely poskytování dodatečné podpory pro zaměstnance postižené globalizací, kteří ztratili práci a kteří byli postiženi v důsledku dalekosáhlých změn ve struktuře světového obchodu. V usnesení jsme znova objasnili, že pro nás nadále zůstává problémem opakované využívání prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a trvám na tom, pane komisaři, abyste dnes ještě jednou potvrdil, že to nakonec nebude na náklady plateb z Evropského sociálního fondu.

Velmi rád bych opět vyzval Komisi, aby dnes znovu zdůraznila závazek, který nám byl přislíben v Rozpočtovém výboru, totiž nepředkládat v budoucnu žádosti o uvolnění prostředků z fondu společně, ale odděleně, neboť každý případ je trochu jiný a mělo by být zabráněno možnosti, kdy by složitý případ oddálil schválení jiného případu. Doufám, že to dnes můžete znovu potvrdit.

Co se týče okolností těchto dvou případů, a to i na základě změněných předpisů – vzhledem k tomu, že tyto dvě žádosti byly podány po 1. květnu 2009 – jedná se o uvolnění prostředků v celkové výši přibližně 24 milionů EUR. Cílem je zajistit krytí ztráty pracovních míst v textilním průmyslu v Belgii a ve výrobě počítačů v Irsku. V Belgii došlo k celkové ztrátě 2199 pracovních míst u 46 firem v textilním průmyslu, které se nacházejí ve dvou přilehlých regionech NUTS 2, a to ve Východních a Západních Flandrech a v jediném regionu NUTS 2, Limburgu. Za tímto účelem požádaly belgické orgány o přidělení částky ve výši 9,2 milionů EUR z fondu. Pokud jde o žádost Irska, bylo ze strany Výboru pro zaměstnanost a sociální věci správně vzneseno pár následných dotazů, které jsou projednávány nebo již byly částečně vyjasněny prostřednictvím dodatečných informací. Žádost se vztahuje na ztrátu 2840 pracovních míst ve společnosti Dell v hrabství Limerick, Clare a severním Tipperary jakož i ve městě Limerick, z nichž 2400 bylo zaměřeno na pomoc. Plánuje se na to vyčlenit celkem 14,8 milionů EUR. Po intenzivní rozpravě v Rozpočtovém výboru jsme schválili uvolnění prostředků z fondu v obou případech. Chtěl bych však připomenout můj úvodní komentář, ve kterém jsem žádal Komisi, aby znovu zaujala k této věci jasné stanovisko, a velmi vítám skutečnost, že zásadní otázky ohledně využití finančních nástrojů z evropského rozpočtu byly zařazeny na dnešní pořad jednání Rozpočtového výboru.

Chtěl bych tedy požádat plenární zasedání, aby podpořilo tuto zprávu.

Pervenche Berès, autor. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, Výbor pro zaměstnanost a sociální věci chce spojit otázku k ústnímu zodpovězení na téma přemístění společností, zejména nadnárodních společností, s posuzováním těchto dvou žádostí o čerpání z Fondu pro přizpůsobení se globalizaci, protože v případě Irska jsme zjistili problém a rozpory, které by mohly vzniknout v důsledku využívání takového fondu. Nikdy se žádný z členů Výboru pro zaměstnanost a sociální věci nesnažil využít irské pracovníky jako rukojmí nebo vyhrožovat, že nepomůže irským pracovníkům, kteří se v současnosti nacházejí v kritické situaci kvůli průmyslové strategii a přemístění společnosti Dell.

Jen připomínáme, že v daném případě, ačkoli předseda Barroso dne 19. září oznámil, že poskytne balíček podpory ve výši 19 milionů EUR - o kterém diskutujeme dnes večer - společnosti Dell nebo spíše pracovníkům propuštěným ze společnosti Dell, aby jim pomohl vyrovnat se s obdobím rekvalifikace, které je čeká, tak v ten samý den v New Yorku odkoupil Perot System, což mu umožnilo zvýšit si ceny akcií. O několik dní později, dne 23. září, komisařka Kroesová schválila 54 milionů EUR státní podpory na vznik závodu Dell v Polsku.

V této věci jsme se dotazovali jak pana komisaře Špidly, tak paní komisařky Kroesové. V dlouhém dopise nám sdělili, že podle nich by společnost Dell měla mít dvě místa výroby k zásobování evropského trhu. Já si však myslím, že jakmile se Dell vzdal jednoho místa výroby, nezměnili jsme na celkové strategii společnosti nic.

K jakému závěru můžeme dospět? Že ve společnosti Dell není respektován žádný z evropských právních předpisů, o kterých hovoříme každý den a které se týkají práv pracovníků nebo odborů. Je tedy opravdu těžké vidět, jak je evropský rozpočet skutečně využíván - v době, kdy jsme si vědomi obtíží spojených s rozpočtovým procesem, obtíží spojených s financováním plánu obnovy – dostat se do této paradoxní situace, kdy napomáháme americkým akcionářům zvýšit míru návratnosti investic, ale postavíme irské zaměstnance v rámci Evropské unie proti polským zaměstnancům. Toto rozhodně není filozofie, kterou jsme podporovali, když jsme podpořili zavedení Fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Komisař Špidla není určitě jediný, kdo nese vinu, ale domnívám se, že tento případ vyžaduje, abychom se pozorně zaměřili na podmínky, za kterých jsou prostředky na podporu strategií velkých podniků z rozpočtu Společenství čerpány. To platí tím spíše, že v plánu obnovy, který vypracoval současný předseda Komise Barroso, bylo jedním z klíčových opatření oznámených v oblasti zaměstnanosti zajistit jako prioritní záležitost, aby si zaměstnaní pracovníci udrželi svá pracovní místa.

Komisi byla známa strategie společnosti Dell týkající se existence dvou míst výroby, když předložila perspektivy výběru mezi těmito dvěma místy, proto věřím, že proaktivnější strategie ze strany Komise by vedla k jednání se společností Dell, jehož cílem by byla transformace výroby v Irsku vzhledem k tomu, že strategie firmy byla přeměnit místo výroby stolních počítačů, jaké již existovalo v Irsku, na místo výroby laptopů, jaké je v současnosti v Irsku. Náš názor je, že pokud bude Komise pomáhat nadnárodním společenstvem v situaci, jako je tato, měli bychom mít ucelenější právo mluvit.

Myslím si, že všechny tyto úvahy by měly vést příští Komisi, a zejména pana Montiho v rámci úkolu, který mu byl svěřen – k vypracování mnohem proaktivnějších návrhů na způsob využívání finančních prostředků Společenství ve chvíli, kdy se musíme vypořádat s přemísťováním podniků, které, ještě jednou, staví

pracovníky, zaměstnance jednoho členského státu proti těm, kteří jsou z jiného členského státu, a to vše je součástí nadnárodní strategie, která nerespektuje ducha právních předpisů v sociální oblasti tak, jak si je přejeme provádět v souvislosti s koncepcí sociálního tržního hospodářství.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci Evropského parlamentu, nejprve bych rád poděkoval panu zpravodajovi za jeho podporu návrhu Komise na mobilizaci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci v důsledku propouštění v odvětví textilu v Belgii a v odvětví výroby počítačů v Irsku. Vážený pane zpravodaji, Vaši podporu doprovází několik komentářů a já se zde omezím na otázky rozpočtové povahy, neboť budeme mít později příležitost věnovat se v diskusi dalším bodům, jež ve své zprávě zmiňujete.

První rozpočtový bod, kterého se dotýkáte, se týká zdrojů financování. Připomínáte nám, že Evropský sociální fond nesmí být jediným zdrojem financování. Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci je z rozpočtového hlediska zvláštním nástrojem, neboť nemá vlastní prostředky. Jeho mobilizace se odehrává přes účetní období, přičemž jde především o určení dostupných rozpočtových položek a na druhém místě o to, aby se rozpočtovému orgánu navrhla mobilizace částek prostřednictvím opravného rozpočtu. Tato práce se provádí případ od případu, v závislosti na potřebách. Je pravda, že až doposud byl technicky hlavním zdrojem financování Evropský sociální fond. Tady chci jasně konstatovat a zdůraznit ono slovo „technicky“, čili na konci účetního období Evropský sociální fond nebude nijak krácen. To je principiální otázka.

Druhý bod, který zmiňujete, není výlučně rozpočtové povahy, je povahy spíše rozhodovací, neboť požadujete, aby Komise předložila své návrhy na mobilizaci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci v samostatných dokumentech. Komise si je dobře vědoma výhod tohoto individuálního přístupu, který snižuje naprosto na nulu rizika kolize nebo toho, aby byl fond využíván jako rukojmí.

Je však také nutné přihlídnout k novým kritériím způsobilosti, o kterých jsme letos diskutovali a která jste schválili. S těmito novými kritérii bude třeba v nadcházejících měsících očekávat významné zvýšení počtu žádostí a není jisté, že projednání příslušných dokumentů bude rychlejší, jestliže budou předkládány jednotlivě. Avšak v každém případě Komise konstatuje, že výhodnější přístup bez ohledu na toto riziko, na jistou technickou komplikaci práce je přístup případ od případu, který je kvalitnější, a proto Komise zaznamenala Váš zájem a zcela souhlasí s tím, aby přizpůsobila své postupy na základě příštích účetních období. Čili v obou dvou případech se, myslím, mohu vyjádřit jasně, tak jak jsem se vyjádřil.

Pokud jde o druhou otázku, Komise je potěšena, že Parlament přijal rozhodnutí mobilizující Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci na podporu pracovníků, kteří byli propuštěni pro nadbytečnost v textilním průmyslu v Belgii a v počítačovém odvětví v Irsku. V souvislosti s tím byla položena otázka možného spojení mezi přemísťováním podniků v rámci Evropské unie, úlohou finančních nástrojů Evropské unie a kontrolou státní podpory ze strany Komise.

Zprv je třeba říci, že Komise si uvědomuje a citlivě vnímá negativní důsledky přemísťování podniků pro pracovníky, jejich rodiny a region. Není však na Komisi, aby zasahovala do rozhodování společností, pokud nebylo porušeno právo Společenství. Komise rovněž připomíná, že nemá pravomoc zabránit jednotlivým společnostem v jejich rozhodnutích nebo je odložit a společnosti nemají žádnou všeobecnou povinnost informovat Komisi, pokud jde o oprávněnost jejich rozhodnutí. V této souvislosti si Komise rovněž uvědomuje znepokojení ohledně toho, že by regionální státní podpora včetně možných příspěvků ze strukturálních fondů mohla být využita jako prostředek k odlákání obchodních investic z ostatních regionů.

Komise připomíná, že cílem pravidel Společenství, která se týkají státní podpory, je mimo jiné zajistit, aby pomoc, jejímž cílem je ovlivnit rozhodování společností o umístění investic, směla být poskytována pouze znevýhodněným regionům a aby tato pomoc nebyla používána ke škodě ostatních regionů. Tento problém se rovněž řeší v nařízení, kterým se stanoví všeobecná ustanovení pro strukturální fondy a Fond soudržnosti, a v pokynech k regionální podpoře na období 2007–2013 s cílem zajistit, aby tyto investice představovaly reálný a udržitelný přínos k regionálnímu rozvoji.

Podle článku 57 všeobecného nařízení o strukturálních fondech musí členské státy zajistit, že projekt zachová investici, na kterou byl grant poskytnut, po dobu pěti let po jeho dokončení a po dobu tří let u projektů v malých a středních podnicích. V případě, že je projekt pozměněn v důsledku změny vlastnictví infrastruktury nebo ukončení výrobní činnosti a tato změna ovlivní charakter projektu nebo podmínky, za kterých je prováděn, případně tato změna poskytuje firmě nebo veřejnému orgánu nepřiměřenou výhodu, musí se grant vrátit. Od členských států se požaduje, aby o takových zásadních změnách informovaly každý rok Komisi ve svých zprávách o provádění operačních programů. Komise musí uvědomit ostatní členské státy.

V programovém období 2007–2013 bylo navíc zavedeno zvláštní právní ustanovení, které má zajistit, aby podniky, na které se vztahoval postup pro vrácení neoprávněně vyplacených částek po přesunu výrobní činnosti v rámci členského státu nebo do jiného členského státu, nemohly dostat příspěvek z fondů. Podobně bod 40 pokynů k regionální podpoře stanoví, že podmínkou podpory musí být zachování dotyčné investice v příslušném regionu po dobu minimálně pěti let od jejího dokončení. Pokud se navíc podpora vypočítává na základě nákladů na mzdy, musejí být pracovní místa obsazena během tří let od dokončení projektu. Všechna pracovní místa vytvořená díky investici musí být zachována v rámci dotyčného regionu po období pěti let od data, kdy byla tato pracovní místa poprvé obsazena. V případě malých a středních podniků mohou členské státy toto období omezit na tři roky.

Tato ustanovení mají za cíl vyhnout se honbě za dotacemi a uzavírání továren motivovanému výhradně vyšší úrovni veřejné podpory někde jinde, přičemž se bere v úvahu, že státní podpora představuje pouze jeden z faktorů, který ovlivňuje rozhodnutí společnosti ohledně přemístění, a že ostatní faktory, jako např. mzdy, dovednosti, daně a zeměpisná poloha obvykle hrají významnější úlohu.

Dámy a pánové, myslím, že je jasné, že o otázkách využití evropských peněz na strategické úrovni je správné a přirozené diskutovat, o tom nelze pochybovat. Dovolte mi, abych na závěr konstatoval, že peníze, které byly nebo budou použity v rámci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci jdou ve prospěch lidí, kteří jsou postiženi, čili ve prospěch jednotlivých pracovníků jak v Belgii, tak v Irsku nebo v kterémkoli jiném evropském státě, a nikoli ve prospěch firmy. Jsou to prostředky určené na podporu lidí, jednotlivých osob, nikoli firem.

Elisabeth Morin-Chartier, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych se vrátil k případu, který musíme řešit v rámci Fondu pro přizpůsobení se globalizaci. V tomto ohledu pracujeme samozřejmě v zájmu zaměstnanců, abychom zvýšili jejich vyhlídky na zaměstnání, když jsou postiženi nezaměstnaností ve svém hospodářském odvětví.

Vraťme se však nyní k případu Dell, o kterém byla paní Beresová nucena mluvit. Podnik v Irsku se zaměřuje na produkci stolních počítačů. Okamžik, kdy Komise podporovala vytvoření podniku stejné společnosti zaměřené na výrobu laptopů v Polsku, byl okamžikem-protože trh tímto způsobem funguje a protože poptávka po laptotech je mnohem vyšší- který naznačoval pád výrobního závodu v Irsku.

Volba mezi dvěma místy produkce byla náznakem obtíží, kterým musíme čelit ve prospěch irských pracovníků. Proto když jsme posuzovali oba dané případy v naší pracovní skupině zabývající se Fondem pro přizpůsobení se globalizaci, požádali jsme Komisi, aby pozorně sledovala všechny podpory poskytnuté oběma podnikům, a to buď na evropské, nebo regionální úrovni, protože evropské politiky podpory, které rozvíjíme, nesmějí být používány nevyváženým způsobem a nesmí být obráceny proti zaměstnancům.

Z toho důvodu chceme věnovat větší pozornost těmto problémům na počátku, aby se s nimi nemuseli vypořádávat zaměstnanci.

Alan Kelly, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, dne 8. ledna 2009 středozápad Irska, a zejména Limerick, Tipperary a North Kerry, zažily ekonomické trauma jako nikdy předtím. Oznámení o ukončení 2000 pracovních pozic u společnosti Dell v regionu představovalo společně s tisíci pomocnými pracovními místy ztrátu historických rozměrů.

EU přidělila finanční prostředky z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci na okamžitou pomoc ekonomicky citlivým oblastem. Až budeme zítra hlasovat, bude 14,8 milionů EUR pouze schváleno, nikoli rozdáno, více než 2400 lidem k tomu, aby začali nový život. To bude velmi vítáno.

Peníze budou použity na rekvalifikaci pracovníků, pomoc se zakládáním podniků a zajištění pracovních uplatnění, které jsou velmi potřebné. Sama skutečnost, že zde dnes večer jsou zástupci výboru zaměstnanců společnosti Dell, ukazuje, jak silně tento fond zasahuje pracovníky společnosti Dell a jak moc ho vítají.

Musím však zdůraznit, že jsme jen v půli cesty. V současnosti máme 18 měsíců, ve kterých je utratit, a já dnes vyzývám našeho místního ministra v Irsku, pana ministra pro podnikání Coughlana, aby osobně zasáhl a pochopil, že existuje plán, jak utratit peníze. Je to jeden z fondů pro řadové pracující lidi a tato příležitost se jim už nikdy nenaskytne. Pane ministře Coughlane, prosím, prosím Vás zařídte a využijte této jedinečné příležitosti pro středozápad Irska.

Rád bych poděkoval pánům poslancům a především mým kolegům za jejich podporu žádosti ze společnosti Dell a také požádal, aby podpořili další žádosti za podobných událostí, které přijdou v budoucnu od společnosti Waterford Crystal a SR Technics.

Marian Harkin, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, moje první připomínka je, že Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci je skutečným vyjádřením solidarity mezi občany EU a státy. Za druhé, jako irská členka jsem potěšena, že pracovníci společnosti Dell, kteří byli propuštěni, mají alespoň výhled a možnost plánovat do budoucna. Jak však zmínil Alan Kelly je velmi důležité, aby všechny programy nebo vzdělávací školení, které jsou zaváděny, byly přizpůsobeny požadavkům zaměstnanců a aby možnost opětovného vstupu na trh práce nebo zahájení vlastního podnikání byla jednoznačným cílem jakékoli pomoci.

Na závěr bych chtěla potvrdit význam Parlamentu při schvalování finančních prostředků pro zaměstnance společnosti Dell. I přes některé velmi závažné problémy, které zde byly tento večer vzneseny, jsme nepoužili pracovníky jako rukojmí a schválili jsme žádost o 14,8 milionů EUR. Komise však musí zajistit, aby byla mezi evropskými průmyslovými politikami a evropským rozpočtem koordinace a aby evropský rozpočet nebyl využíván ke zvýšení hodnoty akcionářů v některých společnostech, pokud by za to zaplatili zaměstnanci.

Marije Cornelissen, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Žádost Irsku o evropské fondy pro ty, kteří zůstali bez práce poté, co společnost Dell uzavřela své závody v Irsku, ukázala na řadu otázek, které je nutné zodpovědět.

Skutečnost, že společnost jako Dell uzavřela svůj závod v jedné zemi a otevřela ho v jiné, je v zásadě důsledkem obvyklých tržních sil. Různé druhy dotyčné státní podpory však mění věci. Společnost Dell se usadila v Irsku před několika lety za pomoci státní podpory. V současnosti tam zavírá obchod a otevírá závod v Polsku, opět za pomoci státní podpory. Místo toho, aby byli zaměstnanci z Irsku placeni ze sociálního plánu společnosti, používají mezitím tyto lidé Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci. To podle mého názoru odhaluje závažné nesrovnalosti v průmyslové politice a politice zaměstnanosti. Kolik bylo v konečném důsledku vytvořeno pracovních míst za pomoci veškeré státní podpory, kterou Irsko, Polsko a Evropská unie napumpovaly do společnosti Dell?

Proto je otázkou, jak Komise a členské státy zajistí soulad jejich politik. Jak můžeme kromě toho zajistit, aby globalizační fond podporoval úsilí, které vytváří firma ve prospěch svých zaměstnanců místo toho, aby je z velké části nahrazoval?

Ilda Figueiredo, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Pane předsedající, vždy jsme zastávali názor, že politika přemísťování podniků by měla být přezkoumána a vždy jsme věřili, že Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci je více zmírňující pro zaměstnance, kteří jsou oběťmi strategií mezinárodních společností nebo nevhodné průmyslové politiky, která se zaměřuje na výrobu a dobré pracovní místa s právy. Proto chceme prosazovat nové politiky v oblasti sociálního rozvoje a pokroku.

Rovněž se domníváme, že zaměstnanci v Irsku by neměli být podruhé zasaženi strategií zaměřenou na zisk a sociální dumping nadnárodní společnosti Dell, která skončila v Irsku a získala podporu na to, aby se etablovala v Polsku.

Proto podporujeme tuto zprávu.

Vyžadujeme však nějaké odpovědi ze strany Komise ohledně budoucnosti. Vyžadujeme radikální změnu v politikách, účinnou kontrolu podpory poskytované nadnárodním společností, skutečnou průmyslovou politiku a silné investice k vytváření pracovních míst s právy.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedající, v první řadě bych rád vyjádřil své upřímné poděkování Komisi za poskytování této velkorysé finanční podpory pro nezaměstnané pracovníky společnosti Dell. Zejména bych chtěl přivítat Gerryho a Denise, kteří jsou tu dnes večer s námi.

Není pochyb o tom, že Evropská unie, a zejména Komise, má velkou zásluhu na podpoře zaměstnanců společnosti Dell a chtěl bych jim vzdát hold.

Rovněž také bývalým kolegům, z nichž dva z nich, Marian Harkin a Brian Crowley, jsou dnes večer zde, a také mému bezprostřednímu předchůdci Colmu Burkovi za zavedení fondu již v květnu.

Komise učinila dvě zásadní rozhodnutí, které byly pro nás velmi důležité: snížila model financování 50/50 z 35 pro národní vlády a 65 pro Komisi a také snížila počet z 1000 na 500, což snad zpřístupní finanční prostředky lidem ve Waterford Crystal a SR Technics v řádném termínu.

Mám zde dvě výhrady, které bych rád dodal. Jedna z nich je, že prodloužení časové lhůty o dva roky by mělo být rozšířeno na tři, protože mnoho lidí bude dělat kurzy na úrovni třetího stupně, které obvykle trvají tři

roky, a druhá připomínka je, že den zahájení by neměl být v den podání žádosti, ale v den odhlášení se zde v Parlamentu a Radě.

Za tohoto předpokladu mám ještě dvě připomínky, které bych chtěl zmínit. Lidé jsou velmi vděční za to, co se stalo. Poskytli jste naději tam, kde bylo zoufalství. Prokázali jste solidaritu namísto izolace a tento fond bude dobře využíván a nemám pochyb o tom, že by mohl být doposud nejlepším fondem a nejlepším způsobem financování, který sjednala Komise. Opravdu Vám mnohokrát děkuji.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Pane předsedajícím, pane komisaři, dámy a pánové, bylo vzneseno několik připomínek, ale využívání Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ve mně vzbuzuje dva pocity.

Za prvé jsem rád, že existuje. Evropané pracovníci potřebují vědět, že Evropa je tady v nepříznivém období, jakým procházíme nyní, pro ně. Za druhé jsem potěšen, že Belgie byla oceněna za kvalitu spolupráce mezi sociálními partnery při přípravě této záležitosti.

Bohužel je mi také trochu líto, jakým způsobem EGAF funguje. Za prvé je jeho úspěch odrazem složité hospodářské situace v Evropě se všemi až příliš známými důsledky pro společnost.

Za druhé byl v případě společnosti Dell zpochybněn soulad fondu s ostatními nástroji pomoci. V tomto ohledu plně podporuji připomínky, které vznesla má kolegyně paní Beresová.

Konečně, pokud jde o rozpočet, položky plateb k přidělení prostředků z fondu musí být převedeny z jiných položek rozpočtu, a pokud je mi známo, musí být převedeny systematicky z Evropského sociálního fondu. Ačkoli je toho dosaženo prostřednictvím platební sazby ze strukturálních fondů, která není tak vysoká, jak by bylo žádoucí, je třeba využívat strukturální fondy k zamýšlenému účelu.

Na závěr žádám, aby se věnovala zvýšená pozornost financování EGAF a mám dojem, že Komise je tomu nakloněna, pokud přímo nepřidělí EGAF plný finanční základ společně s ostatními fondy, tak alespoň zajistit, aby nebyl výhradně financován ze strukturálních fondů.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Chtěl bych učinit stručnou poznámku ke strukturálním účinkům fondu. Jsme přirozeně potěšeni projekty, které byly navrženy a které čekají na schválení. Je samozřejmě stále třeba je všechny vylepšit, což je důvodem mé stručné poznámky.

Dámy a pánové, fond někdy překročí svůj cíl z prostého důvodu, že postup je příliš náročný, pane komisaři. Základní cíl fondu je pro pracovníky, kteří jsou postiženi a ztratili své zaměstnání, aby využili rychlé podpory a pomoci při hledání nového zaměstnání. To v současnosti ne vždy funguje vzhledem k tomu, že nejsme schopni jednat dostatečně rychle, a to je velmi nepříjemné, zejména pro starší pracovníky. Rekvalifikace a úleva vyžadují rychlý a nesmlouvavý postoj, který v současnosti zcela chybí.

Globalizační fond trpí nedostatkem pružnosti, a pokud jste zaměstnancem, který byl propuštěn, a bohužel jste ze společnosti, která není na seznamu, nebudete mít jednoduše nárok na podporu. Každodenně se setkáváme s příběhy, jako je tento, u pracovníků, kteří byli postiženi, ale nemají nárok na podporu a snažíme se vysvětlit – protože je to tak složité – proč to není možné.

Můj názor je, že musí být nalezeno praktické řešení co nejdříve, pane komisaři, a že potřebujeme mnohem rychlejší přístup a také, pokud to bude možné, vzorec, který nám umožní přijmout "obálkový" způsob práce. Podle mého názoru je nutné přijmout opatření v této oblasti během několika příštích týdnů a měsíců.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Pane předsedajícím, pane komisaři, dámy a pánové, Fond pro přizpůsobení se globalizaci pomáhá lidem k dosažení dalšího vzdělání a kvalifikace. To je sociální stránka Evropy a je to dobrá stránka. Komise však také prověřila dotace poskytnuté společnosti Dell v Polsku z hlediska jejich souladu s pravidly státní podpory. Bylo schváleno 54 milionů EUR polské státní podpory pro společnost Dell, jelikož tato pomoc údajně slouží k prospěchu regionální hospodářské pomoci.

To vyvolává úvodní otázku, zda musíme mezi sebou v Evropě soutěžit, pokud jde o veřejné peníze. Odpověď je "ne"! Měli bychom změnit pravidla státní podpory, aby dotace na přemísťování společností nebyly vypláceny, a to i členskými státy.

Mám další otázku, na kterou bych se chtěl dotázat Komisi přímo: zahrnuje částka 54 milionů EUR pro společnost Dell v Polsku peněžní prostředky z evropských strukturálních fondů? Z jakého důvodu, pane komisaři, k tomu Komise nevyjádřila jasné stanovisko? Vyzývám Komisi, aby brala svou kontrolní povinnost podle nařízení o strukturálních fondech skutečně vážně. Žádné finanční prostředky Evropské unie by neměly být vypláceny na přemísťování společností v rámci Evropské unie. To, co jste nám dnes řekl, pane komisaři,

byla vyhybavá odpověď. Schováváte se za zprávy polské vlády. Přímo jste však neposoudili, zda bylo dodrženo evropské nařízení o strukturálních фондах.

Dosáhneme průhlednosti a zveřejňujeme každou dotaci v rámci strukturálních fondů jednotlivě, jako je tomu u zemědělské politiky. To je jediný způsob, jakým můžeme skutečně získat důvěru ve strukturální fondy.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Velmi dobře si vzpomínám, když jsme zřídili Fond pro přizpůsobení se globalizaci a i tehdy došlo k rozsáhlým diskuzím o tom, jak by nebylo dobré, kdyby místo zmírňování důsledků ztrát zaměstnání, byla umožněna podpora z fondu pracovníkům, kteří byli propuštěni, aby se opětovně začlenili na trh práce, čímž takřkajíc podněcovat společnosti, aby snadno využily zařízení na přemísťování podniků tak, že fond pokrývá náklady na ztráty stran.

Případ společnosti Dell je pro to příznačný, protože naše zkušenosti ukazují, že namísto zmírňování důsledků ztrát zaměstnání a prokázání solidarity, působí patrně jako pobídka, jelikož společnost Dell získala podporu jak na propouštění zaměstnanců, tak na přemísťování podniků. Jedná se o prostě o nedostatečnou koordinaci evropských fondů. Fond pro přizpůsobení se globalizaci je součástí politiky hospodářské soutěže a strukturálních fondů. Nemá význam a nebylo by vůbec přínosné, kromě toho by bylo v rozporu s účelem tohoto fondu, kdybychom využívali tyto zdroje protichůdně bez jakékoli koordinace, proto bych rád upozornil Komisi na skutečnost, že je třeba se zamyslet nad koordinovaným využitím evropských veřejných prostředků u tohoto typu případu, aby se předešlo nejasnostem v budoucnosti.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Pane předsedající, pane komisaři, hospodářská a finanční krize zasáhla a bude i nadále vážně negativně ovlivňovat jak ocelářský, tak loďařský průmysl. Galati, město, ze kterého pocházím, bylo zasaženo tisíčovými ztrátami pracovních míst v oblasti metalurgie a loděnic.

Využívání Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci je krátkodobým a střednědobým řešením k podpoře pracovníků, kteří se nacházejí v těžké situaci po ztrátě pracovního místa. Chtěla bych zdůraznit, že je třeba investovat do modernizace společností v těžkém průmyslu, aby mohly snížit úroveň znečištění v budoucnosti. To nám umožní zachovat pracovní místa a chránit tak pracovníky z dlouhodobého hlediska.

Brian Crowley (ALDE). – Pane předsedající a také páni kolegové, chtěl bych poděkovat panu komisaři a panu zpravodaji za jejich práci v této věci. Komise si bude pamatovat leden, kdy jsem se setkal s mým bývalým kolegou, Colmem Burkem, abychom se pokusili a odstartovali Fond pro přizpůsobení se globalizaci pro zaměstnance společnosti Dell.

Domnívám se, že to je jasnou známkou toho, jak moc jsme do toho na evropské úrovni investovali, pokud se jedná o přednostní zacházení s lidmi, zajištění, aby lidé byli jádrem politik, snahy o zajištění ochrany jejich životů a v případě problémů nebo potíží, aby Evropská unie byla schopna rychle reagovat.

Na osobní úrovni bych chtěl poděkovat panu komisaři za jeho aktivní účast v této věci, a to nejen zde v Parlamentu nebo se mnou osobně, ale také za to, že odjel do Limericku, aby se setkal se zaměstnanci.

A pokud bych mohl sdělit ostatním kolegům, kteří se občas pokoušejí o nemožné, co se týče dalších otázek, že Fond pro přizpůsobení se globalizaci je přes všechny své nedostatky pozitivní z Evropské unie a měli bychom podporovat jeho další rozvoj a prosperitu a především se vrátit ke starému přísloví: Dej člověku rybu a dáš mu jídlo na jeden den. Nauč ho lovit ryby a dáš mu obživu na celý život. Přesně to nám Fond pro přizpůsobení se globalizaci umožňuje.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, ráda bych se vrátila k druhému prohlášení pana komisaře Špidly. Prohlásil, že nemůžeme ovlivnit obchodní rozhodnutí. To prostě není pravda. Samozřejmě můžeme ovlivnit obchodní rozhodnutí vyplácením subvencí, platbami z evropského strukturálního fondu a vyplácením podpory.

Z tohoto důvodu, když Parlament jednal o nařízení, projednal i samotnou otázku přemístění. V konečném důsledku Parlament ustoupil, bohužel, spolu s hlasy skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), pane Pieper, a stanovil pouze pět let v nařízení o strukturálních фондах, které nejsou dostatečné, pokud vezmeme v úvahu rozsah dotací. Skupina zelených/Evropská svobodná aliance byla jediná skupina, která tehdy prohlásila, že je potřeba alespoň 10 let na tu část nařízení, kterou pan komisař uváděl a která se vztahuje ke splácení ze strany společností, které odejdou. Mohu pouze říci, že tento případ ukazuje, že skupina zelených/ Evropská svobodná aliance měla pravdu.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Pane předsedající, následkem uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci se Evropská unie opět společně potýká s hospodářskými

potížemi. Tentokrát jsou to potíže, které vyplývají ze strukturálních změn ve světovém obchodě. Stejně jako v případě finanční krize může být v boji s dopady globalizace účinná pouze integrovaná činnost.

Prostřednictvím finančních prostředků získaných pro lidi, kteří ztratili zaměstnání, měli jak zaměstnanci v textilním průmyslu v Belgii, tak zaměstnanci společnosti Dell v Irsku okamžitě příležitost, aby se rekvifikovali a našli si nové zaměstnání. Fond je rovněž určený na podporu podnikání a samostatné výdělečné činnosti. Tato pomoc pro jednotlivé odvětví v různých zemích je vhodným vyjádřením sociální solidarity v rámci Evropské unie.

Je skutečností, že společnost Dell, která obhajovala přemístění výroby z Polska potřebou najít zemi, ve které jsou nižší výrobní náklady, našla takovou zemi, která je ještě na území Evropské unie, pro společnost Dell to bylo umístění v Polsku ve městě Lodž. Oblast Lodže je ve složité situaci kvůli úrovni zaměstnanosti a společnost Dell zde vytvořila asi 2 000 nových pracovních míst. Tato investice bude mít významný dopad na zlepšení situace v Lodži a jeho okolí a zvýší tempo rozvoje v celém vojvodství.

Pervenche Berès, autor. – (FR) Pane předsedající, ráda bych ujistila mého kolegu pana Crowleyho. Žádný člen Výboru pro zaměstnanost a sociální věci nezpochybnil účinnost, užitečnost Fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Domníváme se jen, že by mohl být lépe využíván.

Chtěla bych se také vrátit k jedné z připomínek pana komisaře, kdy nám sdělil, že musí být zabráněno nakupování z fondu. To je právě ten problém, kterému nyní čelíme.

Když si představím, že předáváte odpovědnost za tuto věc, co byste sdělil budoucímu panu komisaři, který bude mít na starosti Fond pro přizpůsobení se globalizaci? Vzhledem k tomu, že v případě společnosti Dell můžeme jasně vidět nebezpečí zneužití řízení, finančních prostředků Společenství a oprávnění, které bylo uděleno v rámci politiky hospodářské soutěže.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Dámy a pánové, myslím si, že diskuze se v zásadě dá zformulovat do dvou paralelních linií. První z nich konstatuje, že fond pro přizpůsobení se globalizaci funguje, ale že existují důvody pro optimalizaci jeho nasazení. Byla zmiňována otázka času, i když si myslím, že otázka času je do určité míry překonána tím, že členský stát může reagovat okamžitě a náklady získat zpět. Přesto si myslím, že to je věc, o které je třeba diskutovat, a že je třeba v tomto směru hledat řešení.

Stejně tak se otevřela otázka samostatné rozpočtové položky. Je pravdou, že v okamžiku vzniku tohoto fondu to nebylo reálně možné. Přesto fond v této konstelaci funguje. Čili po mém soudu je třeba si položit všechny otázky, které je možné si položit, a nalézt na ně případně lepší řešení, než jsme našli doposud. To všechno však nezpochybňuje základní princip, že v případě krize tento fond funguje a reálně pomáhá.

Druhá otázka, o které se vedla debata, je daleko složitější otázka. Je to otázka delokalizací, otázka případné dotační konkurence a řada dalších otázek, které jsou s tím spojené a které jsou mimořádně komplexní. Myslím si, že je správné se jim věnovat a že je správné se jim věnovat na základě hlubokého pochopení faktů a dovoluji mi, abych v této debatě zmínil některé fakty, které souvisejí s případem Dell a které souvisejí také s některými našimi úvahami o celkovém problému.

První faktem je, že na rozdíl od převládajícího jsou mínění mzdové náklady v Polsku podle OECD na jednotku produkce výrazně vyšší než v Irsku. Čili mzdové náklady v Polsku nejsou nižší, nýbrž vyšší než v Irsku. I to je věc, kterou je třeba si dobře uvědomit, protože vyvozovat závěry z přímých porovnání v komplexních situacích není žádná spolehlivá metoda. Chci zdůraznit, že chceme-li debatovat o těchto věcech, je třeba velmi prohloubit, resp. v některých momentech prohloubit některé naše pohledy.

Druhá otázka je otázka případu Dell samotného. Je pravda, že Dell zahájil svou činnost v Limericku v roce 1991, tzn. před osmnácti lety. Je také pravdou, že není zaznamenáno, že by pro tuto činnost získal z evropských fondů jakoukoliv podporu. Žádná takováto informace není, i když nevylučuji, že získal podporu z regionálních fondů, protože v té době, v roce 1990, neexistovaly povinnosti a metody, které by nám umožnily, abychom tuto informaci obdrželi. Je také faktem, že rozhodnutí přesunout se do Lodže padlo na úrovni Dellu v roce 2007. Je také faktem, že peníze, které byly použity jako státní pomoc, jsou polské peníze a že tato pomoc byla oznámena v prosinci 2007. Nejsou to tedy prostředky z evropských strukturálních fondů. V tomto případě – není to ve všech případech, ale v případech, které jsou nad padesát milionů eur, a toto byl ten náš případ – probíhá posuzování velmi podrobně a zabývá se taky otázkami pracovního trhu. Závěr Komise byl, že tyto dvě operace, které jsou odděleny tak výrazně v čase, spolu nesouvisí. To však nic neznamená a nijak to nezpochybňuje skutečnost, že otázky používání evropských prostředků musí být znovu a znovu hluboce diskutovány na základě našich nových poznatků a že zajistit vyšší míru koherence

je nepochybně správné. Myslím si, že případ Dell posloužil jako dobrý odrazový můstek a že je jistě správné v této diskuzi pokračovat.

Dámy a pánové, děkuji za debatu a za možnost se spolu s vámi zamyslet nad některými aspekty použití Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci a dovoluji mi, abych na závěr jednoduše konstatoval, že v řadě našich politik jistě existuje riziko neúčelného nebo ne zcela optimálního použití a toto inherentní riziko bude v našich politikách tak, jak se budou vyvíjet, přítomno trvale. Je tedy na nás, abychom si toho byli vědomi, abychom se odvážili podívat se na některé zažití principy novými očima a nalezneme-li intelektuální a technické řešení a politickou shodu, abychom tyto staré, zažití, možná že až přežití metody změnili.

Reimer Böge, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, rád bych znova zdůraznil, že jsme ve spolupráci mezi Rozpočtovým výborem a Výborem pro zaměstnanost a sociální věci v posledních měsících usilovali o to, abychom co nejdříve zavedli postupy podle stanoviska druhého výboru, který dokonce ustanovil zvláštní pracovní skupinu za tím účelem, aby byly finanční prostředky po co nejpřesnějším zkoumání a co nejrychleji k dispozici ve prospěch postižených pracovníků a jejich blízkých rodin.

Za druhé bych rád sdělil, že v rámci přezkumu víceletého finančního rámce a nových nástrojů v průběhu přezkumu a revize rozpočtu musíme také prověřit fungování a přínos Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, stejně jako ostatní nástroje, zvláště pokud jde o dopady na řízení a interakci institucí na národní a evropské úrovni. Musíme zvážit, jak by tato interakce s Evropským sociálním fondem (ESF) mohla být lépe formována. Měli bychom proto být otevření všem možným diskuzím, které by vedly ke zlepšení.

Co se týče zdrojů financování, pane komisaři, měl jste z čistě technického hlediska naprosto pravdu v tom, co jste řekl o položkách plateb z ESF. V konečném důsledku bych však chtěl, aby celkový obraz závazků a plateb podle víceletého finančního rámce jak pro strukturální fondy, tak pro ESF vycházel z toho, jak jsme dohodli v celkových částkách. Nesmí se stát, že v důsledku nedostatečného provedení, obtížím v kontrole a řízení systému a opožděnému provedení těchto fondů, zůstanou finanční prostředky nevyužité a že každý rok použijeme část těchto prostředků na další programy jako je tento. To není v zájmu tvůrců.

Prozatím zohledníme to, co jste prohlásil o otázkách státní podpory. Samozřejmě jsme podobnou otázku ohledně společnosti Nokia v Bochumi a jejího přemístění do Rumunska položili na jiném místě. I přesto musím říci, že je nutné zaměřit se na součinnost Komise a informačních povinností členských států. Někdy mám dojem, že pokud se jedná o tyto otázky, záležitosti se odehrávají podobným způsobem jako při kontrole rybolovných kvót: jedna strana tlačí tak trochu na druhou a v konečném důsledku neexistuje žádný účelný systém. V tomto ohledu zůstaneme u míče a budeme podrobně sledovat tyto otázky v podobných situacích a trvat na tom, aby Komise jednala v souladu s nařízeními a pravidly, které jsme schválili v roce 2007.

Konečně, moje žádost na Vás všechny: prosím Vás hlasujte zítra ve prospěch tohoto uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Předsedající. – Rozprava je ukončena. Hlasování se bude konat ve středu dne 25. listopadu 2009.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Iosif Matula (PPE), písemně. – (RO) Pane předsedající, podporuji zprávu, kterou předložil můj kolega pan Böge, jelikož jsem přesvědčen, že mnozí pracovníci v Evropě, kteří byli propuštěni, vyžadují pomoc zahrnující i pomoc z evropských fondů. Více než 37 milionů EUR bylo poskytnuto 10 275 pracovníkům v roce 2009, což je zdaleka nejbližší maximálnímu stropu 500 milionů EUR, který se na tento evropský fond poskytuje. Musím zdůraznit, že tyto finance jsou určeny pro propuštěné zaměstnance nikoli pro společnosti. Evropská unie nesmí finančně podporovat strategii společností, které se přemísť a propustí pracovníky, zejména pokud se společnosti přemísť mimo EU nebo ve stejnou dobu získají podporu od jiného členského státu.

Je pro nás nezbytné velmi podrobně sledovat způsob, jakým probíhá přemísťování společností. Zátěž sociálních nákladů spojených s uzavřením nebo přemístěním podniků nesmí být přesunuta na daňové poplatníky v Evropě. Nezapomínejme, že fond byl vytvořen k poskytování dodatečné podpory pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku velkých strukturálních změn v celosvětovém podnikovém sektoru a také pro ty, kteří byli propuštěni v důsledku světové finanční a hospodářské krize po 1. květnu 2009. Věřím, že přístup k evropským fondům může poskytnout novým členským státům značnou pomoc, která jim umožní překonat obtíže způsobené hospodářskou krizí a přizpůsobit se struktuře hospodářské soutěže na jednotném evropském trhu

14. Aktuální situace zóny volného obchodu Euromed (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení o aktuální situaci zóny volného obchodu (FTA) zemí evropsko-středomořského partnerství Euromed 2010, kterou Komisi pokládá Vital Moreira za Výbor pro mezinárodní obchod (O-0116/2009 – B7-0222/2009)

Vital Moreira, autor. – (PT) Pane předsedající, pane komisaři, tato otázka byla vypracována a předložena dříve, než jsme se dozvěděli, že paní Ashtonová již nevykonává funkci komisařky Evropské unie pro obchod. Přesto doufáme, že Komise bude schopna naši otázku zodpovědět.

Náplní její práce, jak bylo dříve zmíněno, je současná situace evropsko-středomořské zóny volného obchodu, která byla původně plánovaná pro rok 2010.

Ve skutečnosti bylo jedním z plánů vzešlých z Barcelonského procesu zahájeného v roce 1995, vytvoření zóny volného obchodu ve Středomoří v roce 2010, která měla být založena na regionální úrovni a zahrnovat síť zón sever-jih a jih-jih. Nicméně tento cíl zůstává velmi vzdálený a já mám následující otázky:

Zastává Komise názor, že vytvoření evropsko-středomořské zóny volného obchodu v roce 2010 bylo od samého začátku realistickou vyhlídkou? Může Komise podložit odpověď pádnými důvody?

Za druhé, Parlament si je vědom, že v blízké budoucnosti bude přijat nový evropsko-středomořský plán, pravděpodobně spolu s novým postupem k usnadnění obchodu a investic v této oblasti.

Může Komise uvést další detaily praktických hledisek a důsledků takového postupu?

Za třetí, může Komise vysvětlit současný stav Agadirské dohody, příspěvek EU k přeformulování této dohody a obecněji osu jih-jih Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří?

Za čtvrté, může nám Komise sdělit, jakým způsobem začlenila doporučení obsažená v hodnocení dopadu na udržitelný rozvoj provedeném Manchesterskou univerzitou, s cílem posoudit soudržnost a udržitelný rozvoj v rámci vyjednávání, jak je v této studii doporučeno?

Za páté, může Komise Parlamentu vysvětlit, co bylo předmětem sporu v obnoveném jednání o asociační dohodě mezi EU a Sýrií poté, co byla v roce 2004 odložena?

Za šesté, může nám Komise říci o svých jednáních s Libyí, o účelu těchto jednání a jejich současném stavu?

Za sedmé, několik středomořských zemí vyjádřilo zájem na zvýšení počtu a (nebo) rozšiřování svých obchodních dohod s Evropskou unií.

Může Komise především informovat Parlament o této nové generaci asociačních dohod?

Může Komise dále informovat Parlament, na základě nových pravomocí v obchodních záležitostech udělených Parlamentu Lisabonskou smlouvou, zda vezme Komise v úvahu jakékoli předchozí rozhodnutí Parlamentu při vyjednávání těchto nových dohod?

Toto jsou mé otázky, pane předsedající, pane komisaři. Vzhledem k závažnosti Barcelonského procesu a oblasti jižně do EU se domníváme, že je nanejvýš vhodná chvíle tyto otázky zodpovědět.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pane Moreiro, odpovídám jménem komisařky Ashtonové.

Pokud jde o zónu volného obchodu Euromed, její vytvoření do roku 2010 bylo cílem reálným a během příštího roku v tomto směru značně pokročíme, i když zjevně zbývá ještě mnoho práce k úplnému dosažení všech možností ekonomické integrace v oblasti Euromedu.

Pokroku bylo dosaženo zejména na ose sever-jih. Evropská unie uzavřela oboustranné asociační dohody se všemi našimi středomořskými partnery kromě Sýrie, tyto dohody se v zásadě soustřeďují na obchod se zbožím. Přesto probíhají další oboustranná jednání k další podpoře obchodu se zemědělskými produkty, služeb a svobody usazování a k vytvoření postupů závazného urovnání sporů. Některá z těchto jednání již skončila a další mají být uzavřena během roku 2010.

Co se týče nových jednání mezi Evropskou unií a našimi středomořskými partnery a úlohy Evropského parlamentu, mohu vám říci, opět s poukazem na osu sever-jih, že očekáváme dosažení dohody o evropsko-středomořském obchodním plánu po roce 2010 na evropsko-středomořské konferenci ministrů

obchodu, která se bude konat dne 9. prosince, v souladu s cílem postupné přeměny současných asociačních dohod Euromedu na úplné, rozsáhlé dohody o volném obchodu.

Nehovoříme zde o vyjednávání nových asociačních dohod, ale o rozšiřování a upevňování těch současných, abychom se vypořádali s takovými problémy jako je usnadnění obchodu, technické překážky, hygienické a rostlinolékařské záležitosti, dále také veřejné zakázky, konkurence, právo duševního vlastnictví, obchod a záležitosti týkající se udržitelného rozvoje a transparentnosti.

Oboustranná jednání budou přizpůsobena situaci každého z partnerů jižního Středomoří. Maroko by mohlo být první středomořskou zemí se kterou příští rok zahájíme jednání. Poté, co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, bude úloha Parlamentu v obchodních záležitostech posílena. Komise je připravena s vámi úzce spolupracovat na budoucích jednáních, o nichž jsem se právě zmínil.

Zóna volného obchodu Euromed má rovněž osu jih-jih. Naši středomořští partneři vytvářejí síť dohod o volném

obchodu mezi sebou a Agadirská dohoda, která je v platnosti od roku 2007, je také přístupná dalším středomořským zemím. Rovněž Izrael a Turecko podepsaly se středomořskými partnery dohody o volném obchodu, zatímco další dohody jsou ještě předloženy k projednání.

Je ještě příliš brzy na celkové zhodnocení současného stavu Agadirské dohody. Mezi čtyřmi partnery došlo k nárůstu obchodu, ačkoliv v menší míře než se původně předpokládalo. Důvodů může být několik: přítomnost netarifních překážek, nedostatek komplementarity mezi odlišnými trhy, nepřítomnost místního trhu schopného přilákat investory a v neposlední řadě také fakt, že podniky si dostatečně neuvědomují příležitosti, které tyto dohody nabízejí.

Obchodní plán Euromedu na období po roce 2010 by měl pomoci vyřešit tento problém. Obsahuje rovněž řadu praktických krátkodobých návrhů, jedním z nich je evropsko-středomořský postup k usnadnění obchodu a investic. Vytvoření tohoto postupu poskytne neomezené, aktuální, úplné a snadno přístupné informace o obchodu, investičních podmínkách a omezeních v oblasti Euromedu, s cílem pomoci podnikům, zvláště malým a středním, a působit na evropsko-středomořských trzích.

Pokud jde o udržitelný rozvoj ve všech našich zónách volného obchodu, vypracovala Komise hodnocení dopadu na udržitelný rozvoj, které bylo dokončeno v prosinci 2007 a bude nadále používáno jak v současných, tak budoucích jednáních.

Zvláště s ohledem na obchodní otázky zdůraznil Pakt stability a růstu význam dlouhých přechodných období, která byla v asociačních dohodách navržena pro vyloučení průmyslových tarifů jižních středomořských zemí a potřebu ustanovit podobná přechodná období v současných jednáních o zemědělských programech.

Je rovněž zřejmé, že v probíhajících rozhovorech o službách a usazování musíme uvážit úroveň rozvoje našich partnerů z jižního Středomoří.

Kromě toho, ve velkém počtu těchto zemí Komise podporuje programy daňové reformy, které mohou pomoci zmírnit negativní účinky poklesu tarifních výnosů uvedených v hodnocení dopadu na udržitelný rozvoj.

Co se týče dohody se Sýrií, o které jsem se zmínil dříve, v roce 2008, zveřejnila Komise přehled návrhu asociační dohody, aby zjistila, zda jsou před jejím uzavřením nutné technické dodatky nebo aktualizace. Jedno kolo rozhovorů postačilo a společně se Sýrií jsme odsouhlasili nezbytné dodatky týkající se vstupu Rumunska a Bulharska do Evropské unie a tarifních změn zavedených v Sýrii a Unii po přerušení rozhovorů v roce 2004. Dohoda byla stvrzena v prosinci 2008. Minulý měsíc jsme oznámili, že Unie je připravena dohodu podepsat. Sýrie odložila uzavření dohody, aby mohla rozebrat její ekonomické dopady.

Na druhé straně byla jednání s Libyí zahájena v listopadu 2008 v Bruselu za účelem uzavření rámcové dohody soustředěné na ambiciózní dohodu o volném obchodu týkající se zboží, služeb, svobody usazování, stejně jako regulační spolupráce. Uzavření dohody s Libyí bude posledním dílem skládačky. Tímto vlastně Unie uzavře dohody o volném obchodě se všemi našimi středomořskými prostory, přestože Libye není zahrnuta do politiky evropského sousedství.

Uzavření této obchodní dohody poskytne vývozcům z EU nové vývozní příležitosti v Libyi a příznivější regulační prostředí, zvláště v oblastech služeb a na trzích s ropou a zemním plynem. Jednání s Tripolisem jsou přirozeně ještě v počátečním stadiu a k dosažení dohody potřebujeme více času.

Během tohoto procesu bude Komise věnovat zvláštní pozornost budování obchodních kapacit a souvisejícím tématům v libyjské správě. V současné době se rovněž dokončuje hodnocení dopadu na udržitelný rozvoj pro Libyi.

Georgios Papastamkos, za skupinu PPE. – (EL) Pane předsedající, obecně podporujeme strategicky důležité partnerství Euromed, upevňování politické, ekonomické a kulturní spolupráce a mír, bezpečnost a stabilitu v této oblasti. Vyzýváme ministry, aby na nadcházející konferenci přijali plán k realizaci zóny volného obchodu Euromed. Oboustranný přístup musí být doprovázen regionálním přístupem. Kromě osy sever-jih považují za zvláště důležitou také ekonomickou regionální integraci jih-jih, o které se již předseda Výboru pro mezinárodní obchod, pan Moreira a komisař Tajani zmiňovali. Zvláště bych zdůraznil potřebu začlenit sociální a environmentální výhody a standard ochrany rostlin, které musejí doprovázet otevření trhů. Musíme se rovněž zabývat určitými důležitými záležitostmi, které se týkají dovozu zemědělských produktů do Evropské unie. Osobně jsem nakloněn posilování Barcelonského procesu: Unie pro Středomoří a programů vyhlášených v jeho rámci pro strategické sektory, jako je spolupráce mezi malými a středními podniky a využívání obnovitelných zdrojů energie. Nakonec bych rád položil zvláštní důraz na rozvoj mořských cest a na návrh Řecka z minulého léta na zřízení dopravní pozorovatelný pro východní Středomoří umístěné v Řecku.

Kader Arif, za skupinu S&D. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych poděkoval panu Moreirovi za jeho projev.

Dne 9. prosince se sejdou ministři obchodu evropsko-středomořských zemí, aby prodiskutovali oživení naší ekonomické a obchodní spolupráce. Nejprve bych byl rád, kdybychom si ujasnili jednu věc. Jestliže cílem zóny volného obchodu byl skutečně prospěch všech partnerů od severu až po jih, pak stanovení roku 2010 jako termínu zahájení nebylo ani realistické, ba ani žádoucí, vzhledem k dosud přetrvávajícím velkým neproměram v úrovni rozvoje mezi severem a jihem Středomoří.

Navíc někteří dosud zastávají názor, že k rozvoji evropsko-středomořského partnerství, který je založen, abych Vám připomenul, na třech pilířích: politice, ekonomice, společnosti a kultuře, stačí pouze, z hlediska pokroku v ekonomice a obchodu, ignorovat politické problémy. Jak si můžete domyslet, nevěřím v tento zázračný a zhoubný názor, to jest., že jen obchod nám může pomoci pokročit k harmonickému sjednocení, míru a stabilitě.

Věřím tomu o to méně, jelikož fakta hovoří za sebe. Například se předpokládalo, že Unie pro Středomoří oživí ignorováním politických konfliktů stagnující evropsko-středomořskou spolupráci pomocí tzv. konkrétních a viditelných projektů. Dnes je to právě Unie pro Středomoří, která stagnuje a politické spory, které prošly dříve nepovšimnuty, ji znovu pronásledují.

Patřím mezi ty naprosto oddané Barcelonskému procesu, kteří věří, že pokrok se neměří jen obchodními statistikami, které jsou shodou okolností dosud nepříznivé vůči našim jižním partnerům, vůči jejich obyvatelům. Obchod za účelem obchodu – ne, tomu rozhodně nevěřím.

Na druhé straně, obchod, který je soustředěn na rozvoj a zaměřen na zmírnění rozdílu mezi bohatými a chudými, na zajištění skutečného sdílení bohatství a zapojení oblastí – ano, takový si dokážu představit. Jednání je však nutno neustále vést v tomto směru.

Proto na této další schůzce žádám, abychom se snažili nezaobírat se jen technickými záležitostmi k odstranění obchodních překážek, jako by toto bylo hlavním cílem. Je nepřijatelné dále uvažovat tímto způsobem.

Regionální integrace, zvláště pokud jde o síť jih-jih, nutná řešení ekonomické krize s jejím vážným dopadem v podobě nezaměstnanosti, lidská, sociální a environmentální kritéria a otázka lidských práv musejí být předmětem rozprav a stát se opět naším hlavním zájmem.

Niccolò Rinaldi, za skupinu ALDE. – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, vzhledem k denní době, dovoluji mi začít s citátem z „Tisíce a jedné noci“ protože mluvíme o arabském světě.

V těchto bajkách je psáno: „Ni zisk, ni slávu tomu, kdo nečinně doma zůstává. Často vídal jsem stojatý rybník kazící se nehybností, jen teče-li, je voda sladká, jinak rychle zahnívá“.

To vyvolává dojem odkazu slavné arabské tradice, která nás vyzývá k probuzení se z určité netečnosti a ke znovu zahájení evropsko-středomořského integračního procesu nejlepším možným způsobem, s přihlédnutím ke dvěma faktorům.

Prvním faktorem je čas. Dnes je 50 % obyvatel jižního Středomoří mladší 18 let a za necelých 30 let bude zónu volného obchodu tvořit takřka miliarda spotřebitelů a občanů. Tudíž nemáme mnoho času.

Druhý faktor je povaha obchodních dohod, které bychom rádi těmto zemím nabídli. Jako liberální demokraté chceme obchodní dohody bez byrokratické struktury či centralismu, a chceme, aby zbavily některé oligarchické struktury řízení zdrojů a bohatství, které jsou nyní v partnerských zemích vlivné.

Yannick Jadot, za skupinu *Verts/ALE*. – (FR) Pane předsedající, po 15 letech vyjednávání obchodní stránky Barcelonského procesu vážně pochybujeme o tom, zda vyjednávání dohody volného obchodu typu Euromed je správným řešením sociálních, politických a ekonomických problémů v oblasti.

Hodnocení dopadu, jak bylo řečeno, odhalilo některé možná velmi vážné negativní vlivy, ať již v oblasti sociální, životního prostředí nebo ve smyslu regionální integrace.

V této souvislosti, pane předsedající, pane komisaři, věříme, že návrh vypracovaný Komisí – plán pro rok 2010 a dále, je svým přístupem k dohodě o volném obchodu příliš jednostranný, než aby přinesl dobré výsledky.

V současnosti podporujeme projednávání návrh usnesení hlavně proto, že klade otázky vztahující se k sociálním dopadům, k dopadům na životní prostředí a dopadům na regionální integraci a zejména protože v článku 10 vyžaduje nové zpracování cílů obchodních dohod, zvláště se zřetelem na tyto sociální a environmentální záležitosti a pak hlavně proto, že po novém zpracování těchto dohod budeme moci uvažovat o znovu začlenění obchodní stránky do celkového Barcelonského procesu.

Willy Meyer, za skupinu *GUE/NGL*. – (ES) Pane předsedající, moje skupina se domnívá, že je nemožné oddělit tu část projektu Euromed, která se týká obchodu, přistěhovalectví nebo financování, od politické části. Naše skupina je tudíž proti tomu, aby Evropská unie udělila Izraeli a Marockému království tento vysoký status, protože se jedná o neklidné oblasti, neslučitelné s mírovým sdružením, založeném na mezinárodním právu.

Myslíme si, že Evropská unie a Evropská Komise by měly klást větší důraz na hodnoty, které nás mohou vést k cíli společného míru a bezpečnosti.

Například saharská vůdkyně nyní drží hladovku na španělském ostrově Lanzarote, protože Marocké království jí brání ve vstupu na okupované území. To je důležitá skutečnost, která si od evropských institucí vyžádá zaujetí pevného stanoviska ve vztahu k Marockému království.

Věřím, že Unie pro Středomoří není pouze o obchodu, ale také o obraně mezinárodního práva a lidských práv.

William (The Earl of) Dartmouth, za skupinu *EFD*. – Pane předsedající, Strana za nezávislost Spojeného království je proti dohodě Euromed, a to z tohoto důvodu: dohoda Euromed poskytne značné obchodní ústupky a dokonce dotace nečlenským státům, což jistě bude přímo nebo nepřímo výdajem britského daňového poplatníka. Kromě toho, když představitel komisaře mluvil o Euromedu před Výborem pro mezinárodní obchod, jehož mám čest být členem spolu s ostatními zde přítomnými, řekl, cituji doslova: „Provádění všech směrnic EU nepřipadá v úvahu“. Dále rovněž řekl, že uplatňování směrnic EU bude rozumné a výběrové.

Ve Spojeném království se naopak potýkáme s uplatňováním všech směrnic EU a naše hospodářství jimi trpí a mimochodem jsou na nás uplatňovány nerozumným a zevšeobecňujícím způsobem.

Není nám dokonce dovoleno mít takový druh žárovek, který bychom chtěli. Ale nejde jen o žárovky. Po Lisabonu nám budou ve Spojeném království vládnout tři kamarádi: předseda Komise, nově jmenovaný předseda Rady, který je nepochybně Tintinovým dědečkem a především vysoká představitelka paní Cathy Ashtonová, která, coby zralá třicátnice, byla jednou ze čtyř placených funkcionářů krajně levicové Kampaně za jaderné odzbrojení (CND).

Je to vážná věc a toto jsou lidé, se kterými to musíme vydržet, ale země Euromedu nebudou muset tyto tři kamarády snášet vůbec.

Dále je tu ještě otázka lidských práv. V tomto případě se musím ptát, co se tu děje? Sýrii a Libyi byla jako jediným zemím nabídnuta obchodní zvýhodnění a dokonce dotace placené námi všemi, ale kam se poděly záruky lidských práv? U obou těchto zemí s dlouhým a přímo opovrženímhodným rejstříkem jsou v nedohlednu. Jako někdo, kdo dospíval v 60. letech musím říci, že navrhovatelé této části usnesení museli něco kouřit, tudíž jsme proti tomuto usnesení ve všech jeho částech.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pane předsedající, volný obchod může být dobrá věc tam, kde se neomezí pouze na volný obchod. Dohody, jako je tato, obsahují mnohem více a takové by měly být. Nesmějí být jen o zřízení zóny volného obchodu, ale musí se též zaměřit na dlouhodobé účinky. Musí přinášet rozvoj. Musí poskytovat bezpečnost. Musí vytvářet blahobyt pro každého. Toto je mnohem důležitější, než zajistit, že se uskuteční čistá liberalizace, trhy se otevrou a několik lidí z toho nakonec bude mít prospěch. Chceme-li učinit obchod svobodnějším, pak cílem veškerého snažení, jak zde, tak v sousedních zemích na jihu, musí být potírání nezaměstnanosti. Toto úsilí musí směřovat k vytvoření více pracovních příležitostí, zvláště pro ženy, mladé lidi a obyvatele venkova. Je-li toto naším cílem, pak jsme na správné cestě. Je-li naším cílem pouze liberalizovat, otevřít se a umožnit několika lidem vytvořit zisky, jsme na špatné cestě.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedající, základním cílem středomořských asociačních dohod je především to, aby Evropská unie zahájila užší spolupráci, hlavně v oblasti obchodu, se středozemními státy a aby změnila strukturu hospodářství těchto států. Tímto způsobem může EU pomoci arabskému světu přeměnit se v oblast blahobytu, což vytvoří podmínky užší spolupráce a příležitost k dosažení stability v oblasti.

Musíme vynaložit veškeré úsilí k urychlení procesu zahájeného v Barceloně, věnovat zvláštní pozornost otázkám týkajících se demokracie, zachování právního řádu, hodnot, lidské důstojnosti a hospodářského a sociálního rozvoje. Posílení mezikulturního dialogu bude hrát v této souvislosti důležitou úlohu.

Podle mého názoru může liberalizace zemědělských výrobků přispět k prospěšné obchodní výměně pod podmínkou, že se EU zaměří hlavně na vývoz obilí, masa a mléka a na dovoz ovoce a zeleniny ze středozemních států. Uskutečnění tak výjimečně náročného akčního plánu, jakým je evropsko-středomořské partnerství, si vyžádá velké úsilí a mnoho ústupků od států, které k tomuto procesu přispívají.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, před několika týdny jsem byl na setkání delegace pro vztahy s Kanadou. Byla zde diskutována dohoda o volném obchodu, kterou vyjednává Evropská unie s Kanadou. Před tím jsme zde v Parlamentu diskutovali dohodu o volném obchodu s jižní Koreou. Dnes probíráme dohodu o volném obchodu v Euromediu.

Mohla by Komise sdělit kolik dohod o volném obchodu vyjednáváme, či jsme doposud vyjednali? Za druhé, jaký z toho plyne čistý zisk pro země Evropské unie? Za třetí, kam se poděly příležitosti pro podniky a podnikatele plynoucí z vytváření pracovních míst a ekonomického hlediska?

Nakonec, nesouhlasím nutně s názory hraběte z Dartmouthu, ale rád bych slyšel odpověď na jeho hlavní otázku, pomínu-li osobní výhrady.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, tato rozprava se týkala liberalizace obchodu a já zde dnes stojím před sněmovnou jako Evropan, který věří ve spolupráci národů, nikoliv jako jeden z těch, kteří věří ve federalismus současného projektu.

Pokud jde o Spojené království, Lisabon oslabí naši schopnost řídit obchod a obchodovat s kým si budeme přát. Mimo to je oslabení naší demokracie ve Spojeném království i v Evropě patrné ve světle událostí minulého týdne, kdy byl jmenován předseda a vybrána vysoká představitelka pro zahraniční věci, která nikdy nezastávala volený úřad, ale přesto se bude v zahraničních záležitostech vyjadřovat za evropské občany. Toto jistě není situace, kterou Komise může odložit a bylo by zajímavé slyšet její stanovisko.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedající, uvažujeme-li založení evropsko-středomořské zóny volného obchodu, měli bychom mít na paměti dvě věci.

První věcí je obecný fakt, který platí jak pro země jižního a východního Středomoří, tak pro většinu rozvojových zemí, se kterými chce Evropská unie uzavřít podobné dohody, zvláště pak pro země spojené společnou zemědělskou politikou.

Výstižná jsou slova dominikána Lacordaira: „Mezi slabými a silnými, mezi bohatými a chudými, mezi pánem a otrokem je to svoboda, co utlačuje a právo, co osvobozuje.“ Jednoduše nemůžeme ignorovat zjevné a důležité socioekonomické podobnosti, které se zde odehrávají, ani obrovské rozdíly ve stupni vývoje výrobních systémů mezi zeměmi na severu a jihu Středomoří.

Liberalizace obchodu, zvláště v tak citlivých odvětvích, jakými jsou zemědělství a rybolov, byla jistě vyvolávacím faktorem současné ekonomické a sociální krize, následkem tlaku, který vyvinula na slabší výrobní systémy, zaměstnanost a sociální práva, následkem zvýšené závislosti, která je obzvláště těžká dojde-li na potraviny a omezuje tak svobodný rozvoj a svrchovanost každé země.

Druhou věcí, kterou bychom neměli v této rozpravě pominout, je situace v Palestině a západní Sahaře, kterou máme dosud v paměti.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pane předsedající, myslím, že můj příspěvek nebude trvat ani minutu. Mám také otázku na pana komisaře. Shodneme se na tom, že dohody o volném obchodu a obchodní dohody by neměly být omezeny jen na obchod, ale měly by mít další cíle, ze kterých budeme mít nakonec všichni užitek. Jak se musí tento proces rozšířit, abychom si my i naši partneři užívali více demokracie, více lidských práv, spravedlivější rozdělení bohatství? Je již něco z toho patrné, nebo to bude ještě nějakou dobu trvat? Pokud ano, jak dlouho?

Kader Arif (S&D). – (FR) Pane předsedající, nepředpokládám jsem, že budu muset odpovědět paní Doddsové, ale přeci jenom bych jí rád řekl, že by si měla přečíst Lisabonskou smlouvu, protože bude-li nějaký výbor Lisabonskou smlouvou posílen, je to Výbor pro mezinárodní obchod. Mohu tedy říci, že až ten čas nastane, bude vliv Evropského parlamentu v nadcházejících měsících či letech o něco větší.

Pan Moreira položil komisaři některé velmi detailní otázky. Slyšel jsem odpověď pana Tajaniho: Libye a Sýrie. A stejně tak rychle bylo vyřízeno jedno téma a to celé téma lidských práv, na které se zde nenašla přesná odpověď. Velice si přeji pokrok v jednání se Sýrií a Lybií, ale současně je nutné přesně odpovědět na otázky Evropské unie, výsledky vyšetřování a otázky týkající se lidských práv.

Za druhé bych rád poukázal na to, že pokládám za nemožné hovořit o evropsko-středomořské oblasti, aniž bychom se dotkli izraelsko-palestinské otázky, když dnes víme o dovozu výrobků z okupovaných území. Rád bych proto znal stanovisko Komise k této otázce.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád zdůraznil, že nepřítomnost komisařky Ashtonové není zaviněna funkcí, kterou bude zastávat od 1. prosince, ale jinými institucionálními závazky, vyplývajícími z její současné funkce.

Pokusím se odpovědět na vaše otázky, pokud to bude možné. Každá odpověď, kterou nejsem schopen podat, bude poskytnuta všem poslancům písemně poté, co předám vaše otázky komisařce Ashtonové a jejímu štábu.

Zdůraznil bych, že oddanost Evropské komise lidským právům byla vždy podstatou každé její činnosti. Také pokud jde o můj resort, totiž dopravu, vždy jsme věnovali největší úsilí k přednostnímu zajištění politické stability a úcty k lidským právům a zákonům ve všech našich činnostech v Africe. Dohody o volném obchodu navíc vždy obsahují doložky o spolupráci.

Mohu tedy všechny poslance ujistit, že Komise nikdy nepodceňuje důležitost úcty k lidským právům a svůj závazek připomínat toto téma zemím, se kterými vyjednává. Tyto okolnosti jsou nepřetržitě sledovány a jestliže to platí pro země, které žádaly o členství v Evropské unii, existuje o to větší důvod, aby se v tomto pokračovalo i u zemí, se kterými se vyjednává.

Asociační dohoda následuje v případě Sýrie obecně vzor ostatních evropsko-středomořských smluv do té míry, že vyžaduje pravidelný politický, ekonomický a sociální dialog a spolupráci v mnoha odvětvích. Ukládá postupné vytvoření oblasti volného obchodu maximálně do 12 let a současně obsahuje více rozsáhlých a zásadních opatření v řadě odvětví, jako jsou obchodní opatření, které nejsou obsažena v jiných evropsko-středomořských dohodách. Mám na mysli zrušení globálního cla na zemědělské výrobky, opatření týkající se technických překážek obchodu, hygienická a rostlinolékařská opatření, usnadnění obchodu, právo usazení a služby, zadávání veřejných zakázek a nakonec způsob urovnání obchodních sporů.

Co se týče Libye, po obtížném období ve vztazích s mezinárodním společenstvím, vykročila tato země k normalizaci ekonomických a politických vztahů se svými zahraničními partnery.

I během své cesty do Libye, jako komisař pro dopravu, jsem si všiml touhy změnit trend, který zde v minulosti vždycky byl. Mohu říci, že Libye vždy souhlasí s cíli a obecným obsahem návrhů právních dokumentů o obchodu se zbožím, službách a právu usazení, obchodních pravidlech, včetně pravidel o zadávání veřejných zakázek a o regulační spolupráci v řadě úseků *acquis* Společenství. Libye rovněž souhlasila s dodržováním dalších ujednání, ale opakuji, že Komise bude v každém případě i nadále bdělá.

Doufám, že jsem odpověděl na vaše otázky tak důkladně, jak jen to bylo možné.

Pokud jde o přesný počet dohod o volném obchodu, které Komise vyjednává, poskytneme jasnější a úplnější odpovědi písemně prostřednictvím štábu komisařky Ashtonové.

Předsedající. – Obdržel jsem pět návrhů usnesení⁽⁴⁾ předložených v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve středu 25. listopadu 2009.

15. Bezpečnost a interoperabilita železničního systému Společenství (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem programu je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi pokládá Brian Simpson jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch: Bezpečnost a interoperabilita železničního systému Společenství (O-0129/2009 – B7-0227/2009).

Brian Simpson, tazatel. – Pane předsedající, vystupuji jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch, abych vznesl tuto otázku k ústnímu zodpovězení, která byla vyvolána nedávnými nehodami v Itálii a v Nizozemsku, kde v obou případech bohužel došlo k úmrtím.

Dle mého názoru je nicméně třeba podotknout, že železnice je stále jedním z nejbezpečnějších způsobů dopravy, a záměrem mého výboru je nepochybně učinit vše, co je v našich silách, abychom zajistili, že tomu tak bude i nadále – proto tato otázka k ústnímu zodpovězení.

My zde v Evropském parlamentu jsme železniční bezpečnost vždy brali velmi vážně. Vyústěním našich snah je nová směrnice o bezpečnosti železnic, která navazuje na dlouhou řadu iniciativ a zpráv týkajících se železnic a přijatých Parlamentem během mnoha let.

Frustruje nás nicméně dlouholetá neschopnost železničních společností i jednotlivých vlád podniknout potřebné kroky v klíčových oblastech. Projevuje se to, když přezkoumáme klíčové právní předpisy, zejména pak provádění těchto právních předpisů v mezinárodním právu, které je přinejlepším nesoustavné a přinejhorším vyložené ochrannářské.

Zpráva Komise o provádění směrnice o bezpečnosti železnic říká, že vnitrostátní normy a pravidla vytvářejí překážky pro plně integrovaný železniční systém. Vystává tedy otázka, zda tato vnitrostátní pravidla také neohrožují bezpečnost.

A co tedy s interoperabilitou v železničním sektoru? Brání vnitrostátní překážky pokroku také v této oblasti, nebo je zde neochota ze strany železničního průmyslu osvojit si koncepci interoperability?

Proč je postup evropského systému řízení železničního provozu (ERTMS) tak pomalý? Selže náš pokus zavést systém ECM do konce příštího roku?

Toto jsou otázky, na které jako výbor hledáme odpovědi. Zároveň bychom chtěli od Komise vědět, jaké vnitrostátní překážky a mezery v zákonech pokrok směrem k interoperabilitě momentálně brzdí a které členské státy kladou překážek nejvíce.

Použije v této souvislosti Komise nějaké zákonné pravomoci, jimiž disponuje, a zajistí dodržování práva Společenství?

Vím, že tyto problémy, zvláště v železniční nákladní dopravě, avšak nikoli výhradně v této oblasti, lze přičíst především Radě. Já a můj výbor chceme spolupracovat s Komisí a s tímto průmyslem a vytvořit bezpečnou, integrovanou, interoperabilní železniční síť.

Můj výbor se nyní začíná ptát, zda stránka bezpečnosti, zvláště pokud jde o nákladní vagóny, nezačíná být ohrožována touto neschopností provádět evropské právní předpisy.

Je-li tomu tak, je nutné okamžitě jednat. Jednat se však musí také v zájmu dosažení jak integrace, tak interoperability, pokud se má osobní železniční doprava rozvíjet v rámci svého plného potenciálu a má-li železniční nákladní doprava, upřímně řečeno, vůbec přežít.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, než přejdeme k rozpravě, rád bych přednesl několik podstatných úvodních poznámek

(4) viz Zápis

Teprve až technická prošetření provedená nezávislými italskými a nizozemskými orgány odhalí přesné příčiny nehod ve Viareggiu a v Nizozemsku, budeme v oblasti bezpečnosti železniční dopravy schopni vyvodit konkrétní závěry, jde-li o možná zlepšení v evropských právních předpisech.

Mimoto musíme, jak zdůraznil pan Simpson, navzdory těmto dvěma nehodám, ze kterých se samozřejmě musíme přiučit, pokud jde o železniční bezpečnost – přesně ukázat naši angažovanost v této oblasti. Zorganizovali jsme řadu akcí, kterých se pan Simpson také zúčastnil. Rád bych vyzdvihl, že železniční doprava v Evropě přesto nabízí obzvlášť vysokou úroveň bezpečnosti ve srovnání s ostatními druhy dopravy.

Skutečně, zpráva o prvním železničním balíčku přijatá Komisí v roce 2006 a nejnovější statistiky ukazují, že otevření trhu pro konkurenci nijak negativně neovlivnilo celkovou úroveň železniční bezpečnosti, která se naopak nadále zvyšuje. Nicméně musíme být obezřetní a postarat se, aby se tato úroveň zvyšovala i nadále, a rozhodně se nesmíme spokojit s již dosaženými výsledky. Liberalizace ve skutečnosti znamená, že počet provozovatelů našich sítí dál roste, a proto musíme neustále posuzovat kvalitu provozovatelů stávajících.

Po nehodě ve Viareggiu zorganizovala Komise a Evropská agentura pro železnice velké množství schůzí se všemi zúčastněnými stranami, byly vypracovány krátkodobé a dlouhodobé akční plány za účelem co nejvíce snížit riziko opakování podobných nehod. Tento plán byl přijat Komisí 8. září 2009 při konferenci o železniční bezpečnosti, jak jsem již dříve zmínil.

A nyní ke konkrétní otázce bezpečnosti nákladních vagónů, zvláště k údržbě jejich kritických součástí, jako jsou například nápravy. Evropská agentura pro železnice vytvořila pracovní skupinu složenou z odborníků z průmyslu a z vnitrostátních bezpečnostních orgánů, která se již setkala při třech příležitostech.

Pracovní skupina má přesný dvoufázový pracovní program, podle nějž mají být výsledky zveřejněny v prosinci 2009 a v červnu 2010.

Fáze 1 sestává z rozvoje naléhavého kontrolního programu ke zjištění stavu vagónů, které jsou v provozu, a stejně tak kvality jejich náprav. Nicméně je důležité, aby tato měřítka nebyla převzata odděleně na vnitrostátní úrovni, ale aby se koordinovala na úrovni evropské za účelem získání výsledků, které budou přijaty všemi členskými státy.

Ve fázi 2 se bude řešit obecnější problém údržby vagónů s cílem rozhodnout, zda a v jakém rozsahu je nutné harmonizovat různé prvky systému údržby, jmenovitě technické normy, postupy a měřicí a testovací metody.

Mezinárodní systém předpisů pro nákladní vozy, platný před otevřením trhu do roku 2006, dal vnitrostátním podnikům odpovědnost a svobodu stanovit všechny tyto aspekty. Takový nedostatek harmonizovaných norem již není přípustný v této nové síti, která je řízena technickými specifikacemi pro interoperabilitu vagónů a novou důvěrnou dohodou – Všeobecnou smlouvou o používání nákladních vozů, mezi odbornými provozovateli nákladních vozů a železničními podniky.

Jde-li o certifikaci subjektu zodpovědného za údržbu, udělá Evropská agentura pro železnice vše, co je v jejích silách, aby umožnila Komisi řídit se harmonogramem stanoveným v aktuální směrnici a přijmout certifikační systém do konce roku 2010.

Certifikační systém, který rozhodně nepředstavuje další překážku pro provozovatele v železničním odvětví a který přesně určí kritéria, jež musí být splněna, aby byli železniční provozovatelé uznáni jako subjekt zodpovědný za údržbu, otevře příležitosti, které byly do dnešního dne omezeny jen na určité provozovatele.

Vnitrostátní praktiky nebo nedostatky brzdící interoperabilitu se týkají především přechodu ze starého systému, řízeného vnitrostátními železničními monopoly, na nový systém zavedený ve směrnicích o interoperabilitě a železniční bezpečnosti. Překážky, jichž se to týká, jsou popsány ve sdělení Komise přijatém v září.

Aby se tyto překážky odstranily, začala agentura pro železnice v roce 2008 pracovat na vzájemném uznávání kolejových vozidel. V této souvislosti agentura zařazuje všechny vnitrostátní normy na základě harmonizovaného seznamu technických parametrů dříve, než přejde k porovnávání norem v různých členských státech, aby stanovila stupeň rovnocennosti. Cílem je odstranit postup, který je v železničním odvětví běžný - aplikovat vnitrostátní normy, které brání schválení kolejových vozidel již schválených v jiných zemích.

Mimoto, liknavost členských států a průmyslu v přizpůsobování se novému právnímu systému znamená pro interoperabilitu další překážku. Tato liknavost skutečně brzdí vznik evropského železničního prostoru

založeného na společných harmonizovaných normách, normách potřebných k optimálnímu fungování trhu.

Hovořil jsem velmi dlouho, ale vznesl jsem velmi mnoho otázek. Nyní přejdu k závěru.

Pokud jde o evropský systém řízení železničního provozu (ERTMS), funguje a již poskytl pozitivní výsledky na více než 2 000 kilometrech. Je pravda, že ta původní upřesnění byla nejednoznačná a vedla k odlišným výkladům, avšak tato nejednoznačnost byla odstraněna v roce 2007. Podle rozhodnutí Komise z 23. března 2008 je povinné používat tuto novou verzi, známou jako „2.3.0d“.

Členské státy a toto odvětví v současné době pracují na vylepšování postižených vlakových linek, čímž se tedy řeší problém neslučitelných aplikací na vnitrostátní úrovni. Všechny nové aplikace berou sluchitelné normy jako svůj základ.

Komise tomuto odvětví poskytne v souladu se svými závazky finanční podporu, aby byly vylepšeny všechny linky a vlaky, které jsou již vybaveny tímto systémem, aby tak byly sluchitelné s novou verzí. Za tímto účelem bylo v rámci výzvy k předkládání návrhů v roce 2009 evropskému systému řízení železničního provozu (ERTMS) přiděleno 250 milionů EUR, ze kterých bude část použita konkrétně na vylepšení příslušných počítačových programů.

Georges Bach, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, máte pravdu, železniční systém je ve srovnání s jinými druhy dopravy velmi bezpečný. Nicméně vedle mnoha kladných prvků liberalizace zároveň přinesla stupeň snížené bezpečnosti v podobě roztržitosti jednotlivých společností, oddělení infrastruktury a provozu, outsourcingu údržby a pronájmu materiálů a zaměstnanců.

Podle mého názoru musí být zajištěno, aby vnitrostátní bezpečnostní orgány vydávaly své bezpečnostní certifikáty a povolení v souladu s tím, co je stanoveno Evropskou agenturou pro železnice. Probíhají odpovídající kontroly? Je například zajištěno, že jsou školení zaměstnanců, osvědčení a pracovní podmínky řádně sledovány? Jaká je situace s ohledem na zavedení standardizované certifikace Společenství? Jaká je situace s ohledem na Evropský průkaz strojvedoucího? Pokud jde o evropský systém řízení železničního provozu (ERTMS), snahy se musí zdvojnásobit.

Nedávný prováděcí plán, který byl zmíněn, musí být závazný a nesmí se kvůli vnitrostátním úvahám zpozdít. Snaha související se zavedením technické specifikace pro interoperabilitu (TSI) musí pokračovat a rozšiřovat se. Znamenala by obrovský pokrok, zejména pokud jde o normalizaci materiálů, a zajistila by vyšší stupeň bezpečnosti v souvislosti s údržbou materiálu.

K většině nedávných železničních nehod a neštěstí, kterým se jen těsně uniklo, došlo kvůli selhání údržby. Intenzita byla zejména zanedbána z nákladových důvodů, intervaly údržeb se prodlužují. Jaká je situace s ohledem na celoevropský certifikační systém pro údržbové práce? Dle mého názoru musí být učiněno vše potřebné, aby se zabránilo každému jednotlivému členskému státu v návratu k vlastním starým předpisům a k nezávislému jednání a jednání odlišným způsobem. Bezpečnostní riziko představují zejména hraniční přechody mezi jednotlivými členskými státy. Jak hodlá Komise v krátkodobém výhledu předejít tomuto problému? Zároveň bych vás rád požádal, abyste před svým hodnocením zajistili, že nezapomenete na sociální hlediska – s těmi se také musí počítat.

Bogusław Liberadzki, jménem skupiny S&D. – (PL) Pane předsedající, nejprve bych rád poděkoval panu Simpsonovi již za položení této otázky a poblahopřál mu, protože se jeho otázka stala předmětem této rozpravy. Jedná se o velmi pozdní rozpravu, v tuto pozdní večerní hodinu, ale je velmi dobře, že tuto rozpravu vedeme. Když se objevil předmět této otázky, viděli jsme slova: kontext – evropský železniční systém. V tuto chvíli si trůfám domnívat se, že žádný evropský železniční systém stále nemáme.

Proč ne? Každá železnice má své technické normy. Jedná-li se o elektrické železnice, jsou to buď DC nebo AC. Pokud jde o AC, jedná se buď o 15 kV nebo o 30 kV, popřípadě o 35 kV. Mohu vám říci zajímavý fakt, který je zvláště příhodný v přítomnosti pana Tajaniho. V systému Sever-Jih existují dvě železnice, které jsou si podobné – jedna v Polsku a jedna v Itálii. Všechny ostatní se od sebe vzájemně liší. Proto, pane předsedající, dejme železnici šanci. Zřídme skutečný evropský železniční systém, i kdyby tak mělo být učiněno navzdory všemocným vnitrostátním železničním dopravcům.

Michael Cramer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, bezpečnost je posvátná věc. Musí dostat naprostou přednost. To, co se nedávno přihodilo v Berlíně, kde se z důvodu upřednostnění zisku rychlý příměstský železniční systém rozpadl na kousky, musí zůstat naprosto ojedinělým případem.

To, co nedokázaly způsobit ani bomby a granáty ve válce, jsme bohužel viděli posledních šest měsíců v Berlíně. Tento stav věcí nemůže pokračovat.

Bezpečnostní důvody jsou často předkládány v případech, kdy chce někdo stát v cestě konkurenci. V takových případech jsou bezpečnostní důvody vytvořeny proto, aby naprosto zabránily otevření sítí, tedy něco, co jsme ve skutečnosti upravili právními předpisy a učinili povinným od 1. ledna 2007 pro každý členský stát. Proto musíte zasáhnout - bezpečnostní důvody nesmí být dovoleno zneužívat.

Bezpečnost samozřejmě stojí peníze, ale my investice do infrastruktury a do bezpečnosti potřebujeme. Ty peníze jsou dostupné. Každému bych například připomenul, že osvobození od daně z petroleje stojí každoročně evropské daňové poplatníky 14 miliard EUR. Kdybyste tyto peníze utratili za bezpečnost, měli bychom evropský železniční trh a zaručenou bezpečnost, což je naprostou prioritou.

Jacky Hénin, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, v souladu s přípravou na železniční soutěž evropské směrnice stanovily oddělení železniční sítě a dopravních činností, a zakazují tedy jakýkoli druh standardizace. Výsledek: vlaky ve Francii se dnes na vedlejší síti pohybují pomaleji než začátkem 20. století. Třetina sítě se rozpadne v důsledku nedostatku zdrojů k údržbě. Všechna železniční sdružení, všichni odborníci říkají, že tato situace nevyhnutelně vyústí v hrozné nehody.

To však nestačí. Vždy je zde potřeba většího zisku. Existuje tedy ochota obětovat železniční bezpečnost zakázáním vnitrostátních bezpečnostních pravidel, která nabízejí největší míru ochrany v zájmu nejmenšího množství evropských směrnic v budoucnu. Obecný evropský zájem je opět obětován pro kapitalistickou chamtivost.

Pro Evropu je tím správným příkladem Thalys, neboť jeho charakteristickým rysem je evropská železniční spolupráce v souladu se stanovami ochraňujícími pracovníky a s maximálními bezpečnostními pravidly. Je to naprostý opak nespoutané soutěže vnucované evropskými směrnicemi uživateli železnic. Aby se skutečně zajistila bezpečnost uživatelů železnice a obyvatel podobně vystavených tváří v tvář nebezpečné nákladní dopravě, musí být evropský železniční balíček jako celek zrušen.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pane předsedající, tato situace skutečně není překvapující. Můžeme říci jednu věc, a sice to, že kde dochází k liberalizaci a privatizaci, počet nehod a incidentů se zvyšuje. Příčina je jasná, protože kde je potřeba dosahovat vyšší zisky, tam jsou špatně placení zaměstnanci, tam je horší zaškolení a získávání kvalifikací, protože je to nákladné, je tam nižší počet kontrol, protože ty stojí peníze, a nakonec – to jsme viděli všude – když vše selže, vyplynou z toho neuvěřitelné náklady pro veřejnost, která musí odstranit nepořádek napáchaný liberalizací a privatizací.

V tomto ohledu jsme se vydali špatnou cestou. Pan Bach se domnívá, že by bylo dostačující toto důkladně prošetřit a zavést lepší bezpečnostní mechanismy. Vydali jsme se špatnou cestou, a nyní bychom se měli vrátit na cestu, která nabízí kvalitu, bezpečnost a účinnost. Taková cesta nepochybně nevede k další liberalizaci. Vede opačným směrem.

Guido Milana (S&D). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rád bych měl dvě poznámky.

Myslím, že bychom neměli polemizovat o větší privatizaci, konkurenci nebo čemkoli jiném. Je jasné, že logika honby za snižováním nákladů je v souvislosti s bezpečnostními normami záporným faktorem. Pokud existují pokusy o snížení nákladů, byl-li spuštěn velký soutěžní mechanismus, bezpečnostní normy jdou nevyhnutelně stranou.

Jsem přesvědčen, a to je skutečný problém, že Komise by měla zahájit přísnější fázi týkající se strategičtější úlohy Evropské agentury pro železnice. Musí převzít úlohu větší koordinace, kontroly a dohledu nad vnitrostátními bezpečnostními agenturami a musí tak učinit o mnoho rychlejším způsobem kvůli rozdílům mezi různými státy, jak již zmínili mí kolegové poslanci, s ohledem na rozpory mezi vnitrostátními a evropskými právními předpisy. Podle mého názoru vznikají po této stránce velké průtahy.

Vzorem by měla být Evropská agentura pro bezpečnost letectví, a měla by mít stejné závazné pravomoci pro své jednání a prosazování. Pokud by dnes směrem ke Komisi měl vzejít nějaký signál, tak ten, že by v tomto směru měla jednat rychleji.

Pan komisař řekl, že musíme čekat na výsledky vyšetřování zmíněných nehod. Já jsem naopak přesvědčen, že tyto výsledky současné situaci nic nepřinesou.

Dalším prvkem, pane komisaři, který patrně nespadá do oblasti vaší odpovědnosti, a který je pravděpodobně také mimo rozsah dnešní večerní rozpravy, je ten, že příliš často právní předpisy jako celek nezajistí, aby každý, kdo následkem železniční nehody utrpí ztrátu nebo škodu – přičemž četnost železničních nehod je stále nízká – obdržel okamžité přiznání od příslušné odpovědné osoby.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, bylo uvedeno, že v roce 2009 se za tuto oblast utratilo 200 milionů EUR. Rád bych věděl, zda Komise zvaží pouze financování z hlediska bezpečnosti a interoperability železničních systémů, které jsou řízeny elektronicky, a časem vyřadí dieselové lokomotivy – vím, že jsou tak v mé vlastní zemi řízeny všechny železniční systémy – a určí cílové datum pro bezpečné, propojené a k životnímu prostředí šetrné železniční systémy v celé Evropské unii?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Pane předsedající, pane komisaři, bezpečnost železniční dopravy závisí na investicích poskytnutých k údržbě a modernizaci železniční infrastruktury a kolejových vozidel. Nedostatek těchto investic zvýší počet železničních nehod.

Investice do železničního systému se musí stát prioritou jak na úrovni Společenství prostřednictvím rozpočtu transevropské dopravní sítě (TEN-T) a strukturálních fondů, tak na úrovni členských států prostřednictvím vnitrostátního přerozdělování a spolufinancování prioritních projektů pro transevropské dopravní sítě. Interoperabilita železničních systémů je důležitá. V železničním sektoru jsou zároveň podstatné i odpovídající mzdy zaměstnanců, poskytování vzdělávání a testování pracovníků.

I v Rumunsku došlo během posledního roku k železničním nehodám. Východní část Evropské unie potřebuje značné investice v železniční dopravě, aby byla schopna provádět údržbu a modernizovat již existující infrastrukturu a rozvíjet ji. Prioritou transevropské dopravní sítě (TEN-T) by se mělo stát prodloužení prioritních projektů 6 a 17 do Bukurešti a Konstanc, výstavba železničního koridoru pro nákladní dopravu na této trase, stejně jako uskutečnění evropského systému řízení železničního provozu (ERTMS).

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, věřím, že mnoho odpovědí na požadavky vznesené během dnešní rozpravy bylo dáno na konferenci o železniční bezpečnosti, která se konala 8. září a kterou jsem svolal okamžitě po nehodách ve Viareggiu a v Nizozemsku, aby dala signál týkající se silného závazku ze strany Komise a evropských institucí přijmout opatření ve velmi citlivé oblasti železniční bezpečnosti.

Jak víte, zástupci všech institucí, Parlamentu a Rady byli na konferenci pozváni. Všechny otázky, jež byly podstatou dnešní večerní rozpravy, byly prozkoumány, počínaje otázkou agentur a Evropské agentury pro železnice.

Sdílím postoj pana Milana, protože během samotné konference jsem žádal větší pravomoci pro Evropskou agenturu pro železnice. Proto naprosto souhlasím. Nicméně potřebujeme změnit pravidla hry a já se zavazuji, že tak dlouho, jak zůstanu komisařem pro dopravu, budu zajišťovat, aby Evropská agentura pro železnice pracovala stejným způsobem jako Evropská agentura pro námořní bezpečnost a Evropská agentura pro bezpečnost letectví.

Další otázkou, kterou jsme se během toho pracovního dne zabývali a při které byli přítomni příbuzní obětí, byla odpovědnost provozovatelů dopravního řetězce, tedy otázka práv těch, kteří jsou účastníky v železničních nehodách. S ohledem na práva cestujících v železničním odvětví existují právní předpisy, které vstoupí v platnost 3. prosince tohoto roku.

Komise se také zabývá aspekty spojenými s oběťmi jinými, než jsou cestující, jmenovitě těmi, kteří nejsou cestujícími, ale stanou se oběťmi takových nehod jako například nehody ve Viareggiu, jež jsou způsobeny explozí nebo vykolejením vlaku, a snaží se posoudit, jak by se na tento problém mohlo reagovat.

Komise tedy v oblasti železniční bezpečnosti podnikla významné kroky, které považuje za prioritu včetně vydávání osvědčení pracovníkům. Evropská unie již přijala směrnici 2007/59/ES o vydávání osvědčení strojvedoucím, a evropský řidičský průkaz pro strojvedoucí již existuje: vstoupí v platnost 3. prosince tohoto roku.

Pokud jde o sociální aspekty, které byly vzneseny, existuje výbor pro sociální dialog, jenž v roce 2005 projednával dohodu o pracovní době v mezinárodní dopravě.

S ohledem na údržbu a ekologičtější systémy železniční dopravy věřím, že potřebujeme modernizované vybavení a efektivní údržbu. Jak jsem ve své odpovědi na otázku potvrdil, jsem přesvědčen, že evropský systém řízení železničního provozu (ERTMS) je z technologického hlediska důležitým projektem, do kterého

Evropská komise investovala za účelem vytvořit bezpečnější veškerou dopravu v železniční oblasti. Věřím, že je to důležitý prvek, na který by se nemělo zapomínat.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Ádám Kósa (PPE), písemně. – (HU) S ohledem na otázku, která je nyní projednávána, je dle mého názoru důležité podotknout, že ve vztahu k zodpovědným subjektům (ECM) musí být vlastník nebo provozovatel v každém případě uveden, abychom mohli snížit riziko nehod. Mimoto bychom měli zároveň zvážit, jak je dobře známou praxí ve Francii, nadnesení otázky trestní odpovědnosti právnických osob, aby mohla být přisouzena větší role bezpečnosti jako součásti jejich řídicí úlohy.

Když jsou přijímána strategická rozhodnutí na úrovni vedoucích nebo vlastníků společností, zisk nikdy nesmí být považován za prioritu v neprospěch bezpečnosti lidí a jejich životů. Pokud dojde k hromadnému neštěstí kvůli bezohledným a riskantním řídicím praktikám odpovědné společnosti, právnická osoba může být právem považována za odpovědnou. Jinak brzy opouštějí společnost pouze řídicí pracovníci, kteří přijímají vysoké bonusy a odstupné balíčky, v současné době velmi dobře známé, a nakonec jdou do vězení pouze strojevedoucí.

Osud společnosti musí přímo souviset jak s vedením, tak s pracovníky, aby byl zajištěn bezpečný provoz v patřičné kvalitě, zvláště ve státním sektoru služeb. Rád bych Komisi položil následující otázku: jaký druh návrhu hodlá předložit, aby se mohl uplatnit nejen v občanskoprávní odpovědnosti (odškodnění), ale také v trestní odpovědnosti s ohledem na nedbalé poskytovatele služeb?

16. Používání menšinových jazyků v rámci společného evropského kulturního dědictví (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je prohlášení Komise o používání menšinových jazyků v rámci společného evropského kulturního dědictví.

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Pane předsedající, vážení poslanci, obecným cílem politiky Evropské unie týkající se mnohojazyčnosti je poukázat na význam všech jazyků, jimiž se v Evropské unii hovoří. Podle čl. 151 této smlouvy musí činnost Společenství přispět k podpoře spolupráce mezi členskými státy s cílem podílet se na rozkvětu kultur členských států, a přitom respektovat jejich různorodost na vnitrostátní a regionální úrovni a zaměřit se na naše společné kulturní dědictví.

Na základě těchto zásad uplatňuje Evropská komise, v úzké spolupráci s členskými státy, strategii propagace mnohojazyčnosti a jazykové rozmanitosti, jež je uvedena v dokumentu, který byl přijat v září 2008 a který se zaměřuje na všechny jazyky používané ve Společenství. Všechny tyto jazyky jsou nedílnou součástí našeho společného kulturního dědictví a každý jednotlivý národní, regionální, menšinový jazyk a jazyk přistěhovalců, kterými se hovoří v Evropě, nabízí další aspekt tohoto společného kulturního dědictví.

Jak všichni víte, Evropská komise vyzvala členské státy, aby na podporu mnohojazyčnosti ve společnosti zvážily výuku regionálních a menšinových jazyků jako součást svých vnitrostátních strategií. Tato rozhodnutí Evropské unie v této oblasti nenahrazují opatření, která již byla přijata členskými státy, ale jsou určena na jejich podporu a jako jejich doplněk. Hlavním nástrojem financování, který je Evropské unii k dispozici, je program celoživotního vzdělávání na období 2007-2013, jenž je otevřen všem jazykům Společenství včetně regionálních a menšinových.

Neexistují žádné právní předpisy Společenství regulující užívání jazyků v členských státech, a ani žádná ze smluv neobsahuje možnosti přijímání takových předpisů. Úcta k jazykové a kulturní rozmanitosti je zakotvena v čl. 22 Listiny základních práv, který stanovuje, že Unie musí respektovat kulturní a jazykovou rozmanitost.

Jak víte, ustanovení Listiny jsou zaměřena na instituce a orgány Evropské unie a stejně tak na členské státy, ovšem pouze když provádějí právní předpisy Společenství. V důsledku toho tedy členské státy nadále přijímají rozhodnutí o vnitřní jazykové politice také s ohledem na regionální a menšinové jazyky. Ochrana příslušníků menšin je nedílnou součástí dodržování lidských práv, což je jednou ze zásad, na nichž byla Unie vytvořena, jak je uvedeno v čl. 6 Smlouvy o Evropské unii.

V důsledku toho by měly členské státy použít každý právní nástroj, který mají k dispozici, aby ochránily práva příslušníků národnostních menšin v souladu s jejich vlastním ústavním pořádkem, povinnostmi a

závazky, které jim ukládá mezinárodní právo. Mezinárodním právem myslím například Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků Rady Evropy, která v této oblasti představuje celosvětový rámec, stejně jako doporučení od Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, ke kterým se Evropská unie uchýlovala při různých příležitostech.

Edít Bauer, jménem skupiny PPE. – (HU) Jazyky evropských národů jakožto kulturní celek tvoří kulturní dědictví Evropy, jak již také pan komisař řekl. Děkuji mu, že na to poukázal. Mezi jazyky nejsou žádné rozdíly, ať už jimi hovoří menšina nebo většina. Právo lidí používat svůj vlastní jazyk je zároveň nedílnou součástí jejich základních práv, jak je také uvedeno v čl. 22 Listiny základních práv. Není náhodou, že jsou národnostní společenství velmi citlivá na jakékoliv porušování svých práv v této oblasti.

Mluvím jménem menšiny, která čítá více než půl milionu lidí, proti slovenskému národnímu jazykovému zákonu, jenž obsahuje některé články porušující a omezující práva této menšiny. Dovolte mi uvést několik případů. Čl. 8 odst. 4 tohoto zákona stanovuje, že lékaři musí s pacienty komunikovat v národním jazyce v místech, kde je menšinový podíl méně než 20 %. To platí i pro sociální pracovníky a jejich klienty, stejně tak i pro hasiče a zdravotníky, pokud jsou ve službě, jinými slovy, při hašení požáru nebo odvážení někoho do nemocnice. Podle čl. 6 odst. 1 musí být slovenština použita v textech inzerátů, ať už veřejných nebo soukromých. Podle čl. 8 odst. 6 se musí inzerát v národním jazyce objevit jako první a musí být větší, nebo musejí být písmena alespoň stejně velká, jako jsou písmena textu v druhém jazyce. To samozřejmě předává poselství, že je ten první jazyk důležitější, zatímco ten druhý je podřízený a druhořadý.

Článek 9 tohoto zákona ukládá nepřiměřené pokuty právníkům osobám, které jsou v rozporu s používáním příslušného jazyka, včetně malých a středních podniků. V každém případě, proč se jedná o trestný čin, pokud někdo hovoří v rodném jazyce? Takové právo samozřejmě nelze řádně provádět.

Pane předsedající, slovenské právní předpisy by mohly integrovat tyto závazky jako součást svého právního řádu, který byl přijat od Charty Rady Evropy o jazycích a předpokládán prostřednictvím ratifikace, namísto schvalování zákona, který se od tohoto diametrálně liší. To není ani zaměřeno na dvojazyčnost, neboť nevyžaduje, aby pracovníci, i ve veřejném sektoru, znali menšinový jazyk, či byli motivováni k jeho učení.

Pane předsedající, už jen poslední slovo. Jsem ráda, že Evropský parlament dal tuto rozpravu na pořad jednání, a velice si vážím jasného postoje předsedy Evropského parlamentu Jerzyho Buzeka, a stejně tak jasného poselství Komise o tom, že práva menšin je třeba chránit, nikoliv omezovat.

Hannes Swoboda, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, vzhledem ke všem rozdílným názorům v této sněmovně je dobrým znamením, že zde máme předsedu maďarského původu, o němž si můžeme být jisti, že nebude jednat diskriminačním způsobem, ale to je v této Evropě samozřejmě přirozená věc, pokusit se držet se toho, co je správné, bez ohledu na jazyk a původ.

Paní Bauerová, byla jste kritická k jazykovému zákonu. Tento jazykový zákon není tak dobrý, jak by měl být, o tom skutečně není pochyb. Nicméně neporušuje základní práva. To také musí být uvedeno. Za těchto okolností je třeba pracovat na odstranění nedostatků, které existují především při výkladu zmíněného zákona. Je naprosto nezbytné, aby z této dnešní rozpravy vzešel signál, že dosahujeme lepších výsledků, ne protože chceme stavět jednu skupinu obyvatel proti druhé, ale protože chceme na Slovensku zlepšit vztahy mezi Slováky a Maďary a také samozřejmě mezi oběma zeměmi. To musí být naším zájmem. Zvláště nyní, kdy se blížíme k volbám, mohu jen vyzvat k umírněnosti, rozumu a dialogu, který nabízí cestu k pozitivnímu výsledku.

Jednoduše řečeno, existují zároveň problémy s historickým základem, a o tom bychom neměli mít žádné iluze. Má matka, která se narodila v Miskolci, a já, narozený jen několik kilometrů od Bratislavy, si to tak uvědomujeme a cítíme to. Zásadní věcí nicméně je, že nechceme zveličovat a rozdmýchávat konflikty, které v podstatě často existují jen mezi politickými silami a nikoliv mezi samotnými lidmi, kteří spolu vycházejí dobře.

Stejně jako existuje maďarská menšina na Slovenku, tak existuje v rámci Slovenska i slovenská menšina v mnoha obcích s maďarskou většinou. Proto tyto prvky musíme přivést dohromady. Druhý vyslaný signál z této rozpravy je také rozhodujícím faktorem. Společně máme řadu problémů. Slovensko i Maďarsko má společné problémy, jako je například problém Romů. Nebylo by tedy více rozumné soustředit se na tyto existující problémy společně prostřednictvím dialogu, ve snaze dát všem menšinám této oblasti větší šanci? Nakonec, my všichni jsme členy menšin. Cílem musí být, že se jasně zavážeme k jazykové rozmanitosti, jak řekl pan komisař, k podpoře mnohojazyčnosti, protože jazyky jsou „majetek“. Lidé, kteří hovoří dalšími jazyky, mají výhodu, a pokud tomu každý porozumí a přijme to, budeme se moci těšit na lepší budoucnost.

Carl Haglund, jménem skupiny ALDE. – (SV) Pane předsedající, jsem rád, že Komise bere tento problém vážně. Život pro mnoho menšinových skupin je v Evropě obtížný a zřetelná zpráva zejména z Evropské unie může pomoci neutralizovat vlnu nesnášenlivosti, která se v posledních letech přehnala nad naší částí světa. Myslím, že by měla Evropská unie dát každému Evropanovi jasně najevo, že znát a používat další jazyk kromě jazyka většiny má přidanou hodnotu.

Proč? Především proto, že každý jazyk s sebou nese obrovské kulturní dědictví, které obohacuje evropskou rozmanitost. Oblasti, ve kterých se hovoří menšinovými jazyky, jsou z ekonomického hlediska také více úspěšné a konkurenceschopné než jiné oblasti. Proto je to prospěšné pro každého, kdo chce v takových oblastech podnikat, zaměstnávat lidi, kteří hovoří místními jazyky. Toto byly dva dobré důvody. Rád bych poděkoval Komisi za tuto iniciativu a již nebudu déle zdržovat, protože čas je omezený.

Tatjana Ždanoka, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, děkuji panu komisaři za jeho prohlášení a souhlasím s tím, že současná situace práva EU nás v oblasti jazykových práv neopravňuje přijímat právní předpisy.

Na druhé straně, od 1. prosince budeme mít doložku v článku 2 Smlouvy o Evropské unii, která uvádí, že je Unie založena na hodnotách dodržování lidských práv, včetně práv osob náležejících k menšinám. Toto zřejmě nemůže být pevným právním důvodem k okamžitému budování naší vlastní koncepce práv menšin v *acquis communautaire*. Přesto si dnes zasloužíme prohlášení, které bude více zaměřené na politický postoj Komise, jde-li o práva menšin, a to poselství musí být podle mého názoru velmi jasné. Strana, která jedná proti právům osob náležejícím k menšinám, včetně jazykových práv, jedná proti základním hodnotám Unie.

Ukazujeme prstem a zahanbujeme země mimo Evropskou unii, které mají špatný stav lidských práv, přestože jim Evropská unie nemůže stanovit právně závazné povinnosti, ale proč se tak zdráháme jmenovat špatné případy v rámci Evropské unie, přestože nemůžeme ukládat povinnosti?

Jmenovali jste dokumenty Rady Evropy a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, ale Komise by také měla dostát povinnosti sledovat, zda členské státy plní své povinnosti vyplývající z těchto dokumentů.

Konečně, v samotném Parlamentu neplníme tyto požadavky mnohojazyčnosti. Já například nemohu hovořit svým mateřským jazykem, přestože 40 % obyvatel mé země, Lotyšska, má ruštinu jako svůj rodný jazyk.

Lajos Bokros, jménem skupiny ECR. – (SK) Slovenština je jedním z nejhezčích jazyků v Evropě, ale v Evropském parlamentu je málo slyšet.

Jako upřímný přítel Slovenska, dávny podporovatel jeho rozvoje, skromný, ale přitom aktivní účastník slovenských reforem, bych rád pomáhal svým slovenským přátelům při zmírňování této nevýhody a současně přispěl k tomu, aby slovenština zaznívala a byla známá v co nejširším okruhu.

Slovenský jazyk si nepřeje rozvíjet se na úkor ostatních jazyků. A právě proto je nepochopitelné, že zákon, který upravuje používání jazyků národnostních menšin, vymezuje pro jejich používání o mnoho užší prostor než pro slovenštinu. Tato zákonná norma totiž pouze připouští možnost používání těchto jazyků, tuto možnost však chápe jen jako negativní a nikoliv pozitivní právo, nepovažuje ji tedy za právo, které je možné vyžadovat a uplatňovat v každodenním životě.

Na Slovensku se na úřadech dodnes nepoužívají formuláře v maďarské jazykové verzi, dokonce neexistují ani oficiální překlady zákonů a právních norem Slovenské republiky do maďarštiny.

Tuto situaci ještě více ztížila novelizace zákona o národním jazyce. Do přípravy této novely nebyli zapojeni představitelé národnostních menšin. Jedním ze základních nedostatků nové úpravy zákona je, že se nevztahuje jen na používání úředního jazyka, ale hlouběji zasahuje i do veřejného, obchodního a soukromého života.

Dalším zásadním problémem je, že zákon o národním jazyce zakotvuje i sankce. Novela slovenského zákona o národním jazyce porušuje základní lidská práva a normy Evropské unie. Zachování zákona v nezměněné formě by bylo v rozporu se státními zájmy Slovenské republiky i většinového národa z důvodu, že zákon podněcuje k podezřením a zatěžuje atmosféru dobrých vztahů mezi národy, které spolu žijí na území Slovenska více než tisíc let.

Slovensko je zralá, dospělá a sebevědomá demokratická země a není odkázaná na kulturní válku, ani na to, aby se zákony bránila proti původním jazykům. Původní národy neohrožují ani slovenskou státnost, ani jazyk, ani kulturu slovenského národa. Právě naopak, různé etnické skupiny budou nadšené a nezištné

chránit, podporovat a rozvíjet slovenský jazyk i jeho kulturu tehdy, pokud se i ze strany slovenského národa projeví stejná ochota chránit, podporovat a rozvíjet jazyk a kulturu národnostních menšin.

Jaroslav Paška, jménem skupiny EFD. – (SK) Naši maďarští přátelé nás v poslední době poučují o tom, jak máme na Slovensku evropsky řešit otázku používání menšinových jazyků.

Poučují, ale jaksi se zapomněli podívat na sebe, jak u nich v Maďarsku omezují menšinám používání jejich rodného jazyka. Podívejme se spolu například na výchovu dětí a na školy. Slovenská republika umožňuje maďarským dětem vzdělávat se v rodném jazyce, a to od základní školy přes střední školu až po vysokou školu. Výuku všech předmětů přitom zabezpečují maďarsky hovořící učitelé v maďarském jazyce. Naopak v Maďarsku si slovenské děti o slovenských školách nemohou nechat ani zdát. Maďarská vláda je zrušila v roce 1961. Děti z národnostních menšin se v Maďarsku správnému používání rodného jazyka od té doby nemají kde naučit, protože maďarská vláda jim vzdělání v rodném jazyce na rozdíl od jiných vlád Evropské unie neumožňuje. Slovenské děti se proto musí v Maďarsku učit všechny předměty v maďarštině a rodný jazyk jim je ve škole přidán jako trest, nebo práce navíc, která je má znechutit. Učí ho maďarsky hovořící učitelé, kteří slovenský jazyk neovládají. Tak se potlačuje a vykořeňuje vztah dětí k rodnému jazyku a ke kulturním vazbám.

Za 50 let tímto údajně evropským přístupem k menšinám zdecimovala maďarská administrativa slovenskou menšinu zhruba na jednu desetinu. I proto bývalý maďarský ombudsman pro národnostní menšiny před časem otevřeně přiznal, že v Maďarsku stále dochází k naprosté asimilaci národnostních menšin.

Vážím si svých přátel, poslanců z Maďarské republiky. Naše národy spolu již více než tisíc let vytvářejí historii Evropy, jen je žádám, aby si uvědomili, že čísla nelžou. Slovenská menšina v Maďarsku je v důsledku politiky v maďarské administrativě zdecimovaná na jednu desetinu a maďarská menšina na Slovensku je díky korektní politice ve slovenské administrativě stále stejně početná.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Hned na začátku tohoto bodu musíme vyjasnit, co můžeme považovat za hodnoty Evropské unie. Je to něco, co je napsáno v dokumentech, nebo něco hodnotného, co státy respektují, popřípadě je to Evropská unie přiměje respektovat, pokud to nerespektují? Může být národnostní menšina brána jako něco hodnotného? Záleží na ní? V České republice byly Benešovy dekrety ponechány v platnosti, aby Václav Klaus podepsal Lisabonskou smlouvu. Jinými slovy, zachovali jizvy kolektivní viny sudetských Němců a maďarských etnických skupin. Má tedy menšina hodnotu? Má hodnotu menšinový jazyk? Na Slovensku je původní maďarská populace trestána, používá-li svůj mateřský jazyk. Tento zákon prostě nelze řádně provést. Evropa by měla být zahanbena, pokud bude tento zákon existovat. Toto by neměl být spor mezi Slovenskem a Maďarskem. Tento problém by se měl řešit mezi Evropskou unií chránící své hodnoty a Slovenskem. Je to pokrytecký systém, který hlásá tyto hodnoty, ale v praxi se jimi neřídí.

Čím se tento bod programu zabývá? Rozhodně se zmíněný problém zdráhá řešit.. Na tomto zasedání se zabýváme jednotlivými otázkami, jako je například Nikaragua, Vietnam, Laos a porušování lidských práv. V této otázce se Evropská unie ani nestaví do role ochránce svých hodnot; jednoduše je znehodnocuje.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Pane předsedající, pane komisaři, považuji za úspěch, že se v diskusi navržené mou kolegyní Editou Bauerovou a mnou řeší otázka používání vlastních jazyků národnostních a jazykových menšin, což zároveň znamená řešení slovenského diskriminačního jazykového zákona. Zároveň jsem obzvláště potěšena, že Komise při této příležitosti zaujala jednoznačný postoj, jde-li o menšinová jazyková práva.

Ráda bych poděkovala komisaři Orbanovi zejména za zmínku o Evropské chartě regionálních či menšinových jazyků Rady Evropy, když uváděl práva a užitečné dokumenty. Podobně si myslím, že je zvláště důležité, že pan Buzek navštívil Bratislavu a v této záležitosti vydal jasné prohlášení. Konec konců každý z nás, kdo se v této sněmovně po léta zabýval lidskými právy, cítí, že je krátce před začátkem platnosti Lisabonské smlouvy pobuřující, že občanům patřícím k menšině není v jejich rodné zemi povoleno používat svůj vlastní mateřský jazyk a nemohou požívat práv, jež jsou zaručena demokracií. Podle zákona může být uplatňování základního lidského práva používat mateřský jazyk skutečně i trestným činem. Toto znamená, že menšiny jsou ve své vlasti druhořadými občany. Pane Paško, hovoříme o 530 000 Maďarech na Slovensku a 20–30 000 Slovácích v Maďarsku, jen pro srovnání.

Nicméně bych prostě chtěla odpovědět panu Swobodovi, že v tomto případě menšina bojuje s většinou za svá nejzákladnější lidská práva. Nejsou to dvě proti sobě bojující země. Evropská unie musí zaručeně zasáhnout a otevřeně vystoupit proti tomuto slovenskému i jakémukoli podobnému zákonu, který ohrožuje používání menšinových jazyků a ochranu menšinové identity, protože takové zákony jsou v rozporu se všemi

mezinárodními dokumenty, včetně základních principů, které jsou nyní umocněny v Lisabonské smlouvě a v Listině základních práv.

Jednoduše bych ráda připomněla svým kolegům poslancům, že na Slovensko se již v roce 1995 snesla závažná mezinárodní kritika, když byl jazykový zákon poprvé přijat. Výsledkem toho, a zvláště jednou z podmínek pro zahájení procesu přistoupení k EU, bylo, že Slovensko muselo z tohoto zákona odstranit odstavce o sankcích. Evropská unie tedy již před 10 lety byla proti tomu, proti čemu se nyní velmi zdráhá vyslovit.

Boris Zala (S&D). – (SK) Dovolte mi s hrdostí říci, že Slovensko výrazně přispívá k jazykové rozmanitosti a k záchraně jazykového kulturního dědictví.

Několik faktů: maďarská menšina disponuje asi 700 školami, ve kterých je maďarština vyučovacím jazykem. Všechny menšiny mají právo používat svůj jazyk v soudním řízení, v úředním styku, v označování obcí, disponují rozhlasovým a televizním vysíláním v jejich mateřském jazyce. Stát finančně podporuje kulturní aktivity menšin a akceptuje používání mateřského jazyka v obchodním, smluvním a jiném styku.

Maďarští poslanci zde napadají slovenský jazykový zákon. Jejich tvrzení jsou holým klamem, výmysly, výplody uraženého maďarského nacionalismu. To musíme, vážení poslanci, odmítnout. Naopak, slovenský jazykový zákon je v plném souladu s mezinárodními standardy, což potvrdil i ten nejkompetentnější – komisař Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, pan Vollebæk. Náš jazykový zákon přispívá k odstranění diskriminace menšin, k bezpečnosti a zdraví našich občanů a vytváří prostor pro jejich plnou integraci. Slovensko navíc podepsalo Chartu menšinových jazyků, čímž udržuje jazykovou rozmanitost všech menšin na Slovensku na vysoké úrovni.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Slovenská republika uplatňuje vysoký standard ve vztahu k národnostním menšinám a zároveň jeden z nejmírnějších zákonů o státním jazyce v Evropě.

I přesto je pod neustálým tlakem maďarských poslanců, kteří neváhají použít klamy a výmysly k ovlivnění evropského veřejného názoru. Jsme toho svědky téměř na každém zasedání Evropského parlamentu od jeho rozšíření v roce 2004. Maďarsko je země, která na svém území téměř úplně zlikvidovala menšiny a snaží se hrubě zasahovat do kompetencí Slovenské republiky. To je naprosto nepřijatelné.

Věřím, že evropské instituce nevstoupí do této záležitosti jako slon do porcelánu. Slovensko si problémy, které souvisí s uplatňováním státního jazyka, vyřeší kulturně a v souladu s evropskými tradicemi. Vykonávací předpis k novele jazykového zákona potvrdí citlivý přístup ke všem národům a národnostím žijícím na Slovensku.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (PL) Pane předsedající, jsem rád, že jako poslanec z Litvy zde mohu hovořit Polsky, ve svém mateřském jazyce. Myslím, že toto privilegium by mělo být normou nejen v Evropském parlamentu, ale ve všech zemích EU, protože multikulturnost a jazyková rozmanitost jsou v evropské hierarchii hodnot velmi důležité. Měli bychom vynaložit veškeré úsilí, abychom zajistili, že národnostní menšiny, a zvláště domorodé menšiny, nebudou cítit žádnou diskriminaci v záležitostech, kterých se týká dnešní prohlášení Komise. Proto má Komise před sebou naléhavý úkol vyřešit konflikty týkající se používání menšinových jazyků ve všech zemích EU, a to bez výjimky. Nalezení pozitivního řešení těchto problémů ve Finsku, Itálii, Polsku, Dánsku, České republice a mnoha jiných zemích tento úkol jednoznačně usnadňuje. Pouze potřebujeme účinné, a co je mnohem důležitější, okamžité jednání Komise v této záležitosti.

Diane Dodds (NI). – Pane předsedající, je dobré slyšet o potřebě rozmanitosti a mnohojazyčnosti, ale já chci velmi stručně upozornit na situaci ve své vlastní části Spojeného království.

Menšinový jazyk ulsterských Skotů je součástí kulturního bohatství Severního Irska a je uznávaný Spojeným královstvím v rámci Charty pro regionální a menšinové jazyky Rady Evropy.

Podle dohody ze St Andrews vláda Severního Irska odpovídá za předložení strategie pro jazyk a kulturu ulsterských Skotů. Při přípravě této strategie přihlíží ministr kultury k Evropské chartě a dalším mezinárodním nástrojům, včetně Úmluvy Organizace spojených národů o právech dítěte. Zároveň strategii stanovuje v souvislosti s podporou sdílené a lepší budoucnosti pro Severní Irsko, založenou na rovnosti, rozmanitosti a vzájemné závislosti.

Sinn Féin bohužel použila kulturu – zvláště jazyk – jako zbraň ve své kampani proti státu, což vedlo k rozporům a sváru. To je týrání a zneužívání jazyka. Proto musíme doufat, že aspekt strategie – sdílená a lepší budoucnost – se zaměří na dědictví této kulturní války.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Pane předsedající, rád bych poukázal na snahy této sněmovny podpořit menšinové a regionální jazyky v oblasti písemné komunikace mezi občany a Parlamentem. Občané mohou Parlamentu psát a přijímat odpovědi v těchto jazycích.

Pane předsedající, pro některé lidi je to něco zcela jiného, chtít užívat regionální nebo menšinový jazyk nebo jazyky, které mají v některých oblastech členských zemí společný úřední status, hovoří-li na plenárních zasedáních. Toto přání není uskutečnitelné v takovém Parlamentu, který pracuje na zcela mnohojazyčném systému ve 23 jazycích, systému, který čerpá více než třetinu našeho rozpočtu a zaměstnává více než polovinu zaměstnanců.

Takové jazyky jsou ve Spojeném království, Lucembursku, Estonsku, na Kypru, ve Španělsku, Švédsku a Finsku a jejich seznam pokračuje. To by, pane předsedající, znamenalo, že bychom v plénu museli používat 35 nebo 40 jazyků, což z finančního a logistického hlediska prostě není uskutečnitelné. Trvání na tom by, pane předsedající, mohlo přinést volební výhody, ale skutečně to nedává žádný smysl a je to zcela nereálné. Pouze by to mohlo přinést zbytečné frustrace mnoha loajálními občanům.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Pane předsedající, slovenský národní jazykový zákon porušuje pět základních práv obsažených v Chartě základních práv, která vstupuje v platnost 1. prosince.

V první řadě diskriminuje na základě etnického původu, tím, že degraduje půl milionu čítajících maďarskou komunitu na druhořadé občany a jejich mateřský jazyk na druhořadý jazyk. Za druhé, hrubě zasahuje do osobního života lidí, jak upozornila Edita Bauerová. Za třetí, je nedemokratický, protože mezi občany rozněcuje strach. Za čtvrté, odporuje dvěma dokumentům Rady Evropy, které Slovensko přijalo v dohodě o přistoupení. Konečně, komisař Orban řekl, že Evropská unie podporuje bilingvismus a mnohojazyčnost, zatímco Slovensko se vydalo na cestu směrem k jednojazyčnosti a jazykové asimilaci.

Pokud Evropská unie toleruje porušování těchto pěti základních práv a nevystoupí proti němu, nebude mít žádné morální důvody pro kritiku Číny, Ruska a dalších zemí. Nemůžeme měřit dvojím metrem.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pane předsedající, Evropská charta regionálních či menšinových jazyků, která byla přijata Radou Evropy a 47 evropskými státy, včetně všech členských států Evropské unie, stanovuje, že regionální a menšinové jazyky musí být chráněny, protože jim v některých případech hrozí zánik.

Myslím, že tento postoj pomáhá udržovat a rozvíjet tradice, rozmanitost a kulturní bohatství tohoto kontinentu, který potřebujeme chránit. Zároveň také chrání základní právo lidí hovořících těmito jazyky, jak řekl pan komisař.

Pan komisař zmínil, že členské státy musí využít všechny dostupné nástroje k zajištění toho, aby byly tyto jazyky užívány, ale my víme, že tomu tak není. Mnohojazyčnost není zaručena ve všech členských státech, není zaručen ani bilingvismus, existují-li úřední jazyky, a problémem je, že necítíme, že jsou menšinové jazyky součástí dědictví Unie, součástí našeho dědictví.

Rád bych vás nicméně požádal, abyste uvažovali o konceptu menšinového jazyka, protože v členských zemích existují jazyky, které jsou úředními v Evropském parlamentu, ale hovoří jimi jen málo řečníků a jsou méně známé než některé regionální jazyky, proto nejsou úředními jazyky. Proto porušujeme jazyková práva 40 milionů Evropanů a ochrana těchto práv je otázkou zásad, jak sám řekl pan komisař.

700 000 Basků hovoří Euskerou, nejstarším jazykem v Evropě, který je neznámého původu, a přiblížení Evropy k Baskům zároveň mimo jiné znamená, že musí mít pocit, řeknou-li „*gabon*“, tak to má stejnou váhu, jako když řeknou „*buenas noches*“, „dobrá večer“ nebo „*bonsoir*“.

Kay Swinburne (ECR). – Pane předsedající, jako poslanec Evropského parlamentu za Wales mám mnoho sympatií pro mnoho menšinových jazyků v celé Evropě, zvláště proto, že mým rodným jazykem je velština, jeden z nejstarších evropských jazyků, kterým se stále hovoří.

Číselně to znamená, že situace maďarsky hovořících na Slovensku je velmi podobná situaci velšsky hovořících ve Walesu, jejichž počet přesahuje půl milionu jedinců. Tento počet odpovídá 20 % lidí ve Walesu, avšak méně než 2 % obyvatel Spojeného království.

Po mnoha stovkách let útlaků a tahanic mezi anglicky a velšsky hovořícími ve Walesu a sporů velmi podobných těm současným mezi slovensky a maďarsky hovořícími bylo ve Walesu dosaženo šťastného soužití.

Od decentralizace bylo oživení velštiny za posledních 15 let raketové. Pozitivní postoj k tomuto jazyku měl ohromný kulturní přínos.

Klíčové ve Walesu bylo uplatnit pragmatický přístup. Měli bychom se zaměřit na to, aby byli lidé mohli hovořit v jakémkoliv jazyce, který znají nejlépe, avšak bez vyvolání nepřiměřené zátěže nebo nákladů. Já mám například v úmyslu dokončit své připomínky ve velštině, přestože bych zde v Parlamentu nechtěl zvýšit náklady daňových poplatníků za simultánní překlad ve prospěch jen dvou velšsky hovořících poslanců. Rozmanitost by však měla být oslavována.

(Řečník hovořil velšsky.)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Dovoľte mi, abych se důsledně držela tématu naší rozpravy. Nebudu hovořit o zákoně, o používání státního jazyka ve Slovenské republice, protože jsem přesvědčená o tom, že je to záležitostí Slovenska.

Prvního ledna 2010 tomu bude 22 let, co velmi moudrý a uznávaný člověk zdůraznil, že respektování menšin a jejich kultury je základem pro budování míru. Právo menšin na zachování a rozvíjení jejich kultury je nutné důsledně prosazovat. Menšiny mají právo používat svůj vlastní jazyk a toto právo musí být i legislativně upraveno. Opačný postoj by vedl ke ztrátě bohatého kulturního dědictví. Tato slova řekl při příležitosti světového dne míru.

Kulturním bohatstvím Evropy jsou národy, které se podařilo zachovat do dnešních dnů. Zachovat na rozdíl od Spojených států amerických, kde se toto bohatství roztavilo do nedefinovatelné masy. V Evropě se používá množství jazyků a Evropská unie má proto smysl jako projekt společenství národních států.

Musíme hovořit o pravidlech používání menšinového jazyka, neboť pravidla jsou nutná, ale neměli bychom Evropu ochuzovat o toto bohatství. Problém používání menšinového jazyka v jakémkoliv státě nástává tehdy, není-li ochota komunikovat, nebo pokud se jedná o zástupný problém. Menšina by se ve státě, ve kterém žije, měla cítit dobře, a proto já osobně budu vždy důsledně bránit jakýkoliv menšinový jazyk, ale vždy jako jazyk menšiny. Takto chápu i stanovisko Komise.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Pane předsedající, rád bych vyjádřil své silné znepokojení nad postojem španělské vlády, která nedovoluje, aby se v tomto Parlamentu používala katalánština. Katalánština byla zakázána a pronásledována během Francovy diktatury; španělská demokracie nyní prokazuje svou nízkou kvalitu tím, že nedovoluje úřední používání katalánštiny v tomto Parlamentu.

Všechny jazyky jsou si rovny, stejně jako jsou si rovni všichni lidé. Evropa je vynikajícím příkladem dobré praxe, která poskytuje menším úředním jazykům možnost k tomu, aby s nimi bylo zacházeno na základě rovnosti.

Katalánsky mluví deset milionů lidí, a tímto jazykem není v této sněmovně dovoleno hovořit. Pokud by byla katalánština uznána a mohlo by se jí hovořit v tomto Parlamentu, rozhodně by to napomohlo ke zlepšení situace katalánštiny ve Španělsku a posílilo náš požadavek na přerušení již staletí trvající jednojazyčnosti španělského parlamentu.

Jako katalánský člen Evropského parlamentu, který nyní ví, že to představuje jasný a značný požadavek ze strany Katalánců, žádám o zvláštní pozornost Evropské komise k normalizaci katalánštiny v této sněmovně.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Pane Orbane, více než 60 000 bulharských občanů sleduje v bulharské národní televizi zpravodajství v turečtině, jejich mateřském jazyce. Tento zpravodajský program v turečtině trvá pouze pět minut a byl a je vysílán největší bulharskou veřejnoprávní organizací od roku 2001, kdy byla ratifikována Rámcová úmluva o ochraně národnostních menšin. To je, jak se Bulharsko domnívá, v současné době v souladu se základní zásadou Evropské unie na ochranu práv menšin.

Rád bych vás nicméně upozornil na průzkum provedený 5. listopadu, jehož cílem je ukončení vysílání tohoto zpravodajství v Turecku. To je důsledkem provokace a nacionalistického tlaku. Odstranění tohoto programu připraví bulharskou největší menšinu o právo na informace v jejich mateřském jazyce. To by znamenalo netoleranci a diskriminaci, která naruší tradičně dobré soužití mezi etnickými skupinami v Bulharsku, jež se balkánským zemím často dává za vzor.

Pane komisaři, právě proto trvám na odpovědi na otázku, jak Komise sleduje, zda veřejnoprávní média respektují práva menšin volně komunikovat ve svém rodném jazyce, a tudíž se plně podílet na společenském a politickém životě ve své zemi.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Děkuji vám za slovo. Chtěl bych vás upozornit na opatření z podnětu Evropské unie – tím správným směrem. Mluvíme o menšině - neslyšících - jejichž mateřským jazykem je znaková řeč, která byla uznána v 10 členských státech Evropské unie, konečně i v mé vlastní zemi, v Maďarsku. Tento zákon říká, že nejenže je znaková řeč naším mateřským jazykem, ale že jsou jím chráněna naše kulturní práva menšin. Také chci upozornit na to, že je v tomto směru Slovensko skutečně napřed, protože používání slovenské znakové řeči bylo uznáno v roce 1995. Ale co Maďaři? Je mou povinností upozornit na skutečnost, že v Evropské unii nelze používat dvojí metr. Pokud může na Slovensku sluchově postižená osoba používat znakovou řeč, ať mohou slovenští občané používat svůj mateřský jazyk.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Je mi velmi líto, že se v této instituci i přes narůstající sociální problémy v členských státech Evropské unie, které se týkají každého obyvatele bez ohledu na to, jaké je státní příslušnosti, jaké je národnosti, v plénu neustále otevírají otázky souboje, jako i dnes – za 10 minut bude půlnoc – mezi maďarskými a slovenskými poslanci.

Jazykový zákon, tak jako všechna předcházející témata, která tu byla našimi maďarskými kolegyněmi a kolegy otvírána, nemá žádný špatný dopad ani vliv na představitele národnostních menšin. Vážený pane předsedající, práva národnostních menšin na Slovensku, jako i všech ostatních menšin, jsou v plném rozsahu chráněna a jsou vysoce nadstandardní. My podáváme našim přátelům z Maďarska přátelskou ruku, chceme mít dobré sousedské vztahy, a velmi nás mrzí, že oni opakovaně instituci Evropského parlamentu zneužívají k projevům nenávisti vůči Slovenské republice.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Pane předsedající, nový slovenský jazykový zákon jsem si přečetl od začátku do konce. Pan Swoboda má pravdu, že je v každodenním životě obvykle mezi lidmi dobrá spolupráce, to se týká i jižního Slovenska. Z tohoto důvodu je také nový zákon o státním jazyce zbytečný, protože slovenský jazyk není na Slovensku v ohrožení.

Bohužel v některých částech diskriminuje místní občany, protože čeština je často v lepší pozici než maďarština. Proč není přinejmenším zajištěno rovné zacházení pro češtinu a maďarštinu? Tento pozměňovací návrh zákona může být vysvětlen pouze podivným složením vládní koalice na Slovensku, kde se soudruh Fico snaží ukrást hlasy nacionalistické SNS a populistické HZDS dovoláváním se domnělého maďarského nebezpečí. Mohu s potěšením prohlásit, že tento druh chování nebyl možný v koaliční vládě vedené Mikulášem Dzurindou. V tom období spolu tři členské strany skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) včetně menšinových stran dobře spolupracovaly, nikoliv proti sobě, a to by mělo být ve skutečnosti cílem.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Já také souhlasím s těmi, kteří říkají, že lidé na Slovensku vedle sebe žili velmi šťastně do té doby, než vznikla tato napjatá situace, která narušuje rovnováhu a dělá toto soužití těžším.

Dovolte mi zmínit několik doposud nevyřčených faktů o Slovensku v souvislosti s jazykovým zákonem. Nechci opakovat fakta, která již řečena byla. Na jedné straně se Slovensko charakterizuje jako národní stát, přičemž víme – jak již bylo dnes prodiskutováno – že maďarská komunita žijící na Slovensku tvoří zhruba 10 % obyvatel země, a žijí tam i jiné menšiny.

Zmíněný jazykový zákon vytváří nerovnováhu. Problémem není pouze to, že chrání slovenský jazyk a nikoliv menšinové jazyky, které by měl chránit, jak v Evropě dokazuje velké množství příkladů. Rovněž se nejedná o souvislý, jednotný zákon chránící menšiny, a jak jsme již mnohokrát řekli, právě toho by bylo zapotřebí, aby se zabránilo narušení rovnováhy. Jedním z vynikajících rysů dnešní velice důležité rozpravy bylo to, že jsme slyšeli o mnohých kladných příkladech. Upřímně doufám, že se i Slovensko bude od nynějška ubírat tímto směrem.

László Tóké (PPE). – (HU) *Békesség Istentől! Pace vou Boží pokoj s Vami! Peace to you from God!* Chtěl jsem vám v mnohojazyčné Evropě popřát mír v maďarštině, rumunštině, slovenštině a v angličtině. Mohl jsem to udělat zde v Evropském parlamentu, avšak podle slovenských právních předpisů by to bylo riskantní kvůli hrozícímu porušení národního jazykového zákona. V jednom členském státě Evropské unie mohou být lidé pokutováni za používání jazyka, který není jazykem úředním, a týká se to používání jednoho z evropských úředních jazyků, maďarštiny. Toto je naprosto skandální a ostudné.

Podívejte se na mapu Slovenska, kterou mám zde před sebou. Díky Schengenské dohodě byly hranice rozdělující Slovensko a Maďarsko odstraněny, stejně jako železná opona. Nicméně postkomunistická šovinistická slovenská vláda nyní mezi lidmi staví nové zdi, jazykové bariéry.

Chtěli bychom poděkovat panu předsedovi Jerzemu Buzekovi za jeho misi na Slovensko za účelem vyřešení této otázky. V této věci veřejného zájmu by Evropský parlament neměl zaujmout špatně informovaný a

pohodlný postoj nevměšování se, ale měl by prosadit své vlastní předpisy a požadavky, které se týkají oblasti lidských, menšinových a jazykových práv.

Katarína Neveďálová (S&D). – (SK) Původně jsem chtěla reagovat na pana Bokrose, ale nedali jste mi tehdy slovo. Chtěla jsem říci, že slovenský parlament, uznávám, nepřekládá všechny zákony do menšinových jazyků, kterých je mimochodem 11, a není jen jeden, a že pokud jde o tak velkou menšinu, jako je maďarská menšina, která má půl milionu příslušníků, máme také stejně tak velkou půlmilionovou menšinu Romů, kteří si nestěžují. Chtěla bych se zeptat, nakolik maďarský parlament překládá všechny zákony do menšinových jazyků, a zda tedy vůbec existuje nějaký překlad do slovenského jazyka? Velmi si však vážím toho, že jste využil možnost a hovořil ve slovenštině.

Pane Tőkési, Slovensko staví mosty – a velmi mě mrzí, že na to stále poukazujete – ale mosty je potřeba stavět i z druhé strany, z Maďarska. Velmi mě mrzí, že jako nová poslankyně Evropského parlamentu musím neustále odpovídat na otázky o slovensko-maďarských vztazích a nemohu se věnovat záležitostem, které mě skutečně zajímají.

Tímto bych chtěla poděkovat panu komisaři, neboť jsem členkou Výboru pro kulturu a vzdělávání. Vaše práce je skutečně skvělá a je dobře, že můžeme používat 23 evropských jazyků, z nichž jedním je i slovenština.

László Surján (PPE). – (HU) Ve slovenském tisku jsem četl to, co již řekl pan Gallagher. Proto bych to sdělil do slovenského tisku, pokud bych chtěl zdůraznit fakt, že konflikt, který právě probíhá, nemůže být prezentován buď jako konflikt mezi dvěma státy nebo jako konflikt mezi dvěma národy. Problematické jsou některé právní předpisy.

Rád podpořím tvrzení pana Swobody, že se pohybujeme pokojným a klidným směrem a hledáme při tom cestu ven. Jen kdyby neřekl, že tento zákon neporušuje základní práva. Když například v nemocnici ve slovenském městě drží matka za ruku své čtyřleté dítě vystrašené z toho, co mu lékaři budou dělat, a je jí vynadáno, že dítě uklidňuje v maďarštině, nemůžeme říci, že nedochází k porušování jejích práv. Nemůžeme však ani říci, že to není obsaženo v zákoně. Ten problém spočívá přesně ve znění zákona. Zákon skutečně zakazuje takovouto komunikaci v nemocnicích, v nichž je maďarský jazyk nedostatečně zastoupen.

Proto myslím, že v této otázce existují velmi vážné problémy. Slovensko sklidilo, co bylo zaseto, jako výsledek nástupu moci extremistické strany. Na druhé straně, Maďaři nevyhladili své menšiny, jen je udržují v separaci.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Musím se ohradit vůči svému předřečníkovi, jsou to naprosté klamy, lži a nepravdy. Prosím vás, konečně si prostudujte jazykový zákon, protože to vypadá tak, že vy máte svůj vlastní jazykový zákon a my na Slovensku máme další, jiný jazykový zákon a hovoříme tu o dvou různých zákonech.

Pocházím z Košic, je to kosmopolitní, 250-tisícové město, kde žije mnohočetná skupina Maďarů, Čechů, Rusínů, Ukrajinců, Romů a samozřejmě Slováků. Voliči před čtyřmi lety rozhodli, že v košickém regionu velmi úspěšně spolupracuje koalice nás – sociálních demokratů – s reprezentací maďarské menšiny. Jako regionální poslankyně konstatuji, že naše spolupráce je příkladná. Maďaři i Slováci u nás žijí ve shodě a nikoho nenapadne, aby se navzájem osočovali nebo napadali pro svoji národnost. V konkrétním životě lidí žádné rozpory nejsou, národnostní problém na smíšených územích neexistuje. Říkám to s plnou vážností. Kdyby vrcholní politici některých stran tuto otázku neživilí pro svoje preference, ani v Evropském parlamentu by se tato otázka maďarské národnostní menšiny neotevírala, protože neexistuje.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Francesco Capotorti. Když OSN pracovala na přípravě úmluvy, která se později stala známou jako „Úmluva o prevenci a trestání zločinu genocidy“, byla jazyková a kulturní genocida projednávána spolu s fyzickou genocidou jako závažný zločin proti lidskosti.

Jazyková genocida byla v roce 1948 definována – čl. 3 odst. 1 – jako zákaz skupiny, která je schopna používat vlastní jazyk v každodenním styku, nebo ve škole, nebo zákaz vydávání knih či distribuce publikací v jazyce této skupiny.

Momentálně bohužel Slovensko není v Evropské unii jedinou takovou zemí, je však nejtypičtějším příkladem jazykové genocidy, jinými slovy, jazyková genocida je páchána v rámci země EU. To není nic, z čeho bychom měli radost, protože vedle Slovenska se v této souvislosti mohou ocitnout také Rumunsko, Řecko a Francie. Děkuji.

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Úvodem bych se rád zaměřil na podstatu politiky multijazyčnosti, kterou jsme během tohoto období chtěli podpořit. Na jedné straně jsme chtěli být schopni zajistit respekt a

úctu pro každý jazyk, kterým se mluví v Evropské unii, ať už hovoříme o národních, regionálních či menšinových jazycích nebo jazycích, jimiž hovoří občané, kteří přišli z jiných kontinentů. Na druhou stranu jsme chtěli zajistit, aby tato oslava rozmanitosti dosáhla společného cíle, který všichni chceme, tedy zachovat a upevnit jednotu Evropské unie, jinými slovy, naši jednotu. Hovoříme zde, chcete-li, o nejpřímějším uplatňování zásady „jednoty v rozmanitosti“. Ve svém projevu nemohu jinak než dbát poznámek pana Swobody v tom smyslu, že díky tomu, co děláme, musíme hledat prvky, které nás spojí, nikoliv rozdělí.

Musíme respektovat každého, ale zároveň musíme být moudří a nalézt cesty ke vzájemnému porozumění, komunikovat a být schopni na sebe vzájemně působit. To je přesně důvod, proč mnohojazyčnost hrála a hraje nesmírně důležitou roli v posílení mezikulturního dialogu. Potřebujeme vést dialog, kterého bez jazyků nemůžeme dosáhnout.

Měl jsem příležitost navštívit všechny členské státy. Zároveň jsem měl příležitost cestovat do oblastí a regionů, ve kterých bohužel stále probíhají diskuse a spory, a některé jazyky jsou bohužel brány jako rukojmí pro některé politické zájmy, jež nejsou inspirovány jednotou EU. Také jsem řekl nahlas a zřetelně: musíme najít řešení, která nám umožní komunikovat a navzájem se ovlivňovat. To je také důvod proč, jak jsem již řekl, i v této situaci, kdy se zdá obtížnější některé věci přijmout, fakt učení a hovoření jazyky komunit, vedle kterých žijeme, nám nabízí důležitá řešení z hlediska vzájemného pochopení. Proto v situacích tohoto druhu, jichž existuje bezpočet, věřím, že můžeme docílit pokroku v oblasti vzájemného porozumění.

Například schopnost hovořit jazykem oblasti, kde jsou ve většině zástupci národnostních menšin, jinými slovy, schopnost hovořit jazykem těchto menšin, spolu se schopností národnostních menšin hovořit jazykem národního státu, staví mosty a vytváří body porozumění, které nám mohou pomoci.

Chci učinit několik poznámek o úsilí, které vynakládáme, abychom byli schopni nabídnout podporu všem jazykům, jimiž se hovoří v Evropské unii. Financujeme mnoho projektů souvisejících nejen s úředními jazyky, ale také s mnoha regionálními a menšinovými jazyky. Existuje bezpočet konkrétních případů, které Evropská komise podpořila, na druhé straně sítě organizací, určené na podporu regionálních a menšinových jazyků, stejně jako méně rozšířených jazyků v Evropské unii obecně. Nicméně jsme také financovali projekty spojené s konkrétními menšinovými a regionálními jazyky. Existují také konkrétní příklady způsobu, jakým tyto jazyky podporujeme. Jak jsem již řekl, a rád bych svá slova zopakoval, strategie pro mnohojazyčnost přijatá v roce 2008 je zaměřena na všechny jazyky, jimiž se hovoří v Evropské unii. Nemáme žádné překážky. Každý z těchto jazyků považujeme za přednost Evropské unie a, chcete-li, za součást kulturního dědictví, které nyní v Evropské unii máme.

Rád bych také samozřejmě řekl pár slov o změnách právních předpisů týkajících se používání slovenštiny na Slovensku. Jsme rádi, že v tuto chvíli pokračují rozhovory mezi maďarským a slovenským předsedou vlády o možnostech, které jim umožní najít společná řešení založená na vzájemném porozumění. Z hlediska Společenství chci zdůraznit, že vzhledem k extrémně širokému rozsahu použití tohoto zákona nejsme v současné době schopni posoudit všechny možné důsledky jeho prosazování. To je přesně důvod, proč je uplatňování tohoto zákona rozhodující, zejména způsob, jakým je uplatňován. V tomto bodě chci zdůraznit, že Evropská komise provede důkladnou analýzu, při níž podrobně prozkoumá způsob, jakým bude tento zákon uplatňován.

Rád bych na závěr ještě jednou zdůraznil, že se v rámci omezení poměrně limitovaných pravomocí, které máme, snažíme podporovat všechny jazyky, jimiž se v Evropské unii hovoří, ať už jsou úřední, regionální, nebo menšinové, jako je například velština, kde existují konkrétní příklady, jakým způsobem tyto jazyky podporujeme, nebo katalánština, u níž se například Evropská komise pokusila otevřít nebo upozornit lidi na používání tohoto jazyka. Máme například velmi podrobné internetové stránky a informace v katalánštině o politikách Společenství. Totéž se týká i baskičtiny a mnoha dalších jazyků. Chci ukázat, že tato úsilí nám umožňují ukázat konkrétní způsob, jímž chceme tuto politiku podporovat; považuji ji za důležitou politiku Evropské unie, která je vlastně součástí základu vytvoření Evropské unie.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Jim Higgins (PPE), písemně. – Vítám kladný postoj Evropské komise a uznávám, že bylo dosaženo pokroku, jde-li o uznání menšinových jazyků. Nicméně stále musí být mnoho vykonáno, pokud chceme umístit menšinové jazyky na stejnou úroveň předních jazyků v rámci EU. V současné době je na plenárních zasedáních irština tlumočena do angličtiny a já jsem musel zastavit uprostřed jedné své minutové řeči (hovořil jsem irsky) a vrátit se do angličtiny pro nedostatek tlumočnické kapacity. Odpovídající vzdělání pro irské

tlumočníky a překladatele je v současnosti k dispozici jen na Irské národní univerzitě v Galway (NUIG) a v profesních advokátních organizacích v Irsku; zatímco zde se rýsuje pokrok, apelují na Komisi, aby poskytla další finanční prostředky na vytvoření nových uznávaných překladatelských kurzů irštiny – aby tak bylo k dispozici přiměřené množství irských tlumočnicků s cílem umožnit evropským institucím nabízet kompletní irské překladatelské a tlumočnické služby, jak je uvedeno v čl. 146 parlamentního jednacího řádu. Jak jste řekl, „náš mezikulturní dialog nemůžeme upevnit bez mnohojazyčnosti“, a mnohojazyčnost nemůže vzniknout bez odpovídajících školicích zařízení.

Alajos Mészáros (PPE), *písemně*. – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, jako Maďar ze Slovenska prohlašuji, že je slovenský jazykový zákon špatný. Není špatný, protože porušuje evropský systém hodnot, ale protože násilně zasahuje do práv několika set tisíců svobodných evropských občanů na používání jejich mateřského jazyka a nepřijatelným způsobem omezuje svobodné uplatňování tohoto práva. Strach z trestu a nejasné znění jazykového zákona vyústí v situace, kdy se občané ani neodvážejí použít svůj mateřský jazyk v místech, kde je to dovoleno. Na druhé straně, používání dvou jazyků je povinné, přestože je to zcela neopodstatněné.

Slovenská vláda, která rovněž přijímá nacionalistické ideály, obhazuje tento jazykový zákon tím, že patrně musela vytvořit určitou rovnováhu v oblastech jižního Slovenska mezi používáním slovenštiny a maďarštiny. Jak již bylo řečeno, toto by mělo znamenat, že Slováci žijící ve čtvrti obývané Maďary mají nárok na jakékoli oficiální informace v jejich jazyce. Toto nicméně platí pouze naopak, pokud je podíl menšiny nejméně 20 %. Jak pěkná rovnováha! Jen pomyslete, že tohle všechno se v Evropě děje ve 21. století!

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *písemně*. – (RO) Menšiny národu přidávají hodnotu, pokud si zachovají své kulturní hodnoty. Proto je obzvláště důležité zachovávat kultury menšin. Z tohoto hlediska věřím, že Rumunsko, členský stát, jenž zastupuji, má jeden z nejmodernějších souborů zákonů chránících menšiny. V Rumunsku se mohou menšiny obracet na soudy ve svém mateřském jazyce. Mají školy, kde se vyučuje v jejich mateřských jazycích. Všechny 19 rumunských menšin má zastoupení v parlamentu. V oblastech, kde menšiny čítají 20 % populace, musí úřady vydávat dokumenty v menšinových jazycích. Všechna rozhodnutí jsou vydávána v rumunštině, stejně jako v menšinových jazycích dané oblasti. Věřím, že rumunské právní předpisy upravující tuto problematiku mohou být považovány za vzor osvědčených postupů a též za měřítko, jde-li o práva menšin a používání jejich jazyků.

17. Předložení dokumentů: viz zápis

18. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

19. Ukončení zasedání

Předsedající. – (Zasedání bylo ukončeno v 00:10)